

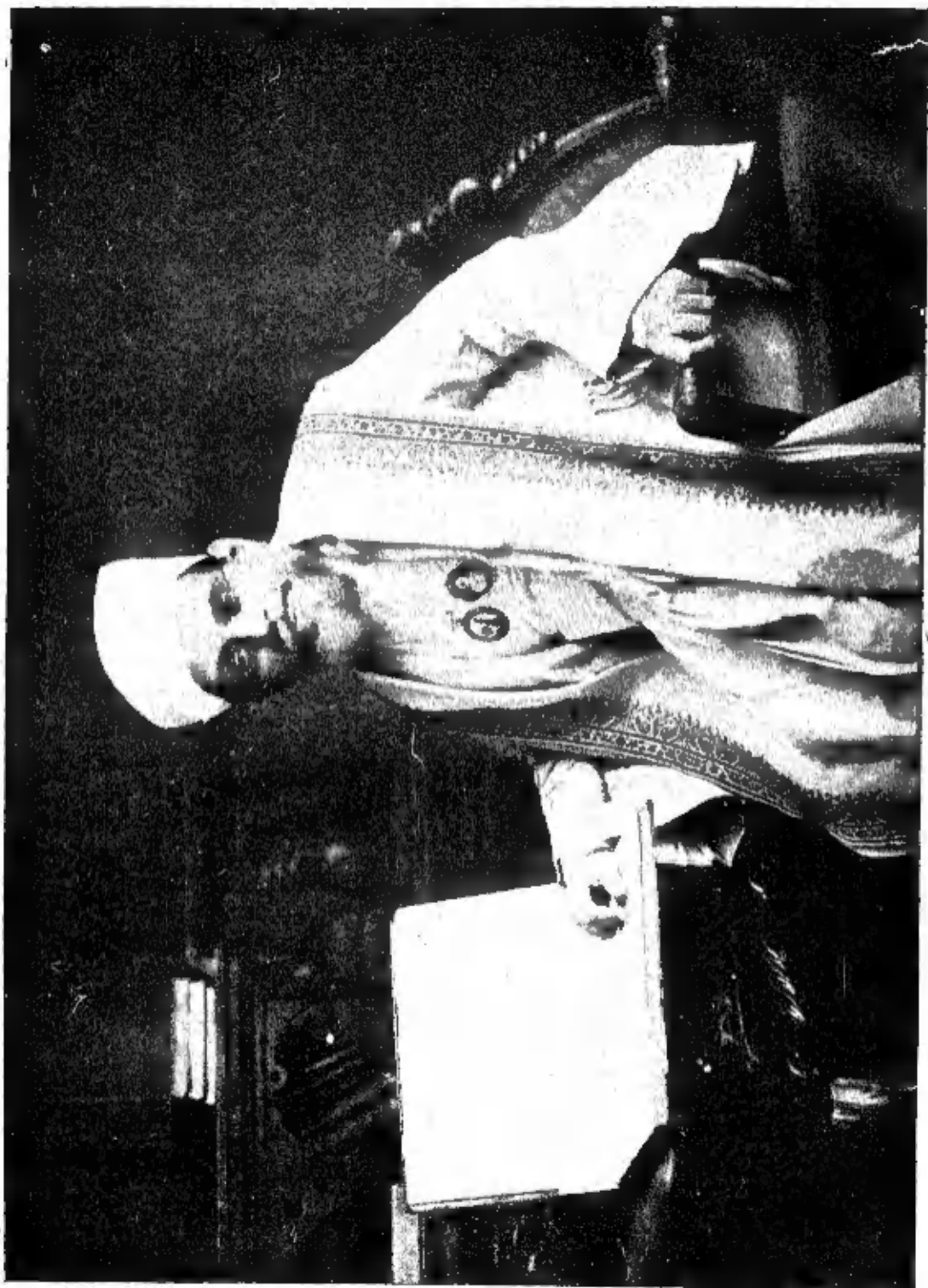
GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

CALL NO. **891.53 Sun**

D.G.A. 79.

Shams-ul-Ulma Dastur Darab Peshotan Sanjana, B.A.,
Editor and Translator of the Dinkard, (Vols. X-XIV).

THE DĪNKARD.

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT OF THE LATTER PART OF
BOOK VII., THE SAME TRANSLITERATED IN ROMAN
CHARACTERS, TRANSLATIONS OF THE PAHLAVI
TEXT INTO THE ENGLISH AND GUJERATI
LANGUAGES WITH FULL ANNOTATIONS,
AND A GLOSSARY OF SELECT WORDS

34133

BY

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
PRINCIPAL, SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI ZARATHUSHTI MADRESSA,
BOMBAY.

VOLUME XIV.,

CONTAINING THE PAHLAVI

ZARATHUSHTRA-NĀMAG, PART II.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE OF THE TRUSTEES
OF THE

SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sum

LONDON :

KEGAN PAUL, TRENCH, TRUBNER & Co.

Ref 295
Sum

IN THE YEAR 1284 OF YAZDAZARD, AND 1915 OF CHRIST.
(All rights reserved.)

PRINTED AT BOMBAY AT
 THE CANTON PRINTING WORKS, BY G. W. & A. E. CLARIDGE;
 THE BRITISH INDIA PRESS, BY B. MILLER; AND
 THE SANJ VARTMAN PRESS, BY P. C. PATHAN;
 AND
 PUBLISHED IN INDIA BY
 DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
 88, CUMBALLA HILL, BOMBAY.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
 LIBRARY, NEW DELHI.
 Acc. No. 34186
 Date 10. 6. 58
 Class 891.531 Sun.

CONTENTS.

Introduction	Page V.
The Pahlavi Text of the Dinkard, Book VII (to the end)...	Pages 1—100.

ENGLISH TRANSLATION.

THE DINKARD, BOOK VII. THE ZARATHUSHTRA-NÂMAG, PART II.,

CHAPTER III.

- The heading of this chapter
- (§§ 1-4) The proclamation by Zarathushtra of his divine mission after his return from the first conference with Ahuramazda.
- (§§ 5-7) The effront taken by the Kigs and Karapans, on hearing the prophet's sermons, especially those regarding the doctrine of *khvâstâdasa* or self-sacrifice.
- (§§ 8-10) The acknowledgement by the shrewd and far-sighted Tur, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, of the truth of the prophet's teachings.
- (§§ 11-13) The practical precepts and personal influence of Zarathushtra which produce a wonderful effect on the character of his hearers.
- (§§ 14-20) The inspiration of Zarathushtra by Ahuramazda as to the way in which a recalcitrant chief like Aûrvâtâ-dêng should be induced to join his party.
- (§§ 21-23) The message of Ahuramazda to Vaëdvoishta delivered through Zarathushtra to sacrifice his material belongings for the sake of the Great Cause.
- (§§ 24-26) The arrogant refusal of Vaëdvoishta to accept the offer.
- (§§ 27-28) The announcement by Ahuramazda of the punishment of Vaëdvoishta.
- (§§ 29-35) The miracle of the cure of the black bull by making him drink the consecrated *haôma-water*.
- (§§ 36-41) The secret machinations of Aharman and his confederate-demons to put an end to Zarathushtra's life and the latter's escape from the secret attack of these powers of evil by the magical use of the divine incantation of the Ahunavairya formula.
- (§§ 42-46) The breaking of the power of the demons on hearing the recital of the Sacred Prayer and their concealment under the earth.
- (§§ 47-48) How good men are deluded into the worship of the demons.
- (§§ 49-50) The place and time for demon-worship.
- (§§ 51-53) The belief of the demon—worshipper that his prosperity is from the evil objects of his worship and his ultimate ruin predicted by Ahuramazda.
- (§§ 54-56) Zarathushtra warned by Ahuramazda of his temptation by the *drôj* in the shape of Spenta Armaiti and advised as to how the demoness was to be foiled in her evil intents.

- (§§ 57-62) The temptation of Zarathushtra by the *drúj*, her being compelled to display herself in her ugliest form and her destruction by the miraculous recital of the Sacred Formula.
- (§ 63) Zarathushtra divulges his secret to men.
- (§§ 64-66) The jealousy of the nobles of Vishtâspa's court at the growing influence of Zarathushtra over Vishtâspa and their plot to bring about his downfall.
- (§§ 67-69) The incarceration and sufferings of Zarathushtra.
- (§§ 70-72) The miracles performed by the prophet to vindicate to Vishtâspa his divine mission, viz., those of the revival of a dead bull to life, of the reading of the thoughts in the minds of the king and his attendants, and of the destruction from the country of the sorcery of the Babylonians.
- (§§ 73-76) The manifestation, under the command of the Creator, of the Ameshaspentas, Vahumana and Ashavahishta, and the spirit of Fire to Vishtâspa and his sages to convince them of the truths of Religion.
- (§§ 77-82) The message of the three Heavenly Beings to Vishtâspa to accept the new Faith and to help in spreading it in the world.
- (§§ 83-87) Nairyôsangha, the messenger of God, administers to Vishtâspa the beverage of consecrated *haoma* and *mang* which enables him to see the future.
- (§§ 88-90) The demons, especially Aeshma, the personification of anger, perceive their hopeless position and try to work against the Irânians through the Khyâônians.

CHAPTER IV.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The manifestation of joy by animate beings and inanimate objects in the royal mansion of Vishtâspa on hearing the sound of the Zarathushtrian hymns.
- (§§ 3-4) The performance by Zarathushtra of the fire ordeal and its effect on the populace.
- (§§ 5-7) Zarathushtra's instructions to Vishtâspa to propagate the faith.
- (§§ 8-10) The manifestations of the wonderful powers of Zarathushtra in the various arts and sciences.
- (§ 11) The Avesta itself is a great miracle.
- (§§ 12-13) The gift of God to Vishtâspa in the shape of a son like Peshôtanu.

CHAPTER V.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The phenomenon of the chariot of Sraëta of the family of the Vâésrapas.
- (§§ 3-10) The manifestation in public at the behest of Vishtâspa of the miracle of Sraëta's chariot and the increase in Vishtâspa's popularity therefrom.
- (§§ 11-12) The splitting up of the chariot into two.
- (§§ 13-14) The immediate and far-reaching consequences of the miracles described in this and the preceding chapters.

CHAPTER VI.

The heading of the Chapter

- (§ 1-2) The miracles hinted at of the Prophet's disciples and the collection of the religious books in the *Ganj-i-shapirgân* after the devastation wrought by Alexander.
- (§§ 3-4) The good work of a line of Zoroastrian reformers ending with Vahumana, son of Spentô-dâta.
- (§§ 5-6) The miracles of the high priest Saëna and the calamities inflicted on Irân by Alexander.
- (§§ 7-10) The protection afforded to the Religion by the four high-priests Arezvâô, Sento-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô.
- (§§ 11-17) Areta-khshathra, the first Sâsânian Emperor, and Tanû-sara, his prime-minister, as the organisers of the Faith in their age.
- (§§ 18-20) The Reformation of the Religion by Âtarô-pâta, son of Mahraspend.
- (§§ 21) What the Religion owes to a descendant of Mânûshchîhar.
- (§§ 22-25) The spread of Manichean views in Irân.
- (§§ 26-27) The prevalence of the counterfeit faith of Mazdak.
- (§ 28) The praise of Naôshiravân, the Sâsânian monarch, as the last ruler of Irân to re-organise the ancient faith.
- (§§ 29-32) The four signs of the coming of the ravagers of the country, and the precautions to be observed to prevent the entire destruction of learning in those dark ages.
- (§§ 33-37) The degradation and downfall of Irân brought about by the wicked, the refusal of the people to follow the true leaders of the Religion, and the spread of iniquity throughout the length and breadth of the land.
- (§§ 38-39) The good influence of the miracles described in this chapter in keeping up the continuity of the existence of the Faith.

CHAPTER VII.

The heading of this Chapter

- (§§ 1-3) The disorganised condition of the Irânian Religion and country during the ninth and tenth centuries of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 4-6) The entire replacement of virtues by vices in Irân in these centuries.
- (§§ 7-10) The disruption of all laws and of government, and the breaking up of the bonds of society.
- (§§ 11-12) The downmost swing of the iron age.
- (§§ 13-18) The disruption of spiritual from temporal authority, religion being at its lowest ebb.
- (§§ 19-21) The infliction of physical and moral calamities.
- (§§ 22-23) The Good Religion will cease to be preached.
- (§§ 24-27) A momentary exaltation of the nefarious rabble and the falling of the poor righteous man into derision and hatred.
- (§§ 28-31) The existence, even in such a dark age, of righteous persons presaging the advent of Aûshîdar.
- (§§ 32-37) The age of hypocrisy and dissimulation which practises irreligion and calls it religion, turns vice into virtue and brings about its own ruin.

- (§§ 38-43) Question whether the fallen people will rise again and the down-trodden monarchs will ever recover their quondam greatness.
- (§§ 44-47) The prediction regarding the appearance of Chithro-maëšana, the Holy, with his 150 disciples to purge the earth of its wickedness.
- (§§ 48-50) The good influence of the teachings of Chithro-maëšana.
- (§§ 51-54) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 55-58) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar.
- (§§ 59-61) The world settles itself down again into law and order when Aûshîdar attains the age of 30.

CHAPTER VIII.

The heading of the Chapter

- (§ 1) The miracle of Aûshîdar at his birth in bodily form.
- (§§ 2-7) The severity of the seven winters of the sorcerer Mahrkûsha, and the rejuvenation of the world thereafter.
- (§§ 8-12) The admonition of the archangel Ashavahishta to men to cease from the slaughter of cattle.
- (§ 13) The proportion in which men will be saved.
- (§§ 14-17) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar's millennium.
- (§§ 18-20) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar-mâh.
- (§§ 21-23) The miracles of Aûshîdar-mâh when he attains the age of thirty years.

CHAPTER IX.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miracles of Aûshîdar-mâh at his birth in bodily form.
- (§§ 3-6) The visible signs of the growth and development of the human race in the first ten years of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 7-9) The disappearance of untimely death and the gradual acquirement by men of the ability to live without food and drink.
- (§ 10) The release of Azi Dahâk from imprisonment, and the rising of Kareshâspa from sleep to slay Azi Dahâk.
- (§§ 11-14) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 15-18) The miraculous and virgin birth of Saôshans.
- (§§ 19) The sun stands still when Saôshans attains the age of thirty.

CHAPTER X.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miraculous powers and faculties of Saôshans and the possession by him of the Kayânian glory.
- (§§ 3-5) The rapid coming of the human race to perfection during the fifty-seven years of Saôshans.
- (§§ 6-11) The complete renovation of mankind.

INTRODUCTION.

The last volume of the present series brought up the publication of the Dinkard to the end of the Second Chapter of Book VII. The rest of the book, comprising eight more chapters, has now been placed before the public in this Vol. XIV. The only old manuscript available for the editing of the book is, as observed by me in my Introduction to Volume XIII, DM. which I was compelled to follow with all its defects and deficiencies. Nine folios in DM. containing the Pahlavi text from chapter II, § 56 upto the end of chapter III, § 90 are missing in the manuscript existing in the Mullan Firoze Library in Bombay, but these are found in DP. The collations in the footnotes to pages 1 to 35 of the Pahlavi text are from these missing folios; for the rest I am indebted to the original manuscript itself.

The edition of the Pahlavi text of the *Zarathushtra-nâmag* has now been completed for the first time accompanied by a translation in English as well as in Gujerati. An attempt has been made, as in the previous volume, to render the translation as readable as possible for the layman without in any way depriving it of its literal sense so very necessary for the student of the language. No pains have been spared to enhance the utility of the work by the addition of copious notes illuminating the obscurity of the language, explaining philological and historical references and indicating, where possible, the allusions to the existing Avesta on which portions of the *Zarathushtra-nâmag* have been based, along with citations from the lost Nasks. The importance of the *Zarathushtra-nâmag* is due as much to the fact that it is based almost solely on the Avesta as then existing as that it is the only available and authentic account of the life and achievements of the great reformer and sage, Zarathushtra.

After having described the marvellous genealogy of Zarathushtra and the miracles accompanying his birth and youth in the first two chapters, the text in the present volume proceeds with what may be regarded as the real miracles performed by the prophet himself knowingly and consciously. The marvels hitherto manifested were ■ it were supernatural phenomena centered round the innocent infant and untrained youth who was miraculously guided to achieve ■ higher destiny. After the age of thirty circumstances are entirely changed; Zarathushtra is thrown upon his own resources and the miracles indicate difficulties and failures to which all human efforts, however much they may be allied to the divine, are liable. Indeed, as the book proceeds further the meaning of the very word *afâ*, or "miracle," assumes a broader significance than could have been detected in the earlier portion of it. The miracle denotes, no doubt, the marvellous, the wonderful and the superhuman. But it is really something more than that. Ahuramazda has already laid down ■ plan on which his universe is to build itself up and progress. Religion is one of the lines on which this progress is to be guided. Man, however evolved and high in the scale of civilization, is unable, without the assistance of Ahuramazda and his Ameshaspentas and Yazatas, to carry out this mighty achievement. The necessity of ■ divine Revelation and of continual adjustment by Ahuramazda of the affairs of the world are thus obvious. Zarathushtra was ■ centre of these forces and his miracles are nothing less than the special efforts of God to adjust the clockwork of the universe whenever it gets out of order. Time after time religion is revived and reformed by great personages who are divinely inspired to do this and who derive their energy and inspiration from the original source of all these marvels, Zarathushtra.

At the outset of his career, which, it seems, practically begins after the age of thirty, Zarathushtra fails to draw to his teachings petty chiefs, such as the shrewd and well-disposed Tur, who was named *Aûrvâftâ-dêng*, a descendant of the *Usikhshes*, the wealthy *Vaêdvoishta*, even the pious *Parshîd-Tôrâ* or the foul

Karapans, Zâg and Cheshmak. On the contrary, Zarathushtra's outspoken attitude, his opposition to the existing creeds, rotten to the core, and his puritanic religion exasperate the people and, in spite of the support of Ahuramazda behind him, he is subjected at first to the mortification and suffering which is the lot of all reformers. His innate purity remains unsullied and his glory shines brighter than ever; the archfiend Aharman, the *druj* or the demon of lie, the demon Buiti or idolatrous practices, and a host of other fell powers of darkness fall upon him and try to surprise and destroy his untainted purity, but to no purpose. At the back of him are the divine power and guidance which lead him unerring to the performance of his glorious mission. Zarathushtra is warned beforehand miraculously of the danger lurking near in ■■■■ concealed form, and he is apprised of the weapons required to deal with it. The word "Ahuna-vairya" is ■ potent instrument of spiritual power to ward off evil. The Gâthic writings now extant confirm the statements in the *Zarathushtra-nâmag* when they depict Zarathushtra in sore straits, bewailing the loss of his following and enquiring what he should do and to what land he should go.

Zarathushtra comes out into greater prominence during the two years after he attains the age of forty. He is invited to the court of Vishtâspa, the reigning monarch, to discuss religion with the sages of the land and vindicate his divine mission by displaying his spiritual powers. Zarathushtra completely foils his assailants by meeting successfully with all the 33 problems propounded by them as the hardest to answer and by performing such feats ■■ those of reading the minds of the king and his attendants, and of curing and resuscitating the favourite animals of the king that had become ill or had died. In all this he was guided and helped by Ahura himself or his archangels. The stir made in the land by the stories of these performances can only be guessed from the naive manner in which the author of *Zarathushtra-nâmag* relates how Zarathushtra's opponents, the great nobles of the court, becoming jealous of him, used their influence with the king and got him imprisoned.

Even in the midst of his sufferings in prison Zarathushtra's glory is seen by all to shine brighter than ever. By bringing to life the dead bull of the king Zarathushtra obtains his freedom. The archangels Vahumana and Ashavahishta and the Fire Bôrzân-mitra appear at the court of Vishtâspa, who is forthwith made to accept the Religion. After Zarathushtra had fully established himself in his own country, he turned his attention to the spread of his religion in the neighbourhood. The naive way in which again the *Zarathushtra-nâmag* puts it is by showing how Aeshma, the demon of wrath and war, incites the Khyaonians, the hereditary enemies of the Iranians, to wage war against them — the rise of Zarathushtra and his religion would practically mean the downfall of idol- and demon-worship. The hand of God directs the operations against Arejâspa and his Khyaonians, and Vishtâspa's army marches successfully through their territory, spreading a knowledge of the tenets of the faith.

The fourth chapter describes the marvellous effects of the recital of the Gâthic hymns on the men and animals in the royal mansion of Vishtâspa, the successful performance by Zarathushtra of the *Var-nirang*, or the fire-ordeal, and the wonderful knowledge and powers of Zarathushtra extending over all the sciences and arts in the world, e.g., medicine, astrology, character-understanding, magic and over many other "spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profitting mysteries which could (only) be attained to by one through angelic sagacity." The miracle of all miracles, in the sense indicated by me above as fulfilling the divine purpose, is the Avesta itself, "the loftiest of the statements in the sum-total of all wisdom of the world."

Chapter V continues to show the way in which Zarathushtra works his "miracles" after his death, by the effects of the causes set in motion by him when alive. The mysterious miracle of Sraêta's chariot, bringing the soul of Sraêta to that of Vishtâspa and breaking itself up into two, "the one spiritual and the other earthly," and the drive of Vishtâspa in that

earthly chariot to the province of his relatives, the Naôtaras, appear to mark an accession of strength to the Revelation by a general acceptance of the faith amongst a large mass of people. Thereafter, the wisest men of other countries derived their religious inspiration from ancient Persia. The *Zarathushtra-nâmag* then justifies the performance of these miracles on the ground that if they had not been performed, and if they had not convinced the primitive men of the truths of the Religion, the Avesta would not have continued down to our age, as it has actually done, and as it was the wish of God.

Chapter VI indicates briefly the miracles of the immediate followers of the prophet, of Vahumana, son of Spentô-dâta, of Saêna, of the four priests, Arezvâô, Srûtô-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô, of Areta-khshatra, the founder of the Sâsânian dynasty and of his prime-minister Tanû-sara, of Atarô-pâta, son of Mahraspand, and of his son Avarethrabâô, known otherwise as Zarathushtra, of Khûsrui, son of Kavâd, and lastly of Naôshiravân, the Just. Along with these we are also informed of the malignance of Alexander, Rashnu-raêsha, Mâni, Mazdak and the like, through whose wickedness and apostacy the Religion was made to suffer.

Chapter VII describes the downfall and degradation of Irân and her religion in the last two "centuries" of the "millennium" of Zarathushtra, whatever durations of time these two expressions may exactly denote. The advent of foreigners and of people of foreign religion such as the Ecclesiastical Romans, the Arabs and Christians indicates the loss of power and religion. The miracles which follow this stage were yet to happen in the writer's time. The first great prophet who was still to come is Chithrô-maêsana, with his victorious club and his 150 followers. The passage of one century into another is invariably marked by a miracle, namely, "the sun stops (for some time)." At the end of the millennium of Zarathushtra the miraculous birth of Aûshîdar takes place. His mother, Shemîg-abû, a maiden, conceives the child by absorbing within herself

the germs which Zarathushtra had dropped in the river Kânsava when he came into contact with Hvôvi. The chapter closes with an account of the miracles of Aûshîdar at the time of his birth.

Chapter VIII deals with the miracles of Aûshîdar. History repeats itself. There is again after the days of Yima the destruction of the world by the infliction of severe winters, this time by the arch-wizard Mahrkûsha, for a period of seven years. This destruction is however followed by an immediate reconstruction by the unclosing of the enclosure in which Yima had gathered the best materials for the future resuscitation of the world. Men then live again a life of simplicity and naturalness in point of food and raiment. At the end of the millennium of Aûshîdar, will be born the second of the three unborn sons of Zarathushtra and saviours of the world, namely, Aûshîdar-mah, from the maiden Shapîr-abu in a way similar to that in which Aûshîdar's birth is described.

The millennium of Aûshîdar-mah as described in Chapter IX will see a repetition of the glorious state of the world in the age of Aûshîdar. Life will become simple and less cumbersome yet, the attention of the people being drawn most to the education of the young. Disease and untimely death will be extirpated. There will be a final struggle between the good, accumulated and unused for ages, and the evil, pent up during the same period, as allegorically depicted by the myth of the unloosening of Azi Dahâk from his age-long bonds and the awakening of Kereshâspa from his sleep to slay the foul demon. At the end of the millennium the last and the greatest of Zoroastrian Saviours takes birth miraculously again from the maiden Gûbak-abû from the dormant seeds of Zarathushtra.

The *Zarathushtra-nâmag* ends with a description of the miracles of Saôshyâns, the final Deliverer and Renovator of the world. The work of improving and reforming the world, carried on from time to time by his predecessors, will be brought to a close and perfected. In this millennium will take place

"the annihilation of the devilishness of the too-footed race and others, and the suppression of sickness and old age, death and affliction, and all other distresses of tyranny, heresy and evil; there will be perpetual growth of fresh vegetation, and joyfulness in all the creations." And again "all mankind will stand on one unanimous ground as to the Religion of Ahura-mazda.....The *drūj* Aharman will be annihilated, and the Renovation of the Future Existence will take place. All the good creation will be endowed with purity and complete happiness." Thus will the divine plan be matured and carried out to perfection by human agency assisted from time to time by divine guidance and thus will Zarathustra's divine mission be fulfilled in the ages to come.

I express my indebtedness to the idifatigable labours of my predecessor in the field, the great European scholar Dr. E. W. West, for his translation of the *Zarathushtrānāmāg* in the Sacred Books of the East. His attempt, however helpful, has still all the drawbacks of a first translation of a difficult Pahlavi book like the Dinkard. Besides, Pahlavi scholarship has progressed considerably since the days of Dr. West. I have at places deferred considerably from this eminent authority, though not without some hesitation at times, and have tried to breathe so far as possible into my translations the spirit of Zoroastrianism to which the *Zarathushtra-nāmāg* was intended to give expression.

In conclusion I would here warn the student against the unfair and ignorant criticisms of Dr. Jüncker on the method of collating the Pahlavi text adopted by Dr. West. The hasty and misdirected remarks of this raw German orientalist, whose pretensions to Pahlavi scholarship are of a doubtful value, against the mature judgment and keen discrimination of the late Englishman have been treated by me with the contempt they deserve, as but the result of a superficial study and lack of proper discernment. The German critic not only fails miserably to understand and appreciate the value of Dr. West's

intelligent collations of the two original manuscripts containing Book VI of the Dinkard, which is the least troublesome and the easiest portion of the work to decipher, but he betrays also his inability even to rate the value of the codices according to their proper relative merits. It is not at all surprising therefore why Dr. Jüncker, envious of the fame of the great English savant, did not publish his criticisms during the lifetime of the latter while he had a chance of being replied to, although Dr. West lived for years after the publication of his collations in my vol. X of the Dinkard.

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA.

85, CUMBALA HILL,

Bombay, 15th April, 1915.

THE DĪNKARD.

BOOK VII.—(continued).

[The Pahlavî Zarathûshtra-nâmah.]

CHAPTER III.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

Madam afdih i paedâgthaast min ham-pûrsagih fratûm
frâj vad haftûm ham-pûrsagih rôeshâ, i yehvunt baên darengig
i 10 shnat; va âfrigânih zyash pavan vakhsavarih baên géhân,
va padîraftan i bûrjâvand Kaê-Vishtâspa Daêna, chigûn âkhar
min 10 shnat i baên ham-pûrsagih, pavan 2 shnat.

(I). Aêvag hanâ i paêdâg aîgh amat min ham-pûrsagîh i
fratûm lakhvâr yehvûnt, adinash pavan fratûm framân i khûdâe

1.—The folios containing the text of this chapter, which are missing in DM., are found in the library of the late Shams-ul-Ulema Dr. Dastur Peshotanji B. Sanjana. They are here called DP. by me. In these folios the text is divided into different sentences by ‘:’ mark of punctuation. The translator has taken care to follow it as far as possible, and to point out where necessary, in the footnotes to the Pahlavi text, the places in which the pauses in the MS. are not followed by him. For all other divisions into sentences, and the enclosures into brackets, of the Pahlavi text the editor and translator is responsible. This † note-mark is used in the Pahlavi text to show that the word or punctuation is an insertion by the editor.—2. DP. 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬎𐬌—3. DP. adds ‘:’—4. DP. 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬎𐬌

۱. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۲. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۳. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۴. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۵. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۶. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۷. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۸. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۹. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۰. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

dâdâr Aûharmazda, adinaêvatâg baên Kigân va Karapân rama,
 vakhshvarih zyash Daëna Mâzdayasenta, va âshtagih i Aûhar-
 mazda karîunt; çhigûn pavan bûland vâng srûd, anshûtâ ôl
 Daëna Aûharmazda karîunt. (2). Çhigûn hanâ i Daëna
 yemalelûnêd aigh;—"Adîn-ash barâ avô ham-ârâst Zaratûshstra
 ôl denâ i mânishna-âômand, gaôspend-âômand, zak i pavan
 aîvyângahân i astâômand, barâ nigirishnih." (3). Va amat zak
 i ôlâ-shân nivêdishna ôl nyôgshishna gûbishnih barâ mad, adîn
 Zaratûshstra pavan bûland-rasishnih madam barâ karîunt ôl
 gehân i astâômand i yasharâêih. (4). "Stâyîdan yasharâêih,
 va nikûhîdan shaêdân, va frinâmishna Mâzdayasnih i Zaratû-
 shstra, zak i Amesôspendân âyazishna va niyâyishna, ôl lakûm
 pâhlûm yemalelûnam; va â-gazishnih ôl shaêdân, va khvaêtûgdas,
 zak-ich pâhlûm âgâs-dahishnih; aigh min âgâsîh i yehabunt

1. DP. ۱۲۳۴۵۶, a corrupt form of ۱۲۳۴۵۶—2. DP. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰—3. DP.
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰—4. DP. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰—5-6. DP. ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰—6. DP. ۱۲۳۴۵۶۷—7. DP.
 ۱۲۳۴۵۶

1. *va ôl aôsha i ôlê sârdag va avbars, i Kigân va Karapân ôl*
Daëna i Aûharmazda karitunt, chîgun hanâ i Daëna yemalêlûn-
êd aîgh:—“Afash gûft Zaratûshtra aîgh:—‘Gaêtâ yasharâêh,
Tûr i Aûrvâtâ-dêng i Aûsikhshan! kolâ shaêdân frajâm
Mâzdayasnîh Zaratûshtra.’” (15). Azash gûft Tûr i
Aûrvâtâ-dêng i Aûsikhshan aîgh:—“Zaratûshtra i Spîtâmân!
al li ôl hanâ anâgîh âkhez-âe, mûn baên lak-îgh havâ-âe.”

2. *(16). Afash gûft Zaratûshtra aîgh:—“Pûrsîd min li*
Aûharmazda aîgh:—‘Zaratûshtra! amat avô lenâ baên
ahvân barâ mad havâ-âe, haît mûn baên ahû i astâômand
min anshûtâân pâs hû-tûbângarân anshûtâân i arataêshtrân,
sûd kh^vâstârtûm, va gaôspendân kh^vâstârtûm, va dûr-
nâmîgtûm, va kabad pishnatûm [aîgh, mandavam vêsh
barâ yehabûnêd], kabad babâtûm [aîgh, babâ i high-gaôna

va ôl aôsha i ôlê sârdag va avbars, i Kigân va Karapân ôl
 Daëna i Aûharmazda karitunt, chîgun hanâ i Daëna yemalêlûn-
 êd aîgh:—“Afash gûft Zaratûshtra aîgh:—‘Gaêtâ yasharâêh,
 Tûr i Aûrvâtâ-dêng i Aûsikhshan! kolâ shaêdân frajâm
 Mâzdayasnîh Zaratûshtra.’” (15). Azash gûft Tûr i
 Aûrvâtâ-dêng i Aûsikhshan aîgh:—“Zaratûshtra i Spîtâmân!
 al li ôl hanâ anâgîh âkhez-âe, mûn baên lak-îgh havâ-âe.”

(16). Afash gûft Zaratûshtra aîgh:—“Pûrsîd min li
 Aûharmazda aîgh:—“Zaratûshtra! amat avô lenâ baên
 ahvân barâ mad havâ-âe, haît mûn baên ahû i astâômand
 min anshûtâân pâs hû-tûbângarân anshûtâân i arataêshtrân,
 sûd kh^vâstârtûm, va gaôspendân kh^vâstârtûm, va dûr-
 nâmîgtûm, va kabad pishnatûm [aîgh, mandavam vêsh
 barâ yehabûnêd], kabad babâtûm [aîgh, babâ i high-gaôna

1-1. DP. 1431-23—2. DP. 11004—3. DP. adds 1—4. DP. 11000-6—
 5. DP. 1100, better 1100—6. DP. 1100-7—7. DP. 1100-8. DP.
 1100-9. DP. 1100

זק גברא זרזתושטרא לי מן אש פאן לי מאדא דאמא
 פראי יחבונת יגאבמנעד, מן חו-אנדיש אוהרמאדא
 האד-אמ, מא האד האד-אמ פאן יאשראעיה יויד-ביש [אייג,
 פאן פרארונה ביש מין דאמאן לאחבאר יאכסענאם],
 אמשפנד יויד-ביש האד-אנד. (23). אדין בארא סאטון,
 זרזתושטרא! לי ראע מין אלא באויהונעש [אייג, פאן
 קה'ישיה לי יאכסענאם], 100 תישטאר וא קאניג, וא איו'ישמא 4 אספא;
 אעדון אלא אל ימאלעון, אייג:—'ואעדווישטא! מין לאק אוהר-
 מאדא באויהונעד 100 תישטאר וא קאניג, וא איו'ישמא 4 אספא;
 האת אנ' אלא יחבונ-אע, לאק רא'א וא גאדא פאן זאק דאבישנא,
 וא האת אנ' אלא לא יחבונ-אע, לאק דושג-גאדא-יה פאן זאק
 לא דאבישניה.'

(24) אדין בארא ראפט זרזתושטרא זאק אל וואעדווישטא
 א-האכטאן, אפאש אבא אלא גיפט אייג:—'ואעדווישטא
 א-האכטאן! זאק מין לאק אוהרמאדא באויהונעד, 100 תישטאר
 וא קאניג,

*zak gabrâ, Zaratûshtra! mûn-ash pavan li madam dâma
 frâj yehabûnt yegavîmûnêd, mûn hû-andish Aûharmazda
 havâ-am, mâ havâ havâ-am pavan yasharâêih jvid-bîsh [aigh,
 pavan frârûnîh bîsh min dâmân lakhvâr yakhsenunam],
 Amesûspend jvid-bîsh havâ-and. (23). Adîn barâ sâtûn,
 Zaratûshtra! li râê min ôlâ bavîhûnêsh [aigh, pavan kh'ishîh
 î li yakhsenun], 100 tvishtar va kanîg, va âyûjîshma î 4 aspa;
 aêdûn ôlâ ôl yemalêlûn, aigh:—'Vaêdvoishta! min lak Aûhar-
 mazda bavîhûnêd 100 tvishtar va kanîg, va âyûjîshma î 4 aspân;
 hat ân² ôlâ yehabûn-âe, lak râya va gadâ pavan zak dahîshna,
 va hat ân² ôlâ lâ yehabûn-âe, lak dûsh-gadâ-îh pavan zak
 lâ dahîshnîh.'"*

(24). Adîn barâ raft Zaratûshtra zak ôl Vaêdvoishta î
 a-hakhtân, afash avô ôlâ gißt aigh:—'Vaêdvoishta î a-hakhtân!
 zak min lak Aûharmazda bavîhûnêd, 100 tvishtar va kanîg,

[illegible]

(27-28). *Afash* gūft *Aūharmazda aigh*:—"Min *ōlā-shān* ī lenā rāya va gadā-ī, *Zaratūshtra*! *ōlā gabrā avar-minishnūh vindid yegavimūnēd* [*aigh, gaōspend lenā yehabūnt, ōlā avar-minishnūh kabad gaōspendih*]; *adin-ich ōlā denā pavan zak ī pādahishna, amat lā zak ī sadigar lēlyā frāj pavan roēshā zīndag yehamtūnēd, pavan zak sadigar lēlyā ōlā kluyā min kōstag barā yegavimūnād havā-and* [*aigh-ash min aīyagār-āōmandih lakhvār yegavimūnād havā-and*], 7 *zak ī raōshan ī spaēta-dōisra, ōlā-shān zak pavan lālāih lālā rātūninīd, tamē pavan lālāih lālā parnān a-frāj vashtamūt.*"

(29-30). Aêvag rabâ bishâzishnih min mayâ i haômigân Zaratûshtra, min rûl i Dâitya zak denâ yansegûnâ, i amat Vahûmana ôl ham-pûrsagîh yezarûnâ paêdâgihast ; chigûn pavan gûbishna i Aûharmaзда ôl Zaratûshtra paêdâg, aigh :—“ Pavan ôlâ-shân mayâ i haômigan mûn deprûn-âe, Zaratûshtra !

I. DP. adds 1-2. DP. 40-3-3. DP. 1010-1010-4. DP. 1010

𐬰𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

(47) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 (48) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

baên zimīg nigān va khašid havâ-and harvispa shaêdâ [aigh-
 shân kahrpad barâ shkast].” (46) Va paêdâg aigh-shân âkhar min
 shkastan zyashân kahrpad, pavan shaêdâ karpîh baên gēhân
 paêdâg yehvûntan va vinâsishna kardān lâ shâyêd havâ-and; nihân
 haēm-ash ôl anshûtâân paêdâg yehvûnt havâ-and, marđûmân
 ôlâ-shân barâ shnâkht aigh lâ yazadân barâ shaêdâ havâ-and.

(47). Zaratûshtra min gûbishnîh î Aûharmazda ôl anshûtâ-
 ân gushûft, chīgûn baên hanâ î Daēna, pavan gûbishnîh ôl
 Zaratûshtra, yemaletûnêd aigh:—“Chīgûn baên ahû î
 astâômand anshûtâân shaêdâ pavan afrâs, pavan dastôbar,
 yakhsenund; chīgûn havâ-and aigh yemaletûnd aigh pavan
 dastôbar ârâyēnd dâshtan?” (48). Afash gûft ôl Zaratûshtra,
 Aûharmazda, aigh:—“Chīgûn ôlâ-shân, Zaratûshtra! î hû-
 anshûtâ, shaêdâ pavan afrâs yakhsenund, va chīgûn havâ-and

و سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای

(57) و سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای

(58) و سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای
 سزای من و سزای تو و سزای خدا و سزای

afash al ham-hakhagih yehabûn-âe, va al ham-pûrsagih, va al ham-kerdârih framâêsh; ôlâ ôl âkharih frîd vashtan, zak î pirûjgar gûbishna frâj yemalêlûnêsh, Yakhâ-ahû-vairyô."

(57) *Barâ raft Zaratûshtra avô zak î mânishna-âômmand, dûst-âômmand gêhân, zak khâpishna î ahû î ast-âômmand barâ nigirishnih râê; adin ôl drûj frâj mað amat pavan nazdigih î jâmag yetibûnast—zak jâmag î amat Vahûmana barâ ôl ham-pûrsagih yezderûnâ ash barâ hankhetûnt—nakad, kerpe zahbâin, pûr-sîna; afash ham-hakhagih va ham-pûrsagih va ham-kerdârih min ôlâ zadîd, afash dandîd aigh:—"Havâ havâ-am Spendarmað."*

(58) *Gûft-ash Zaratûshtra aigh:—"Barâ-am zak nigirîd mûn Spendarmað, baên zak î raôghan yôm l an-avar; va zak li*

1. DP. و سزای من—2. DP. و سزای تو—3. DP. و سزای خدا—4. DP. و سزای
 5. DP. adds و—6. DP. و سزای من—7-7. DP. و سزای تو—8. DP. و سزای
 9. DP. و سزای خدا—10. DP. و سزای من—11. DP. و سزای تو

1. *li sang i dûsh-vailag-kash zak i regalâ an-kârd zûr; barâ li sang*
i dûsh-vailag-kash zak i bâzâe an-kârd aôj; barâ li sang i dûsh-
vailag-kash zak i gûsh an-kârd vashammûnishna; barâ li sang i
dûsh-vailag-kash zak i ainâ an-kârd vînishna; afam barâ
sîmag ôl parshiti¹ madam avgûndid [aigh-am pavan parshiti
lakhvâr yegavimûnâd], min avar-khastishnih i zak i dûsh-
vail sang i pûr-marg."

(69) *Va litamâ min tagigih i Zaratûshstra, pavan*
aêvatâg ôl agih sahmgûn razam sâtûnt; tamâ pavan zak
âinîmag i nipisht paêdâg yehvûnt patûdan zy-ash zîndagih baên
zak ângûn pâdfrâs min sûd va tashna, va band i girân, avârig
anâgih i baên nîrûg i chîhar i anshûtâ patâe i baên—lâ
vaga-dad—paêdâgîhast rabâ afdih ôl Vishtâspa malkâ afash
yalêgân, amatshân vindâd pûr-gadâ tanû baên shkastih

li sang i dûsh-vailag-kash zak i regalâ an-kârd zûr; barâ li sang
i dûsh-vailag-kash zak i bâzâe an-kârd aôj; barâ li sang i dûsh-
vailag-kash zak i gûsh an-kârd vashammûnishna; barâ li sang i
dûsh-vailag-kash zak i ainâ an-kârd vînishna; afam barâ
sîmag ôl parshiti¹ madam avgûndid [aigh-am pavan parshiti
lakhvâr yegavimûnâd], min avar-khastishnih i zak i dûsh-
vail sang i pûr-marg."

(69) *Va litamâ min tagigih i Zaratûshstra, pavan*
aêvatâg ôl agih sahmgûn razam sâtûnt; tamâ pavan zak
âinîmag i nipisht paêdâg yehvûnt patûdan zy-ash zîndagih baên
zak ângûn pâdfrâs min sûd va tashna, va band i girân, avârig
anâgih i baên nîrûg i chîhar i anshûtâ patâe i baên—lâ
vaga-dad—paêdâgîhast rabâ afdih ôl Vishtâspa malkâ afash
yalêgân, amatshân vindâd pûr-gadâ tanû baên shkastih

1. DP. 444—2-2. DP. 60 140—3-3. DP. 20 11007—4. General
 reading: pûst.

לא נאמר וּמִתְחַלְּטִים כִּי וְלֹא מִתְחַלְּטִים כִּלְיָא וְאֵיךְ לֵאמֹר וְ
 מִתְחַלְּטִים כִּי וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים מִלְּךָ וְאֵיךְ לֵאמֹר וְ
 כִּי וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים וְאֵיךְ לֵאמֹר וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים כִּי וְ
 אֵיךְ מִתְחַלְּטִים וְאֵיךְ לֵאמֹר וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים וְאֵיךְ
 [אֵיךְ לֵאמֹר וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים] וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים וְאֵיךְ
 מִתְחַלְּטִים וְאֵיךְ לֵאמֹר וְאֵיךְ מִתְחַלְּטִים

[illegible]

li sang i dûsh-vailag-kash zak i regalâ an-kârd zûr; barâ li sang i dûsh-vailag-kash zak i bâzâê an-kârd aôj; barâ li sang i dûsh-vailag-kash zak i gûsh an-kârd vashammûnishna; barâ li sang i dûsh-vailag-kash zak i aînâ an-kârd vînishna; afam barâ sinag ôl parshti madam avgûndid [aigh-am pavan parshti lakhvâr yegavimûnâd], min avar-khastishnih i zak i dûsh-vail sang i pûr-marg."

(69) Va litamâ min taglîh i Zaratûshtra, pavan
aêvatâg ôl agih sahmgûn razam sâtûnt; tamâ pavan zak
âminag i nipisht paêdâg yehvûnt patûdan zy-ash zîndagih baên
zak ângûn pâdfrâs min sûd va tashna, va band i girân, avârig
anâgih i baên nîrûg i qûhar i anshûtâ patâê i baên—lâ
vaga-dad—paêdâgihast rabâ afdih ôl Vishtâspa malkâ afash
valêgân, amatshân vindâd pûr-gadâ tanû baên shkaftih

I. DP. 4-14-2-2. DP. 4-14-3-3. DP. 4-14-4-4. General reading: pûst.

וְאַשְׁחֵן אֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם (86) וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם (87) וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם

(88) וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם
 וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם וְאֶת־הַמַּדָּם

afash pavan zak madam frāj kh'ārīn dahyūpaḏ Vištāspa, zy-ash i ôlā gūbishna padiraftag.'" (86) *Ashvavahishta pādakhshāē azash yansegunā taghta i nyōg, afash pavan zak frāj kh'ārīnīḏ dahyūpaḏ būrjāvand Kaē-Vištāspa.* (87) *Va shakbahōnast dēh dahyūpaḏ būrjāvand Kaē-Vištāspa, amat min vastar frāj yehvūnt afash avō Hūtaōsa gūft aigh:—* "Yehvūnīḏ, Hūtaōsa! mūn Spitāmān Zaratūshtra tīj hūnara barā hanā yehamtūnēḏ, pavan tūkhshāgih i Spitāmān Zaratūshtra tīj hūnara aē nikizīḏ Daēna i Aūharmazda va Zaratūshtra."

(88) *Aēvag hanā i paēḏāg aigh:—*"Amat Vištāspa Daēna mekablūnā yasharāēih stūyīḏ, shaēdān baēn dūsh-khan akūrinīḏ havā-and, va Aeshma shaēdā ôl Khyāōnān matāān, va mar i

1. DP. *afash pavan*—2. DP. *afash pavan*—3. DP. here repeats by mistake the foregoing three lines, namely: *afash pavan* *afash pavan* *afash pavan*—4-4. DP. *afash pavan*—5. DP. adds *Perhapa, Hūtaōsi*.—6. DP. *afash pavan* by mistake.—7-7. DP. *afash pavan*

[illegible]

khshûft, aîgh-ash aêvag pavan tanid frâj makhîntun, afash
ham-rân va pavan ham-khun-rîjîshnih ôl ham-vashtamûnt; afash
barâ zak î tâkhal khûp-gasht Khyaôna [aîgh-ash vesh barâ
akârînið], ôlâ mar î zak î sakhûn-vîn khûn-rân madam
khshûft; afash aêdûn pavan zeshâ khûdâcîh davyîd, aîgh :— 'Tij
hônara avô ham-yehamtûnêð Khyaôna mal, adûn tij hónara
ôl ham yehamtûnêð Aîr matâêl' "

1. DP. 1000—2. DP. 1001^{1/2}—3. DP. 1002—4. DP. 1003 by mistake—5. According to the Persian numbering of the folios in DM, and DP., one folio is here missing, which contained the remaining text of this chapter III.

𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

(3) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

chigún hanâ i Daëna yemalêlônâ:, aigh:—"Harvispa pâha va
 staôra va âtîgh i jîvâg i ashô hû-ravâlghmanîh medammûnast;
 va harvispa i khûp-nîvârî mainîg va mânâ-ashân aôj-âômandîh
 medammûnast, aigh:—"Mân min kunun frîj aôî-âômand
 pavan Daëna vabîdûnâ," amatghân zak gûbîshna barâ
 vashammânt, mûn-ash gûft Spîtâmân yasharêb Zaratûhshtra. "

(3) Va aêvag karîan i Zaratûhshtra baên vîghîr va
 dâtôbar, zak i bûkht va agirîyîl nimûdâr var pasâkhtan, i
 madam dâqîstânîhâ nihûftag i baên Daëna gûft yegavîmûnêl,
 chigún 33 âîninag. (4) Hanâ i âkhar-îch min zak vad
 han-ghaptan i Airân khûdâêîh hâvishtân i Zaratûhshtra baên
 kêr dâsht; azash âhang aêvag zak i vîdâkhtag rûi madam aîsh
 rîkhtan chigún hû-fravard Atarô-pâta i Mahraspendân, pavan
 pasâkhtan i madam Daëna padash bûkhtan âgûsîh baên

1. DM. 𐬀𐬵𐬀—2. DM. 𐬀𐬵𐬀—3. DM. 𐬀𐬵𐬀—4. DM. 𐬀𐬵𐬀—

5. DM. 𐬀𐬵𐬀

וּמִלְּמִינֵי הַמַּלְאָכִים וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה

(8) וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה
וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׂמֵרָה

i Vištâspa madam Aryâspa | Khyaôna, va âvârig an-
Aîrân pavan zak shkaft kârîjâr, qhîgûn Zaratûshtra
pavan Daêna barê ôl Vištâspa qhâshîl kabad i min Daêna
paêdâg.

(8) Aêvag ahû-patih i Zaratûshtra baên pûr nyôgih va
bazesghih va qhîhar-shnâsîh, va avârig pîshag kîrûgih, râzigihâ
va bandihâ, i pavan dâtig dânishnih va mainûg-vînishnih
ghâyâl; va nimûdanî min Daêna nîrangihâ i madam
spûkhtan i sij va tarvinîlan i shaêdâ va parig, va
akârînîdan i yâtûgih va parigih; (9) va baêshâzînîdan
i vimârih, va hamaêstârînîdan i gûrgân va khrafstrân, va
sharîtuntan | vâran, va bastan i tagarg va tûna va magas
va sahm avârig i jûrdâgân, aûrvarân va gaôspendân
paîtîyârag, afd nîrang | madam-ich Hvarda! va Amerda!

1. DM. *nyew*; better *nyew*—2. DM. *nyew*—3. DM. *nyew*
—4. DM. *nyew*—5. DM. *nyew*

۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

jastan; hân-cha kabad nîrang î vad han-çhaptan î Airân
 khûdâêih pavan kâr dâsht; va haît î kunun-ich katrônî
 yegavîmûnêl levatâ andagî min afdih î pavan âtâshân; (10)
 va lâlâ paêlâgîhastan va âshkâragîniqani ôl anshûtâân kabad
 mayâ-ihâ î tag min argîhâ î afd, va darmân î vîmârih î min
 bazeshgân huskâr fragarlag; kabad maînîgîg va spaharîg va
 vâ-yîg va zimîgîg va hân-ich gêhân-sûd râza, î pavan yazadân
 khratû-ih aôbash shâyađ mađan.

(11) Aêvag afdih î benafshâ Avistâg î pavan hamâg pâhlûm
 aêvâçhîh î gêhân, hangardîgîh î vispa-dânâgîh gûbishnân avartûm.

(12) Aêvag mađani ôl Vishtâspa hanâ-ich î Amesûspendân
 pavan pâdahîshna | Dâena padîraft va navîgîniđ, çhîgûn Pêshyô-
 tanû, va khadituntan î frakhû dahyûpađ ôlâ amarg, va azarmân,

1-1. DM. ۱۱۱۱۱—2-2. DM. ۱۱۱۱۱—3-3. DM. ۱۱۱۱۱—4-4. DM.

6. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

(6) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Mazdayasna karitunāgtar yehvūntan riē min kaēshvarīgūn didūrīg
 yehvūntan bavihūnast, (4) Ham-būl-dīl paēlāg yehvūnt rabū
 afdih ōl Vishtāspa va gēhānīgān, qhīgūn Daēna yemaēlōnēl,
 aīgh:—"Adin zak ī ōlā rūbān Amesūspendān frāj qhedkūnē,
 min zak ī raōshan Garō-demāna madam ōl zimīg ī Aūharmazda-
 dād, min raōshnīh zak sātūnt ōl rūbān ī Vishtāspa, afašh baēn
 raōshnīh ōl paēlirag sātūnt Vishtāspa, madam avō zak ī avzūnīg
 Rapithvīn. (5) Zak min ayāvagūn ayāvagihātar, va zak min
 pūrīshnīgūn pūrīshnīgtar, va harvispa mōn khadītunt ashān
 gūft, va aēdūn mōn gūft ashān madam vašhammūnt; amat-
 shān pavan agavīn-vinīshnīh khadītunt barā yegavīmūnād
 havā-and, va rūbān va kerpa ī Vishtāspa afašhān nīyāyīshna
 andarg nīmūd.

(6) Pavan zak madam tij yehvūnt, lā dēr, amat frāj maq

וּמִשְׁמַחֵת עֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם (10)
 שֶׁנֶּחֱמָה עֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם

(11) מִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד
 דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד לְעַלְמָא דְּמִיָּד
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 (12) עֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם
 וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם וְעֲלֵיהֶם

va aêdûn pavan yasharâêih chîgûn pavan yasharâêih pâhlâm;
 va aêdûn pavan rûbân chîgûn ôl rûbân pâhlâm.” (10)
 Hamîh dahishna vandînîd aîgh-ash padîrishna paêdâgînîd
 vad ôl 3 bâr.

(11) Adîm zak ras-î 2 ras-î yehvînt, mainûg zakâê va
 gaêtâ zakâê; va pavan gaêtâ frâj vâzîd bûrjâvand Kaê-
 Vîsh tâspa madam avô vîs î Naôdarân pavan hû-ravâkhmanîh
 hû-mînîshnîh; va pavan zak î mainûg frâj vâzîd rûbân î
 Sraêta î Vaêsrâpân madam avô zak î pâhlum ahvân.

(12) Aêvag hanâ î paêdâg pavan 57 shnat î min padîraftan
 î Zaratûshtra Daêna, va frâj barâ rasîshnîh î Daêna pavan haft-
 kaêshvar paêdâg; baên zîndagîh î Vîsh tâspa aêdûnîh paêdâg-
 fîrast pavan maðan î min kaêshvar pavan Daêna khâyîshnîh ôl
 Frâshâoshtra î Hvôbân, chîgûn Daêna yemalêlûnêd, aîgh:—“ 2 mân

1. DM. ۷۷—2. DM. ۱۱۷۷۷۷۷۷—3. In DM. ۷۷ is written above the
 line—4. DM. ۷۷

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

CHAPTER VI.

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

hand varecha va afdih ol ôlâ-shân azash paêdâg avi-avar
 dâshstan shedgûnâ, ôl lenâ lâ padvast havâ-âe.

CHAPTER VI.

Madam afdih i paêdâgihast âkhar min Vištâspa vad
 han-chaptan i Airân khûdâêih.

[(1). Havâ-at afdih paêdâgihast âkhar min Vištâspa vad
 han-chaptan i Airân khûdâêih jvîd min vûvarigânîh i var, va pa-
 sâkhtan i âvârig Avistâgig nîrang, va rabâ aôj i madam âtâshân
 i Varasrân, va hân kabad Daêna-ig varecha-gârih, i pavan
 hâvištân i Zaratûshtra padvastag yehvûnt.

1. 100 sâlag yehvûnêd Daêna amat Shaênava zerklûnêd,
 va 200 sâlag amat harâ vadîrêd; zak-ich fratûm Mazdayasna
 100 sâlag khayâ yehvûnêd, va mûn pavan 100 hâvishtân frâj
 sâtûnêd madam denê zimig."

(6) Min vishûftârân Aleksandar, chîgûn-ash bâên Daêna
 denê-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Aê zak i ham-ayâvâg zimistâna
 ôlâ i Aeshma madam pavan hieh dâmân nilûnîhâ mar vabîdân-
 ayên, i dûsh-gadê Aleksandar".

(7) Va min dastôbarân Arezvâg, zyash vichârishna
 i shem, "avîzag gûbishna"; va Srûtavôg Spâdâg, zyash
 vichârishna i shem, "srûd avzûnig"; va Zrayanghâo,
 zyash vichârishna i shem, "zrayâe ahû"; va Spentô
 Khratvâo, zyash vichârishna i shem, "avzûnig khratû".

aîgh:—"100 sâlag yehvûnêd Daêna amat Shaênava zerklûnêd,
 va 200 sâlag amat harâ vadîrêd; zak-ich fratûm Mazdayasna
 100 sâlag khayâ yehvûnêd, va mûn pavan 100 hâvishtân frâj
 sâtûnêd madam denê zimig."

(6) Min vishûftârân Aleksandar, chîgûn-ash bâên Daêna
 denê-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Aê zak i ham-ayâvâg zimistâna
 ôlâ i Aeshma madam pavan hieh dâmân nilûnîhâ mar vabîdân-
 ayên, i dûsh-gadê Aleksandar".

(7) Va min dastôbarân Arezvâg, zyash vichârishna
 i shem, "avîzag gûbishna"; va Srûtavôg Spâdâg, zyash
 vichârishna i shem, "srûd avzûnig"; va Zrayanghâo,
 zyash vichârishna i shem, "zrayâe ahû"; va Spentô
 Khratvâo, zyash vichârishna i shem, "avzûnig khratû".

1. DM. adds :—2. DM. adds :—3. DM. omits.—4. DM. adds :—
 5. DM. adds :—6. So DM. for :—7-7. DM. adds :—8. DM.
 adds :—9. DM. adds :—10-10. DM. adds :—11. DM. adds :—
 12. DM. adds :—13. DM. adds :—

۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰ (37) ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

(38) ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

ôlâ-shân bûm barâ marengînêl pavan sij avârîg-cha anâgih,
 va barâ madam avô zak matâ zak | avârûn an-âstih patêl,
 barâ zak i avârûn daêva-nîyishna, barâ zak i avârûn spazgih.
 (37) Va lâ-ich min zak matâ zak | avârûn an-âstih frâj
 avîsâihêl, va lâ zak i avârûn daêva-nîyishna, va lâ zak i avârûn
 spazgih, pîsh min zak vad amat ôl ôlâ yehabûnd padîrishna ôl
 âsravan i mainûg sardâr, i pûr gûftâr, i râst gûftâr, i yasharûb;
 va amat ôl ôlâ yehabûnd padîrishna, haît aigh ôlâ-shân matâ
 amat bavîhûnd baêshâzishnih vandênd, va lâ an-âininagi
 min zak, Zaratûhshtra!"

(38) Va denâ i aûshmârd nisang-i, i min kabad nîfrinîhêl
 mandavam, i min Avistâg pavan yehvânêl yehamtûnishna, âkhar
 min Vîstâspa vad han-châpishna i Aîrân khûdâêih min Aîrân

1. DM. ۱۲۳۴ comp. Persian *guvârûn*, "a kind of skin disease," "a scab".—2-2. DM. ۱۲۳۴—3. DM. adds :—4-4. DM. ۱۲۳۴—
5. DM. ۱۲۳۴

1-2. DM. 14110—3-3. DM. 14109—4-4. Better 14110
 5-5. DM. 14110—6-6. DM. 14110—7-7. DM. 14110 *vispa*, meaning
 "all (other adversities)."—8-8. DM. 14110—9. DM. 14110—10-10. DM.
 14110—11-11. DM. 14110, *va dūshgānīh*.

mānūg ī rāmishna mīn Airān matāân, va māhmānīh ī shīvan
 va mūi va snaōdiyān va garzishna baēn shatra, va a-vandishna
 kaūdanīh, nasiq-zūrih, zaq-gadā-ih, va kam-zivishnīh marqūm.
 (8) Va kabadīh ī āin ī sarādag sarādag, va pađiraftagīh ī
 aharmōg baēn sâstârân, apađiraftagīh ī zak ī hū-haēm va
 dūnâg, zūd zūd rasishnīh ī niyâj va sij va avârig paityârâg,
 va hū-shkâpishna va varđag tâshishnīh ī baēn-ich matāân va
 jīvâg ī Airān matāân tarvinīdâr. (9) Va âzandīh dâshtagīh
 ī Daēna ī Yazadân; nizârīh va gardīh va dūsh-gūih ī
 hū-Daēnân, va khūrsagīh va khūstūgīh ī Daēna-būrdârân,
 va dravandīh, va marenghiniđan ī kerfagīh ī frehist ī Airān
 matāân. (10) Hân-ich kabad anâgīh ī baēn denâ 2 sata-zima
 pavan Avistâg makhitunt yegavimūnēđ, ī azash viđard,

1-1. DM. 14110—2. DM. 14110—3-3. DM. 14109—4-4. Better 14110
 5-5. DM. 14110—6-6. DM. 14110—7-7. DM. 14110 *vispa*, meaning
 "all (other adversities)."—8-8. DM. 14110—9. DM. 14110—10-10. DM.
 14110—11-11. DM. 14110, *va dūshgānīh*.

1. *zānīshna-tar havā-and min gaz ī ghaspa, ī chīgūn gūrg va shir;*
va ōlā-shān pavan kaēna va bišh hamāē min zak frināmēnd vad
amat zak gabrā yehamtūnēd mūn Chatrūg-maēsana⁵ ī yasharūb
levatā vazra ī pīrūjgar¹. (46) *Levatā 50 × 3 gabrān sātūnēd*
ī hāvištān ī amāvand ī būland, frāj nigirīdār ī kār va dādīstān
ī frākhū-sūpt ī staura bāzāē || *kabad milyā, aigh-shān dīdan*
staura || *sihākgīnīh, aigh-shān shaēdā va sritarān azash tarsēnd.*
 (47) *Va zak makhītunēd Ganrāg-mainūg levatā dāmān zak* ||
ab āzi ī paēdag aigh drūj yazēd pavan agavīn yazīshnīh;
hanō-cha mūn pavan būland pīshagīh sātūnd pavan aspa, Tūrk
shaēdāih-īgh ī vijārd-varesa Tājīg, va Shēdāspa-īgh ī Kirāsāig
Arūmāē.

(48) *“Va zak frehist pavan kār ākhizīshnīh gabrān adīn*

‘Zanishna-tar havā-and min gaz ī ghaspa, ī chīgūn gūrg va shir;
 va ōlā-shān pavan kaēna va bišh hamāē min zak frināmēnd vad
 amat zak gabrā yehamtūnēd mūn Chatrūg-maēsana⁵ ī yasharūb
 levatā vazra ī pīrūjgar¹. (46) Levatā 50 × 3 gabrān sātūnēd
 ī hāvištān ī amāvand ī būland, frāj nigirīdār ī kār va dādīstān
 ī frākhū-sūpt ī staura bāzāē || kabad milyā, aigh-shān dīdan
 staura || sihākgīnīh, aigh-shān shaēdā va sritarān azash tarsēnd.
 (47) Va zak makhītunēd Ganrāg-mainūg levatā dāmān zak ||
 ab āzi ī paēdag aigh drūj yazēd pavan agavīn yazīshnīh;
 hanō-cha mūn pavan būland pīshagīh sātūnd pavan aspa, Tūrk
 shaēdāih-īgh ī vijārd-varesa Tājīg, va Shēdāspa-īgh ī Kirāsāig
 Arūmāē.

(48) “Va zak frehist pavan kār ākhizīshnīh gabrān adīn

1-1. DM. *zānīshna-tar*—2-2. DM. *zānīshna*—3. DM. *zānīshna*—4. DM. *zānīshna*
 —5. Comp. Av. *Chatru-maēthana*, lit., “a city built within a square area.”

CHAPTER VIII.

𐬨𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 (1) 𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀

Madam afdih i ākhar min hazangrōg-zima i Zaratūshstān
 rōēshd va rasishnih i Aūshīdar, vad hazangrōg-zima i Aūshīdarān
 rōēshd va rasishnih i Aūshīdar-māh, min āgāsīh i ham zimānag.

1. Afdih i Aūshīdar pavan zerkhūnishna tanū, gadā va
 milayā va kār; hastishna i hvareshaēta 10 yōm miyān asmān;
 avīstāishna i 4 zanda-taōkhmag drūj; yehabūntan i 3-zare-
 mae an-avargirih ōl aūrvarān; nizārīhashtan i frehībūd va afbībūd;
 vēsh zōrīhashtan i patmān; rāmīhashtan i an-aīrīh vēh-dūstīh; mēh
 vakhghishnih i Daēna dānāgh; va stāyīdan i chand srādag mār-
 jan Daēna i Mazdayasnān makhātuntan i Aūshīdar mazūnīhā i
 chārān.

1. DM. adds 1.—2. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—3. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—4. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—
 5. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—6. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀—7. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀

۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰

(21) ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰

(22) ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰
 ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰

yehvūnt. aigh yasharūb Zaratūshtra dadiger avdūm agh ōl
 Hvōv būn zak frāj shedkūnā, va zak zak barā baēn yehabūnēd,
 mūn haīt aigh 'Vakhshānīdār ī Nīyāyishna' shem [aigh, rādīh
 barā avzāyīnēd]. (20) Amat 15 sālag zihānag lā pīsh mīn zak
 levatā gabrā-ān barā vīfyīdan va lā-cha ākhar amat āpūstan
 yehvūnēd pīsh mīn zak vad amat zak lālā zerkhūnēd.

(21) "Amat zak gabrā 30 sālag yehvūnēd, zak hvare-
 shaēta barā yegavīmūnēd pavan balist ī zak asmān 20 yōm
 lēlyā darenga, harvispa kaēshvar madam tāpēd, mūn 7."

(22) "Aēdūn-ich ōlā-shān benafshā paēdāgīh haīt [aigh,
 khavitund aigh hazangrōg-zima barīn], mūn denā Daēna madam
 pavan vashammūntan vashammūnt; aēdūn-ich ōlā-shān mūn
 rāē adīn-ich khavitund aigh mandavam-ī ī jvitar haīt.

1. DM. ۲۰۰۰۰۰۰۰. In the *Larger Būdahishna* her name is written ۲۰۰۰۰۰۰۰.
 Hvōvāvi.—2. DM. ۲۰۰۰۰۰۰۰—3. DM. ۲۰۰۰۰۰۰۰—4. DM. ۲۰۰۰۰۰۰۰

[illegible]

CHAPTER IX.

[illegible]

'(23)' = Amat zak gabrâ 30 sâiag yehvûnêd, zak ham-pûrsêd
ôl Amesûspendân, hû-khûdâyân î hû-dâgân; fardâg baên yôm,
zak î raôghân yômî, barâ paêdâg amat ahû î astâômmand haît amûst,
va a-Kaî va a-Karapan [aigh, pavan mandavam î Yazadân
lâ kûr va lâ kar]; va a-nas'honishna [aigh-ash nafshê tantû man-
davam î Yazadân jivîd lâ kard yegavîmûnêd], va pûr khayâ dâd
yegavîmûnêd [aigh, vâran yehvûnt yegavîmûnêd], va mayâ jivâg
jivâg lakhvâr baên Aîrâna-vaêja, aigh shapîr Dâitya."

CHAPTER IX.

Madam afdih i ākhar min hazangrōg-zima i Aūshīdar rōēshā va rasishna i Aūshīdar-māh, vad hazangrōg-zima i Aūshīdar-māhān rōēshā va yehamtūnīshna i Saōgshāns, min agāsīh ham zimānaq.

1. DM, 84-2-2, DM, 83-2-2

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ

(11) וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ

(15) וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ
 וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיִךְ

Kaē-Haōsrūtī, afash ham-hakhagān ōl aiyyārīh Saōgshāns, pavan Frasha-kard kerdārīh, va nivārīshna ī frēhist anshūtā pavan Gāśānīg haēm va dāta, hān-cha kabad afdīh va shkaftīh baēn ōlā zak hazangrōg-zima yehvūntan paēdāg.

(11) Va denā-ich yemalelūnēd, aigh:—"Amat zak hazangrōg-zima ī dadīgar pavan Daēna ī Mazdayasnān barā sachēd, mā ākhar fratūm satōg-zima barīn haīt? (12) Azash gūft Aūharmazda aigh:—"Hvareshaēta madam nihūmbēd." (13) Va mā ākhar dadīgar va sadīgar va chahārūm va panjūm, shashūm va haftūm va hashtūm, nahūm va dāhūm satōg-zima barīn? (14) Azash gūft Aūharmazda aigh:—"Hvareshaēta madam nihūmbēd."

(15) "Va amat zak ī dāhūm satōg-zima 30 zimistāna a-rānag, ōl kanīg ōl mayā madam sātūnēd mūn. Gūbāg-abū, hanā aigh

۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

(4) ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

(8) ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

vîmârih va zermânîh, margîh va bišîh, va kâdâ anâgîh sâstârih
 va aharmôgîh va sarîtarîh; yehvûnêd hamîshag aûrvara zarîn
 vakhshîshna, hârn dahîshna aûrvâlghmanîh, yehvûnd 17 shnat
 aûrvara khûrîshna, 30 shnat mayâ khûrîshna, 10 shnat mainûg
 khûrîshna.

(4) "Va hamâg varecha va gadâ va aôja i madam kolâ
 vareqhâvandân, gadâ-âomandân, va aôj-âomandân yehvûnt, pavan
 ôl i madam ân ham yehamtûnêd, va ôl zak i ôlâ; amat-ash kabad
 kai va nîrûg vareqhâvand va aôj-âomand hû-saghihastan; va
 pavan zak i ôlâ-ghân aôja va gadâ hamâg drûj va gurd-ash
 vânihêd. (5) Va vispa mardûm madam aêvag hamîh i pavan
 zak i Âûharmazda Daêna yegavîmûnd, min dâdâr kâma, va
 framâna ôl afash, va ham-hakhagân auzârîh."

(6) Pavan frajâm i 57 shnat, drûj Aharman avisâihêd,
 Frasha-kert Tanû-i-pasîn yehvûnêd. (7) Hamâg i shapîr

THE DĪNKARD, BOOK VII.,

(continued.)

[The Pahlavī *Zarathushtra-nāmāh*,]

PART II.,

CHAPTER III.

About the miracles, which were manifested from the first conference onwards (*fray*) till the end of the seventh conference, (and) which happened¹ during the long lapse of ten years; and (about) his² praiseworthiness³ through (his) prophetic power (as exhibited) in the world; and (about) the acceptance of the Religion by the blessed⁴ Kaē-Vishtāspa within⁵ the two years that followed the ten years which (elapsed) in the conferences.⁶

(1) One (miracle was) this which⁷ became manifest when⁸ he returned⁹ from the first conference; then he by the first commandment of the lord-creator Ahuramazda, then solely in the midst of a flock of the Kîgs and the Karapans, proclaimed¹⁰ (his) prophetship of that which was for him the Religion of Ahuramazda-worship, and the peace of Ahuramazda; just as he chanted (it)¹¹ with a loud voice, he attracted¹² mankind to the

1. *I yehvūt*. The writer means that those seven conferences occupied a period of ten years during which those miracles were manifested, which are mentioned in this chapter.—1st Zarathushtra's.

2. *Av. frī*, "to praise." The word might also mean "blessedness." Should it be read *vāvarīgānūh*, by attaching to it the preceding word, it would mean (from *Av. vere*, "to believe"), "trustworthiness."

3. *Comp. Av. barej*, "to bless" or, "to exalt."

4-4. *Chīgān ākhar min 10 shnāl ī buēn hamfirsagih parvan 2 shnāl*.
Lit., "within two years, such as (happened) after the 10 years....."

5-5. *Pātlāk āgh amal*.

6. *Lakhrār yehvūt*; *comp. Mod. Pers. bāz-shūdan*, *bāz-āmadan*.
Literally, "when he (Zarathushtra) was back from the first conference."

7. The Religion. 8. *Karūtūn*; *lit.*, "summoned."

Religion of Ahuramazda. (2) Since (it is) this which the Religion says, namely (*asgh*) :—"Then as to those who had settled in dwellings¹ and were possessed of cattle,¹ to those who were with the *kusti*² (the sacred garment and girdle) on, (and) who were embodied beings, it was altogether arranged³ by Zarathushtra that thorough attention be paid⁴ to them." (3) And when the request⁵ was made by them (to him) for hearing (his) utterances,⁶ then Zarathushtra with (his) exalted attainments⁷ proclaimed aloud to the world of embodied beings,⁸ what righteousness (was⁹). (4) "I declare it to be the best for you,¹⁰ to praise righteousness and to condemn the demons, and to do homage¹¹ to the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra, and the admiration¹² and praise of the Ameshaspentas (archangels), and also to make known¹³ (to the people) that denouncement¹⁴ of the demons and self-sacrifice¹⁵ (are) the best (for them) ;" so that from the intelligence that is offered (by Zarathushtra, there shall be) faith in that one meritorious act (which is) the great, (and) the most sympathetic¹⁶ of their (acts, *viz.*, the self-sacrifice of) the father, the

1-1. *Mânishna-âômand va gaôspend-âômand.*

2. *Zak i pavan asvayângahân*, compare Av. *asvayângghana* (root *yâongh*, "to put on"), "the sacred badge of the Parsi Zoroastrian, namely, the *kusti*." 3. *Ham-ârâst.*

4. *Barâ-nigîrîshnîh* for *barâ-nigîrîshna* (subjunctive).

5. *Nivîdîshna*, comp. Av. *ni-vîd*, Skr. *ni-vîd*, "to invite," "to request the company of," (see *Yasna* I., §§ 1-10).

6. *Ôl nyôkshishna gûbîshnîh barâ mat.* Lit., "(when their invitation) for listening to (his) sermons reached (him)."

7. *Paran maðam rasîshnîh.* ■ Or, "to the physical world."

9. *Î yasharâêth*, lit., "what righteousness (is)," or, "(to the material world) of righteousness."

10. *Ôl lakîm pâhtîm yemalêlînam.*

11. Av. *fra* and *nam* "to perform dutiful reverence," "to bow down."

12. *Â-yazîshna.* 13. *Âgûs-dahîshnîh.*

14. *Â-gazîshna*; comp. Pahl. and Pers. *gazîdan*.

15. *Khvâltûkhâsa.* For the interpretation of this word see my essay on "The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Irân," (Trübner & Co., London, 1888).

16. *Hû-dardîm* for *hû-dard-tîm.*

daughter, the son, (and) her who bore them; (and that) of the brother (and) the sister.¹

(5) It is manifest that on account of that sermon innumerable Kigs and Karapans, (who were) demon-worshippers, fell upon² Zarathushtra, and strove for his death; since (it is) this which the Religion says: "It was then³ (that) the cruel⁴ (Karapans) fled away, (those) who were seated near him, (and) who (were) the next-of-kin relations⁵ of Tûr, the obedient ones,⁶ and (with them) the brother of Tûr, just like men who were modest⁷" [that is, they became ashamed ■ (listening to the doctrine of) the *khvaētākhdasa* about which he (Zarathushtra) had declared that they should practise it]. (6) This Tûr (was) the Tûr who (was named) Aûrvâtâ-dêng, who (was) a descendant of the Usikhshes⁸; (he was so named) because he was ■ great king of that quarter, and he had many a soldier and much power. (7) To him spoke the cruel (Karapans):—"Should they

1. "That is, the self-sacrifice of the father towards his wife and children, and *vice versa*; and that of the brothers towards their sisters, and *vice versa*."

2. Comp. Av. *sar*, "to torment," "to break into pieces."

3. Pahl. *havât adn*. 4. Comp. Av. *mairya*.

5. Lit., "Those who had sucked the breasts of women of the same family."

6. *Vijîr-dâr*, "those who abided by his decisions or orders;" in other words his staunch followers.

7. *Mûn sharm yohvînt*; comp. Av. *fsharema*. From the context of this passage and that of section 7, it appears that the word *khvaētākhdasa* ■ used and taken in a bad ■ by the early Tûrânians, especially the Kigs and the Karapans, who were the worst opponents of the Religion of Zarathushtra. The Prophet's doctrine was, therefore, misinterpreted by those opponents amongst themselves with an evil motive, and the Avestic idea of "self-sacrifice" or "self-communion" was diverted by them to that of marriages between next-of-kin relations. This accounts for the flight of the party opposed to the Prophet, from amongst the audience while Zarathushtra was delivering his pious sermon.

8. The *Usikhsh* of the Gâthâ, chap. XLIV., § 20, ■ Tûrânian sect that was opposed to Zarathushtra, just like the Kavis and the Karapans. Compare the Gathic text: *yâsh gâm Karapâ Usikhsh-châ aêshêmâi dâtâ yâchâ Kavâ amênâ urûôyâtâ*.

exact greatness from him who has little (knowledge),¹ O Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the next-of-kin relation of the Usikhshes! where on account of it we should kill this great one, who commingles his² with the propitious statements (of our religion); where we are so much without doubt as to a work therein³ (mentioned), that such (a thing as) *khvaêtûkâsa* should not be practised, he would be making⁴ us doubtful (about it, by declaring) that it ought to be practised."

(8) Thereupon spoke the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "Mayest thou not kill that man who in my opinion (*âyân*)⁵ is perceived (to be) one who has the most remarkable⁶ desires,⁶ (the only one) of the entire embodied world (who) will attain to power; because it has not seemed to me (that), if thou shouldst kill him for this (reason), wisdom should exist very long⁷ [that is, the lord of wisdom (*ahîk i dânakîh*) will cease to exist on this earth, who is so perfectly reasonable⁸ as this one is]; that is, if they kill a man who has such a good reasoning power, wisdom will cease to exist for ■ long period."⁹ (9) Thereupon spoke (unto Zarathushtra) the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "In my opinion¹⁰ thou art pure, who art sincerely reasonable."⁹

1. *Azash mas yanseânâ mîn kas-dîst*, better *kas-dâst*; otherwise it might be read *kasîhast*.

2. That is, his religious ideas.

3. That is, in the religion of those demon-worshippers.

4. Pahl. *hamâe vâbidânâ*. 5. *Mîn-am âyân*.

6-6. *Kâmak dôlsratûm*, (comp. Av. *doîthra*, "the eye"). Lit., "the desires which are most eyed (observed or watched)."

7. *Lâ hanâ râê, dêr zimân dânakîh yehvântan, li modammînast*.

8. The reading *hû-chemîg*, in this section is correct. DM. reads: it *hanjamantîg* in § 9, which seems to be an error of the copyist. *Hû-chemîg*, lit., means, "of good reason or reasoning power." Here Zarathushtra's opponent seems to have been convinced of the Prophet's sound and clear reasoning, which was a remarkable characteristic of his sermons.

9. Reading: *ark* (long) *dânakîh lâ yehvânet*.

10. Lit., "as for me," meaning "as far as I am concerned (*li râê*)."

(10) Thereupon spoke Zarathushtra thus:—"I should never be that (sort of) mean (*a-frāš*) speaker, by whom it was declared (so) against me; for him (these) acquirements¹ (are) most favourable,² (namely) an intuitive speech³ and embellished temper and self-sacrifice, and appointment of the high-priest⁴ and performance of (divine) worship."

(11) And here was manifested a great miracle to many, (namely) the true spiritual lordship⁵ and the glorious moral courage⁶ of Zarathushtra, whereof the preparation⁷ (was conducive) to the peace of the supreme lord and creator Ahuramazda; (and here) was observed the sublime exaltation which (was) his, the superior (*mađam*) Prophet of the creatures, by whom anybody who (was) disgracefully⁸ a glutton,⁹ of clandestine movements and a manifold (*gaōnak*) cheat, was guided¹⁰ towards a good temperament¹¹ and moderation.¹² (12) Then (again) as to indiligence¹³ which, like the nature of fear and the nature of apostasy, (is) an attractor¹⁴ of innumerable people of different kinds (or creeds) to it,¹⁵ when it reaches intense falsehood,¹⁶ he (who is indolent) becomes little by little proof¹⁷ (against it) and a killer (of it), (and consequently) a desirer of greatness (through the guidance of Zarathushtra). (13) It is declared that through those two (virtues,

1. *Īyāvishna*.

2. *Avānāgtām*, lit., "most increasing," "most propitious."

3. *Andarg gābīshnāh*, lit., "a declaration or speech (emanating) from the inmost of the heart," or "an inward or intuitive speech."

4. *Dasīōbar karian*. The appointment of a qualified person as the head-priest of a community, is here regarded as a meritorious act. Hence it is obligatory on a Zoroastrian that he shall in life elect a high-priest for himself.

5. *Hū-ahūth*. 6. *Gadā-amāvandh*; comp. Av. *amavant*.

7. *Pasījah*, comp. Pers. *pastrah*, "prepared."

8. *Naugh*, for *nanghā*. Comp. Pers. *nang*.

9. Comp. *raspatagth*, used in vol. XII., C., chap. IX., p. 57. Pers. *ras*, "a glutton."

10. *Rūyīnishna* for *rūyīnī*. 11. *Khāp khākh*, "a good character."

12. *Hū-patak*; comp. Pers. *pad*, "a guardian."

13. *A-khvīshkārth*, "inaction," "indolence," 14. *Khāstār*, or *hākhstār*.

15. That is, to indiligence. 16. *Kabad drōgth*.

17. *Nimūtār*, comp. the use of the word in Mod. Pers.

namely) conscience and excellent (*avarlar*) thinking of his, and through the glory of that strong¹ hero (of the Religion, there) was (in this world) abundance (*kabad*) of wealth that was luminous.²

(14) The ruler of the land, the Tûr, who (was named) Aûrvâtâ-dêng, in the midst of (his) wrath and excitement³ and distraction⁴ for (causing) Zarathushtra's death, invited the Kîgs and the Karapans to (listen to) the Revelation of Ahuramazda, just as this which the Revelation says: "And he, Zarathushtra, spoke thus: 'Righteousness in this world, O Tûr, who (is named) Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes! (and) the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra (will bring) all demonism to an end.'"⁵ (15) The Tûr, who (was named) Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thereupon spoke as follows: "O Zarathushtra of the Spîtâmas! thou shalt not attract (*âkhez-âc*) me to such a danger as thou, too, art in." -

(16) And he, Zarathushtra, spoke thus: "Ahuramazda inquired of me thus: 'O Zarathushtra! when thou hast approached us in (our) spiritual abodes,⁶ (I ask thee:) Is (there) someone who from the men in the material world (is) the guardian⁷ of the good-powerful men⁸ who (are) warriors, (and who is) most desiring for benefit and most desiring for cattle, and most famous in distant lands,⁹ and most-possessing food of

1. Comp. Av. *stawra*. 2. *Khañti*, Av. *khan*, "to shine."

3. Comp. Pahl. *sarîdan*; see vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9, p. 23, l. 4; and the Glossary, s. v.

4. Reading: *avbars*, "distraction"; see vol. XIII., Bk. VI., E. chap. XXVII., p. 12, l. 1; and the Glossary, s. v.

5. Meaning that "Righteousness and the Mazdayasnian Religion of Zarathushtra will cause the destruction of all evil or the demons."

6. *Ahuân*, "spiritual abodes," comp. Av. *anghu*.

7. Comp. Pers. *pâs*, "a guard," "a sentinel."

8. That is, the able or opulent people who are righteous.

9. Reading: *dar-nâmigîtm*. It might be read *dar-zimigîtm*, meaning "one who owns properties in most distant lands."

many kinds' [that is, he gives out things abundantly], (and) most hospitable² in many ways³ [that is, the door of every kind of treasure⁴ (of his) is open⁵] ?' (17) I spoke to him in reply, thus: 'Aûrvâtâ-dêng the Tûr, who (is) the descendant of the Usikhshes.' "

(18) " And he spoke to me in reply, thus:—' That one first from amongst the men (who are) warriors,⁶ O Zarathushtra ! thou shalt attract⁷ to this Revelation of the high thoughts⁸, of the high words, and of the superior deeds⁹ (of us) who⁹ (are) Ahuramazda and Zarathushtra ; if that one is attracted, O Zarathushtra ! and he believes (in it), and also gives currency to this (Religion) of thine, and even sits in front (of thee) as a disciple—in such a manner that¹⁰ he calls himself thy disciple, (and) would act (as such)—and listens to the Religion and would propagate it ; that one, likewise, is always after (thee), O Zarathushtra ! first¹¹ from amongst the men (who are) warriors, (who is) most desiring for benefit, most desiring for cattle, and most famous in distant lands, and most hospitable in manifold ways, (first) of those who have been born until now, (and) who will be born henceforward. (19) And if that one is not attracted, O Zarathushtra ! and he does not believe (in it), nor gives currency to this (Religion) of thine, nor listens (to it), nor would sit in front of thee¹² ; since he would not sit in front (of thee, as thy disciple), as to him (aîgh) my idea¹³ is that he will

1. *Kabad pishna-tâm.*

2-2. *Kabad babâtâm, lit., " who has many doors mostly open for hospitality."*

3. Reading : *khanjînak*, Av. *khan*, " to shine ;" comp. Mod Pers. *khasânak*. Perhaps, *khanjîrak*, " a place or depository of riches."

4. *ahadînti*, lit., " is — or visible."

5. ■ we would take *anshûdân* in the sense of Pers. *mardân*, the expression might mean " manly warriors."

6. Reading : *ahhezêsh* ; better *hahhêsh*, comp. Av. *hahushaêsha*, rt *hach*, " to guide." 7. *Madam minishnith*. 8. *Avar-varzishnith*.

9. Better *lenâ mîn*..... 10. *Hand aîgh*.—

11. Perhaps, the most pre-eminent one amongst warriors.

12. *Lâ lak patirak yeibîniti-âs*.

13. *Dânishnith*, for *dânishnith*, " knowledge" " anticipation."

not be attracted, (then) thou shalt denounce on him,¹ O Zarathushtra! thus:—“O seeker of righteousness! thou art possessed of the devil,² and (thou art) the causer of the hardship³ of^{3a} the *tanâpûhr* sinners (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul;’ for so, too, it is, and for this (reason) he will be worthy of damnation, because the existence of the Religion is known to him.” (20) (Then Zarathushtra spoke thus:—) “What I declare to thee, O Aûrvâtâ-dêng the Tûr, who art one of the Usikhshes! (is) that thou art possessed of the devil, O seeker of righteousness! and (thou art) the causer of the hardship of the *tanâpûhr* sinners, (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul.”

(21) A wonder relating to a demon (became) manifest, relating to him who (was) a Karapan, Vaêdvôishta⁴ by name, an enemy of the good spirits of every description, one of the non-adherents (*a-hakhtân*)^{4a} of Ahuramazda. (22) With reference to him Ahuramazda spoke thus:—“I so lead⁵ that man, O Zarathushtra! who is produced to be over creatures by me, who am the good-thinking⁶ Ahuramazda; since I am free from harm through righteousness [that is, through straight-forwardness I keep back harm from the creatures]; (also) the Ameshaspentas are free from harm.⁷ (23) Therefore (*adîn*) walk forth, O Zarathushtra! thou shalt ask from him⁸ for me [that is, assume (him) as my own (and⁹ ask from him)] a hundred most

1. *Madam ôlâ yemalcînêsh*.—2. *Zat havâ-âc*; comp. Mod. Pers. *zâda budan*, “to be possessed of the devil,” (Steingass.)

3. *Khrîsishna dâtâr ôl rûban*; comp. Pahl. *Vendîdâd*, Fragard, V., § 4., where Av. *khraozhdât-urva* is rendered in Pahlavi by *va khrîsishnâ dât ôl rûbân*; see *Vendîdâd*, Ed., XV., § 5, *khraôsyêiti*, Av. rt. *khru*, “to clamour” — Pers. *kharûstîdan*.—3^a That is, the hardship suffered by such sinners.

4. One of the four Karapans, who were opponents of Zarathushtra, and who flourished before the conversion of Vishtâspa by the Prophet. See Bk. VII., vol. XIII. chap. I., § 9. note 5.—4^a Av. *hach*, “to follow.”

5. Reading: *â-dâram*; comp. Pers. *bar ân dâshtan*, “to lead,” or “to instigate,” DP. *âsharam*, meaning “I strike,” (comp. Pers. *âshurdan*), which is not applicable to the context; so the reading is here altered by me.

6. Reading: *hû-andîsh*. West’s reading: *khvânêsh* “thou shalt invite.”

7. *Juft ôlsh havâ-and*. 8. *Vaêdvôishta*. ■ *Yakhsenfin*.

vigorous' males and females, and a team of four horses²; thus speak to him :— 'O Vaêdvoîshta! Ahuramazda demands from thee a hundred most vigorous males and females, and a team of four horses³; if thou givest them (*ân*) to him, splendour and glory (will be) thine through that gift, and if thou dost not give them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing.' "

(24) Then walked forth Zarathushtra to that Vaêdvoîshta the non-adherent,⁴ and he said to him, thus:—"O Vaêdvoîshta, the non-adherent! what Ahuramazda demands from thee is one hundred most vigorous males and females, and a team of four horses; if⁵ thou givest them to him, splendour and glory (will be) thine through that gift; but (*va*) if thou givest not them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing." (25) And that Karapan exclaimed (*ârâyî*) to Zarathushtra in reply, thus: "For me (there is) much (*bâsh*) not from thee [that is, my opulence is not from thy doing], nor from Ahuramazda; I am⁷ a better god⁸ (than thee), in opulence I am⁷ more abundant, too, than Ahuramazda, much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.⁹"

(26) On went Zarathushtra to Ahuramazda, on to the Ameshaspentas; and he, Zarathushtra, said (to them) thus:—"O Ahuramazda, the spirit of progress, the creator of the world of embodied beings, thou righteous one! thus he (Vaêdvoîshta) spoke to me in reply: 'For me (there is) much not from thee,

1. Comp. Av. *têvîshi*, "strength," "vigour."

2. *Ā-yôjîshîna* 4 *aspa*; comp. Av. *chathru-yâkhta*.

3. The demand does not seem to have been made for an offering or sacrifice in honour of Ahuramazda, but it is a mere demand for causing an increase in the followers and helpers in the religious work of the Prophet. One hundred strong warriors with their families are demanded from Vaêdvoîshta, the chief of the Karapans (idol-worshippers), for their conversion from demon-worship to Ahuramazda-worship.

4. Of Ahuramazda. 5. Pahl. *va hat*, lit., "and if."

6. *Lâ-dahîshnîh*. 7. The plural *havâ-am* is used for a king.

8. *Bagatar*, Av. *bagha*, Old Persian *baga*, "a god."

9. *Zuk* † 1000 *khâg ramît vandît yegarîmînêt*.

nor from Ahuramazda ; I am a better god than thee, and Ahuramazda, too ; much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.' "

(27-28) And he, Ahuramazda, spoke thus :—" From those who (are) ours, O Zarathushtra ! that man of arrogance has acquired splendour and glory¹ [that is, the cattle are created by us, (and look at) his arrogance of (possessing) many cattle²] ; therefore this (will be) his, too, as a retribution for it,³ when at the end of (embodied) life on the third night he approaches (us)⁴ not, on that third night (when) they⁵ have stood aside from his soul [that is, they have stood back from helping him], the seven (good spirits) that are shining, that are bright-eyed ; (and) he will be caused by them to run up to a height, there to that height where very mouldy (*lâlâ parnân*)⁶ food will be largely (*afraîj*) eaten by him."

(29-30) One (miracle) of Zarathushtra's, the great (*rabâ*) curing by means of the consecrated *haoma* water, (and) the bringing of that (water) by him⁷ from the river Dâitya, was manifested when Vahumana was conveying (him) to the conference (with Ahuramazda) ; just as is evident through the speech of Ahuramazda unto Zarathushtra, thus : " For those⁸ the consecrated *haoma*-water (is meant), which thou bringest, O Zarathushtra ! not for those demon-worshippers, who worship demons,⁹ in other words - (*ayûf*) they¹⁰ may sprinkle it (only) on those who follow (thy)

1. *Gadâi* in the sense of *gadâih*.

2. *Ôlâ avar-minishuîh kabad gadspendîh*.

3. That is, for his arrogance and evil practices.

4. Or "when at the end, on the third night he does not approach alive (but he will be condemned to hell)" ; that is, he does not come to the good spirits in an immortal state worthy of heaven.

5. Perhaps, the seven archangels.

6. That is, he will be thrown down from the *Chinvat Bridge* into hell, where he will eat mouldy food. Comp. Pers. *parnân*, "mouldiness of bread."—7. Lit., "by this one" (namely, Zarathushtra).

8. For the pious spirits and pious men.

9. Meaning that it is not meant for those who do not worship Ahuramazda.

10. That is, the priests.

words (*sakhun-châr*)¹; (also) to that bull thou shouldst convey it, who (is) four years old, whose body is broken (*shkasta-sân*)², who (is) of black hair and useful (*sût-âdmanâ*); and on drinking the (*haôma*) water that bull will become cured of that illness."

(31) Soon after³ Zarathushtra proceeded first into the embodied world on which dwelt at the end of Sajastân⁴ he who was of that same name, Parshîd-tôrâ.⁵ (32) And he, Parshîd-tôrâ, spoke to him thus:—"O Zarathushtra of the Spîtamâs! give unto me this water which (is) of the consecrated *haôma* (*haômigân*, and) which thou holdest in thy hand."⁶ (33) And he, Zarathushtra, spoke thus: "Do thou praise piety, O Parshîd-tôrâ! and condemn the demons; declare among the evil people⁷ the blessings of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra." (34) Parshîd-tôrâ praised it⁸ and he condemned the demons; but he did not declare among the evil people his acceptance of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra. (35) To him went forth Zarathushtra, on (hearing) his praise of righteousness; for him the consecrated *haôma*-water was brought by him, who (was) Zarathushtra, but not for the men who were demon-worshippers and worshipped the demons;

1. Reading: *sakhun-châr*, Av. *char*, "to pass," "to proceed on."

2. Comp. Mod. Pers. *sân*, "the back." 3. *Barâ âkhar*.

4. Generally named Sajistân, which was situated on the frontier of Afghânistân.

5. Parshîd-tôrâ is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, ■ 96 and 127, and in the *Bûdahishna*, chap. XXIX., 5. According to the Avesta, there were two men of the name of Parshad-gaô, one of whom was the son of Frâta, another was the brother of Dâzgara-gaô, of the Apakshîra country. It is easy to ascertain from the context that the Parshîd-tôrâ alluded to here in the Dînkard, is identical with one of the two illustrious personages of the same name recorded in the Avesta. According to the *Bûdahishna*, "Parshadgâ Khembya is in the plain of Peshyânsâi; Khembya for this reason because they brought him up in a *khemb* (a jar) for fear of Aeshma (the demon of wrath)." The Avestâ mentions one Fradhâkshiti Khumbya, in § 138, and the Pahlavi *Dâdistân-ê-Dîntg*, one Fradhâkshita Khumbigân, in the reply to question 89. 6. *Debrânâe*, lit., "thou carriest."

7. West, "iniquitous." 8. Namely, piety.

and he, Zarathushtra, brought it for that ox, who (was) four years old, whose body had been broken, who (was) of black hair (and) who (was) useful; (and) owing to the use (*frāj-barish-nih*) of that water that ox was quite restored from that illness to health.¹

(36) One (miracle was) that which was manifested from the rushing of Aharman (the destructive spirit) for killing Zarathushtra, just as the Revelation says, namely:—"From the northern direction rushed forth Aharman, who is full-of-death; and he who (is) the evil-knowing Aharman, who (is) full-of-death, shouted out thus: 'O *drūjas*! rush upon (him), and kill the holy Zarathushtra.' (37-38) The *drūjas* rushed on towards him, the demon Buiti,² and all (others) who (were) thievishly moving³, (and) who (were) deceitful: and Zarathushtra recited the *Ahūnavar* aloud, (and) the *drūjas*, (namely) the demon Buiti and all (others) who (were) thievishly-moving and deceitful, that (were) near him,⁴ were (thereby) confounded, (and) they ran away. (39) And the *drūjas* exclaimed to him thus:—"Thou art arrogantly observing, O Aharman! [that is, thou dost not at all observe things with reason], and what you order (us) to do is not possible; the death of him who (is) Zarathushtra of the Spītāmas, is not anticipated by us.' (40) Owing to the perfect gloriousness of the holy Zarathushtra, he⁴ foresaw in his superior (*madam*) mind thus: 'The wicked, evil-knowing demons conspire (to bring) about

1 *Zak tōrā min zak vīmārīh barā dravisi yehvīnt.*

2. Vide the Avesta-Pahlavi *Vendīdād*, Ed. XIX, §§ 1-4., According to Darmesteter: "Būiti is identified by the *Larger Bīndahishna*, with the Būt, the idol worshipped by Būdāsp (a corruption of Bodhisattva). Būiti would be, therefore, a personification of Buddhism, which was flourishing in Eastern Irān in the two centuries before and after Christ. Būdhi in Fragard XI, may be another and more correct pronunciation of Bodhi." For this quotation refer to S. B. E., vol., IV., p. 209.

3. *Nihān-rūbishna*, lit., "secretly-moving." The text may be otherwise read thus: *Būt shaēdā va Stj ē nihān-rūbishna ē fradīptār.* "The demon Buiti, and the thievishly moving (demon) Stj (pestilence), who (is) deceitful." To Stj comp. Av. *Ihryējāgh*, name of the demon of destruction.

4. Zarathushtra.

my death ;' and (contemplating thus) stood up Zarathushtra, walked forward Zarathushtra."

(41) Here was manifested a great miracle to many in that (passage) which speaks thus : " And he, the holy Zarathushtra, lifted up² a stone³ (and) held (it) in (his) hand ; it was of the size of a gourd⁴ (*kadûg-masâê*), (and) it was obtained by him from the creator Ahuramazda, (namely) the divine⁵ (word) *Yathâ-ahû-vairyô*."

(42-43) And one (miracle was) this which was manifested not only⁶ in the kingdom of Irân to the Irânians, but in every land and to every race, (namely) the breaking of the bodies of the demons, (and) the loud intonation⁷ of the *Ahûnavar* by Zarathushtra ; just as that (passage) which speaks thus : " I admire the help (*châr*)⁸ of the glory of the Kayâns, where-with the holy Zarathushtra was highly associated⁹ through (his) high-thinking, high-speaking (and) high-activity about the Revelation, who was the holiest of all embodied existences in holiness, the best sovereign in ruling, the most splendid in splendour, and the most glorious in glory. (44) And on observing (his) splendour (*vîn-âv-dâkîh*)¹⁰ the demons have already¹¹ fallen down ; and on beholding (his) splendour their stinging and biting habits¹² have passed away¹³ ;

1. Pahl. *pavan zah ê yematolînê*.

2. Reading : *frâjyât* (from Pahl. *frâjstân*). Other readings : *frâj-dât*, " gave back," " put forth ;" and *frâjisht* or *frâjst* " most elevated."

3. *Kaspâ*, the Huzvarešh synonym of the Pazend word *sag*, " stone."

4. DP., *kadag-masâê*, " of the size of a hut ;" better *kadûg-masâê*, " of the size of a gourd."

5. *Mašnûg*, " spiritual," " divine," " inspired."

6. *Lâ âlvag-ich*. 7. *Frâj-srâyishnê*.

8. Comp. Pers. *hî-chârah*, " helpless."

9. *Madam levalâ yehvûnt*.

10. The word is composed of *vîn* " sight," and *âv* " splendour" and *dâkîh*, " gift" ; lit., it means " seeing the halo of splendour."

11. *Pîsh min zah*, lit., " before that."

12. Comp. Mod. Pers. *mâyah*, " a stinging or biting animal."

13. Reading *frâstân*, comp. Avestic rt. *fru*, " to go or pass away." It might be *naftânê*, Pahl. *naftânastân*, " to fall down."

and their licentious indulgence¹ has been withdrawn from men on beholding (his) splendour; on account of that the injurious ones² deplored, (and) they the demons deplored most violently.³ (45) To them was chanted the *Ahûnavar* by the pious Zarathushtra,⁴ (and) all the demons have been buried and concealed⁵ in the earth (thereby) [that is, their bodies have been entirely shattered].” (46) And it is declared that they after the shattering of their bodies, have been unable to come forward and cause destruction in the world as embodied demons; their concealed nature⁶ having become apparent to mankind, men thoroughly recognised them, (and knew) that they were no angels but demons.

(47) Zarathushtra divulged⁷ unto mankind by the words of Ahuramazda, how in this (passage) of the Revelation He spoke unto Zarathushtra in (the form of) a question (*gûbîshnih*), namely: “How in the material existence do mankind regard demons as exalted as *dastûrs*⁸? how are they that say that they ought to regard (them) as *dastûrs* (or head-priests)?” (48) And Ahuramazda (further) spoke unto Zarathushtra thus: “O Zarathushtra! how do those who are good⁹ men,

1. Comp. Av. *jah, jahi*.

2. Comp. Av. *Snâvidhaka*, the name of a giant who caused injury and destruction in this world. It is sometimes used as a common noun in Pahlavi, and signifies “a destructive demon.” According to West, the Pahlavi word is probably intended for *shâyân* “hearing,” or it might be an approximate transcript of the Av. *snaôdhentish*, namely *snaôdyân*, meaning “weeping.”

3. *Stahmagîhâtâr*, lit., “more oppressively or tyrannically.”

4. West: “By the *Ahûnavair* which the righteous Zaratûsht chanted aloud to them.”

5. Pahl. *kharîst* for *kharîtak*; comp. Mod. Pers. *kharîdâh* “concealed,” “lying hid.” It might be read *nigân va apaêtâh*.

6. Reading: *nihân haēmîh*. West: *yazadân haēmîh*, “of the nature of sacred beings.”

7. Better *vîshâft*, Mod. Pers. *gushâft*, “opened,” or “revealed.”

8. The chief authorities in religious matters.

9. Here such men are ironically called “good.” They are rather the greedy and avaricious people who go to worship demons, because of the deceitful attraction towards the demons by the affirmative replies of the latter to grant every asking, demand and wants, fair or unfair, of their worshippers.

regard demons as exalted? and how are they? to whom (*aigh*) whatever they say, the demons (reply to) thus: 'We will do (it) for you'; (and) whatever they ask the demons (reply to) thus: 'It will happen to you.' "

(49) Thereupon Zarathushtra spoke thus: "Only for that', O Ahuramazda! mankind run to that (place) which is a desert-plain² uninhabited,³ where no one stays from the passing away⁴ of light until sunrise⁵ approaches, when (it is) two *hāsras*⁶ of night and behind⁷ (it), [or from after the time of sunset until the time of their returning (there) together⁸, (that is,) when two *hāsras* of night have passed,] where they hear no noise of work, nor voice of men nor dogs⁹. (50) Then as to that¹⁰ they say on returning back (to their country), thus: 'There¹¹ we have conferred¹² with the demons; when we solicit¹³ from them kingship and leadership, they give that to us; when we solicit from them ownership of flocks¹⁴ and opulence, they give that to us.' "

1. *Bard pavan zah.*

2. *Vishkar-dasht.* For the use of the word *vishkar*, "a jungle," see Bk. VI., E., chap. XXX., § 11, p. 18, l. 3. It is the Pahlavi rendering of the Av., word *skairya*, "a hunting ground." Refer to the *Vendidad*, Fragar VIII., § 95.

3. *Amānishna*, "without dwelling places," "unpopulated," or "lonely."

4. *Franāmishna*, Av. *fra-nam*, "to bow down (and depart)."

5. *Hā-vakhsh*; comp. Av. *hacha hū vakhshāt ā-hū frāshmodātōfi*, "from sunrise to sunset."

6. In the Pahlavi *Pāzend Frahang* the word signifies ■ measure of time, about one hour and a half. In the Avesta *hāthra* is used to denote a measure of space, equal to one Roman mile. The Pahlavi text here means that demon-worshippers haunt such a lonely place in search of demon-gods, not before it is 10 or 11 o'clock in the night, but even later than that.

7. Pahl. *lakhvār*, that is, "after." 8. *ī'ad ōi ham-vartishnsh.*

9. That is, they frequent a place that is very quiet, in the middle of the night.

10. That is, ■ to the benefit accruing from demon-worship.

11. In such and such ■ place. 12. *Ham-pūstī.*

13. *Jadyūm*; comp. Av. *jad*, "to request," *jaidhyēmi*. The Dinkard in this sentence first reads it *zadyūm*, and afterwards *jadyūm*. The latter reading is correct. 14. *Pāh-ādmāndh* "possession of cattle."

(51) (Thereupon Ahuramazda spoke thus:) "How can they do such a thing for them? that is, how do the gifts frequently reach (*yehabūnti yehabūnti*) them?" so that they speak thus "It has come to us!"

(52) Thereupon spoke Zarathushtra thus: "They speak³, O Ahuramazda! about that prosperity² differently³; there is some one who speaks thus: 'Always after that⁴ I have been possessing more men and herds⁵, (and thus it will be) so long as I am in communication with the demons;' and there is some one who speaks thus: 'Always after that I have been continuing worse, and more ill-famous⁶, (and thus it will be) so long as I am in communication with those demons;' since they possess the entire living⁷ for themselves from the demons, [that is, when their different sorts of lives,⁸ whatever they may ask for, are owing to the demons].'" (53) And he, Zarathushtra, (further) spoke thus:—"So they speak about it⁹, O Ahuramazda! 'You should observe very closely¹⁰ that (when) anybody of us (demon-worshippers) gets perverted¹¹, either he laments for the same¹² [that is, he keeps (his) head down on his chest (*ôl kanâr*)], or he repents for it [that is, he sees only on one side], or he falls down full of pain,¹³ and in that (condition)

1. That is, how can the demons grant all the gifts asked for, every now and then, by the demon-worshippers?

2. Reading: *âvâtîh*. Another reading: *âzâtîh* (Av. *âzâta*) "generosity," "nobility." 3-3 *jeft yemadelînd*.

4. That is, after my communion with the demons. 5. *Itamag-âbmandtar*. 6. *Dûsh-gadd-âbmand*.

7. *Barâ yehavûnishnîh yakhsenûnd*; West: "they possess a full subsistence for themselves

8. Lit., "when they live differently owing to the demons, as to whatever they ask for." 9. Lit., "So they speak about it, thus"

10. *Parûn barâ nigritî*; comp. Av. *parenangh*, *parû* "abundant," "much," West: "further."

11. *Lakhvâr vardêt*, comp. Mod. Pers. *gashtan*, "to go away," "to be converted, or perverted."

12. *Ôl ham mâshêt*; see the use of the word *mâshêt* in vol. XIII., Bk. VI., E., chap. XLV., § 21, p. 35, l. 10.; Mod. Pers. *mâsh*, "grief," "lamentation."

13. *Barâ bisma âiftêt*, comp. Sanskrit *vishama*, "painful," "frightful." West: "only pleasantly cast down (*barâ basim âiftêt*)."

the demons' push (him) away from (receiving) the help¹ (which is) for mankind (from the good spirits).'"

(54) Thereupon spoke Ahuramazda thus: "Just as it is desired by thee, O Zarathushtra! observe thoroughly (*barā*) thy life,² upwards from the head, and downwards from the shoe,³ and on thy two different sides,⁴ and thou shouldst produce⁵ (fruits) before and behind, and on all sides; because we do not ask (*jadytm*) from thee everything only clandestinely,⁶ just as the demons (do) from mankind. (55) Besides, the demons, when they rush forth with a strong league,⁷ draw away⁸ (mankind) only surreptitiously. (56) Even on towards thee, O Zarathushtra! the *drāj* will rush forth, a female, golden-bodied,⁹ and full-bosomed¹⁰ [that is, she has put on a bosom-protector¹¹]; and she will rush to seek¹² companionship¹³ of thee, a female, golden-bodied, and full-bosomed, to seek conference with thee, (and) to seek co-operation¹⁴ with thee; (but) thou shouldst not grant her companion-

1-1. *Min avégth. . . shaēdā barā nas'hūd.*

2. *Hattis(h) ē lak barā nigtr.*

3. Pahl. reading: *zrīk regalā* (corrected from *lēlyā va regalā* in the manuscript DP.); comp. Mod. Pers. *zr-pā*, "a shoe". West: "the sole of the foot."

4. West: *arik kūstak va kūstak*, "afar on various sides."

5. Reading: *zāydē*; comp. Av. *jan*, Pers. *zāyidān*, "to bring forth," "to produce," "to come forward." It can be read *zadyēdē*, comp. Av. *jad*, "to beseech," "to solicit;" hence West: "thou shouldst beseech."

6. Lit., "in a surreptitious manner" (*pavan avināvdākkē*). The demons are here supposed to persuade their worshippers to fulfil their evil objects, generally in the darkness of night, secretly and not openly.

7. *Pavan frāj bandishnēh*, "with strong ties," "strongly united."

8. *Barā nas'hūd.* 9. *Kerpa zarīn.*

10. Comp. Pers. *pār-sīnak*. It may be read *vahad kerpa zartu-pūsln*, "a female person with a golden crown;" comp. Av. *zaranyō-pusa*. But the latter idea does not accord with the context of the whole passage.

11. That is, "a bodice;" Av. *fshatāna-pāna*. Mod. Pers. *pēstān*, "the breast," and *pān, bān*, "protector." West: "a bodice."

12. Comp. Pers. *justan*, aorist *zāy*; Av. *jad*, "to beg."

13. *Ham-hakhagth*, Av. *hakha*, "a friend;" Pers. *ham-khwāh* "a fellow-citizen." 14. *Ham-kertārth*.

ship nor conference, nor shalt thou order her to do any work; thou shalt recite aloud that triumphant (sacred) formula, the *Yathâ-ahu-vairyô*, in order that she be reversed downwards to (her) end.¹ ”

(57) Onward walked Zarathushtra, towards the world that was full of habitations and friends, in order to observe thoroughly the life of embodied existence which belonged to himself²; then he met the *drûj* who was seated near a garment³—the garment which was deposited (there) by him⁴ when Vahumana was leading him⁴ to the conference⁵ (with Ahuramazda)—a female, a person ornamented with gold, and full-bodied; and she solicited from him companionship and conference and co-operation; and she murmured⁶ thus: “I am Spendârmât.⁷ ”

(58) And Zarathushtra spoke to her thus: “But I have seen her, who (is) Spendârmât, on a bright day that was cloudless,⁸ and that Spendârmât seemed to me fine⁹ behind,⁹ and fine in the front,¹⁰ and fine all round¹¹ [that is, she was fine on all

1. *Ôlâ ôl âkharîh frût vashtan*; comp. Mod. Pers. *frû-gashtan*.

2. Pahl. *zak khâpishna*, “that (was) his own,” when Zarathushtra returned to this world. Comp. Av. *khâpaithya* or *hvâpaithya* in *paitish nmânem ym hvâpaitihm* (see *Yasht* V, § 62). West: *khâpishnô*, “a beaten track.”

3. *Adîn ôl drûj frâj mat, amat* (for *mân*) *pavan nazdikh i jâmak yetibnast*. 4. Zarathushtra.

5. To the first conference with Ahuramazda.

6. Comp. Av. *dantan*, “a tooth.” Pers. *dandîdan*, “to mutter to oneself in anger,” “to growl.” Another reading: *davyt*, Av. *davata*. The Pahl. word might otherwise be read *gandîl*; comp. Av. *gainti*, *gan*, Pers. *gandîdan*, “to stink,” “to putrefy,” “to make a false statement.”

7. Av. *Spenia-Ârmaiti*, the archangel presiding over the piety and humility of females, etc.

8. *Babî zak i rabshna yôm i an-avar*. As to *an-avar*, comp. Av.-Pers. *abar*; hence *an-avar*, or *bî-abar*, means “without clouds.”

9-9. Comp. Pahl. *hâ-avârân* of which *hâ-avân* here used is a variant.

10. Reading: *hâ-pargân*; comp. Av. *pairi-chithî*, “before,” “in front of.”

11. Comp. Av. *tarascha*, *tarô*.

sides] ; (now) turn your back,¹ so that² I may know if thou art Spendârmât."

(59) Thereupon the *drôj* spoke to him thus : " O Zarathushtra, the descendant of the Spîtâmas ! as we are of those who (are) females, that are handsome in the front side and badly ugly from behind, (therefore) do not order ■■■ (to turn my) back." (60) After she had (so) squabbled (*patkârîi*) a third time (with him,) the *drôj* turned towards (her) back,³ whereupon⁴ Zarathushtra observed her from 'behind,'⁵ when (there) stood⁶ hard *nasâ* matter⁷ under the interior opening,⁸ (which was) full of biting reptiles (*gaz*)⁹ and leeches (*khân-jalâg*)¹⁰ and lizards (*kalbug*)¹¹ and centipedes (*paizg*)¹² and frogs (*vazaga*).¹³

(61-62) Thereupon, the triumphant formula, (namely) the *Yathâ-ahû-vairyo*, was loudly recited by Zarathushtra, then that *drôj* was confounded¹⁴; and Chêshmâk the Karapan rushed forth, and while he was in a decaying state,¹⁵ he muttered thus : " The injury from here¹⁶ (is) such as has overpowered¹⁷ me ; why (*mâ*) is it thought by thee that thy world (is) more delightful than that of the heroes of any description (*mâ*) who, through (thy) striking, go to hell ? I (too) proceed more joy-

1. *Akharth frât vart.* 2. *Atgh* is here inserted by me.

3. *Ôl akharth frât vash.* 4. *Asash.*

5. *Bâtar*, compare Chaldeæ, *bâtil*, " behind," " through "; Arabic *bâtin* " interior," " private."

6-6. *Amat kikhra-suft yegavtmândt* ; comp. Av. *kikhra*, and Pers. *suft*, " hard."

7. Pahl. *andarg-gasht.* 8. Av. *arhi*, Pers. *gaz*, " a snake."

9. Reading ; *khân-jalâg* ; comp. Mod. Pers. *salâk* or *salâ* " leeches." Lit., " blood-sucking (reptiles)."

10. Comp. Av. *kahrpu*, Pers. *kalpag*.

11. Comp. Mod. Pers. *paizg*, " a centipede."

12. Av. *vazaga*. This is an allegorical representation showing how Zarathushtra ■■■ tempted by vicious and wicked women in this world, how corrupt and filthy the latter were, and how the prophet withstood their temptations by the help of his holy conscience.

13. Reading : *nasâ* ; comp. Av. rt. *nas*, " to decay," " to grow weak."

14. *Nâshishth*, from the same root. 15. That is, from this world.

16. *Vanâti*, Av. rt. *van*, " to conquer."

fully in (*madam*) my world in my embodied life,¹ so that thou art deceived as to thine (*lak râê*) by deceits from me² in thy embodied life.³

(63) And Zarathushtra divulged this secret to mankind,⁴ the test of themselves and through it the knowledge of the demons were manifested to humanity also by a great miracle of like nature⁵—(namely), the visible rushing of the demons in this world before Zarathushtra, the shattering of their bodies by Zarathushtra's loud-chanting of the Revelation declared by the Avesta, which king Vishtâspa and the people of his age accepted as truth—and if this had not been so, Vishtâspa and those of (his) generation would not have accepted the Avesta, of which such a (truthful) nature is manifested therefrom, considering it⁶ to be false, and it would not have survived to us.⁷

(64) One (miracle was) this which was also associated (*levata*) with the cognizance⁸ of Zarathushtra from the Revelation about the evil of the perverted religion⁹ of Zâg,¹⁰ who was full of damnation,¹¹ (and that) of the Karapans of Vishtâspa, and many other Kais¹² and Karapans that (were) at the court of

1. *Pavan tanê khayâ.*

2. *Barâ fradêpt min afam.* 3. *Agh-at pavan tanê khayâ*; lit., "that is, in thy material life."

4. The Prophet revealed unto mankind the danger of vicious temptations in this world, and the test of the good people in the midst of such temptations, and their protection from such temptations by the necessary warning and commandments of the Mazdayasnian Religion. The survival of this Religion up to the present time ——— certainly due to its purity, piety and truth.

5. *Mîn-ich ham-babâ.* 6. Namely, the Avestic Religion.

7. *Ôi lenê id pavast havê-ê;* lit., "it (the Avesta) would not have been now connected with us."

8. *Âkâs yeshvântan.* 9. *Vashtak daênath.*

10. Zâg is here the ——— of a demon. In the *Bândahishna*, chap. XXXIII., § 5, it is the name of a good person.

11. *Pâr-marg*, "full of death or destruction."

12. Comp. Av. *Kavi* or *Kavan*, he who was blind to the truths of the Zarathushtrian Revelation.

Vishtâspa;¹ (about) their united action (*hamth*) for causing the death of Zarathushtra, the fabrication² of grievous scandals about him² (that were told) to Vishtâspa, and the incitement³ of Vishtâspa for (causing) his death; and (about this that) he will suffer⁴ rigorous imprisonment⁵ and punishment by the command of Vishtâspa. (65) Then, too, the intelligence (he received) about his great (*madam*) deliverance therefrom⁶, the manifestation of a marvellous act of his, and the remarkable testimony of his attainment to prophetic power; (and) after the last question (put to God by him) in the ten years that had elapsed (*sachishna*) in (*his*) conference (with Ahuramazda), about (his) lonely departure⁷, by the advice and command of Ahuramazda, to the court (*babâ*) of Vishtâspa, and to the ordeal (*var*) of that terrible battle (for the sake of the Religion). (66) About his own superior utterance on the race-course⁸ of Vishtâspa, (on) the friendship,⁹ power and triumph of Ahuramazda; (about his) invitation of Vishtâspa to the Religion of Ahuramazda; and besides,¹⁰ the listening of Vishtâspa, on account of his¹¹ own great wisdom, devotion, and spiritual faith, to the words of Zarathushtra, (what) he¹² should have wished for the establishment of (his) prophetship.¹³

(67) (And) afterwards, too—(but) before the words of Zarathushtra were (completely) heard by him,¹⁴ and the character of Zarathushtra could be understood (by him)—

1. *Madam babâ* & *Vishtâspa*.

2-2. *Vatrastan* & *madam-ash girân a-râst* (untruth). West: "the preparation for severe abuses."

3. See the use of the word *sâvritân* in vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9. 4. *Yeshamânêti*, lit., "he approaches to."

5. *Shkast band*, lit., "strong fetters."

6. That is, from his rigorous imprisonment and punishment.

7. *Aevatâk fravaştan*, "to stalk ostentatiously alone."

8. *Aspânvar*, "a race-course;" comp. Pers. *aspânvar*.

9. According to the MS., *âshth*, Av. *âhshui*, "peace," "friendliness"; it might be read *ayâdth*, and — "remembrance."

10. *Levatâ zah*. 11. Vishtâspa's. 12. Zarathushtra.

13. *Vakhshvarth andâkhtan râs*. 14. Vishtâspa.

owing to the poisoning of the mind¹ of Vishtâspa against² Zarathushtra by Zâg, who was deadly,³ and the rest of the Kigs and the Karapans, through back-biting⁴ and sorcerous acts, (there was) for Zarathushtra (then) the consignment⁵ by him⁶ to the punishment of a prison⁷, as it is expressed in the words of Zarathushtra, thus:—"I have thoroughly replied to their 33 enquiries,⁸ and I have fastened (the mouths of) 33 of them, (that is), I (have fastened) with 33 fetters the cruel ones, who were wicked and demon-worshippers; (68) (but) as to me the weight⁹ of the evil-vindictive¹⁰ ones rendered useless¹¹ the strength of (my) legs; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the vigour of (my) arms; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the hearing of (my) ears; as to me the weight of the evil vindictive ones rendered useless the sight of my eyes; my bosom was thrust inward upto the back¹² [that is, I

1. *Stânîtan* & *Vishtâspa madam Zarathushtra*. Comp. Av. *ishyljagh* "destruction," Pahl. *siç*, "pestilence," "infection." It may be read *dîpîntîtan* or *dîvîntîtan*, "to demonize;" Av. *rt. dab*, or *div*, "to deceive."

2. *Madam*, lit., "about."

3. *Pâr-marg*, lit., "full of death or destruction."

4. *Spargishnathâ*, Av. *spazga*, "slander."

5. *Avispârtant*. 6. *Vishtâspa*.

7. *Band pâfîrâs*.

8. Lit., "I have spoken excellently (*madam*) to their 33 interrogatories." His replies to the religious enquiries of those thirty-three Kigs and Karapans, were so cutting and appropriate that their mouths were as though fettered or locked up.

9. Reading: *sang*, Av. *asenga*, Pers. *sang*, "a stone," "a weight." West's reading: *sâd*, "hunger."

10. Reading: *dâsh-vafîlag-kash*; comp. Mod. Pers. *vafî-kash*, "a vindictive person." According to West, "*gushn-gîrâsh*, 'manhood's inclination,' perhaps *dâshetrâsh*, 'bad provision.' He was left to starve to death in prison."

11. Reading: *ankârtan*; lit., "to render (any physical part of a body) useless."

12. Pahl. *afam barâ sinâk ôl parshî madam avgîndî*. Meaning that, by the distress brought on him by the malignant Kigs and Karapans, Zarathushtra suffered starvation, whereby his body became so macerated that his breast-bones almost touched the spine like an utterly famine-stricken man.

withdrew¹ towards the back], from the heavy affliction² caused by the weight of the evil malignance (*dûsh-vail*) of the deadly ones."

(69) And here owing to the brave endurance³ of Zarathushtra, single-handed⁴ he faced⁵ the terrible combat against evil⁶; there, in the manner written (above), became manifest the fall⁷ of his life into so much punishment⁸ from hunger⁹ and thirst,⁹ and from heavy fetters (and) other afflictions—against which (there is) a guardian¹⁰ in the natural vigour of the man, (and) which (afflictions) are not divinely destined¹¹—(then) a great miracle was manifested to Vishtâspa the king and his heroes,¹² when his (Zarathushtra's) body was found¹³ by them in full-glory in the midst of distortions (*shkafîth*) and imprisonment, and of his other afflictions of a life of prolonged starvation.¹⁴

(70) One (miracle was) that which was designed¹⁵ by the good spirits for the purpose of delivering him¹⁶ (Zarathushtra) from that awful hardship,¹⁷ (when) a life-possessing body of

1. *Aigh-am lakhvâr yegavmânât.*

2. Reading: *avar-khastishnîh*; comp. Av. rt. *khad* "to beat," "to extirpate;" Pahl.-Persian *khastan*, "to wound." West's reading: *padgashtagh*, "transformations."

3. *Takîgîh*; comp. Av. *tanjishka*; Mod. Pers. *tag*, "brave," "powerful."

4. *Pavan atvatâk*, "undefended," "standing by himself."

5. *Sâtûnt*, "walked or proceeded towards."

6. *Ôl agîh*; comp. Av. *agha*, or *aka*, "bad," "evil."

7. *Patûtan*; Av. *pat*, "to fall." 8. Av. *paiti-frasa*, or *paiti-frasha*.

9-9. Reading: *sud va tashna*. It may be read: *sang i vadagân*, "the weight of the evil ones."

10. Meaning, the virtue of endurance; comp. Pers. *pad*, "a guardian," and Pahl. *patdyttan*.

11. *Baga-dat*, for *baga-dâta*; see my edition of *Dînâ t Maînûg-ê-Khrîst*, chap. XXIV. (*bâgûh-bakhta*).

12. Reading: *yalêgân*; comp. Pers. *yâl*, "a hero."

13. *Vindât*, Av. *vind*, "to obtain." Reading according to DP., *amat-shân dat*, "was presented to them," "was offered to them."

14. *Dêr a-khârtârîh zivandak*.

15. *Andâkht*; it may mean "conceived," "contemplated."

16. *Ôl vahâna t bâkhtishna t ôlâ*. To *vahâna* comp. Pers. *bahânâh*.

17. *Min shkafîth*, lit., "from a confused condition, or from bewilderment."

an ungelded bull¹ was invisibly (rendered) by them² lifeless ; (and) afterwards in the great session³ of Vishtâspa and the conference⁴ of the world Zarathushtra, through the strength and faith⁵ in what is the true Word⁶ (of God), restored the same body to life,⁷ just like the miracle about the shining horse⁸ of Vishtâspa, which is mentioned in the sacred text.⁹

(71) One (miracle was Zarathushtra's) foretelling¹⁰ and disclosing¹⁰ through(his)spiritual insight¹¹ what was in the minds¹² of king Vishtâspa and of the people of (his) country, and, likewise, several other valuable¹³ (*chabun*) private matters.¹³

(72) One (miracle was that) several objects of vicious¹⁴ delusions¹⁴ which had been practised by means of sorcery

1. Reading : *jân-âbmand tanâ bikhêdra* ; comp. Av. *bikhêdhra*, Pahl. *bikhêdrak*, "not castrated," (see *Vendîdâd*, Frag. XIX., § 21). The author refers possibly to the purely white bull used in certain religious ceremonies by Zarathushtrian priests.

2. Namely, by the good spirits. According to DP., *a-âwandak va a-pâltâk yehvânt*, "became lifeless and imperceptible."

3. Comp. Pers. *nishast*. 4. *Hanjamana*.

5. *Vâvarîganîh*, "belief," "admiration ;" comp. Av. *var*, "to put faith in," "to venerate ;" Av. *vâurayâ*, *vâvar*, *vâûr*.

6. *Zak ê râst milayâ*.

7. *Ham-tanî navak lakhvâr kart* ; lit., "renewed again the body (to life)."

8. Reading : *aspa ê shaêta* ; comp. Av. *khshi*, "to glitter ;" *shaêta*, "affluence." The passage here alludes to the marvellous curing of Vishtâspa's horse by Zarathushtra. This miracle is described in detail by the Persian *Zarathûst-nâmâh*.

9. Comp. Av. *sravangh*, "the (Avesta) sacred text," and Av. *dis*, Skr. *dîsh*, "to show," "to exhibit." It may also mean : "which is demonstrated in a remarkable passage."

10-10. *Gâstan va âshkârînitân*. 11. *Matnû-înishma*. 12. *Mînishma*, "thoughts."

13-13. That is, they were divulged by him. *Nihâftak chabun* might, otherwise, mean "mysterious (spiritual) wealth."

14-14. Reading : *vad-jamâs* ; comp. Pers. *bad-jamâsh*, "evil or wicked deceit."

by Dahâka in Babylon¹—through the greediness² whereof mankind had come³ to the worship of idols and, consequently,⁴ there was destruction of the world,—were⁵ entirely dispelled and rendered inactive⁶ through the proclamation⁸ of the triumphant words of the Religion by Zarathushtra, (namely) those⁷ (words that were) opposed to that sorcery.⁷

(73) One (miracle was) this which was manifested with the miracles that⁹ are attributed to Zarathushtra,⁸ in the controversy⁹ on the Religion with the famous sages of the region¹⁰ (of Khanîras), who were well-known¹¹ in the world for (their) learning (and) contributors¹² to the sacred texts,¹² (and who were) among those that (were) the most awful opponents¹³ of the most

1. *Bâvîr*; comp. Av. *Baurî*, "Babylon," in *Yasht* V., § 28, and *Yasht* XV., § 19. According to Darmesteter (*Études Irânniennes*, II, 210), "the usurper Azi, being a non-Aryan, was identified with the hereditary foe, the Chaldæan; the name Babylon united in it, at the same time, a dim historical record of the old Assyrian oppression, then shaken off and forgotten, and an actual expression of the national antipathy of the Irânians for their semitic neighbours in Chaldæa. After the conquest of Persia by the Musulmâns, Azi was turned at last into an Arab. The original seat of the Azi-myths was on the southern coast of the Caspian Sea." According to *Yasht* XV., § 19, Dahâka built *Kvirintem duxitem*, his palace of Kvirinta, called *Kuleng-dîs* by Hamza, and *Dizukht* by Ferdausi in the *Shâh-nâmah*. Azi-dahâka used to take refuge frequently in this "accursed" fortress of Babylon.

2. *Pavan zah nîyârânth*.

3. *Mat yogavtmândî*.

4. Reading: *azash*. According to DP., *vakhsh*, "increase;" so according to West: "(and its) increase was the destruction of the world."

5-5. *Hamâh vishâpîthast* = *akârîthast*. 6. *Frâj gâstân*.

7-7 *Zah pattrañ zah yâdûkth*. 8-8 Pahl. *t min Zarathushtra*.

9. *Pathâr*. lit., "contest;" here "public argument," or "debate."

10. *Kaeshvar*; Av. *karshware*. 11. Comp. Pers. *âshnâ*.

12-12. Reading: *srâb bâj girâyagân*; comp. to *srâb* Av. *srauvangh*, "the sacred test," and to *bâj* the Old Persian word *bâji*, "tribute" (in the Behistâna Inscriptions, col. I., § 19), Av. rt. *baj*, Skr. *bhaj*, "to allot;" Pers. *bakhtan*. Hence *bâj-girâyagân*, lit., means "those who are inclined to pay a tribute (to literature)."

13. *Shkaft pathârtar*.

deceitful doctrine, (and) whose desire (was) for freeing themselves from (that) most deceitful religion (of theirs); to them (there was then) the intelligible² manifestation of the truth (by Zarathushtra), and the making of king Vishtâspa and of all those sages³ certain⁴ as to the truth of the Religion. (74) (It was then that) Ahuramazda sent⁵ some,⁶ (namely) Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire (Bûrzîmîtra⁷ to this world), for (creating) peace of mind⁸ in Vishtâspa as to the true prophesying of Zarathushtra and as to the wish of Ahuramazda for the acceptance of the Mazdayasnian Religion by Vishtâspa, and for the propagation (thereof) in the world.

(75) The miracle which was revealed to Vishtâspa and the people of (his) region—both through the flight⁹ of those Ameshaspentas down from the sky to the earth, and in their entrance into the residence of Vishtâspa—(was) like this which the Religion mentions thus: "Then He, Who is the creator Ahuramazda, spoke to them, (namely) to Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire of Ahuramazda, thus: 'Proceed, you who are Ameshaspentas,¹⁰ on to the residence of Vishtâspa, who has the resources¹¹ of cattle (and) who is pre-

1. *Zah dîbzagtar gâbrishna*; lit., "the most deceitful words," meaning the doctrine of the demon and idol-worshippers of the age. Comp. Av. *divna*, "fraud," rt., *diwz*, "to deceive" (see *diwrat hacha* in *Vend.* XVIII., 1 seq.,)

2. *Dânishnêk*. 3. Who are referred to above.

4. Lit., "doubtless." 5. *Shedrânttan*, "sending," "mission."

6. *Chand* (of the Ameshaspentas).

7. See the *Selections of Zâdsparam*, chap. XXIII., § 7.

8. *Pavan âshkêh*, i.e., "for producing a stronger conviction" in Vishtâspa, and for helping him and his council of sages to believe in the truth of Zarathushtra's prophecy, and in spreading the same throughout the world. 9. *Vâritan*, Av. *vax*, "to move," "to fly," "to drive in a carriage."

10. *Amesâspond-ît* for *Amesâspond havâ-ît*.

11. *Afzâr*, means "resources or means;" also it is used in the sense of "a faculty or aptitude for a special kind of action." According to DP., "who possesses the resources of cattle," signifying that he had abundant financial resources. In Avestic Irân payment was generally made in cattle, and not in coins.

eminently (*frâj*) renowned in distant countries,¹ for the divine guidance² (of Vishtâspa) towards this Religion [that is, until he shall stand entirely (*barâ*) for this Religion]; and as to the utterance of the replies (to them)³ of the holy Zarathushtra of the Spîtamâs, for (causing) the acceptance by them⁴ of that utterance.⁵ (76) The Ameshaspentas proceeded on to the residence of Vishtâspa, who had the resources of cattle (and was) pre-eminently renowned in distant lands, (when) the radiances of their bodies⁶ in that lofty mansion, owing to their great vigour and triumph, seemed to that Vishtâspa all heavenly⁷ light; this (then happened) that, when he was thus looking upon it, the great Kaê-Vishtâspa trembled,⁸ he who (was) the premier⁹ trembled, he who (was) the chieftain over all¹⁰ became dizzy,¹¹ (and) he who (was) an aristocrat¹² (was) like the driver of a chariot-horse.¹³

1. Reading: *î dâr frâj nâmîk*.

2. *Avar-âstishnîk*; comp. Pers. *bar-âstâ*, "a skilful guide." It may be read: *avar-hastishnîk*, "faith," "reliance," "superior life."

3. The replies made by Zarathushtra, during the controversy on the Mazdayasnian Religion, to Vishtâspa and the sages of his kingdom.

4. *Zyashân*, "by them," namely, by Vishtâspa and the people of his kingdom. Perhaps, the plural pronoun is used only for the king.

5. West's reading: *zag shân î zak î gâbîshna*, "the nature of those words."

6. Of the bodies of the Ameshaspentas. Comp. Pers. *doh*, "the human body." 7. *Matnâ*, "heavenly."

8. Comp. Pers. *larzâdan*, "to tremble."

9. *Pîshak*; lit., "he who (was) in the front, or (was) the first in rank."

10. *Ôlâ harvispa pat*; lit., "he who (was) above all," or, at the head of all.

11. *Gardâhî*, lit., "was tumbled down; comp. Pers. *gardâdah*, "revolved."

12. *Ôlâ min avarîar nâmâk*, lit., "he who (was) from the highest quarter."

13. He was as stupefied as though he was an ordinary driver of a chariot-horse. To the Pahl. word *ras*. comp. Av. *ratha*. Owing to the awe-striking radiance of the Ameshaspentas, Vishtâspa and all his courtiers were highly thunderstruck, and they began to tremble with awful fear.

(77) "And he, the Fire of Ahuramazda, addressed (them) in a manly speech¹, thus :—' Fear not; because for thee, O exalted Kaē-Vishtāspa ! (there is) nothing to fear about²; they (the Ameshaspentas) have not come to alarm³ thee in (thy) residence, nor have they come to alarm thee in thy residence as lawful⁴ and expert⁵ envoys⁶ of Arjāspa,⁷ nor have they come to alarm thee in thy residence as the 2 Khyaōnas of Arjāspa, who demand offerings and tribute⁸; nor has come to alarm thee in thy residence the injurious thief⁹, who is all-plundering¹⁰, or the dog of a bandit.¹¹ (78-79) We¹² are three, who have come to thee,¹²

1. *Zak ī virān gūbishna*. Comp. Av. *vira*, "a manly person."

2. *Mā-at lā mađam tarsishna*.

3. Better reading : *tarsānttan*; Av. *teres*, "to fear."

4. Reading : *ā-dātah*, "appointed," or "lawful;" according to West, *ayūtah*, "reminder;" according to DP., *āshah*, "friendly," or "peaceful."

5. *Avarhār*. 6. *Paštāmbār*.

7. *Atejat-aspa* of the Avesta, the king of the Khyaōnians. He is mentioned in *Yasht* V, §§ 109, 113, 116; *Yasht* XVII, 50; XIX, 87. The allusion is to the envoys, Vidraish and Nāmkhvāst, who were sent by Arjāspa at the court of Vishtāspa, for the purpose of compelling the latter to abjure the new Zarathushtrian Mazdayasnian Religion. The refusal of Vishtāspa and his brother Zairivairi (Zarīr) to do so, resulted in the famous war between Vishtāspa and Arjāspa, which ended in the entire victory of the army of Vishtāspa over the Khyaōnians. This "war of the Religion" between Arjāspa and Vishtāspa is described in the Pahlavi treatise entitled the *Yātīgār-ī-Zarīrān*.

8. Comp. Pers. *bāj va sāv*. This expression is off and on mentioned by Firdausi in his *Shāh-nāmah*.

9. Reading : *āāj ī khūstār*; comp. Pahl. *khūstān*, "to wound." According to DP., the word can be read *sag*, which may denote the figure 60 in Pahlavi. Considering the figure that follows, it might be read *se*, "3." West's translation runs thus: "and (there has) not come, for alarming thy abode, the all-overpowering thief who is — injurer, (or) the dog who is a highwayman."

10. DP. *tarīnūtār*, better *tarvūtār*, which is the Pahlavi rendering of the Av. *hām-vaintyāδ* in the *Sīrūzah Yasht*, § 2 (see also *Āfrin ī Rapithvina*, § 3). Av. *hām-vaintyāδ*, means "victorious," "overpowering;" rt. *van*, "to conquer."

11. Reading : *rāsār*; comp. Pers. *rāhār*, "a robber," "a bandit."
12-12. *Se havā-ām mām-at mat*.

in (thy) residence outside¹ (the heavens, namely), Vahūmana, Ashavahishta, and the Fire of the propitious Lord²; of these thy knowledge³ is most wisely most unprejudiced⁴; if thou shouldst help⁵ (thy spiritual) vision⁶ [that is, if (spiritual) wisdom is in thee], (you will perceive that) this world requires⁷ the good Mazdayasnian Religion, which proceeds in (its) purity⁸ through the recitation⁹ of him who is Zarathushtra of the Spītāmas. (80) Chant¹⁰ the *Ahuna-vairya*¹¹, praise piety which is best,¹² and utter no worship¹³ for the demons; because the will of Ahuramazda regarding thee is the exaltation¹⁴ (by thee) of this Religion, and as (it is) the desire of those Ameshaspentas, and (also) the desire regarding thee of the other Yazatas (sacred beings), who are judicious¹⁵ and pious. (81) And if you praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spītāmas, (then) as the gift¹⁶ (and) as the recompense (thereof) we will give to thee a kingship and sovereignty of ■ long duration, and¹⁷ a long life which (is) a life of 150 years¹⁷; we will

1. Reading: *tarashcha*, comp. Av. *tarō*, *tarascha*, "through," "beyond." West: "over to thy residence."

2. *Ahuramazda*.

3. Referring, to the knowledge which Vishtāspa received from Zarathushtra about the Ameshaspentas.

4. Pahl. *vasiaktām*, comp. Pers. *vasiāh*, "liberal," "free."

5. Comp. Av. *avangh*, Skr. *avas*, "help;" rt. *av*, "to help."

6. *Vindgth*, "sight," rt. *dā*, *vā*, *bā*, "to see."

7. *Gatā āvāyat*.

8. *Mān avtragthā sātanai*, lit., "which goes onward purely."

9. *Pavan aīshmūrishna*.

10. Aorist imper. *sray*, Av. *sru*, "to sing."

11. The *Yathā-ahu-vairya* prayer.

12. That is, chant the *Ashem-vōhu* prayer.

13. *A-dyavishnukh*, in the sense of *garishna*, "execration." In other words: "denounce execrations on the demons."

14. Comp. Pahl. *afraštān*, from *frāj*; Pers. *afrahātan* "to raise."

15. *Shapīr-dāhak*, lit., "good-giving." Comp. Av. *hu-dhāongh*, "possessing good sense."

16. Comp. Av. *yāna*, "a blessing," "a gift," West's reading is *jān*, "life," and his rendering: "and as the recompense in this life."

17-17. West: "and the long lifetime of a life of 150 years."

give to thee righteous-speaking¹ and a glorious existence of a long duration,¹ (we will give) constant help in your object,² and good superior³ help in (that) constant helping, and sublime progress⁴; and we will give to thee a son, Peshôtanu⁵ will be (his) name, (who will be) immortal, (who will be) so without old age,⁶ without hunger⁷ and without thirst⁸; (who will be) alive and powerful⁹ in both the lives of the embodied and spiritual existences.¹⁰ (82) If you do not praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spîtamâs, as the gift (and) as the recompense (thereof) we will not carry thee on high (to heaven), (but) we will order for thee at (thy) end (that) the vultures¹¹ who (are) thinking of decaying (bodies),

1-1. Reading: *ashar-sakhshnêh va rayâ hastishnêh ê dêr*; comp. Pahl. *ashar-gâbîshnêh*. West's reading: "*Aharîshvang* and *Râh-astishnêh*, the equivalents of Av. *Askish-vanguhi* and *Rasâstât*, who are spiritual personifications of the qualities (integrity and rectitude) mentioned in the text."

2. *Kâmah*. 3. *Madam*. 4. *Afrâj-sakhishnêh*.

5. The son of Vishtâspa, born long after this prophesying of Zarathushtra (see chap. IV., 12). He is named Peshôtanu in the *Vishhtâspa Yasht*, 4. He is mentioned in the *Bândahishna*, chap. XXIX., 5; *Vahûman Yasht*, chap. III., 25-32, 36-42, and 51-52. Sections 26, 37 and 38 of the *Vahûman Yasht* states:—(26) *Sâtûnêt Nâryôhsanga yêzata va Sraôsha yasharêd min shaptr Chakât-i-Dâtêg ôl Kanga-dâza ê Styôvakhsha ê bâmêk kart, afash kâlê vabêdênt atgh*:—"Frâj sâtân, Pêshyôtanê bâmêk! Chêtrômtyân ê Vish-tâspân, Kayân gadê, ê Dâna râst vaêrâstâr! frâj sâtân ôl denê Atrân matdân ê li Aâharmazda dât, lakhvâr vaêrât gâs va Dâna khâtêlêh.".....(37) *Va madam yehamêntê Peshyôtanê bâmêk, va Âtarê Frêbâg, va Âtarê ê Gâôshnaspa, Âtarê ê Bârrîn-Mitra ê pîrâjgar, barê mahêktûnê zak êrâj ê kabâd-âj; barê khafrânê zak aôjdêshâr, atgh nishêmah ê shâddân; va yaxishna frâj sâjênd, barsâm frâj vastarênd, va yerbakhênd Dvâzdah-hômâst, stâyênd li Aâharmazda levâtê Amesûspendân; denê zak levân yemalêhênam*. (38) *Frâj sâtûnêt Peshyôtanê ê bâmêk ôl denê Atrân matdân, ê li Aâharmazda dât, ôl Aroenê va Vêh-rât; amat dravandân ôlê khadêntê barê dâgtând, ôlê-shân êmêlmêgân va lê urjânêgân*.

6. Comp. Av. *zaurva*, rt. *zar* "to decay.". 7. Av. and Skr. *shuâha*, "hunger."

8. Comp. Av. *tarshna*, "thirst," Pers. *tishnagê*.

9. Pahl. *sharêd*, a synonym of *pâtakhshê*.

10. *Min ast-âbmandân min-cha mâinûgân*.

11. Av. *kahrêsa*, Pers. *kargas*, "a vulture," who is always anxious to find out corpses to feed himself.

will behold thee and devour this (body) of thine, (when) thy blood will reach the earth, and no waters will (then) reach thy body'. ”

(83) One (miracle was) that which was connected² with the faith³ of Vishtâspa in the Religion through the advent (into this world) of the Ameshaspentas (archangels) as well as their speeches, and, after that, with his⁴ distressful⁵ anxiety⁶ owing to the heavy⁷ loss of lives⁸ through the bloodshed that (was caused) by the Arêjat-aspa of Khyaôna, and his⁹ later defeat¹⁰ beyond⁹ the very (district of) Khyaôna ; because of the acceptance of the Religion (by Vishtâspa), and continuously (*yaonamig*)¹⁰ with the intelligent vision causing Vishtâspa to perceive¹¹ (his) triumph over Arejat-aspa and the Khyaônians. (84) And on account of that most pre-eminent position and harmless¹² sovereignty and splendour and glory owned by him,¹³ the simultaneous¹⁴

1. It is a sort of curse on the unbelievers, for whom no water at death will be available for the purpose of purification, and whose blood will be merged in the earth; that is, they will die without leaving any male progeny behind them. 2-2. *Levatâ vâvarîhastan*. 3. Vishtâspa's.

4. *Patsâs*, comp. Av. *paish* and *sâ* "to torment." The word is also used in Pahlavi in the sense of "a beginning," hence the rendering would be: "and later on with the beginning of his anxiety." West's reading: *patyasât*, "obedience." 5. *Han-dîshishna*; comp. Pers. *andishah*,

6-6. Reading: *garân* ("heavy") *ajân* ("lifeless"). According to DP., *garângishna*, "heaviness," "burden on the head." 7. Arejat-aspa's.

8. Reading: *pas-darishna*, Pahl. *darshan*, "to tear," "to defeat," Av. rt. *dere* "to tear." West's reading: *pas-gurdân*, "attendant heroes."

9. Huzvareh word: *lechadôn*, "beyond," or "across."

10. Comp. Av. adverb *yaônem*, "perseveringly," "constantly." West's reading: *yômig*, "daily," hence it may mean: "daily with the intelligent vision....."

11. Pahl. *nimâtan*. The sentence may be supplemented thus: "One (miracle was) that which (was) connected continuously with the intelligent vision exhibiting (spiritually) unto Vishtâspa (his future) victory over Arejat-aspa and the Khyaônians."

12. Reading: *a-stîshnig*, "without injury," "without pain." West's reading: *a-sachishnig*, "unceasing." The latter reading may also mean "progressive" (sovereignty).

13. *Benafshâ-cha*; namely, by Vishtâspa. 5. *Shedrîntânî bâdn ham sîmâna*.

sending of the *yazata* (angel) Nairyôsangha¹ to the residence of Vishtâspa by the creator Ahuramazda, as a companion² unto Ashavahishta, to make Vishtâspa drink of the spring of life,³ for⁴ the sublime (*madam*) looking into the abodes of the good spirits⁴—that enlightening beverage (*khûrîshna*) on account of which Vishtâspa beheld the great glory and splendour⁵ (of heaven). (85) Just as this, which the Revelation declares that He, Who (is) the creator Ahuramazda, said to the *yazata* Nairyôsangha thus: "Proceed quickly,⁶ O Nairyôsangha, who is the chief of assemblies⁷! to that residence of Vishtâspa, who (has) resources of cattle, (and) who (is) very famous in distant lands; and thou shalt say this to Ashavahishta, thus: 'O Ashavahishta, the authorized⁸ (archangel)! thou shouldst take the fine goblet, highly finer⁹ than the other goblets which are made [that is, a goblet so fine as (one) made to suit for royalty¹⁰]; and thou shouldst carry (in it) our excellent (*madam*) *haôma* and

1. Av. Nairyô-sangha, name of the messenger of Ahuramazda. It is also the name of a fire that dwells in the hearts of kings, and helps them in their royal functions.

2. Comp. Av. *âkhshti*, or *âkhshta*, "friendliness."

3. *Khayâ atna*; comp. Huzvaresh *ain*, Pers.-Ar. *ain*, "a spring."

4-4. In order that his spirit may become exalted, and he may be able to look into the sublime abodes of the spirits in heaven. 5. Comp. Av. *râza*, *râz* "to glitter."

6. *Vâz*; comp. Av. *vâza*, "strength," and *vâzîshâ*, "swiftest," "quickest;" Here *vâz* may also be taken as an aorist imperative of *vâzitan*, "to drive," or "to hasten," Av. rt. *vaz*. Refer to *Vendîdâd*, chap. XXII., 7: *Nairyôsanghō aôchayata yô dadhuôo Ahurô Mazdâo*: "*Nairyôsangha vyâkhana! para-âdhi upa-vazanguha avimânêm Airyamainê, imat sanghōish*."—"He, Who is the creator Ahura Mazda, sent a message to Nairyô-sangha: 'Go thou, O Nairyô-sangha, the chief of assemblies! drive towards the residence of Airyaman, and speak thus to him.'" Hence the Pahlavi *barâ sâân vâz*..... would signify: "Go, drive swiftly, O Nairyô-sangha! to the residence of Vishtâspa....."

7. Comp. Av. *vyâkhana* of which *hanjamanig* is the exact Pahlavi rendering. West's meaning: "the assembler."

8. *Pâtakhshâé*, "empowered," or "proper." 9. *Madam nyôktar*.

10. *Pavan khâtâêh shâyat-kart*.

narcotic¹ (*mang*) to Vishtâspa, and make him drink it up to the brim²—the king Vishtâspa, by whom the (divine) Word³ has been accepted.' " (86) Ashavahishta, the authorized (archangel), taking the fine goblet from him⁴, made the blessed king, Kaê-Vishtâspa, drink entirely the contents⁵ of it⁵. (87) And the king of the country, the blessed Kaê-Vishtâspa, lay down⁶ when he had undressed himself,⁷ and spoke to Hûtaôsa⁸ thus:—"O Hûtaôsa! you are (she) to whom will reach, besides this⁹ (Religion), the prompt skill¹⁰ of Zarathushtra of the Spîtâmas, through perseverance¹¹ in (acquiring) the prompt skill of Zarathushtra of the Spîtâmas, so that (88) you will expound¹² the Religion of Ahuramazda and Zarathushtra."

(88) One (miracle was) this which is revealed thus: "When Vishtâspa, accepting the Religion, praised piety, the demons were rendered inactive in hell, and the demon

1. Reading: *mang*, Pers. *mang*; see Pahlavi *Artâ-Vîrâf Nâmah*, chap. I., § 38; II., §§ 22 seq. West's reading: *mât*, "hair" (meaning thereby the *varesa* used for sacred purposes.)

2. *Pavan zak madam frâj*, lit., "full with it up to the brim....."

3. *Zyash i ôlâ gûbîshua patraftak*. By the Word the Revelation is meant.

4. From Nairyô-sangha. 5-5. *Î pavan zak*, "what (was) in it."

6. *Shakbahônast*; *shakbah* means in Semitic languages: "to acquire," "to collect," "to toil." In the Pahlavi Version of the Avesta this word is used as the rendering of the Av. word *sakê* (*shakbahônê*) "he lies down." The last meaning is here adopted as it is applicable to the context.

7. *Amat min vastar frâj yekvân*, "when he had taken off (his) clothings."

8. Av. Hutaôsa, wife of Vishtâspa, who is mentioned in the *Gôsh Yasht*, § 26; *Râm Yasht*, §§ 35-36; and *Ashi Yasht*, § 46. She belonged to the heroic family of the Naôtaras. In the *Gôsh* and *Ashi Yashts* Zarathushtra prays as follows: *Dardê mê vanguhi sevishtê Dravâspa lai îyapiem, yatha axem hachayêni vanguhêm âvâtêm Hutaôsam, anumatê Dâdnaydo, anukhiê Dâdnaydo, anvarshê Dâdnaydo, yâ mê Dâdnâm Mâddayasntm sarascha dât apatcha adât, yâ mê varesânûi vanguhêm dât frasastm*.

9. *Barâ hanê*. 10. *Tij ânara*, "the prompt dexterity or expertness" of Zarathushtra as the prophet, soothsayer, philosopher, physician, sec. Comp. Av. *thwâ hunarâ* in *Yasna* XLIII., § 5.

11. *Pavan tûkshîkêth*. 12. *Nikzêti*.

Aeshma rushed towards the Khyaōnian territories, and towards Arjâspa the cruel ruler¹ of Khyaōna, as that one was the most powerful² of the tyrants³ in that age, (and) he instigated⁴ all of them to battle⁵ by the most terrible clamour⁶."

(89) And here, too, was manifested a great miracle to the Irānian deputation⁷ that had come⁸ to the court of the Khyaōnian Arjâspa; just as this (passage) of the Revelation declares, (namely): "Then directly⁹ he¹⁰ called¹¹ an assembly, (and) Aeshma the unforgivable¹² appeared¹³; he¹⁴ wailed¹⁵ as being without a retinue of followers¹⁶, and he cried aloud thus: 'Distress must be yours, you who are Khyaōnians, through (your) defeat after your engagement (in battle); henceforth it shall not be that the victory of Irān comes over¹⁷ to the Khyaōnians from (amongst) the non-Irānians, because of the companionship¹⁸ in the abode of Vishtâspa of that man who is stronger¹⁹ than those that have been born,¹⁹ (namely) Zarathushtra of the Spitâmas.'" (90) When (it was that) that worst²⁰ kingdom of the cruel Khyaōnian Arjâspa, which was highly heard of²¹

1. Comp. Av. *maīrya*. 2. *Mazvantām*; comp. Av. *mas-vanaiti*.

3. Av. *sāstar*. Skr. *śāstar*, "an oppressor."

4. *Sārīnūt* (see vol. XIII., chap. II., § 50); comp. Av. *sāra*, and *sāreinnō*; Pers. *sār*, "incitement," "affliction." 5. *Kūshishna*.

6. Reading: *zeshta-tām vāug*; comp. Av. *achishta*. According to DP., *zeshtatām va haud*.

7. *Rama*, "a body of people," "a flock of followers;" comp. Av. *hvaithwa*, "a good retinue," which Av. expression is rendered into Pahlavi by *hā-rama*. 8. *Matār*, lit., "that had been comers."

9. *Madam pavan zimāna*, "immediately at the time." 10. Arjâspa.

11. Comp. Av. *davata*, used for the utterance of evil people, as Av. *adkhta* is used for the utterance of good people. 12. *Tanāpūhragān*.

13. *Nimūtāk*. 14. Aeshma.

15. Comp. Av. *garax*, "to cry aloud," "to wail;" Pers. *garādan*.

16. Pers. *gurūh*, "a squadron," "a troop of warriors."

17. Comp. Av. *tarascha*. 18. *Ham-hakhagih*; comp. Av. *hakha*.

19-19. *Zak ē takīgfar gabrā min zerkhātānāk*.

20. Comp. Av. *achishta*, superl. of *aka*. *Zeshta* is generally used in Pahlavi in the sense of the English words "ugly," "hideous," etc.

21. *Madam vashammūnt*. West's reading: *madam vashlamūnt*.

(before), was cruelly disturbed,¹ that is, by its strong (*frāy*) mutual smiting, and its mutual struggling² and mutual slaughter,³ it was altogether engulfed⁴; and besides, (when) its Khyaōnians (were) bitterly⁵ much perverted⁶ [that is, they were much disabled], the cruel one, that one who was eloquent⁷ for blood-shedding,⁸ became highly confused,⁹ and he clamoured thus regarding (his) worst sovereignty :—" Prompt skill (once) approaches (me) simultaneously when the Khyaōnian came (to power), immediately after that¹⁰ prompt skill approaches (him) simultaneously when the Irānian came (to power)."¹¹

1. *Mar-gabna khshāft* (generally read *āshāft*); Av. *khshup*, "to decay."

2. *Ham-rān*; comp. Av. *rāna*, "a fighter," Skr. *rana*, "a battle-field," rt., *ran*, "to fight," "to agitate."

3. Reading: *ham-khun-rājishnāh* instead of *ham-khūrishnāh* in DP.

4. *Ham-vashtamūt*, lit., "was all devoured."

5. Reading: *tākhā*; comp. Mod. Pers. *taikh*, "bitter."

6. *Khāp-gasht*, "much changed," "much transformed."

7. *Sakhun-vān*; comp. Mod. Pers. *sakhun-var*, *sakhun-rān*.

8. *Khān-rān*, comp. Mod. Pers. *khān-riz*, or *khān-chakān*.

9. *Madām khshāft*. 10. *Adīn*, "thereupon" "soon after."

11. Meaning that, prompt skill — at one time a gift of the Khyaōnian Arjāspa when he was predominant, but now it has become the gift of the Irānian Zarathushtra.

CHAPTER IV.

About the miracles which were manifested (during the interval) from the acceptance onwards¹ of the Religion by Vishtâspa, until the passing away² of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode, when 77 years³ had passed away⁴ from the nativity, and 47 years onwards from the conference (with Ahuramazda), and 37 years onwards from the acceptance by Vishtâspa of the Religion.

(1) One (miracle was) this which was manifested thus (that) when Zarathushtra chanted⁵ (the hymns of) the Religion in the residence⁶ of Vishtâspa, it could be seen with the eye⁷ that even the animals (and) cattle, and the spirits of the (sacred) fires which were in the midst of the royal mansion, were made to leap⁸ with sincere joy.⁹ (2) From that,¹⁰ too, was manifest ■ great miracle like this which the Revelation describes thus: "All the animals and cattle and fires of holy places manifested joyfulness, and all the well-adorned¹¹ spirits

1. *Frâj*. 2. *Vîkhit*, (see Bk. VII., Pahl. intro., § IV., p. 18, l. 5 and Glossary, s. v.), ■ corruption of *âkhit*, "rising," "ascension."

3. The original has here "57 years," which is evidently a mistake for "77 years," for we know from chapter II, § 51, that a period of 80 years elapsed after the nativity, and before Zarathushtra had a conference with Ahuramazda; adding to this the 47 years mentioned here, the time that should have elapsed from the nativity ought to be 77 years and not 57.

4. *Avast*; Av. *vaz*, Sans. *vah*, lit. "to drive," "to be carried swiftly."

5. *Srât*. 6. *Mân*, lit. "a house." Av. *umâna* or *demâna*.

7. That is, there could be no doubt on the point.

8. *Âkhumbâhast*.....*hu-ravâkhmanîh*, lit. "joy was leapt to." *Âkhumbâhast*, a denominative verb; comp. Pers. *khamb*, "a trumpet," hence lit., "were summoned to good rejoicings." West. "to dance to."

9. *Hûravâkhmanîh*; Av. *urvâzoman*, "joy," "friendliness."

10. *Mîn*. 11. *Khâp-nvârt*.

and (those) of their ranks' manifested strength, (thinking within themselves) thus: 'We shall henceforth be powerful through the practice of the Religion'; when those words will be heard by them, which will be uttered by the holy Zarathushtra of the Spítâmas."

(3) And one (miracle was) the performance by Zarathushtra of the achievement² of the (fire) ordeal³, indicating a free³ and uninvolved⁴ (condition of the soul), in (coming to) the decision and dispensation of justice, which have been mentioned as most decidedly the secrets in the Religion, (and) such (secrets) are of 33 kinds. (4) (It was) this (practice) which after that (time), even until the fall⁶ of the Irânian sovereignty, the disciples of Zarathushtra used to observe; one of the modes⁷ (of performing the ordeal was) to pour melted brass over a person, as (was the case with) Âtarô-pâta of the good-*fravâhar*,⁸ son of Mahrâspend, by whose undergoing (through the experiment) over (the questions of) the Religion and passing⁹ through it successfully⁹, knowledge (was) spread¹⁰ throughout the world; and concerning the manifestation which (was) also through that great miracle, this, too, is stated on the same subject in the good Religion, namely:—"When many (people) will observe that they, the wicked ones, (even) believe" in that ordeal of fire."

1. *Mânâ-shân*; *lit.* "th~~us~~ like them;" Av. Pers. *mân*, "to resemble," and *mânâ*, "like," "resembling." West reads *mân-hishânâ*, "those quitting the abode," from *hishân*, "to quit."

2-2. *Var pasâkhtan*. 3. *Bâkht*.

4. *A-girâyiti*, i.e., not involved in sin; comp. Pers. *girâyidan*, "to involve," "to wrap round," "to cover." This refers to the *var-nirang* or the fire-ordeal through which the Prophet and his successors had passed in the public, to prove the infallibility of the truths of the Avesta Revelation.

6. *Han-chaptan*; Av. rt. *schap* or *chap*, "to break down."

7. *Âhang*; comp. Pers. *âhang*, "rule," "custom," "manner of proceeding."

8. *Hâ-fravard*; comp. Av. *fravarti*, *fravashi*, rt. *varet* "to guard," hence "the guardian spirit," also Pers. *parvardan*, "to teach," "to educate."

9-9. *Bâkhtan*. 10. Comp. Av. *sterc*, "to spread," Eng. *strew*

11. *Haemnunênd*, "will put faith in."

(5-6) One (miracle was) that which was manifested just after the previous¹ (*pīsh*) captivity of Zarathushtra and the proclamation² of the Religion to Vishtâspa and the people, such as the acceptance by Vishtâspa of the Religion of Zarathushtra from the moment³ of its advent⁴ (into the world), (when) he (Zarathushtra) spoke to him (Vishtâspa) regarding the proclamation⁵ of the Religion by the king, thus :—"O Kaê-Vishtâspa ! thou shouldst collect together⁶ now the wealth of this faith⁷ (*haēm*) and this Religion which is beyond (all) doubts⁷, that is, thou shouldst accept this faith and this Religion which exists, which (is) the science of sciences, (and) which thou shouldst accept, O king ! so that⁸ by propagating this faith thou mayest stick⁹ to it highly⁹, just as¹⁰ a new support¹¹ props up firmly¹² a mill, so¹⁰ be thou the supporter¹³ of this Religion." (7) And many a victory of Vishtâspa over Arjâspa the Khyaōmian and other non-Îrânians in that awful battle, is revealed by the Religion, just as Zarathushtra prophesied¹⁴ to Vishtâspa with (the help of) his spiritual vision.¹⁵

(8) And one (miracle was) the mastery¹⁶ of Zarathushtra in perfect goodness and healing power and character-under-

1. *Pīsh*. 2. *Avar-gābīshnūh*. 3. Lit., "original" (*bān*-).

4. Lit., "coming." The very fact that the Religion was accepted by Vishtâspa so soon after its Revelation was a miracle in itself.

5. *Patīshnūh*, lit., "manifestation."

6. *Ham-vabīdān-ās*.

7. *Arātīg*, lit., "without doubt," comp. Pers. *rāi*, "doubt." West reads it *khrōsahō*, "calling."

8. *Aīg*. 9. *Madam yakhisenun-ās*.

10. Observe the idiomatic use of *chīgān*.....*chīgān*, "just as....so."

11. *Sīnakh*, Av. *stīna*, "a pillar", rt. *stā*, "to stand." Pers. *sīdān*.

12. *Madam yakhisenunishna madam yakhisenunūt*. This use of the cognate object to denote emphasis is peculiarly Avestic, and shows that the text is a translation of a lost fragment of the Avesta.

13. Lit., "support-keeper." 14. *Chāshūt* "taught," from Av. *chash*.

15. Here *dāēna* is used in the etymological sense, from Av. *dī*, "to see," and seems to be the "spiritual vision" (*mašnūg-vīnīshnūh*) which is spoken of in the next section.

16. *Ahā-patīh*, Av. *ahā*, "the earthly leader or master." West, *gushāfīh*, "disclosure."

standing, and in the secrets¹ of other professions, mysteriously and completely, which are essential (*shâyat*) to the knowledge of the law and spiritual vision, and (to) the display from the Revelation of the incantations which (are meant) for the warding off² of death, and the annihilation of the demon and the faery, and the disabling³ of sorcery and witchcraft; (9) and (in) the marvellous rites⁴ about soliciting⁵ (the help of) Hvardat and Amerdat for the curing of diseases, and the fighting against wolves and noxious creatures, and the freeing of rain,⁶ and the confining of hail, and the binding of spiders,⁷ locusts⁸ and other terrors (*sahn*) that are opposed to⁹ corn, plants and cattle; and (in) several other rites which were kept in use until the collapse of the Irânian sovereignty, and (there) are (several) which have survived even till now along with a few miracles which (are performed) through fires; (10) and (in) the publication and disclosure unto men of many powerful liquids¹⁰ (produced) from wonderful (medicinal) essences,¹¹ and of remedies for diseases which (are) mixtures¹² (made) by well-experienced¹³ physicians, and (of) many spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profitng mysteries¹⁴ which could (only) be attained to by one through angelic sagacity.¹⁵

1. Comp. Pers. *kirâ*, "memory," "the getting of the knowledge of a secret," (Steingass). West, *grikkh*, "retentiveness."

2. *Madam shûkhtan*. 3. *Akârîntan*.

4. *Afd-nirang*. 5. *Jastan*, Av. *jad*, "to seek," "to solicit."

6. Compare the struggle, as described in the Avesta, between Tishtrya and Apaōsha.

7. *Tîna*, comp. Av. *sânô*, see Vend., Frag. I; Pers. *tanandû*, "a spider." 8. *Magas*, "locusts," "gnats;" comp. Av. *sânô madhakha-yâdscha*. Some of the plagues referred to here are mentioned in Vend. I.

9. *Pafitydrak*; lit., "opposition." 10. lit., "waters."

11. *Ark* is the technical expression for a certain class of medicinal essences or preparations. West: "of many running waters from marvellous streams (*arddyâ*)."

12. Comp. Pers., *fragardah*, "mixture"; Pahl., *a-fragart*, "unmixed," (used in the *Dînkard*, Bk. IV., 12); see also my English foot-note on p 27, Bk. V., vol. X.

13. *Hâshâr*, lit., "thoughtful"; comp. Pers. *sigâlidan*, "to think."

14. Reading *ruca*; West, *lâfô*, "praise." 15. Lit., "wisdom."

(11) One miracle (was) of the Avesta itself, which on account of (its) all-best praise¹ (is) the loftiest (of the) statements in the sum-total (*han-gartīgih*) of all wisdom of the world.

(12). One (miracle was) the coming from the Ameshaspentas to Vishtâspa, as a reward² of his accepting and promulgating³ the Religion, of such a one, too⁴, like Peshô-tanu,⁵ and the seeing by that auspicious⁶ sovereign of him (who was) the immortal, the ever-youthful one,⁷ one needing no food, of a stalwart constitution,⁸ and perfect strength and complete glory, mighty and victorious, and a son⁹ resembling an angel.

(13). The unique splendour of Peshô-tanu over the kingdom of Kanga-daêza, just as the creator Ahuramazda allotted it to him there, was a manifestation to many also by that magnificent miracle.¹⁰

1. Pers. *âlvâz* or *âlvâzah*, "praise," "fame;"

2. Generally *pâdahishna*, Av., *paiti* and *dâ*.

3. Av. *nivâdthaya*, from *vid*, "to know"; Pers. *narîd*, "good news," "gospel."

4. *Hanâ-ich*, "such a one, too."

5. Peshô-tanu is in the Av. *Yasht* XXIV, here, and in the *Bândahishna*, mentioned as ■ son of Vishtâspa. He was surnamed Chitrô-Miyânak from the most prominent river of that name ■ *Kanga-daêza*, where he was the ruler.

6. Pers. *farrukh*, "auspicious." 7. Lit., "one without old age."

8. *Rabî tanû*.

9. *Yazadân hamîk barâ*.

10. Here end the miracles of Zarathushtra, performed by the prophet during his life-time. The next chapter contains a list of such manifestations of Zarathushtra as took place after his passing away. According to a later tradition the event of the Prophet's passing away was also marked by a miracle. When the Prophet was assassinated by Brâdrûg-raêsha the Tur, he threw his beads at his murderer and killed him, thus vindicating his divine powers.

CHAPTER V.

About the miracles which were revealed after the passing of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode in the life-time of Vishtâspa.

(1) One (miracle was) this which is revealed by the Religion about the preparation¹ of a chariot for Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas²—this was through ■ celebrated marvel—and the coming to (the ears of) Vishtâspa of the fame of (that) great marvel in connection with that chariot, and the request of Vishtâspa to Sraêta for that chariot, and the response³ of Sraêta to Vishtâspa :—"That chariot (is) for a holy man whose soul, which (was) Sraêta's in the life-time of Sraêta, and (whose) body (which was) of that (holy) man in the life-time of that body, came visibly⁴ together over the earth."

1. *Vaêrâstan*, lit., "to adorn," "to embellish."

2. Sraêta mentioned here is probably the one referred to in the Pahl. (*Vend.*) XX., § ■ comm. His patronymic, ■ given here, is Vaêsrapân, which name is spelt Israzân or Israpân in the Pahl. (*Vend.*). In section 7 of this chapter the spelling used is Israpân. The Sraêta of the Dînkard, Book VII, is certainly not the Av. Thrîta, son of Sâyûzdri, whose Fravashî is worshipped in *Yasht* XIII., § 113. West thinks that as the legend in the text appears to refer to the soul of Sraêta, revisiting the world to meet Vishtâspa, this Sraêta may have been the warrior Sraêta, the seventh brother, employed by Kat-Ûs, about 350 years earlier, to kill the "frontier-settling" ox of that time.

3. *Pasakhân*, comp. Av. *sakheni*, *sangh*, "to speak."

4. It must be remembered that the prophet is performing the miracle from the other side of death, hence he necessarily has to use the soul of one who has already passed on to the next world, but the body must necessarily be the body of one who is living. The miracle as described is at first sight rather vague and chimerical, but the leading ideas are the same which we find described in the spiritualistic experiments narrated by the most eminent scientists of our age.

(2) The soul of Sraêta, on account of the driving¹ of that chariot by that Sraêta to that man of righteous² vision, was³ manifest to his sight thereby; it was (thus) seen (by him) it is said, and not by doing anything else.

(3) The blessed Kaê-Vishtâspa, when he became aware of this miracle at that time (by) listening⁴ to⁵ the Revelation, (in order that) this miracle, too, may be best manifested to the world in a pure form,⁶ and (that) the supremacy of the Mazdayasnian Religion may be best proclaimed,⁷ wished that it may be exhibited to the people of his region. (4) A great miracle was simultaneously⁸ manifested to Vishtâspa and the people of the world, just as it is related in the Revelation, namely:—"Then the Archangels sent down the soul of that (Sraêta) from the brilliant Garô-demana towards the earth created by Ahuramazda, from the light it walked forth towards the soul of Vishtâspa and he, Vishtâspa, proceeded in the light to meet it, towards the propitious south." (5) He (Vishtâspa was) the more talking⁹ amongst the talkative, and more questioning amongst the questioners; and he accosted everyone whom he saw and, likewise,¹⁰ listened attentively¹¹ to those who spoke to him; when they had (just) a sight of him they stood (still), and they carried¹² obeisance to the soul and the person of Vishtâspa.

1. West also, *râdnûtan*, "to drive." 2 *Yasharûbîh* for *yasharûbîk*.

3. Lit., "is" (*yekhrânê*).

4. Comp., Pers. *shnavidan*, "to listen." Av. *sru*, "to hear."

5. *Mîn*, lit., "from."

6. *Dagvâ*; West's reading *gêbânîgîh*, "worldly existence."

7. *Karîrûnâgtar*, from Huzvâresh *karîrûntan*, rt. *karra*, "to invoke," "to call."

8. *Ham-bûl-âdâ*, or *ham-bûlâ-ast*; comp. Pers. *ham-bûlâh ast*.

9. Pers. *yâvagt*, "talkativeness," generally used for a foolish talk. The familiarity of Vishtâspa with the poorest of his subjects is described here. West, "acquiring," "gaining." 10. *Âdân*. 11. *Madâm*.

12. Lit., "showed."

(6) It was immediately after that, (but) not long after, that¹ he, the calamity²-striker³, came running along with the soul of Sraëta of (the family of) the Vaësrapas, from the horrid quarters of the north⁴; that is, he was himself black and his actions, too, were extremely⁵ wicked⁶, the most destructive⁶ of the demons.⁶ (7) And he (the demon) so self-distressed therefrom, cried out to the soul of Sraëta thus:—“Give distress⁷ to him who (is) the driver, (and) who (is) thine, (namely) Vishtâspa, he is highly perverted⁸ for sincere companionship⁹; and by that you shall be worthy of the highly pure holiness, (but) not by things which (are) shadowy¹⁰; that is, (it¹¹ is) the best amongst existing things¹² not for (any) earthly recompense,¹³ but for the love of holiness (itself)¹⁴.”

(8-9) When he had listened to those words attentively,¹ Sraëta of (the family of) the Vaësrapas stopped in front of the carriage¹⁶; and he spoke in these words¹⁷, namely:—“O mighty king Vishtâspa! I bestow this self-driving¹⁸ chariot on thee

1. *Amat*, lit., “when.” 2. Reading: *t adrang zatâr*, “who is the striker of affliction.”

3. That is, the evil spirit 4. *Mîn apâkhiara naemak t adrang*; see Pers. *adrang*, “grief,” “heavy calamity,” “ruin.” West, *âgrand*, “horrid.” The word might also be read *asrvad*, Pers. *atr*, “the north-wind.”

5-5. *Sihâ sihâ*, lit., “black black” or “very black.”

6-6. *Adrang-tâm mîn shaëdân*. 7. *khvârth*, comp. Pers., “distress;” intensive form *dâsh-khvârth*. West, *khîd âyêt*, “comes himself.”

8. Here *vârânth* for *vârînth*; Pers., *vârîn*, “inverted,” “unfortunate.” West’s reading: *khvârag*, “maintenance” 9. Reading: *khâp ham-hakhagth*. West, too, reads *khâp ham-hakhagth*, “good fellowship;” it might also be read *khâp hamishagth*, “for ever.”

10. *Sât-g-admand*. That is, not substantial. West: “protective.”

11. Namely, holiness. 12. *Hatân pâhlâm*. 13. *Nîrmad t gâti*. The word *nîrmad* is used off and on in Pahlavi for the fees of a Zoroastrian priest, or for his share in a diocese (*panthak*).

14. Holiness is to be practised not for any earthly reward it brings, but for its own sake, as the proverb goes: “virtue is its own reward.”

15. *Madam*. 16. Pahl. *vâsha*, Av. *vâsha*, Sans. *vâha*, Lat., *vehiculum* “a waggon,” from Av. root, *vas*, to carry. West’s reading: *lenfâd-vakhsh*, “the early bestower.” 17. *Âëdâm pavan gubishna*. 18. Lit., “without (*barâ*) a driver.” Apparently the miracle of the chariot is an allegory.

for (thy) holiness, and only¹ for (thy) love of purity, which is the best of existing things²; and thus much for purity as (is) the best for purity, and thus much for the soul as (is) the best for the soul." (10) On the whole,³ he obtained possession of the gift, whereof (*aigh*) he announced the acceptance three times.⁴

(11) Then that one chariot became (*yehvūnt*) two chariots, the one⁵ spiritual and the other⁵ earthly; and in the earthly (one) the blessed Kaê-Vishtâspa drove over to the province of the Naôtaras⁶ in sincere joyfulness⁷ (and) devotion, and in the spiritual (one) the soul of Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas (drove) over to the best abode.

(12) One (miracle was) that which (was) manifested in the 57th year onwards from the acceptance of the Religion by Zarathushtra, and at the coming of the Religion to the seven *kaêshvars* (of the earth); (and) in the life-time of Vishtâspa it was manifested in this manner⁸ by the coming (of people) from the (several) *kaêshvars* to Frashaôshtra of the Hvôvas,⁹ desiring for the Religion; just as the Revelation declares, namely:—"The two, whose names are as follows¹⁰:—Spîtûish and Arezurâspa¹¹—came running to Frashaôshtra of the Hvôvas in search of wisdom."

1. *Aêvâcha*. 2. That is, virtues. 3. *Hamîh*. 4. Probably Vishtâspa repeated the *Ashem Vohu* formula three times.

5-5. Mark the use of *zakât*, *zakât*, "the one.....the other."

6. According to the *Bândahishna*, Naôtara was the descendant of Mânûshchîhar of the Kayâniân dynasty to which Vishtâspa belonged. Hutaôsa, the wife of Vishtâspa, also came of the Naôtara family.

7. *Hâ-ravâkhumantîh*. 8. *Aêdîntîh*; West: "a circumstance."

9. He is the Ferashaôshtra Hvôgva of *Yasna* LI, 17, the brother of De-Jâmâspâ, and the father-in-law of Zarathûshtra. He was one of the first disciples of Zarathushtra.

10. *Mân aêtân shem yehvūnt*. 11. According to the *Bândahishna*, these two personages were the high-priests of the two *kaêshvars*, Fradadhafshu and Vîdadhafshu, respectively. They were brothers, sons of Uspâsnû, and their *fravashis* are remembered in the *Fravardin Yasht*, section 121.

(13) And it is clear from the Avesta that as soon as so much of the glory and wonder (displayed) by¹ Zarathushtra to Vishtâspa and (his) country-people, and that (displayed) in the coming of the Ameshaspentas in the presence of Vishtâspa, from the sky to the earth, in witness² of the highly³ true prophetship⁴ of Zarathushtra, and even that regarding Peshô-tanu and the chariot of Sraêta and other matters, which are written above, were observed, (people) accepted from Zarathushtra entirely those words (which were) in praise of Ahuramazda⁴. (14) And if the marvellousness of that splendour and glory, which ■ described above as observed, had not been manifested to those wise men of these (different) regions, as (it is) declared by the Avesta; and if king Vishtâspa and those wise men of the *kaêshvars* had not looked over this Avesta which became manifest along with so much splendour and marvellousness that appeared to them⁵ from it,⁶ (but) had abandoned the same by disbelieving⁷ it⁸, it⁸ would⁸ not have survived to our times.⁸

1. *Madam*, lit., "over."

2. *Gaôkâsth*, originally *gaô-âkâsth*.

3-3. *Madam râst vakhshvari*.

4. That is to say, one got converted to the Religion and became Ahuramazda-worshipper. This passing remark well indicates the object with which the Prophet performed these miracles. It was neither for self-glory nor for working upon the simple faith of the king and his people, but in order to turn their minds towards the One God and His worship.

5. *Ôl ôlâ-shân anakh pâtiâk*. 6. The Avesta.

7. Comp. Pers. *bâvar-dâshian*, "to believe;" hence *avî-bâvar-dâshian* means "disbelief," "scepticism."

8-8. Lit., "would not have continued (to exist) to our times."

CHAPTER VI

About the miracles which were revealed after (the death of) Vishtâspa until the collapse¹ of the Irânian sovereignty.

(1) There are miracles which were revealed after Vishtâspa until the overthrow of the Irânian sovereignty, besides (*jvtt*) those (manifested) from the faith² in the ordeals, and from the accomplishment of other Avestic rites and great powers of the superior Behram Fires, and many other acts of glory³ pertaining to the Religion, which have been associated⁴ with the disciples of Zarathushtra.

(2) Even after the devastation by Alexander which had reached Irân, many (things) were brought again together from a scattered condition by the rulers⁵ who (came) after him⁶; there was one (ruler) who ordered (those things) to be deposited in the (*Ganj-i-Shapigân*) Treasury of Shapigân.⁷

(3) And, likewise, (the records of) the fame⁸ and names of great⁹ rulers and high-priests, according as they came

1. *Hanchaptan*. ■. *Vâvastgânth*.

3. West: *varich-gârth*, "religious observances."

4. Lit. "connected with." 5. Referring to king Valkhas (Vologeses I) the Ashkânian, and kings Aretakhshathra and Shahpûhrs of the Sâsânian dynasty. 6. That is, the Greek emperor Alexander the Great.

7. The treasury where an accurate copy of the Avesta and Zend, written on cow-hides in golden letters, is said to have been deposited by Jâmâspa, by the order of the Kayânian monarch Vishtâspa. The name is written *Ganj-i-Shapigân*, *Ganj-i-Shaspigân*, or *Ganj-i-Shapân*; also *Ganj-i-Khûdâyân* in the Dinkard, Bk. V. In Pahlavi the word *shapig* is used for the sacred shirt (*sûdrah*) of the Parsi-Zoroastrians; so the name *ganj-i-shapigân* may mean: "the treasury of the (religious writings of the) Zoroastrian *Bastâkâsthyân*" of ancient Irân.

8. *Afrîhasian*. 9. *Madam*.

one' after the other' for the organisation² of the Religion and the world at different times and at different places; and even of³ the apostate-tyrants who have appeared,⁴ and whose coming was manifest and well-known at different times for the destruction of the Religion and sovereignty and the world (in general⁵).

(4). Just as from amongst the rulers (there was) Vahumana,⁶ the son of Spentô-dâta, regarding whom this, too, is mentioned in the Avesta:—"Vahumana, the truthful and the best organiser⁷ of the community⁸ from amongst the Mazdaysnians."

(5) And from amongst the high-priests (was) Saêna,⁹ just as about him, too, it says, namely:—"It will be 100 years to the Revelation when Saêna will be born, and 200 years when he will pass away: he, too, will be the first Ahuramazda-worshipper whose life will be of 100 years, and who will walk forth on this earth with 100 disciples."¹⁰

(6) And from amongst the devastators (was) Alexander, just as about him it is also said in the Revelation, thus:—"Know

1-1. *Akhar âkhar*. 2. Lit "ornamentation," "preparation."

3. Meaning: the records of the evil notoriety and names of. 4. Pers. *padîd*, "apparent." West, *paît*, "penance."

5. That is, for the destruction of the Religion, government and everything else. It is possible that the word *padîd* might have been inserted by the copyist through mistake.

6. Vahûmana was the son of Spentô-dâta and a grandson of Vishtâspa. He was the last of the Kayânian rulers of ancient Irân. His name does not occur in the Avesta. Spentô-dâta is the celebrated hero, Ispendiyâr, son of Gûshîâspa, of the *Shâh-nâmâh*, with whom ends the Avesta Kayânian dynasty.

7. *Kerdârîm*. 8. Av. *hanjamana*. 9. He is the Saêna of the Avesta, who is here called Shaçnava in Pahlavi.

10. This is a quotation from the *Fravardîn Yasht* section 97:—*Saênâhé Ahûm-stûtô ashaônrô fravashîm yazamaide, yô padîryô satô-allîryô frakhshtata paîti âya zemâ*. "We praise the *fravashî* of the pious Saêna, the son of Ahûm-stûta, who first appeared upon this earth with ■ hundred disciples."

that (*as*) he, who (is) Aêshma¹, will inflict all-desolating² winters on each³ and every one of the creatures³ without⁴ being seen⁴, the wicked one⁵ who is Alexander of evil glory."

(7) And from amongst the head-priests (were) Arezvâô,⁶ the meaning¹⁰ of whose name (is) "pure speech"; and Srûtô-spâdhâô,⁷ the meaning of whose name (is) "beneficial intonation"; and Zrayanghâô,⁸ the meaning of whose name (is) "the lord" over the seas"; and Spentô-khratvâô,⁹ the meaning of whose name (is) "propitious wisdom."

(8) Just as about them this, too, it declares, namely:—"I declare thy manifestation¹² and the tokens, too, of their fame¹³:—"When it will be 400 years to this Ahuramazda-worshipping Religion of thine, in the course of (*baên*) which (*denâ*) irreligion will come¹⁴ to an end¹⁴, the people of the world will observe the appearance¹⁵ of a number¹⁵ of

1. The demon of destructive wrath, called Esmodeus in the Old Testament.

2. Reading: *ham-ayâvâg*. Comp. Pers. *yâvâg*, "loss," "ruin." It can also be read *ham-ayâzag*, "shaking," "trembling" from Persian *yâzeh*. West, *ham-ayâzakô*, "of like purpose."

3-3. *Pavan hich min dâmân*.

4. *Nihânîhâ*; compare the expression *nihân râbîshînâh*, "moving secretly," which occurs as a rendering of the Avesta word *marshâônem*, in *Vend.*, XIX., 1; there it is applied to *Stj*, the demon of death. West reads *apashîmân gêhântha*, "the impenitent world."

5. *Mar*, Av. *mairya*.

6-9. These are called in the Dinkard, Bk. VII., chap. VI., § 7: Arezvâk, Srûtavôk-spâdâk, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô. They are the four high-priests mentioned in the *Fravardin Yasht*, § 115:—*Arezvâô Srûtô-spâdhâô ashaônâô fravashîm yazamaide. Zrayanghâô Spentô-khratvâô ashaônâô fravashîm yazamaide*. The last two names are here transcribed in their Avesta form, and are in the genitive singular.

10. *Vijârishna*, "explanation."

11. Reading the word as *ahô*, "lord." West's rendering: "ocean existence."

12. *Pâtîghîh f lak*, "thy appearance" "sight." 13. *Va ôlâ-shân dshkârâkîh dakhshah-ich*.

14-14. *To lêlyâ yehvûntan* comp. Pers. *shâb shudân* "to terminate."

15-15. *Pavan mar pâltâkîh*. *Mar* here means "a number of," Av. *mar*, "to count"

planets as well as stars ; and of those who are mine during the century¹—according to a moderate view² who have been amongst mankind for thirty years³—the holy Arezvâô and those three others of them, who are the holiest of the (human) existences⁴, (and) who (are) the most exalted lords⁵ and best *dastârs*⁶ of the period.' " (9) And this, too, (is added), namely :—" (It is) they who, during the fifth and sixth centuries, will glorify the Ahuramazda-worshipping Religion, and none of them⁷ will save (his) soul except by the coming of (these) four ;" [the exposition (is this) that everybody⁸ will stand through the spiritual guidance (*dastôbarîh*) of these four,—namely, Arezvâô and Srûtô-spâdhâô and Zrayanghâô and Spentô-khratvâô—who⁹ will seek⁹ the thoughts, words and deeds of all those four¹⁰ through the *mânthras*.]

(10) And Rashnû-raêsha¹¹ (was) the apostate¹² of that age, when much injury (was done) to Justice ; and this, too, is declared about it, namely :—" On all those who are the creatures of Spentâ-mainyu, and who believe highly¹³ in those men, (namely), Arezvâô and those three others, calamities will be inflicted by him."¹⁴

1. West here remarks : " If the chronology in the *Bd.* xxxiv, 7, 8, were correct, the interval between the first revelation of the religion and the death of Alexander would be 272 years, and this would make the 400th year of the religion coincide with B.C. 195. The four successive high-priests insure the continuance of orthodox religion for more than a century, or well into the sixth century of the religion as mentioned in § 10."

2. *Mayân minishnûh* ; lit., " moderate thinking."

3. Lit, " 30 winters." Evidently a distinction appears to have been made here between ■ *sâlak* and a *simistâna*, though it is difficult to see exactly what it is. 4. *Katân*.

5. *Madam radîm*. 6. *Dastôbarîm*. 7. *Ôlâ-shân iâ atsh*. 8. *Atsh*.

9-9. That is, " everybody will stand, who wishes for, or seeks (them)." 10. *Ôlâ-shân kôlâ 4*.

11. He is mentioned in the *Dînahard*, Bk. III., Dasturji Peshotanji's edition, vol. V., § 198, in which his ten monitions against Saëna aforesaid, are given. He flourished two centuries later than Saëna.

12. *Av. ashemaôga*. 13. *Madam*.

14. *Rashnû-raêsha*. Pahl. *min zak bîshkîrîh bîshî havâ-and*.

(11) And from amongst the organisers of the age¹ (was) Areta-khshâtra,² the descendant of Pâpak, as regarding him this, too, is declared, namely:—"Who (is) that powerful Kaê-Areta-khshatra, who (is) mighty, who (is) an embodiment of commandments, who (is) awfully armed,³ who (is) the lord in whose residence (the angel) Ashish-vangh, the good⁴ and bright, walks forth in a virgin body,⁵ who (is) virtuous, who (is) very (*kabad*) bold, who (is) of a beautiful stature (*hâ-raðsta*), who (is) high-girt⁶, who (is) truthful, who (is) glorious and noble (*âzâta*)?⁷ (12)⁸ Who is he that on the outbreak of war⁹ seeks success¹⁰ for himself with (the strength of) his own arm? who is he that on the outbreak of war encounters his enemies with (the strength of) his own arm?"

(13) Tanû-sara¹¹ (will be) as his assistant, as about them this, too, it says:—"Zarathushtra inquired of him¹² again

1. *Avibâma* for *Av. avigâma*.

2. The well-known founder of the Sâsânian dynasty of Irân. For his life see the Introduction to my edition and translation of the Pahl. *Kârnâmag i Artakhshtar i Pâpagân*. He is called Kaê-Areta-khshatra, because his pedigree is traced from the Kayânians. 3. *Shast zayana*.

4. *Vanguhi* is a recognised epithet of Ashi. 5. *Kanig korpa*.

6. *Bâland atuyâsta*. 7. Most of these epithets are applied to the *yazata* Ashi-Vanghui in the *Fravardîn Yasht*, § 107: *Yenghê minânê Ashish Vanghui srîra khshbîthni fracharabîta, kânînbê kôrpa, srîrayâð ashamayâð, hu-raððhayâð, ushât yâstâyâð crezvaithyê raêvat chîhrem âzâtayâð*.

8. This section seems also to be a quotation from the Pahlavi Version of the *Fravardîn Yasht*, § 107, with reference to the hero Karesna, son of Zbaurvant:—"Yê azgatê arezyayâð havalibya bâzubyâ, tanuyê ravê aêshishitê; yê azgatê arezyayâð havalibya bâzubyâ, hamerethem paiti yâidhishitê."

9. *Artig*. 10. DM. has *frâkhûth* "ease," "prosperity"; possibly *strâjâh*, "victory," "success," is here meant.

11. This name is generally spelt so as to read *Tanû-sara* (lit. "the head of the embodied existence"), *Tanû-gîra* (lit., "the conqueror of the embodied existence"), *Tanûwasar* ("of hairy body"), *Têsar*, and *Tansar*. He was the *dastârân-dastâr*, the head-priest, and the prime minister of the first Sâsânian king, Ardashir Pâpakân. He played a very important part in reforming the Religion, and it was mainly through his efforts that the lost Avesta fragments were gathered together and compiled in the present form, and translated into Pahlavi. This explains the reference in the text. Tanû-sara's letter to Gûshnasp-shâh, king of Padashkhvârgar and Tabaristân, was translated into Arabic by Ibn-al-Moqaffa, and is still preserved to us (*vide* Darmesteter's edition in the *Journal Asiatique*, 1894, Lp. 185-250, 502-555). See my papers on "Tansar's Alleged Pahlavi letter to the king of Tabaristân," read before the B. B. Royal Asiatic Society. 12. Of Ahuramazda.

thus :—' Who is the most health-giving for the country, which the demons have enchanted away¹ from (all) good things? to whom has the office of its *dastār* been assigned² for the teaching of the wicked and the false? ' (14) To him Ahuramazda replied thus: 'The potentate³ (is) for keeping the country salutary, who has not exceeded⁴ (the limits of his authority), [that is, he does no harm to the good], who is well-directing [that is, he issues righteous commands], who is of noble blood⁵ and also a priest, who (is) versed in warfare (*patkār*⁶), renowned in the land, (and) holy; such a one⁷ is the most health-giving (ruler) of the country.' (15) And this I declare to thee, namely: 'The apostasy of destruction is like unto a four-footed wolf, that⁸ gives up the world to a confused formation⁹ [that is, it drags it into confusion by its action]; it is he who afflicts⁹ the opulent person [that is, he robs him of his wealth] with¹⁰ a murderous hand;¹⁰ and he throws into confusion superior habitations¹¹, the homes of (the people of) the world. (16) But horrible strife¹² doth descend upon that country, besides the wicked *dāva*-worship¹³, (and) besides the dishonest slander; nor does the horrible strife, nor the wicked *dāva*-worship, nor the dishonest slander disappear¹⁴ from that country, until they (the people of the land) acknowledge¹⁵ him,

1. *Avispārt*, "delivered away," "removed." 2. *Debrānt*, lit., "conveyed."

3. *Av*, *sāstar*, Skr. *shastar*, "a ruler," "a king." Lit., "the potentate of a country (is) for rendering it healthy."

4. *A-rafiag*, lit., "not gone (beyond)."

5. *Arāta taōhhamāh*.

6. Or, "in (religious) controversies."

7-7. Meaning that, such (people are) the best restorers or reformers of the country. 8-8. *Mān rak ghān frāj yehabūnēt ōl variag tāshishnūh*.

9. *Vimārīnēt*; the Persian word *īmār* is also used sometimes in this sense.

10-10. *Khānishna dast*. West reads *khānyān dast*, "by the hand of the assassin." It might be read: *khānīgān-dast* or *khān-yehvān-dast*, "a bloody hand."

11. *Madam katrānishnūh*.

12. *Avārān an-āshtīh*, "immoral discord," "wicked struggle."

13. Reading: *dāva-ntyaishna*. 14. *Avsāthēt*, lit., "is annihilated."

15. *Yehabūn padīrishna*, "they give acceptance to."

the priest who (is) the spiritual guide, who (is) the eloquent¹ speaker¹, who (is) the truthful preacher, who (is) the holy Tanû-sara. (17) And when they will accept as (their) spiritual leader him who is the holy Tanû-sara, the eloquent speaker, and the truthful preacher, then those (people) of the land will obtain redress² whenever they desire it, but not (so) by unlawfully³ deviating from (*min*) the Zarathushtrian Religion.”

(18) And as to the restorer of the Religion, Âtarô-pâta, son of Mahraspend, the descendant⁴ of the Fryâna⁴ (race), (and as to) the nature⁵ of the high connection of the glory with (his) family, this, too, the Revelation mentions, namely :—“ When, righteousness is exalted⁶ by the descendants and offspring⁷ of the Tûrânians, when it is said⁸ to be elevated by the Fryânas, [that is, when it is there accepted by them⁹], they further the material world of holiness with perfect¹⁰ understanding,¹⁰ and involve¹¹ the wicked in distress; and, O Zarathushtra! they, too (*ham*), rely¹² on Vahûmana, their joy (is) in the words (of¹³ Ahuramazda¹³).”

1-1. *Pâr gâstâr*; *pâr* meaning lit., “full,” “complete,” “perfect.”

2. *Batshâznishnikh*, “the remedy of a disease.” 3. *Lâ-âinînak*.

4-4. *Fryâna nâf*. The Fryânas were a border tribe, a clan of the Tûrânians. They appear to have been friendly to the Irânians, and were converted to Zarathushtrianism. According to the author of the Dinkard, Âtarô-pâta-i-Mahraspend was a descendant of this race. Doubts must have been felt by certain classes of the Irânians as to whether so much piety and zeal for the Religion could sincerely be shown by a Fryâna, hence the writer cites the authority of the Gâthâ wherein the Fryânas are alluded to. The passage quoted here is a Pahlavi translation of the *Yasna*, *hâ XLVI*, § 12 (see Mills, p. 262). Dr. West instead of reading *Fryâna nâf*, reads *pârsishna va vâch* “questions and statements.”

5. *Chigânîh*. 6. *Lâlâ yehamînêh*. 7. *Naftagân*; Dr. Mills in his translation of the Gâthâs reads *nafteshê*. *Nâfân* and *naftagân* stand for the Avesta *naptyaeshû* and *naftshuchâ*, which are both connected with the Sans., *nâbha*. 8. *Gâst* may be for Av. *âgyaeshû*. 9. The Fryânas.

10-10. That is, *Armaiti*, “devotion,” “humility.” 11. This seems to be a translation of the Avesta word *thwakhshanghê*. 12. Av. *aiê mōist*.

13-13. Added from the Gâthâ XLVI. This whole quotation is very interesting like other similar ones occurring in the Dinkard, as showing that there were more than one edition and translation of the Avesta, extant at the period, out of which only one has survived to us. It is also probable that the author is giving his own explanation of the Avesta. The Pahlavi version of the Avesta passage, as we have it at present, is:—*Amat lâlâ yasharêlih min nâfân va naftagân ê Tûrân abjêt pavan Fryânân zak gâst* [*atgh tamâ padtrishna yehvînêh*], *pavan bândak mînishnik ghân frâj yekabând pavan tâkshâkêh*; *atîm ôlâ-shân ham pavan Vahûmana katrând* [*pavan frârânsh*], *ôlâshân zak ê Âharmazda râmîntîârêh yemalêlând* [*zak mandavam yemalêlând zyashân râmîntîârêh azash yehvînêh*].

(19) "The birth of Zarathushtra is from us who are the Ameshaspentas; we, who are the Ameshaspentas, are thus liberal to thee."

(20) Ātarō-pāta was a descendant of Frashā-vakhsha,¹ (and) well-destined; regarding him this, too, is revealed, namely:—"That steel² age, in which that man, Avarethrabāō,³ will be born, the organiser of prosperity, the furtherer of holiness, possessing a high status in society,⁴ son of Ātarō-pāta, son of Mahrspend:—"I admire also this Avarethrabāō, the restorer (of the Religion), this one (aē) who (is) of the holy fravāhar."⁵

(21) And (about) Vakaēdrūg-dah,⁶ the descendant

1 The name occurs in the *Fravardin Yasht*, sec. 109 : *Frashā-vakhshahē ashabnō fravashm yazamaidē*. He seems to be a progenitor of Ātarō-pāta. The Pahl. *tām* at the end of the word, is sometimes used as a variant of *taōkhma*. Hence *Frashā-vakhsha-tām* means "of the family of *Frashā-vakhsha*." Ātarō-pāta flourished in the reign of Shahpūr II. (A. D. 309-379.)

2. Comp. Pers. *fālād*, "steel." According to the Pahlavi writers the world has already passed through three ages: the gold age, the silver age and the copper age; we are now in the fourth and the last, namely, the steel age.

3. This name is found written in Avesta characters. From this and the former passages it appears that this Avarethrabāō is the same personage who is known as Zarathushtra, the son of Ātarō-pāta. The book of advice known as *Andarz-t-Ātarō-pāta* was written by the latter for the instruction of this Zarathushtra. Ātarō-pāta was the high-priest and prime minister of the Sāsānian king, Shahpūr II. The *Fravardin Yasht*, § 106, refers to one Avarethrabāō, son of Rāstare Vanghant, whom Dr. West identifies with this Zarathushtra, son of Ātarō-pāta. This theory however cannot be accepted for the following two reasons:—(1) The list of names given in the *Fravardin Yasht* is, as far as these names can be identified, arranged in the order of the times in which the persons flourished. If so, Avarethrabāō, son of Rāstare Vanghant, would belong to the age of the Prophet's immediate successors. (2) It does not appear that any of the names in the *Fravardin Yasht* belong to the Sāsānian period. Areta-khshatra and Tanū-sara had greater claims for the inclusion of their names in the list than Zarathushtra, the son of Ātarō-pāta.

4. *Hanjamanīg*. 5. This is a quotation from the *Fravardin Yasht*.

6. The reading of this name is doubtful. It may be *Vakaēdrūg-dā*, Av. *Vākhedhrō-dā*. The name does not occur elsewhere as the name of a person, and therefore cannot be identified. Av. *Vākhedhrakae* is the name only of a mountain in the *Zamyād Yasht*, § 4.

of Mânûshchîhar,¹ and the ancestor of Âtarô-pâta, the well-destined, it² speaks thus :—"From him was Avarethrabâd (born)"; and from this one (will be born) also those who are the opponents of the Religion, the arch-infidels whom they call also Mazdakians.³ (22) As this, too, it² says about them, namely :—"Thou shouldst pore over this Religion of mine with a spiritual mind,⁴ O Zarathushtra! [that is pore over it exceedingly (*kabâd*)], when many, tutored by infidels, proclaim the practice of righteousness and priesthood as (conditions of) sinlessness, (though) they are (really) un-informed (people), and practise (them) little." (23) In the Mazdayasnian Revelation this (is declared), namely :—"Observe thoroughly the Revelation, and seek ■ redemption for them, or (*va*) for any one whatever of them, who⁵ have been disturbers of the whole material world⁶, and are not restrained"

1. In the *Bândahishna*, chap. XXXIII, Âtarô-pâta's genealogy, as well as that of other high priests, is traced back to this Mânûshchîhar. He must not, however, as it is sometimes done, be confounded with the Kayâniân king Mânûshchîhar. 2. The Revelation.

3. The followers of the heretic Mazdak who is supposed to be one of the followers of Mânîh, who was put to death in about A.D. 276-277. Mazdak was put to death in A.D. 528. "All men, Mazdak said, were, by God's providence, born equal—none brought into the world any property, or any natural right to possess more than another. Property and marriage were mere human inventions, contrary to the will of God, which required an equal division of the good things of this world among all, and forbade the appropriation of particular women by particular men. In communities based upon property and marriage, men might lawfully vindicate their natural rights by taking their fair share of the good things wrongfully appropriated by their fellows. Adultery, incest, theft, were not really crimes, but necessary steps towards re-establishing the laws of nature in such societies. He preached on abstinence from animal food, other than milk, cheese or eggs, on simplicity of apparel, etc.," (Rawlinson, *The Seventh Oriental Monarchy*, p. 343). The Pahlavi text refers to a third impostor like Mazdak, who preceded the latter, and who must have flourished ■ the time of Âtarô-pâta, two centuries earlier. He might be a follower of Mânîh.

4. Reading : *ahâ-mînishna*, lit., "(with) the mind of a spiritual guide." Reading, *hâ-mînishna*, lit., "(with) sincere meditations."

5-5. Lit., the heretics "who have become opponents (of the good Religion) in the material world." 6. *Agirîstâr*, lit., "are uncaptivated by."

by the prescribed¹ rules of holiness, which are (meant) for the best among the living ones ; and such is the Religion of the Ahuramazda-worshippers ; (but) they grant freedom to their own race, they declare actions for their own, and grant to their own the share (thereof). (24) As to food and provisions they are careful, so that they say that food should be in proportion to (one's) hunger ; as to procreation they say that their lineage should be declared through the mothers ; and concerning wolfishness² they proclaim³ that anything they would do in the manner of wolves they should do to the gratification of (their) desires ; their offspring is like that of the wolf after the mothers. (25) They form their lineage through the mothers, they would buy a woman like cattle⁴ ; also those of the offspring (that are born to them) as son-brothers⁵ they take to young women,⁶ (saying) thus : " We have delivered them to you to be mothers (*ôl amih*).⁶ it is not possible that you should stand to them but as mothers ;" they do not even believe in an ordeal, not even when one submits himself to it openly [that is, acquits himself] ; they swear falsely⁷ in the case of their children, so that the sin of promise-breaking⁸ accrues through them highly (*madam*), and even in their own selves."

1. *Ayfn-dômand*, lit., " regular."

2-2. *Gurgih khânênd*, Pers. *khvândan* ; otherwise, " they wickedly practise (Pers. *khânûdan*, *khân*, " blood ") wolfishness."

3. *Ôlâ-shân nâtrik-t gaôspend zabûmand*.

4. An appropriate expression for the issue of an inhuman union.

5. *Bar*, probably, from Avesta, *bareihrt*. Pers. *bar*, " a young woman." *Bar* also means " embrace," Av. *vara*. The text apparently refers to the spread in Persia of the teachings of an alien school of philosophy. 6. Pahl. *am*, " mother."

7. Lit., " They deceive (others) as to their children." With reference to this passage West remarks :—" This quotation, from a Pahlavi version of an Avesta text, would probably be very applicable to the state of the Persian people at many periods in the fourth and fifth centuries, when heresy was prevalent, and orthodox Zoroastrianism was by no means universal. Some of the evils mentioned are inseparable from slavery at all times."

8. The sin of *mîtrôg-drâjîth*, or breaking a promise, referred to here, includes also the taking of a false oath.

(26) Regarding the reformation (*ārāstārīh*) of the Religion by the immortal-souled Khūsrū¹, the son of Kavād, it² says here thus:—"During their degenerate condition, a man will be born, who (will be) righteous (and) immortal-souled, who (will be) an eloquent³ speaker,³ a man of learning, to listen to whose words (there will be) an assembly, [that is, whatever he speaks, he speaks with authority], (and) when he administers justice [that is, to sinners], he shall deal out punishment to them. (27) Certainly,⁴ he exercises (his) influence⁵; when he casts himself in (their) neighbourhood (by a chance), the lookers-on⁶ from that community of that awful personage⁶ are immediately appeased;⁷ owing to him even those men, who were smiters⁸ of the pious⁹, become charitable (*dātdār*), (and) destroyers of affliction (*sij-dāg*)⁹; just as now those who¹⁰ scattered away religious wisdom, are relievers of distress owing to you (Zarathushtra) of the Spītāmas, who are the reliever of distress."

1. Khūsrū I. who ruled over Persia from 531 to 578 A.D. In the reign of his predecessor Kavād arose the great heretic Mazdak, whose evil influence was all powerful at his court. Mazdak's extremely socialistic views found no congenial soil in the Persian mind, and the nobility and the priesthood becoming jealous rose against him, and brought about his downfall. Khūsrū, as heir to the throne, took a leading part against the unpopular preacher, and called an assembly of the learned to settle issues with him. Mazdak and his heretical teachings were condemned (A.D. 528-9). It was about this time that the final edition of the Pahlavi version of the Avesta seems to have been compiled. 2. The Revelation.

3-3. *Hārvān-khīnīdār*. Comp., Old Pers. *khīnīdan*, "to embellish," "to decorate;" from Av. *khan*, "to shine." West, "approver of speech."

4. Reading: *bāstān*, comp. Av. *bāidhistā*, "most assuredly," and Pers. *bāstān*, "in olden times."

5. *Pa-fshārēi*, for *pavan fshārēi*. Comp. Pers. *fashārdan*, "to squeeze," "to exert pressure." Khūsrū must have been a great and awe-inspiring speaker. Dr. West, "The constant outpouring of perplexity (*pēch shārīdan*) by the perverters is the fear of that hero." The passage is not clear.

6-6. *Dīdārān ē dīd vīra bīm*. 7. Lit., "immediately take their seats."

8-8. *Yasharōb-jan*. 9. *Sij-dāg*, lit., "burners of distress"; Av. *sihyejangh*, "calamity," and *dah*, "to burn." 10. *Amat* is here used as a substitute for *mān*.

(28) About Anaōshag-rûbân's¹ vanquishing the leader of heresy, this, too, it speaks, namely :—"On the whole² I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas! that in their age, he who (is) ■ prominent friend (will be) a disbeliever and the greatest deceiver of the wicked as well as of the holy; Anaōshag-rûbân (will be) the leader of armies,³ the lifter-up (*afrâj*) of creatures, of those creatures that are holy, so that they⁴ will go back to their (proper) work with ■ view to render the soul immortal⁵; (since it is) that Anaōshag-rûbân who (will be) the centre⁶ of true actions, and the utterer of (true) replies,"

(29) And about the sign of the coming of the devastators of the sovereignty of the country of Irân and of (its) Religion a⁷ well-known miracle⁸ occurred, in connection wherewith (*avd*) the Revelation declares this, too, namely:—"Then, when, O holy Zarathushtra! the first sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the tyrants become more spiteful smiters and more unforgiving⁹ in the land, and on that account they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and even to all those lands in which is manifested the advent (*yehantûnîtan*) of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who is farsighted⁹ and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

1. Naōshiravân, the Sāsānian emperor, the last of the great rulers of ancient Persia, who supported the Religion, is referred to here.

2. *Harvisptn*.

3. *Haēnādār*; Av. *haēnā*, Sans. *saēnā*, "an army." It can also be read *khaēnādār*, "a decorator," "a reformer," "a light-bearer;" from Avesta, *khan* "to shine." West, *ayākkhār*, "controller."

4. That is, the people of the world.

5. There seems to be a pun on *anaōshag-rûbân*.

6. *Patvasiār*; lit., "one who links up or joins together;" comp. Av. *pañi* and *band*, "to fasten."

7-7. *Afāt* & *shem*. 8. *An-āmāzštār*. According to the oriental view, the spirit of forgiveness is the mark of a good ruler.

9. *Vtūg*, lit., "seeing;" Av. *vin*, "to see;" Per. *bīdan*.

(30) "Then, when the second sign (of the coming) of the ravagers of the country (appears).....¹

(31) "Then, when the third sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the *āthrava* (priests) become indiscrete² talkers [that is (to say), they do not speak anything wisely]; for this reason³ they (the people) do not accept them, and that (too) when they do not speak the truth; (but) the ravagers of the country believe in them, and on that account, too, they do harm thereby to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who (is) farsighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

(32) "Then, when the fourth sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the consecration⁴ of fires disappears⁵, and (so) do holy men, so that they take no care of them (the fires), nor do they convey the consecrated water⁶ to the *ratā*,⁷ so that they, (who are) the ravagers of the country, withholding (his) stipend,⁸ do not pay it to the *ratā*; and on that account, too, they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the

1. The text describing the second sign of the coming of the ravagers is missing in the original manuscript. This second sign probably appeared in connection with the warrior-class.

2. *A-vichitār*, "without judgment."

3. *Hañā rāñ mā*, lit., "for this reason because....."

4. *Hā-barishnāh*, lit., "the pious conveying."

5. *Lālā aḥjēt*; Av. rt. *vaz*, "to take flight."

6. *Zaōsra*; Av. *zaōthra*, "the fluid substance consecrated and offered to good spirits."

7. The spiritual preceptor, the representative of God on earth.

8. *Bāhar*, "a fee," "a share."

country; and thus the man, who (is) far-sighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment."

(33) Regarding the downfall¹ of the Iránian monarchy, this, too, it says, namely:—"O Zarathushtra! that very worker² of iniquity³ will lead⁴ to a perverted⁴ constitution⁴ those country peoples, so that they shall cause⁵ the destruction⁵ of those who hold⁶ possession of a powerful sovereignty⁶; and then⁷ that one is a perfect smiter of the pious people, then⁷ he is their destroyer according to (his) wish. (34) That worker of iniquity, too, O Zarathushtra! does⁸ not live long after that⁸; besides, his progeny are extirpated⁹ [that is, they are annihilated]; besides, his soul falls to the bottom of the dark abode which is the horrible¹⁰ hell; and on account of their¹¹ own deeds (and) entirely¹² owing to themselves indescribable¹³ unhappiness¹⁴ befalls their bodies, when they do not give acceptance to¹⁵ the *âthrauan*¹⁶ (priest) who (is) the spiritual leader, who (is) the orator,¹⁷ who (is) the truthful speaker, who (is) holy. (35) That wicked one, O Zarathushtra! he¹⁸ boldly (*frâj*) opposes in favour of¹⁹ the temporal and spiritual leadership of the

1. *Han-châpishna*. 2-2. *Mar*, Av. *mairya*. 3. *Yehamtiâninet*, lit., "will cause to arrive."

4-4. *Ôl vartak tâshishuth*; Av. *varot*, "to pervert," and *tash* "to frame," 5-5. *Hâ-shkâftak bard vabâdnayên*, lit., "they may cause the entire break-down of (those)," Av. rt. *shkap*, "to break"; Pers. *shkâftan*.

6-6 *Mân ôlâ hâft khâidâth t tâbânth havâ-and*. 7-7. *Adin....adin*.

8-8 *Lâ dêr âkhar dêr-xvêl*, "does not live long, long after (that)."

9. *Nastûd*, Av. *nas*, "to decay" "to be destroyed."

10. *Adrang*, vide chap. V, § 7, note 2. 11 That is, of those who are iniquitous. 12. *Harvispîn*.

13. *A-dât*, lit., "not given = denounced before." Or, *âdât*, "established," "destined." West, "unseemly."

14. In the manuscript, the word is written *asht*, which is a miswriting for the following word *a-shâllth*. Comp. Av. *shâllth*. 15. That is, they do not follow the guidance of.

16. *Âsrauan*, Av. *âthrauan*. West reads *asrân*, "imprisonment," from Pahl. *asrântan*, "to bind." 17. *Pâr-gâstâr*.

18. That is, the righteous spiritual leader mentioned above.

19. *Pavan*, lit., "for."

whole embodied¹ world, which I so well deserve²; and he (also) opposes (*pathārēt*) the selection³ of an evil (and) fabricated religion⁴; and (he is) against the acquittal⁴ of (all) suitors,⁵ whether guilty⁶ or guiltless,⁶ who by (allowing) the distant⁷ living of (their) original family-relations in villages⁷, shall make them very miserable.⁸

(36) "And as to the land, too, through which Aharman⁹ wanders, he destroys those (who are) of that country through disease and other calamities; and besides (*barā*), over¹⁰ near that country¹⁰ befalls immoral strife¹¹, besides the immoral *daēva*-worship,¹² (and) besides the iniquitous slander. (37) And even from that country that immoral discord does¹³ not disappear,¹³ nor that immoral *daēva*-worship, nor that iniquitous slander, until¹⁴ they acknowledge¹⁵ as (*ōl*) the *āthravan* him who is the spiritual leader, the orator, the truthful preacher, and holy; and when they (so) acknowledge him, it is then that those countries obtain relief if they wish, but not by any unlawfulness¹⁶ (resulting) from them,¹⁶ O Zarathushtra!"

(38) And this that is recounted (above) (is) a statement¹⁷ in which (there is) many a thing (that is) deprecated,¹⁸ which survives¹⁹ in (the Avesta), (and) which comes¹⁹ (to us) from the

1. *Astōmand*. 2. *Ātgh li shaptr shāytm*; comp., Pers. *shāyidan* "to be worthy of."

3-3. *Daēnā-tāshishnēh vichtr kardan ē vad*, lit.: "the approval of the fabrication of ■ religion which is evil. Here *tāshishnēh* is used for *tāshishnīg*, Av. *tash*, "to make," "to frame."

4. *Barā-dahishnēh*. 5. *Pathārīārān*, "litigants."

6-6. *Dravandān-ich yasharābān-ich*.

7-7. *Dēr-hastishna vīs dātak ē būnēh*; refers to opulent people who live at a distance from their poor family-relations, and are not in touch with them, nor are they helping them.

8. *Hā-niyazān-ich vabūdānān*, lit., "make them entirely needy."

9. *Gawrāk-mašnīg*, name of the evil destructive spirit. 10-10. *Madam avō zak matē*. 11. *An-āshēh*. 12. *Daēva-nīyishnēh*. 13-13. *Avisāthēt*, lit., "is annihilated." 14. *Pēsh min zak vad amat*. 15. *Yehabānēd patirishna*. 16-16. *Āšnāgē min zak*. 17. *Nisang-ē*.

18. *Nīfrihēt*; Pers. *nifri*, meaning "excretions." 19-19. *Pavan yehavāntē yehamānīshna (min Avistāk)*.

Avesta, (happening) after (the age of) Vishtâspa until the overthrow of the Irânian monarchy from the territory of Irân; it is manifest that this, which is written (therein), came to the knowledge of the people of the world. (39) This, too, is a superior evidence¹ of the above (statement) :—" And if this, which is declared by the Avesta concerning the occurrences which (are to be) manifest after (the age of) Vishtâspa until the end of the Irânian sovereignty, had not taken place, the belief in the Avesta which too, was till the present time such a treasure (*chabun*), and which will certainly be (so in the future), (and) from which are revealed in its respective place the destruction and annihilation amongst those rulers and *dastârs* from (the time of) Vishtâspa onwards, could not have survived to² us (up to now)."

1. *Gadhâs*, for *gaô-âkâs*; Av. *gâp* and *has* "to see"; Pers. *gavâhî*.

2. *Ôl lenâ lâ patvast havâ-âe*, lit., "could not have been connected (*patvast*) with us."

CHAPTER VII.

About the marvellousness of the manifestations (which were) publicly (*paštāk*) revealed after the overthrow of the Irānian monarchy from the territory of Irān, until the end of the millennium of Zarathushtra and the arrival of Aūshidar¹, the descendant of Zarathushtra.²

(1) There happened³ this miracle of the faith⁴, too, concerning the knowledge about the first bondage (of Irān), about the ninth and tenth centuries (of that millennium), which is revealed by the Avesta. (2) (It is) the present spectacle, which is the indicator of the condition (of Irān), such as the overthrow of the Irānian sovereignty from the territory of Irān, and the destruction of (all) laws⁵, customs and ways (of the Irānians) by the monarchy of (the nation with) dishevelled hair,⁶ and of

1. The Prophet had three sons in his lifetime and three others — to be born to him from the seed he leaves behind in this world. The first of these is Aūshidar.

2. *Zarātōshstān*, compare *Spītāmān*, "of the family of the Spitāmas." Aūshidar's descent as described below will, from the mother's side at least, be from Zarathushtra. 3. *Havd-at*, lit., "there was."

4. *Vāvarīgānīh*, "faith," "confidence." The meaning of the sentence is that the prophecy by Zarathushtra regarding the coming of the great ones in succession after his death and about their success or adversity, has been fulfilled up to the age of the writer and, therefore, there is — reason why those marvellous sayings of the Prophet relating to the events which are yet to happen in the future, should not come to pass as true.

5. *Rastag*; Pers. *rastah*, "rule," "institute."

6. *Vijārta-varesa*. These are referred to, in section 47 below, as the Turkish or Arab demons. They came to Irān from the east. In the *Vahmāna Yasht*, chap. II, ■ 22, 24, 28, and chapter III, §§ 1, 6, 13, it is stated that they will invade Irān in the first millennium of the Religion.

the Christians¹ of high skill. (3) And also (such as) the commixture² of all the laws and the correlatives³, too, of all those of the 4 systems of beliefs⁴ which are uppermost⁵, and the coming with them of the sodomites⁶ and the low⁷ and the dark⁸ and the maimed⁹ of the time, and the destruction and overthrow of men of birth⁹ and fame¹⁰ in their age.

(4) And the deviation¹¹ of the nature of wisdom from the Irānian to the non-Irānian countries, which (is) a demonstration¹² of the truth and modesty of the Religion, and gratefulness, and peacefulness, and charity, and other virtues, the entertainment¹³ whereof (is) an embellishment¹³ regarding the nature of superior wisdom. (5) And the abundance¹⁴ and violence¹⁴ of heresy, and falsehood, and deceit, and slander, and quarrelsomeness,¹⁶ and fraudulence, and ungratefulness, and discord, and miserliness and other vices, the connection whereof (with one, causes)¹⁶ also the deterioration¹⁷ of character¹⁷, and the abandoning¹⁸ of the care¹⁸ of the Ameshaspentas of fire, water and earth. (6) And the tyranny of the evil religion¹⁹ and idol-worship, and the lessening²⁰ of liberty,²⁰ and the abundant²¹ prevalence²¹ of greed in the person

1. These are supposed to be the Byzantine Christians. 2. *Agavt-nham dātagh va patvandh-ich*. 3. *Vāvarihastan*.

4. *Ōl avaritar pāīg*. Dr. West considers that these four faiths are Zoroastrianism, Mahomedanism, Christianity, and either Judaism or Idolatry. The reference is here to some system or brotherhood, such as we now have of the Bihāists in Persia, which consisted of a mixture of certain elements of the existing principal religions.

5. Comp. Pers. *kavan*, or *kuvan*, "a sodomite."

6. *Khārtakān*. 7. Comp. Pers. *tireh*, "obscure," "dark."

8. *Āzīdagān*; comp. Pers., *āzīdan*, "to injure," "to prick."

9. *Bānīk*, "of a good family = origin." 10. *Palddāk*, "well-known."

11. *Frūt gashtan*. 12. *Nimūtan*. 13-13 *Nivārishna mālmānūh*.

14-14. *Kabadh va chtrh*, "excess and violence"; West reads, *kabadh* (i) *vichtrh*, "the abundance of the decisions."

15. Comp. Pers., *siturg*, "impudent," "quarrelsome."

16. Vices which lead to or mean.

17-17. *Khvārian ī haēm*. 18-18. *Shedhānā pāhrījīh* ("respect, reverence").

19. *Aha-dānūh*. 20-20. Reading: *hamh ī āzīdagh*; or, reading: *āvādagh*, "prosperity." 21-21. *Vēsh pātakhshātūh*.

of mankind, and the fulness¹ of heretical² views³ in regard to sorcery, and the abundant⁴ propensity⁵ of many (a people) for suppressing⁶ the Religion of God.⁷

(7) The annihilation of the mastership of men, of one⁸ being over the other⁹, the desolation of cities⁷ even by grievous⁸ distress⁹, and the non-Íránian evil monarchs who oppose one another and (their) grievous⁹ wounding,⁹ and the butchery¹⁰ of cattle, and the passing away¹¹ of the spirit of joy from the Íránian countries, and the lodgment of lamentation¹², and weeping¹², and mourning¹³, and clamour in the territory (of Írán), and irredeemable¹⁴ stupidity¹⁴, and degeneration¹⁵, and misfortune¹⁶, and the shortening of the life of man. (8) And (also) an abundance¹⁷ of laws¹⁸ of a conflicting nature¹⁸, and the approval of infidels by¹⁹ the oppressors, and the disapproval (by them) of people of good character and learning, and the fast²⁰ and frequent approach of want²⁰ and pestilence and other adversities, and the disruption²¹ and perverse²² constitution²² which overpower the internal provinces and lands belonging

1. *Párh.* 2-2. *Jvit dālistānēh.* 3-3. *Kabad girāyishnēh.*

4. *Madam stābēh,* "overpowering." Pers., *stāh.* 5. *Yazatān,* God. 6-6. *Aēvag madam tanēd.*

7. *Jivākān rāstākān,* "populated places." 8-8. *Māstī-ich ī girān.* 9-9. *Girān rāsha.* 10. *Zanishna.*

11. *Pazdīgēh,* comp. Av. *pazdu,* Pers. *pazdē* "a worm"; hence, "consumption or destruction." 12-12. *Shīvan va māt.* 13. *Sna'dīyān.*

14-14. *A-vandishna kashdanēh;* comp. Pers., *kashdānē,* "stupidity." West reads *avandishna kashēh,* "unobtainable stature."

15. *Nastī xārēh.* West, "non-existent strength."

16. Lit., "a destiny which has received a blow;" or, according to West, "blighted destiny."

17. *Kabadh.* 18-18. *Āin ī sarātag sarātag;* lit., "of different kinds." Comp. Av. *saredha.* As an alternative for *āin* West suggests *haēna,* "squadrons."

19. Lit., "among." 20-20. *Zāt xāt rasishnēh ī nīyāj* (starvation). West, "the coming of the Zōti (reading: *zāōta*) to want."

21. Comp. Av. *shkap* or *chap,* "to break down." Comp. Pers. *shkafān.*

22-22. *Vartag tāshishnēh,* Av. *tash.*

to the Iránian districts. (9) And the maintenance¹ of infidelity¹ to the Religion of God, the leanness² and affliction³ and slander of those of the good Religion, and the crying⁴ and wounding⁵ of the propagators of the Religion and (other) wickednesses, and the extirpation of most of the good works in the districts of Irân. (10) Much other misery which has been smitten⁶ during these two centuries (mentioned) in the Avestâ, some of which has passed away (with them)⁷, some of which (is) visible (now), and (some) of which is coming on as is evident (*pastâk*).

(11) And this, too, (is) a statement regarding them, (which) the Revelation mentions thus: "That (is) the age which is highly mingled with iron⁸ [that is, (it is) of iron from any standpoint⁹ they view it], in which strongly¹⁰ begging¹¹ apostates will be born among them.¹² (12) Their strength (is) this that their approval¹³ is blind¹⁴ to both the doctrines¹⁴; their begging (is) this that always when they are able they do harm to others; when an old man appears at a meeting¹⁵ of youngsters,¹⁶ the latter¹⁷ are unfriendly¹⁸ to him on account of the evil age

1-1. *A-zandîh dâstlagîh*; comp. Av. *zanda*, "a false interpreter or the Avesta," "an infidel."

2. Av. *ni-zairina*, Pers. *nîzâr* "macerated."

3. Comp. Pers. *gardîh*, "misfortune."

4. *Khrâsagîh*; Av. *khrys*, "to cry."

5. *Khâstîgîh*; comp. Av. *khad*, "to pierce"; Pers. *khâstan* "to extirpate."

6. *Mahittunt yegavimûnd*. 7. That is, with those centuries.

8. Reading: *ayagênin* (Av. *ayanghaênî*), generally read *âsinin*.

9. *Kâstîg*, lit., "side." 10. Comp. Skr. *sthirâ*, *sthûla*; Pers., *siturg*, "thick," "able-bodied." West, "sturdy."

11. *Khûdsidr*. 12. *Ash bân*.

13. *Pasand*. 14-14 *Avnîshna kold 2 âinag*, that is, they do not at all approve of the two doctrines. West, "their approval is unobscrvant of both the doctrines (*âinag*)."

15. Reading: *harûn*, comp. Av. *harshu*, "a thick crowd," "a meeting;" or reading: *gurôg*, Pers. *gurûh*, "a crowd." West, *galag*, "a crowd."

16. Comp. Av. *varshni*, DM. *gû-dânân* "those who know how to make speeches." 17. Lit., "they." 18. *A-dâst*; Av. *rush*, "to love." That is they prove themselves hostile to him.

in which that man, who (is) a sage¹, is born [that is, they are unfriendly to the high-priests of a (Zoroastrian) religious institution,²].

(13) "They speak flatteringly³ [that is, they utter⁴ smooth words⁵], and they are wicked, and they use very eloquent⁶ language, so that they do render useless the teachings of *āšrpats* and *dastūrs*; and they dis sever⁶ the temporal authority from the spiritual authority, and they attribute evil reputation to royalty and high-priesthood as (being) immoral, but (when these two are) united, (then) they bear⁷ a good name.⁸ (14) Anything, which they say, is always⁸ bad⁹; and that country which had a judge,¹⁰ they cast into a destructive¹¹ ordeal¹², (namely) into hell; know that they do inflict injury to all¹³ of them¹³ therein, until they attain to entire (*barā*) wickedness through¹⁴ the (religious) reckonings they rely upon¹⁴. (both) he who is of the evil offspring disseminated¹⁵ by the apostate, (and) he who is the worst wolf, full of calamity¹⁶, full of depravity.¹⁷

1. *Frazānah*, Av. *fra* and *zan*, "to know."

2. Reading: *Ašrpatishtāna dastūbaran*. Here *āšrpatishtāna* is to be distinguished from *dāpīristāna*, "scientific institution."

3. *Āzāta gūbīshna*; comp. *āzātiš*, "praise," "freedom."

4-4. Comp. Pers. *charb zabān*.

5. *Pārdagīnīār*. Reading: *pārdagīnīār*, Av. *pōru* and *taka* "flowing"; it means "fully-flowing" or "very eloquent." Also comp. Pers. *pardak*, "an enigma;" hence "enigmatical."

6. *Sigānā* "they cut." Huzvāresh rt. *sig*, "to cut."

7. *Hā-nām*. West's rendering: "they bring together (*avō ham*) those (who are) singular."

8. Comp. Old Pers., *haharamchiy*. 9. *Agth*, "evil"; West, "mischief."

10. *Dātōbar*. 11. *Gandg* for *gavdāg*, "smiting," "painful." Av. *angra*, rt. *angh*, "to torment." 12. *Var*; Av. *varangha*, "an ordeal."

13-13. Reading: *ham-ashān*. West, *amtyān*, "without intermission."

14-14. *Pavan ašhmārīshna madam yegavīmūnd*, lit., "through the (religious) reckonings (or recitations) which they rely upon." That is, by acting according to the directions of their evil religion.

15. *Dāsh-vīst*: *vīstān*, "to emit seed", Av. rt. *vīp*.

16. *Voighen*, transcribed in Avestic characters; lit., "calamity."

17. *Sarītarīk*.

(15) "They strike here (below), the friend (smiting) him who (is) a friend; they defraud¹ him (the friend) of (the reward of) his own deeds [that is, always when they are able to do so, they would rob him of his wealth], and they make it over to him from whom they get² abundance³ in return; (and) when not (so), they seek him who (would be) an associate⁴ in theft⁵, and get the latter (*zak* ■ *zakâš*) to defraud the poor man, ■ that they may seize upon his belongings (*khvâstak*); and they drive⁶ him⁷ away when he would make a complaint. (16) I shall not again create for thee, not here (below, such) a friend for him who is a friend, nor⁸ a brother for him who is a brother, nor a son for him who is a father, nor even a father for him who is a son; advised by me and putting faith in me they (will) reside⁹ in desirable places [that is, they will stay wherever they should (stay)], and they will walk in the garment¹⁰ in which they should (walk); and as to their (path) they will be made to quit¹¹ it for the path of faith, and they will give utterance to the propitious (*auzûm*) learning (derived) from a knowledge of me."

(17)¹⁰ "This, that is (*aš*) the propitious learning of those of ours, we recognise as existing on account of the ascendancy of the poor¹¹, and the downfall of the great—greater than the poor on account of education—so that he (the poor) is, therefore,

1. Reading: *zabânênd*, (traditional reading) *zadânênd*; Chaldaë *zab*, "to buy" "to rob." According to DM., *zivanê*, Av. *diš*, "to deceive," Pers. *ziv*, "deceit," "fraud."

2-2. A denominative verb from *patishna*, "abundant food."

3-3. Reading: *nishîn-jan* or *nishîn-gan*, "an associate in smiting," comp. Pers. *nishîn*. West, *nishîn-gân*.

4. *Rtvinênd*, Av. *rt*, *rich*, "to throw off," "to abandon." It can also be read *rtjînênd*; comp. Old Pers., *rtšdan*, "to be bruised," "to be broken into places," "to rot." 5. The poor man.

6. *Va la*, 7. *Mânishna yeshvênd*.

8. *Barhâmak*, comp. Pers. *bar ham kardan*, "to put on together," "to wear."

9. Comp. Pers. *gâsrdan*, "to abandon."

10. Sections 17 and 18 do not seem to be the words of Ahura-mazda. 11. *Kas*, "the low."

at the mercy¹ of the tyrant in every respect.¹ (18) One who is thinking of the spirits,² becomes ■ spirit; one who (is acting) like ■ tyrant, becomes a Kaviḡ;³ being demoniacally disposed, one becomes ■ demon; and being ■ Kaviḡ in disposition, one becomes⁴ a follower of thieves.⁴”

(19) When good disposition and wisdom turn away from the countries of Irân [that is, they pass away], then destruction⁵ and winter, too, produced by the demons who are *daēva*-worshippers, rush together over these Irânian countries from the neighbourhood of disasters (*vôighn*), so that there will be less of rain, and there will be an increase in the secretly-moving and deceitful pestilence, that is plague; thus those of perverted wisdom, too, who are wicked, and even the unholy infidels rush together as companions⁶. (20) Like unto the howling (of the demons) they clamour thus:—“Consume and destroy, O king!⁷ since (it is) for thee to consume, and (it is) for thee to destroy; destroy even the (sacred) fires⁸, and consume even as food those of whom *sraôshâ-vareza*⁹ has been always the protector, and those who lead through (their) guidance the poor man of righteous judgment.” (21) That is, they would make them entirely separate¹⁰ (from others), and smite them; they carry away their wisdom which (is their) wealth; (know) that (*havâ-
at*) when they rob them of their wealth, their¹¹ wisdom is lost.¹¹”

1-1. *Pavan hoit mandavam-ê pavan pâc ê ôlê ê sâsâr yehvânê*. Lit., “in every thing he will be (or stand) at the foot of the tyrant.”

2. *Maînûg mînûg*. 3. Originally, ■ royal title, degraded later on and applied to persons spiritually blind. 4. *Ol dûjân hakkilê*.

5. *Levî-mandavamêh*, “annihilation.”

6. *Pavan ham-hakhagêh*, Av. *hakha*, “a friend.” Comp. Pers. *hamk-hwâh*, “a fellow-citizen.” 7. Meaning, the king of the demons

8. That is, the consecrated fires established in sacred places of worship.

9. The priest of penance or obedience is so called. Or, “those of whom the practice of obedience (*sraôshâ-vareza*) to Ahuramazda has been the protector.”

10. *Hâ-shkâftan*; comp. Av. *skap* or *chap*; Pers. *shkâftan*, “to break down,” “to split.” 11-11. *Ashân khratû bîrt yehvânê*, lit., “their wisdom is carried away.”

(22) "And in that age, O righteous¹ friend², descendant of the Spítâmas! my desire is not for thy coming,³ nor for (spreading) the belief of the departure of the soul (to the spiritual world), [that is, the conveying and conducting of a truthful speaker⁴ (like thee) are (then) not required]; (in that age) those who are mean-spirited⁵ infidels will destroy this Word of thine, (namely) the Avesta and the Zand, [that is, they shall render them powerless⁶]; those mean-spirited infidels will injure their own souls for the love of the wealth which they produced.⁶"

(23) And about the ninth and tenth centuries this, too, it⁷ reveals namely²:—"While⁸ that age is in progress, O Zarathushtra of the Spítâmas! this happens that many a heretic will preach⁹ on the righteousness of the *ratû*-ship and the *dastûr*-ship,⁹ and few on the wickedness (of demons); and (under that garb) they will dry up¹⁰ waters, and wither¹¹ trees, and annihilate¹² all prosperity the manifestation of which (is) through holiness."

(24) He, Zarathushtra, again enquired of him thus:—"So what do they give to them thereby¹³, O Ahuramazda! when they dry up waters, and wither trees, and annihilate all prosperity the manifestation of which (is) through holiness?"

(25) Thereupon Ahuramazda replied (to him) thus:—"So do

1-1. Comp. Pers. *dâst* & *vîrah*, "■ sincere friend."

2. *Yâtânishna*, "coming."

3-3. *Mitra-gâ*, "a speaker of love and friendship."

4. *Kûdag*; comp. Pers. *kûtâh*, "mean." West, *hardag*, "perfect." There is a reference here to mean-spirited teachers of other religions, who distorted the true meaning of the Avesta. 5. *Nîsâr*, "lean," "macerated."

6. *Kard*, lit., "which they made." 7-7. Lit., "(the Revelation) speaks thus:"

8-8. The Pahlavi passage should read thus: *Amat zah avidâma sâtânêi, hanâ yehamtânêi, Spîtâmân Zarathûshtra! atgh kabad aharmôg ratûh* ■ *dastûbârth yasharûbth yemalelând*.....

9. *Yemalelând*, "will speak."

10. Comp. Pers. *nâstâdan*, "to be lean," "to decay."

11. Av. *hushka*, "dry;" Pers. *khûstâdan*, "to dry up," "to shrivel," or "khûstâdan," "to wither". 12. Av. *nas*, "to decay." 13. *Pavan zah*

they give them those (things), O Zarathushtra ! while (*amat*) they¹ declare something² greater² for (their) progeny and relations,³ such as (they would) for their own souls, so that they speak much⁴ in favour of ■ share (*nirnat*) for themselves, [that is, that for their own selves]. (26) Besides, they give (reward) to the Kigs⁵ and the Karapans⁵, to the shepherd⁶ who (is) a husbandman, and to the swift-horsed man who (is) a warrior well-known⁷ (among them), in such a manner as⁸ we in this world distribute a share of meat to those who are greater than the former, so that they may bestow on us sovereignty (*sharitiāsh*); [(that is) in such a manner as⁹ we here below give meat (as a present) to those whom we hold highly dear.]⁹ (27) The wealth of a wicked man even here (below), O Zarathushtra ! is in the midst of the house¹⁰, among uncivilized¹¹ people; a lofty ornament¹²; (know) that we¹³ hold strong opinions¹³, of which the acceptance¹⁴ is most expressed¹⁴, just like the judgment of a poor pious man regarding one who is worthily righteous, whose public piety is to respect¹⁵ duties and acts of merit.

1. They, that is, the heretic spiritual guides and high-priests, flatter them, and manage to obtain their fees from their congregation in this way. This ■ probably a reference to the degraded condition of the priesthood.

2-2. *Min zak mas*, lit., "greater than those."

3. *Nafshā-ān* in the sense of *khvāshān*.

4. The priests talk much for obtaining their fees rather than for saving the souls of their people.

5-5. These are the spiritually blind and the deaf people.

6. *Anshdātā-pāha*; Av. *pāsu, fshu*; Av. *fshuyant* "thrifty"; *fshā*, "to increase." 7. *Aēvāj-aē* for *akvājāh*. 8. *Chigān*. 9. The meaning of the whole paragraph is doubtful. The reply to the question is not quite fitting. The sense seems to be that presents are distributed to those whom the donors love or whose attention they wish to draw towards them. In the two centuries in question people will obtain gifts by flattering others. This act of unholiness will cause the drying up of water, the withering of trees, and the destruction of sacred fires.

10. Reading: *pavan mēyān mēnīshnēh*. If we read it: *pavan mēyān mēnīshnēh*, "in a moderate view."

11. *An-ārāstān*, lit., "unrefined"; comp. Pahl. *ārāstān*, Pers. *paērāstān*, "to adorn," "to elevate"

12. *Bāland vaēdrīyishnēh*. 13-13. *Dīnā t stavra vakhshānēm*.

14-14. *Ā patrīshna gābīshnatar*. 15. *Franāmishna*; Av., *fra-nam*, "to bow down."

(28) " He asked of me again, thus :—' Will (there) be¹ so in that age, here (below) in this world, the best manifestation of the Ahuramazda-worshipping Religion [that is, will² any one profess truly the Ahuramazda-worshipping Religion³] ? "'

(29) Thereupon Ahuramazda spoke thus :—" There will be, O Zarathushtra ! such superior⁴ ones among those men, as have been here (below) eloquent theologians, and they will be also men of limited wealth⁵ in the material world ; and the wicked and tyrannical men will call them, too, pestilence-creators and destruction-producers, (full) of harm and sorcery ; excepting thee, O Zarathushtra ! they will sanctify righteousness more largely, more powerfully, and more strenuously⁶. (30) Blind are those devils, who communicate with thee, and who are unaware of the tyrants ; and observant are those devils who communicate with them⁶, and think intelligently⁶ ; unknowing are those apostates who being near cause opposition against them so that this they say, namely : ' What thou sayest is manifest to us, that is, it is not so as thou declarest it ' ; when⁷ they speak (further) thus : ' This business of thee, O man ! is not mine [that is, it should not be done by me], nor thine [that is, you also should not do it], because this (is) no piety [that is, it is no act of merit]. ' (31) Since this one has been created for these words and thoughts of thine, of which thou, too, art aware—Aûshîdar, who is a picture of the Thinker of every thing whatsoever is here,—O Zarathushtra of the Spîtamâs ! for by the (material) intermingling of his own soul it comes into notice whether he is a holy person, or he has not been so."

1. *Hasî*. 2-2. Lit., " will there be the dwelling of the Ahuramazda-worshipping Religion in anyone." 3. *Madam*. 4. I have read *andagag khvâstâg*, " little wealth."

5. Reading : *arvandâg-âbmandîhâtâr* ; comp. Av. *aurvanta*, " a warrior."

6-6. Lit., " who think with knowledge of those who are in communication with them." 7. *Mân* is here used for *amat*.

(32) And this, too, it says, thus :—" As to those who will take¹ birth¹ in the ninth and tenth centuries, I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that they will be mostly the *drûjas* of greed, (and) it will be in their² wombs that they will be moulded, they who will help the vicious through their greatness in leadership, or through their fame in being followers (*pasôpâeth*)."

(33) About them this, too, it says, thus :—" Those men are more worthy of destruction " ; ' so spoke about them Ahuramazda, namely ' :—" those (so-called) holy persons, who carry about dead bodies in this world³, in order⁴ to destroy every (creature)⁴ of mine (by its infection) ; they destroy fires and deeply flowing⁵ waters ; their bodies (are) also cesspools of water⁶, which (are) of a frightful⁷ aspect⁷, (and) they are more helpful to causers of distress, those who are the corpse-holding wicked men (*dravands*). (34) Regarding them I say to thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that in those ninth and tenth centuries (there) will be born⁸ those who (are) the progeny of the *drûjas*, and are the wound-makers⁹ of Aharman, even one of them is more fit to be killed¹⁰ than ten *daêva*-worshippers ; and they, too, cause destruction to those (creatures) of mine—those of my Religion—regarding whose destruction¹¹ they say thus : ' If it is necessary for them to live, (they shall live) in our

1-1. Lit., " come." 2. That is, in the wombs of the *drûjas*.

3. The crime of carrying dead matter, without proper ceremonies and formalities, was regarded by the ancient Persians as a very heinous one. According to the *Vendidad* a person convicted of this offence deserved the extreme penalty of the law.

4-4. Reading *pavan holâ natan* (Av. *nas*) & li. West, *pavan holâ dastâr*, " according to every high-priest."

5. *Gîrân tachishna*. 6. West, too, reads *mayâ-vakhân*, Pers. *âb-gîr*, " cesspools of water." 7-7. *Chîharag-âdmand* & *sahmgîn*.

8. *Yehantûnd*, lit., " come," " arrive" (in this world).

9. *Râshâ-gâr* " killers " ; lit., " wound-makers " ; comp. Av. *raêsha*, " wound " ; or Pers. *râshgâr*, *râsh*, " wicked " ; hence " wicked-doers." West, *reshgâr*, " wound-producer."

10. *Zanishnatar*. 11. *Zanishna-âdmandîh*, lit., " destructiveness."

own way'; but (*va*) they are wicked, and they reduce the power¹ of the great ones. (35) The worst² even (is) that they commit sin in the matter of precedence and subordination, who call thee one³ like Aharman⁴, O holy one of the Spîtamâs! they call them champions⁵, who kill those of thy Religion who are Ahura-mazda-worshippers. (36) O Zarathushtra! they celebrate⁶ even my *yaxishna* and *ntydyishna* rituals without (naming) thee⁷; and O Zarathushtra! they think this thy worship as worst,⁸ and thy extollings as worst; they think also of these two blessings as worst, the Avesta and the Zand, which I announced to thee, I who am the most bountiful of spirits. (37) They encourage⁹ the worst kind of¹⁰ bloodshed⁹ as the best action for men, (namely) immoderate slaughter, who declare joy (to result) from that worst kind of deed; they also destroy¹⁰ (for themselves the bliss of) spiritual abodes; they annihilate¹¹ their own souls¹¹; they cause ruin to the bodily existences of this world; they consign their own souls to lamentation¹²; and (they destroy) the Religion, too, on which is based¹¹ the mode¹⁴ of leading¹⁵ (to the right path) the people of the good Religion, who are associated with the most evil people of the same period."

1. *Va pavan masth kâhênd*, "and they diminish those in authority."

2. *Vatarîh* for *vadîtarîh*. Reading: *va tarîh*, "and their arrogance." The sin in the matter of precedence and subordination, as explained further on, is disrespect towards superiors and ill-treatment of inferiors.

3-8. *Ganrâk vârag*. To *vârag* comp. Pers. *vârêh*, "like," "resembling"; that is, one resembling the evil spirit Aharman. It can also be read *janâg halag*, "striking (and) destroying"; to *halag* comp. Pers. *halk*, "ruining," "leading to destruction." West reads *âhalakhê*, "a trifle." His rendering is: "the sin which is smiting thee, they call a trifle (*âhalakhê*)." 4. *Ntûâg*; *nêv*, "a hero," "a champion." West reads *va janâg*, "and the smiter."

5-8. *Barâ min lak nak-ich ê li yaxishna* = *ntydyishna âfrînênd*. The text in the original has been restored by me to suit the context. West reads "*barâ min lak nak-ich ê lagân vandishna âsârênd*, "they distress those (duties), too, which (are) to be acquired (by) thy people (*lagân*)." 8. Otherwise: "they condemn this thy worship."

7. *Srâyênd*; Av. *thrâ*, "to nourish." 8. *Sart-tar*. 9. Av. *ratsha*. 10. *Marenchtênd*. 11-11. That is, they destroy the happiness of their souls in heaven, by submitting them to damnation in hell.

12. *Khrâstishna*; Av. *khrâdê* or *khrus*, "to bewail." 13. *Madam mâ*, lit. "on which (is)." 14. *Âlinênak*. 15. *Râyfnitan*.

(38) And this, too, it' says (namely) :—" Zarathushtra asked Ahuramazda thus :—" So what (is) it (which) we should prescribe for those, who are not capable of military² exploits³, that is, they have no weapons⁴ of war,⁵ they have no soldiers, and no supervising⁶ protector⁷; and their tormentors are many ?' 39. Ahuramazda replied thus : ' Thou shouldst develop the strength of those men who are strong-minded⁸, in whom (there is) a characteristic⁹ of⁷ being without comprehension,⁷ who⁸ are capable of joining the army⁹, (and) whose⁹ tormentors are many.⁹ "

(40) And regarding the passing over of authority from the evil ones of that period this, too, it' declares, namely :—" Zarathushtra asked thus : ' Does that one, O Ahuramazda ! who is a Kaê or a Karapan, who is the worst ruler in authority, mingle again with the good¹⁰ ? ' (41) Ahuramazda replied : ' That one, too, O Zarathushtra ! ' (42) Zarathushtra enquired of him thus : ' Does that one, too, O Ahuramazda ! who belongs to good sovereignty, mingle again with the good, such as the Kaësara¹¹ and the Khâkân¹² ? ' (43) Ahuramazda replied to him thus : ' That one, too, O Zarathushtra. ' "

1. The Revelation. 2-2. Reading : *pavan dâra-snesh* (for *snesh-dârîti*), lit., "for wielding weapons"; comp., Av. *dâra*, Skr., *dhâra*, "the sharp edge of a weapon," and Av. *snatha*, "a smiting weapon." It might be read *pavan kârî dârnîh*, lit., "for religious exploits," which meaning is not applicable to the context. West, *pavan drîgâsh*, "through being poor."

3-3. *Avâty*. 4-4. *Madam pâmag*. 5. *Tôshî* (Av. *tevlshi*, "strength") *mnîshna*; better reading *tôshîn mnîshna* (from the same Av. word).

6. *Dakhshag*, Av. *dakhshîta*, lit., "a characteristic mark." 7-7. *Pavan hâsh mân lâ hatt*, lit., "who are nothing in point of understanding."

8-8. *Pavan spâh tâbânîk havâ-and*. In the absence of intelligence you should do the best you can by developing their physical strength.

9-9. *Afashân kabad bîshîdâr*. 10. That is, "Does he ultimately improve and come in the class of good rulers ?"

11. Refers to the Kaësara or Cæsar of the Eastern Empire of Rome.

12. The monarch of the ancient Chinese Empire in the West. The idea in this paragraph is, whether an ordinarily good ruler in Persia will attain to a mighty name again ■ those of the great neighbouring Empires.

(44) About the same evil ones¹ this, too, it says, namely:—"They, when they are cognisant and (when) they understand, prefer *dirams*² (money) to (words of) holiness, that is, a reward³ appears to them to be better than good work and righteousness; they prefer darkness⁴ to light, and the worst world (of hell) to the best ■■■ (of heaven), and they promote difficulties. (45) 'About them, too, I say to thee that they ■■■ more to be destroyed than the leaping⁵ snake⁶, which (is) like the wolf and the lion; and they continuously advance⁶ in malice and harm until⁶ the time when⁶ that man comes, who (is) Chithrô-maêsana¹⁰ the holy, with (his) victorious club (*vazra*).' (46) He marches (forth) with three (times) fifty¹¹ men who (are his) disciples, who (are) strong, lofty, watchful of their duties¹² and religious opinions, who (are) of broad¹³ shoulders,¹³ of stout arms, very popular¹⁴, so that

1. Refer to §§ 37-39. 2. *Diramak*; comp. Pers. *diram*, name of a silver coin, hence "money." West, *galimag* "sayings." These men know the law, yet for evil designs they prefer money to right conduct.

3. *Pârag*; comp. Pers. *bâreh* or *pâreh*, "a bribe," "a bribe given to a judge," "a reward."

4. In Pahl. *tam* or *tûm* is used; comp. Av. *temaŋha*, "darkness."

5. *Avâginênd*, "help forward." 6. *Shasp*; comp. Pers. *shasp*, "leaping."

7. *Gaz*; comp. Av. *asi*, Pers. *gazâ*, "a biting serpent."

8-9. *Hamâd min zah franâmênd*.

9-9. *Vad amat*. 10. Chithrô-maêsana is spelt in various ways. West suggests that the primary form is *Chitrô-mêhan*, Av., *Chithrô-maethanam*, "of the racial home," a title applied to a river in Kanga-daêza, and also to the *dastur* presiding over that province. It is supposed to be another name of Peshô-tanû, son of Vishtâspa. It is believed that he is immortal, and will appear again in the world on the Day of the Resurrection, and restore to Irân her old Religion.

11. Lit., "fifty triplets," that is 150. This number is indicated in the *Vahâmana Yasht*, chap. III, 27, 29, 42: *Va frâj sâltûnt Peshyô-tanû* ■ *bâmik*, *levatâ* 150 *gabrâ i yasharâb mân hâvishtâ i Peshyô-tanû havâ-and*, *pavan sikhâ samûr jâmak pavan matûg shapîr yakhsenând*. West translates "fifty triplets." 12. Lit., "work," "business."

13-13. *Frâkhâ sâpt*; Av., *supti*, Sans. *shupti*; comp. Pers. *suft*, "the shoulder."

14. *Kabad milityâ*; Semitic, s. v., "popular," "democratic." West, *habad milh* "very hairy." The description of the hair is however given separately later on.

their stout¹ stature (is clothed) in black (garment made of fur);² wherefore (*aigh*) those demons and the vicious ones are afraid of them. (47) And that one smites Aharman together with the brood³ of which he is the father,⁴ the "demon of greed", whom, as is manifest, the *drāj* worships⁵ with a complete worship⁶; and those (of his disciples), who march forward on high service⁶ on horseback, smite the Turkish⁷ demon with dishevelled hair,⁷ the Arabs, and also Shedâspa⁸, the Christian Arûmân.⁹

(48) "And he instructs men chiefly in the instruction¹⁰ regarding (their) duties, the contented and the discontented; whoso does not agree in what he says, is not pleased by him¹¹"; (but) contentedly lives¹² he, O Zarathushtra! whom he¹³ brings round to (believe in) the Religion. (49) The same (person) he exalts¹³ with that mace (of the Religion), who (is) that¹⁴ very¹⁴ (person) who is rendered happy¹⁴ through (his) hands, (whose) happiness¹⁵ he is to maintain¹⁵ with his powerful arms, and with his youthful strength.¹⁶ (50) He attaches

1. *Stavra*; see Av. s. v.; West, "rough." 2. *Sihâk-gânth* for *sihâk-gânth*, lit. "in black colour."

3. *Dâman*, "creatures." 4. *Ab*, "father," the usual form in Pahlavi is *abâ*. West reads: 3 *arg*, "three branches," viz., the Turkish demons, the Arabs and the Shedâspes: Pers. *arg*, "a branch."

5-5. *Yasê pavan agavîn yazishna*.

6. *Bâland pishagîh*.

7-7. The Turks were so called. These are the original inhabitants of Tartary, who finally settled in Europe. The Ottoman Turks had not, of course, come into existence.

8. This name is written Shedâspîh in *Vahîmana Yasht*, chap. III., §§ 3, 5, 8, 21. It is supposed to be a corrupt pronunciation of the name of some Byzantine emperor or general who defeated the Persians. Theodosius is the name suggested.

9. The Byzantine Romans were known to the Irânians ■ *Kirâsiyâkig*.

10. *Akhîrîshna*, Av. *hach*. "to guide"; originally from *â-hachtiân*, "to teach." 11. The teacher. 12. Lit., "walks contentedly."

13. *Masnêh*; comp., Av. *masu* Pers. *mah*; hence "to cause to be great"

14-14. *Hand-ham*.

15-15. *Khuârîhêt khuâr dâshîan*; comp. Av. *khâtkra*, "repose."

16. Comp. Av. *tevishi*, "strength."

power and victory entirely (*barā*) to the Religion of Ahuramazda, and on account of that power and victory all (the people) become reverent¹ to it; when those (personages will) come who are the (unborn) sons² of Zarathushtra, who ■ to produce the Renovation in the world, (to produce) the undying and immortal ones who will be hungerless and thirstless long, for ever and everlasting (time)³."

(51) And regarding the destiny⁴ of the ten centuries comprised in the one millennium of Zarathushtra, and the intelligence (of the coming) of Aūshīdar, son of Zarathushtra, this, too, it relates, namely:—"When that century, which (is) the first concerning the Ahuramazda-worshipping Religion, from the time that Zarathushtra proceeded to the conference onwards (*frāš*) passes, what is destined (*barin*) for the first century? (52) Thereupon Ahuramazda replied: 'The sun stops⁵ (for sometime).' (53) What is subsequently destined for the second, and third, and fourth, and fifth, and sixth, and seventh, and eighth, and ninth, and tenth⁶ centuries? (54) Thereupon Ahuramazda replied: 'The sun stops (for some-time.)'

(55) "Then, when the (last) thirty years of the tenth century are unelapsed⁷ [that is, when thirty winters are unelapsed (*lakhvār*)], a maiden who (is called) Shemīg-abū⁸ walks forward to the waters⁹, she⁹ (who is) the mother of him who

1. *Fra-nāmē*, "bows to," "respects," Av. *fra-nam*.

2. These are Aūshīdar, Aūshīdar-māh and Saōkshāns, who appear each at an interval of 1,000 years to renovate the world.

3. *Dēr hamāt vad avō vispa*. 4. Comp., Pers., *barin frahang*, "the science of Divinity," also "name of a book ascribed to Tahmūras;" *barin dāira*, "the heavenly sphere," "the terrestrial globe." West, *ōminag* "separation." 5. Otherwise, "The sun conceals itself." Comp. the uses of the Persian word *nihumbīdan*, "to stop," "to cover" to conceal;" (see Steingass).

6. What occurs in the tenth is given below separately.

7. *A-rānag* for *a-rāndag*, "unelapsed," lit. "not passed."

8. *Shemīg-abū* is the Pahlavi rendering of the Av. name *Srāsat-fodhrī*, i.e., "having a renowned father," (Zvārish). 9. To the Lake Kānsu

(is called) the illustrious Aūshīdar¹, and her origin is from Vōhū-raōcha², the son of Franya, who is related to the family of Isatvāstra³, who (is) the son of Zarathushtra, (and who is) born from Aurvij.⁴ (56) Then she sits in that water, and drinks it; and she highly conceives⁵ in her body⁶ those superior (madam) germs, which were the third of the last germs for Hvōvi, those which the holy Zarathushtra dropped; and those (germs) produce in her that son whose name is *Vakhshīnītar ī Yasharāēh*,⁸ 'The Increaser of Righteousness.' (57) Though she is fifteen years of age⁷, the maiden has⁹ not before that united sexually with men,⁸ nor even afterwards when she becomes pregnant, until the time when she gives birth.

(58) "When that man attains the age of thirty, the sun stands⁹ still⁹ in the zenith of the sky for the lapse of ten days and ten nights, and it comes back again to that spot where it was¹⁰ created first at (the time of) the original¹⁰ (*frāj*) creation, so

1. In the *Fravardīn Yashē*, § 129, he is called *Ukhshyat-creta*, "The Raiser up of the Bones (of the dead)," "The Revivor." The name of the maiden who gives birth to him is *Srūtāt-fedhrī*. In the *Saddar Bāndahishna*, she is called *Bad*. It is stated that, bathing in the Lake Kāsava, she will become pregnant from the seed of Zarathushtra, which is preserved there, and will bring forth a son. 2. One of the three sons of Franya remembered in the *Fravardīn Yashē*, § 97. He appears to belong to the family of Isatvāstra. See foot-notes, pp. 86-87.

3. Isatvāstra was the eldest of the three sons of Zarathushtra, born to him in his life-time. He was the chief of the priests, and became the *Magūpatān-magūpat* of his age. He died when the Religion was a hundred years old. The two other sons, Aūrvatānara and Khūshīd-chihar were agriculturist and warrior respectively.

4. She is apparently one of the three wives of Zarathushtra. The names of Zarathushtra's wives are not found in the Avesta, except that of Hvōvi, the daughter of Ferashaōshtra, whose name occurs in the *Fravardīn Yashē*, § 139. 5-5. *Frājēt*; comp. *frāhktan* or *afrahktan*, "to kindle."

6. *Vakhshīnītar ī Yasharāēh*, an imperfect transcript of the Avesta name *Ukhshyat-creta*.

7. This was considered to be the age of puberty. At the age of fifteen a person was supposed to have entered full manhood in ancient Iran.

8-8. *Levatā gabrān barā vīfīstān*. 9-9. *Barā yegavīmāntē*. 10. *Frātām frāj brēhntē*.

that it occupies one quarter out of four quarters¹, and sheds² (its) burning light³ over all the *kaēshvars*, which (are) seven. (59) So, too, of themselves, O Zarathushtra! from such circumstances⁴ (so, too) the manifestation of them is, so that they (the people) should know that (it is) the millennium which is destined⁵ (for those) who have been heard⁶ of by listening⁷ to this superior (*madam*) Religion⁸; so, too, they (are) for whom people do not know⁹ then that it is a thing⁷ that is extraordinary.⁷

(60) "Then, when that man becomes thirty years of age, he confers with the Ameshaspentas (archangels), who (are) good rulers, who (are) sincerely liberal⁸; on the next day⁹, that which is ■ bright day, it is manifest as though the embodied world (*ahū*) is unembarrassed¹⁰, and without the Kaē and the Karapan [that is, it is neither dumb nor deaf as to things pertaining to God], and without distress¹¹ [that is, it has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it¹² is rendered full of life¹³ [that is to say, it has become raining], and water¹³ again appears¹⁴ at different places in Airyana-vaēja, where the good Dāitya¹⁶ (is)."

(61) These are the characteristics of the two great centuries, the ninth and the tenth; the accuracy of the foretellings regarding what is to come to pass (is ascertained from) what (*denā*) (has already) happened; and the accuracy (of the prophecies) regarding those events of those two great (centuries) which have already arrived, (and) which are described above, are being witnessed¹⁶ (by us).

1. Lit., "one finger-breadth out of four fingers-breadth." 2-2. *Tāpti*. 3. *Mīn atīn*. 4. *Barin*. 5-5. *Pavan vashammānishna vashammānt*. 6. When these signs are not observable, people must know that the proper time for the coming of the Renovator has not arrived. 7-7. *Mandavam-t t jettar hatt*. 8. *Hā-dahgān*; Av., *hā-dāo*; comp. old Pers. *hādah*.

9. *Frādāg*; that is, on his 31st birthday; the morrow of the Day of Judgment. 10. *A-māst*. 11. *A-nas'honishna*. 12-12. *Pār khayā dātīg yegavīmānti*. West, *pār khayā dātīg*, "produced full of life."

13. *Mayā*. 14. *Yegavīmānti*. 15. The name of a river in Airān-vaēj, the *Vanghūt Daitya*, (the "good-created,") of the Avesta. 16. *Gaōthās*.

CHAPTER VIII.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Zarathushtra and the advent of Aûshîdar, until the end of the millennium of Aûshîdar, from the knowledge of the same period¹.

(1) The miracles of Aûshîdar at (his) birth in bodily form, of (his) gloriousness and words and deeds², (of) the position³ of the sun in the middle of the sky for ten days, the annihilation of the fiends of the four terrible⁴ races, the production of 3 cloudless⁵ springs for the trees, the enfeebling⁶ of the fondness of excess and blemish⁷, the much strengthening of the bonds of union⁸, the enjoyment⁹ of the good friendship of foreign countries, the great progress¹⁰ of the philosophy (*dânâkîh*) of the Religion, and the extolling of the greatness¹¹ of the resources¹¹ of the Mazdayasnian Religion, the several kinds of criminal scourges¹² for the smiting (of wickedness) by Aûshîdar.

1. *Min âkdsîh* ■ *ham zîmânak*.

2. West: "as to birth, glory of person, sayings and deeds."

3. West: "standing."

4. Comp. Pers. *zandak*, "terrible," "wicked." West's reading is *sang*, from Av. *xangra*, "the foot"; DM. 4-*xanga*, "four-legged."

5. Reading: *an-avar-girîh*, Av. *avra* and *gar*; comp. Pers. *ba abra girifta*, "cloudy." Hence the whole expression signifies "cloudless."

6. *Nizârîghastan*, comp. Av. *xar*, "to be old"; Pers. *nizâr*, "lean," "macerated."

7. *Freht-bât* ■ *abî-bât*, comp. Av. *buitî*, "an idol"; lit, "the idol of excess, and the idol of vice." West, "superfluity and destitution."

8. *Patmân*, Pers. *paîmân*.

9. *Râmîhastan*, "indulgence"; perhaps "the indulgence to the good-friendship of non-Arian countries."

10. *Mêh-vakhshishnîh*, lit., "the great growth (of learning)."

11-11. *Marînthâ î chârân*; comp., Av. *mazna* (*max*) "exalted," "greatness," and Pers. *châr*, as in *lê-châr*.

12. *Mâr-jan*, comp. Av. *ashtrâm-mairîm*, "an instrument for punishing criminals." Crime and wickedness were smitten away from the world by Aûshîdar by means of his religious instruments.

(2-3) In the fifth century of the very millennium (there was) the appearance of the wizard Mahrkūsha¹ for four years², in those years which are famous³ in all the *kašhvays* that are

1. Pahl. *Markūsa*, Av. *Mahrkūsha* (see Westergaard's Fragment VIII., 2). Pahl. *Markūs* is mentioned in the Pahlavi Version of the *Vendidad*, Fragard II, §§ 22, seq.; *Dīnā-t-Matnāg-t-Khratū*, chap. XXVII., §§ 24-33; and *Dādistanā-t-Dīnā*, chap. XXXVII., §§ 94-96; and off and on in the *Dīnkarā*. The reference to him in the Larger *Bāndahishna* runs as follows:—

Amat hazārak t Aūshītar rošhā yehvānēt, Markūs stj-chkhart min taōkhmak t Tār-t-Brātrūk-raēsha, t khunh t Zarātūshtra yehvānt, ōt patlāgth yehamūnēt, pavan yātāk datnīh va parīg-kāmākth sahangūn matrā, t Markūsān kartūd, vabūdūnēt; 3 shnat pavan zimistāna zak t sarta, va pavan hamīn zak t garma, levatā amar varf va takarg dahishnīh avisātūnēt; angūn hamāk martūmān achārak ātāk avisdūd; va ākhar lakhvār drāyishnīh t martūm va gāōspend min Vara-t-Yima-kart yehvānēt; dend kār rāē pavan nihāftakīh kart yegavimūnēt;—" When the millennium of Aūshīdār comes to an end, the plague-faced (fatal) Markūs of the family of Tār-t-Brātrūk-raēsha, who was the murderer of Zarātūshtra, will come into appearance; through the religion of the sorcerers, and through idolatry, he will cause terrible raining, which they call Markūsān; for 3 years he will be the destroyer through cold winters and hot summers, accompanied with the production of continuous fall of snow and frozen rain; thus all men will perish helplessly by fiery heat, and at last the reconstitution of mankind and cattle will be by the *Vara-t-Yima-kart*; for this purpose it was constructed in a concealed (subterranean) place."

Markūsān in Pahlavi is also taken as a denominative adjective derived from the Chaldeæ *malhōsh*, meaning "autumnal rain," and an attempt has been made to reconcile the Irānian legend of the world destroyed by winter with the Semitic legend of the Deluge. Against this theory two objections have been raised by M. Halévy: "(1) That *malhōs* is purely a Hebrew word, and not Aramaic; and (2) that the rains called *malhōs* are beneficent rains falling in the arrear of the season; the ritual in which it is mentioned thanks God who causes the rains to descend. It has nothing to do directly or indirectly with the Deluge." The most important objection is that in the Irānian legend *Mahrkūsha* is the name of a man or a wizard, who sends down hail and ■■■■ in the dire winters.

2. DM. states seven years, which does not seem to be correct from the context of this section. Other authorities mention only three years.
3. *Baēn shnat zak t srāō*. *Srāō* means "famous," Av. *sru*, "to hear," The years in which Mahrkūsha exercised his evil power on the earth.

seven, the coming and approach of the winter of Mahrkūsha, the annihilation¹ of most of mankind and cattle within three winters and in the fourth, through the severity² of those winters of the sorcerer³ Mahrkūsha, and through the blessings of the good spirits⁴ the dying away of the male⁵ progeny⁶ of Mahrkūsha during the fourth winter. (4) The unclosing⁷ of the Vara-ī-Yima-kart⁸, the coming out of mankind and cattle (animals) from it,⁹ and (consequently) the complete¹⁰ renovation¹¹ of mankind and cattle most excellently¹² occurring from them.¹³

1. *Avīśāishma*. 2. *Shkafīsh*.

3. Here *yātūgēh* is used for *yātūg-f*. According to DM., "of (resulting from) the sorcery of Mahrkūsha."

4. This is the literal meaning of the expression *dāhmān āfrīn*. "Dāhmān Āfrīn" is also the title of a benedictive prayer, otherwise known as the "Āfrīn ī Amesīspendān."

5. Also written *garshna*, which is generally the Pahlavi rendering of the Av. *varshni*, "a male animal," rt. *varesh*.

6. Reading: *zāgān*, comp. Pers. *zāg ā zīg*, "children;" according to DM. it can be read *zāishma*, "birth;" Pahl. *xādan*; Av. *jan*, "to beget."

7. *A-khāmbishma*, from Pahl. *khāmbishma*, "concealing or hiding into a jar (Av. *khumba*)."

8. Read the description of this Vara given in detail in the Av. *Vendīdād*, Fragard II., § 25-42. Ahuramazda commands Yima to make a Vara, thus:—"Āt tem Varem kerenava, charetu-drājō hem-chit paiti chathrushanām, halthra tāōkhma upa-bara pasvāmcha staōra-nāmcha, mashyānāmcha, sūnāmcha, vayāmcha, āthramcha suhrām saōchen-tām. Āt tem Varem kerenava charetu-drājō hem-chit paiti chathrushanām, narām aiwi-khshōihne; charetu-drājō hem-chit paiti chathrushanām, gavām gōvayānām" Yima is forewarned by Ahuramazda of a dire universal calamity happening in the future, which will clear off imperfect humanity from this world. He is, therefore, commanded to build a Vara as a refuge for the choice specimens of the good creation, viz., man, animal, tree, etc., which are to replace those that will be destroyed by severe winters.

9. Meaning, the Vara. 10. *Pāri* for *pārig*.

11. *Rābīshnīh*, "spread," "increase," "progress."

12. *Avīrtar*. 13-13. *Min ōlā-shān yekōntan*.

(5-6). After those winters (there was) much and great increase¹ as to² the milk of cattle, and considerable³ nourishment of man⁴ from milk, and no⁵ illness⁶ in the bodies of cattle; fullness and spaciousness⁷ of the world, and the glory⁸ of united⁹ humanity, and the sublime (*rabâ*) increase of liberality, and the decrease (*nizârth*) of poverty among mankind; just as the Revelation declares, namely:—"So also, that (man), O Zarathushtra, though (*amat*) he be more unfortunate¹⁰ than he who (is) the acceptor¹¹ (of his gifts, is) like the donor who, in the material world, (is) so forward in liberality by (*barâ*) his gifts; that¹² (man) is remembered¹³."

(7) And this, too, it declares, namely:—"When that winter will end¹⁴, of which it is said that it (will be) full of heavy frost¹⁵, and fatal¹⁶, then beasts¹⁷, dark-coloured, and walkers¹⁸ far and wide¹⁹ will proceed towards the Mazdayasnians, and so they²⁰ will contemplate that 'Hereafter the Mazdayasnians will no more hate us than they would

1. *Kabad* ■ *rabâ avstân*. That is, increase in quantity and quality. West, "abundant and great increase."

2. *Madam zah t*. 3. *Vêsh srâyishnêh t mardûm*. Comp. Av. *thrâ*, Skr. *trâ*, "to thrive," "to nourish." 4. *Kam*, "little," "less."

5. *Khâjtnagth*; comp. Pers. *khâchtdân*, "to grieve."

6. *Frâkhûth*, comp. Pers. *farâkh*, "spacious," "plentiful."

7. *Khanth*; Av. *khan*, "to shine."

8. *Ham-bâjtag*, comp. Pers. *ham-bâj*, "an associate;" lit. "an association (of mankind)."

9. *Dûsh-vahhtar*, for *dûsh-vahht-tar*, Pers. *bad-bakht-tar*.

10. *Paikraftârtar*.

11-11. *Zah pavân mânishna hatrânê*, lit. "that ■ remains in the mind or thought." According to DM., *zah pavân mânishna hatrânê*, "that one remains in the dwelling."

12. *Sachê*; Av. *sach*, "to go," "to pass away."

13. *Vas-takarg*, "much frost," "full of snow-flakes", comp. the Pahl. text of the *Vendidad*, Fragarð II., §§ ■ seq. *Madam ôi ahû t astâbmand zah t sarltar zimistâna yehamtânê*, *mân min zah stahmagth zyash vas-takarg mrâttag zimistâna*. It is the rendering of the Avesta: *avi ahûm astvanem aghem nomê janghentv, yahmat hacha stahhrê mrârê zyâô*.

14. *Marcnechtârtar*, "destroyer," Av. *mrârê*.

15. Better *dadân*, "beasts," namely, cattle; comp. Pers. *dad*.

16-16. *Frâkhê-raftâr*. 17. The wild beasts.

their own offspring¹; like a son the Mazdayasnians will here below bring up² the cattle which are good-yielding³, with love devoid of hatred⁴.

(8) "Then Ashavahishta will loudly summon⁵ and address⁵ the Mazdayasnians from the highest⁶ quarters⁶, thus:— 'You are Mazdayasnians (worshippers of Ahuramazda)⁷; none (of you) shall be such a slaughterer of cattle as you have been slaughterers before. (9) You should admonish good offerings to the *yazatas*⁸, you should admonish glory⁹ for (one's) person⁹; you being Ahuramazda-worshippers¹⁰, are you slaughtering cattle? (and) are you slaughtering those¹¹ of them by whom benefit is rendered unto you¹¹? who¹² will speak unto you thus [that is, on account of your help, (who) will speak to you thus]:—'You are Mazdayasnians, you will eat me for the comfort⁹ (of your body), until toads¹³ and bloody-lizards¹³ will eat¹⁴ me¹⁴.' (10) And you (as Mazdayasnians) admonish good offerings, admonish comfort (of the body), (and) the Mazda-

1. *Zāk*, comp. Pers. *zāk*. 2. *Madam debrind*.

3. *Hā-dāg*, "yielding in abundance objects of benefit" to the world, such as milk, etc. 4. *A-kīnīh rāshāram*, "love without any tinge of malice;" comp. Av. *kaēnā* and *zāōsha*.

5-5. *Madam barā kartānēt va aētān yemalēlānēt*. 8-6. *Avarīar naēmag*, "highest heaven." Here the comp. adj. is used for the superlative.

7. West: "You for the worship of Mazda."

8. Reading: *vah-dāhishna pavan yēzata*. According to DM., *vakhshishna pavan yezata*, "progress towards the *yēzatas*." West: *vakhshishna pavan dēta*, "increase in gifts."

9-9. Comp. Av. *ahmēti tanvō vaudvare*, "renown or glory for his person;" Av. rt. *vangh*, Skr. *vas*, "to shine."

10. *Mazdayasna-iti* for *Mazdayasna havā-iti*. 11. *Zah min ālāshān āl lakām atyādrīnti*. 12. Meaning, the cattle as a body.

13-13. *Gaz va khun-karbā* "scorpions and bloody-lizards;" compare Av. *vazaga*, and *kahrpu*; Pers., *gaz* and *karbā*.

14. Comp. Av. *gangh*, Skr. *ghas*, "to eat," "to devour." After the fifth century of his millennium, Aūshīdar will begin to renovate the world, when the slaughtering of cattle by men will cease, and the cattle will die its natural death, and its dead body will be eaten and devoured not by men, but by reptiles on the earth.

15. That is, "until I die a natural death, when not men but reptiles will begin to eat me."

yasnians slaughter cattle, even (slaughter) those of them by whom benefit is rendered unto them; [that is, (saying) 'you are Mazdayasnians, you eat me for the comfort (of your body), until toads and bloody-lizards will eat me.' "

(11) Willingly¹ the Mazdayasnians slaughter cattle, and willingly the Mazdayasnians cause cattle to be butchered², and contented³ (are) the cattle when they⁴ butcher (them); and gladly¹ the Mazdayasnians eat cattle, and contented (are) the cattle when they eat them. (12) And then when good spirits stand⁵ (as judges), the slaughterers and whatever⁶ they slaughter, and the butchers and whatever they butcher, and the eaters and whatever they eat, are together judged⁷ (by them).

(13) And this, too, it declares, namely:—"When that century comes to an end⁸, which (is) the fifth as regards the Religion of the Mazdayasnians in the second millennium, of all those who will be then living⁹ upon the earth, both the wicked¹⁰ and the righteous, two-thirds¹¹ of the country of Irân will be righteous, and one-third will be wicked; and so also the Tûrânians, those who (are) round about Irân, (and) the non-Irânians round about Irân, will remain¹²; the great increase¹³, here¹⁴ in the dwellings of those (who will be) in the material world, will remain (the same) as now."

(14) And this, too, it¹ declares, namely:—"When that millennium comes to an end, which is the first as regards the

1. *Khîrsandîhâ*. 2. *Bârînd*, (a causal verb) Av. *bar*, "to bore," "to cut," Pers. *bârîdan*.

3. *Khîrsand*. 4. The Mazdayasnians.

5. *Yehvînd*. 6. *Mân-chesh*, "whatever object."

7. *Pâyîd*, comp. Pers. *pâyîdan*, "to watch," or *pây*, "rank," "grade." West: "are watched (by) them)."

8. *Barâ sachê*. 9. Reading: *ahîg*; *ahîl* in DM., perhaps for *ahîl-asiâdmand*.

10. Better: *dravandân-ich*.

11. Comp. Av. *dva-thrîshva*.

12. That is, they will remain as they are now.

13. *Mas-avzûngîh*. 14. In this world. 15. The Revelation.

Religion of the Mazdayasnians, what is destined¹ at the end of² the first century? (15) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun³ stops at the zenith (*madam*)⁴.’ (16) And what is destined at the end of the second and third and fourth, fifth, sixth, seventh and eighth, ninth and tenth centuries? (17) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun⁵ stops at the zenith.’⁶

(18) “At the time when (the last) thirty years⁷ of the tenth century remain unelapsed⁸, a maiden⁹ who (is called) Shapir-abû, (*aigh*) who (is) the mother of him who (is) the good Aûshîdar-mâh, proceeds on to the water⁷; her family descends⁸ from Vôhû-raôcha⁹, the son of Frânya, who¹⁰ is related to the family¹⁰ of Îsatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra,

1. Comp. my edition of *Dînâ-î-Matnûg-î-Khratî*, chap. XXVII, § 10:—*pavan barth* ■ *simânag va vachêr î bartin sâtûnêt*. *Bartin* in Pahlavi means: “Providence,” “Destiny,” “The Supreme.”

2. *Akhar*, lit., “after (the first century).”

3-4. *Madam nihûmbêt*; or “the sun conceals itself, or keeps itself out of view.” This ■ the traditional reading, but the philological reading is *ni-khûmbêt*, from Av. *khûmba*, “a jar.” Paul Horn reads the inf.: *nihembitan* or *nâkhûmbîtan*.

4. Lit., “thirty winters.” 5. *A-rânag*, for *a-rândag*, “unelapsed”, “remained;” comp. Pers. *rûz rândan*, “to pass ones days.” West: “are unelapsed.”

6. The maiden here mentioned is *Vanghu-fedhri* of the Avesta, whose name is here rendered into Pahlavi by *Shapir-abû* “having a good father.” The Avesta name literally means “of ■ good parentage;” wherein *fedhri* is the feminine of *pitar*, *pitar*, “a father.” *Vanghu-fedhri* is the name of the mother of *Ukhshyat-nemaugh* (Pahl. *Aûshîtar-mâh*), one of the three future prophets, who will be born in order to achieve the Renovation of the world (see *Fravardîn Yasht*, § 142). In Persian the maiden is called *Vêh-pad* or *Vêh-bad*.

7. That is, to the waters of the Lake Kânsava.

8. *Frâj-taôkhmah*, “pre-lineage.”

9. *Vôhû-raôchê* î *Frâhnyân*, who is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, § 97, as *Vôhû-raôchah*, the son of *Frânya*. The latter had two more sons, namely: *Ashô-raôchah* and *Varesmê-raôchah*. *Yôishta* (*Gôishta* *Fryâna*) belonged to the same family. They seem to be some of the primitive teachers of the Religion. 10-10. Reading: *î bân dâtag*.

(and who) is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvij¹. (19) Then in that water she sits and drinks it, (and) she conceives² highly in (her) body³ those superior (*madam*) germs which (*algh*) (were) the second⁴ of the last of his germs for Hvôvi⁵, those that the holy Zarathushtra dropped,⁶ and those (germs) will produce⁷ in⁸ (her) that son whose name is *Vakhshntiâr-t-Niyâyishna*⁹ [that is, offerings⁷ (unto God then) increase⁹]. (20) Though Fifteen years of age, the damsel (*zihânak*) has not before that time united⁹ sexually with the male species⁹; nor even after when she becomes pregnant¹⁰, until the time when that (maiden) gives birth.¹¹

1. Zarathushtra had three wives, namely, Urvij, Arnij, and Hvôvi, of which the first and the third were *pâdshâh-zan*, and the second *chakar-zan*. Isatvâstra was born of the first, namely Urvij (a *pâdshâh-zan*). According to the Pahlavi legend regarding the marvellous births of the three future prophets, found in the Pahlavi *Bândahishna* (Larger Edition), chap. XXXII., § 8:—*Adm 3 barâ (sons) Zarathushtra, chîgûn Aûshîtar, Aûshîtar-mâh, va Sâokshâns min Hvôvi yehvânt; chîgûn yemalânêt algh:—"Zarathushtra ■ yâvar ôl nazdîgâh Hvôvi nîshâ hamâl varlânt, kolâ yâvar zak taôkhma ôl zimîg varlânt; Nairîyôsa yezata radshnêh ■ zâr î zak taôkhma mekablânt, va pavan nigâs dârishnêh ôl Anâhîta yezata avispâri; avigâma nafshâ ôl mâtar gûmîjênd; 99999 fravâhar î yasharâbân pavan pânağh gûmâri yegavî-mând.* (See S. B. E., vol. V., p. 144, and compare the Dinkard, Book VIII, chap. XIV., §§ 13 seq.)

2-2. *Madam lâlâ parâ-tanu mân yehvânt*; comp. Av. *paru*, "full of," and *tanu*; *parâ-tanu*, "pregnant." Or, *zak shûsra* (comp Av. *khshuâra*) *madam lâlâ fravari*, "(she drinks) those superior germs pertaining to the superior *fravâhar* (of Zarathushtra)." According to West: *ôlâ zak shûsra madam lâlâ frâkht*, "she kindles in a high degree those germs." 3-3. *Dastgar avdâm ash ôl Hvôv bân*; here *Hvôvi* is the name of Zarathushtra's *pâdshâh-zan* ("privileged wife"). West: *ash ôl avô bân zak frâj shedhânt*. "(he) was dropping forth originally." 4. Here *frâj shedhânt* is used for *frâj shedhânt*.

5-5. *Bân yeshabânêt*. Here in all statements and predictions of the Revelation the historical present tense of verbs is used for the future tense, and sometimes a singular verb for a plural verb. 6. Which name means "The Developer of the Worship" of "Ahuramazda. It is the Pahl. rendering of his Avesta name *Ukshyat-nemangh*.

7. *Râth*; comp. the use of the Av. word *rditi*. The Pahl. word off and on means: "liberality," "charity." 8. Lit. "are caused to increase." 9-9. Reading: *levatâ gâbrâdn barâ vipÿltan*; comp. Av. rt. *vip*.

10. *Âpûstan*; comp. Av. *âpuikra*; Pers. *âbastan*, "pregnant."

11. *Pîsh min zak vad amat zak lâlâ zerkhânêt*. Otherwise, "until that (prophet Aûshîtar) is born."

(21) "When that man becomes thirty years old, the sun stands still¹ in the zenith of the sky for² the lapse of twenty days and nights, shedding its burning light over all the *kaishvars* (regions), which are seven."

(22) So, too, is the manifestation of themselves³ [that is (people) should know that a millennium is destined (for⁴ each of them)] who are known⁵ through (our) listening to this superior Religion; so, too, they⁶ (are) for whom then (people) should know that (it is) a thing which is different.⁷

(23) "When⁸ that man becomes thirty years of age, he sits in conference with⁹ the Ameshaspentas (archangels), the good rulers who are sincerely¹⁰ liberal¹⁰; during the next day¹¹, that which is a bright day, it is manifest as though¹² the embodied world is unembarrassed¹³ and without (the presence of) the Kais and the Karapans¹⁴ [that is, (there is) none blind nor deaf¹⁵ to the things pertaining to God¹⁶], and without distress¹⁷ [that is, it¹⁸ has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it is rendered full of life¹⁹ [that is, it has become raining²⁰], and (there is) water again in the different districts in Airyana-vaêja, where the good Dâitya (is)."²⁰

1. *Barâ yegavimânê.*

2. *Pavan bâlist t zak asmân*, lit., in the highest part of the sky; comp. Av. *barexishia* and *asman*.

3. The appearance and birth of the three future prophets predicted by the Revelation. 4. *Hazangrôg-xima barîn*. 5. Lit., "which is heard of." 6. The future prophets.

7. Meaning that their birth is something different (supernatural), and it is a marvellous occurrence. West's rendering is entirely different.

8. "This, too, it (the Revelation) says, namely:—" is here understood. 9. *Ham-pârstê*. 10-10. *Hâ-dâkân*. 11. *Fradâk bâen yâm*.

12. *Barâ pâltâk amat*, for *pâltâg barâ amat*. 13. *A-mâst*, better read *a-marsta*; comp. Av. *marad*, "to crush;" or, Pers. *mâst*, "miserable."

14. That is, the opponents. 15. *Lâ kâr va lâ kar*: comp. Pers. *kâr* and *kar*; Av. *ku*, *kevitâ*, and *karenâ*. 16. *Mandavam t Yazadân*.

17. *A-nas'hônishna*. 18. The material world or the embodied existence.

19. *Va pâr khayâ dât yegavimânê*, lit., "and lives are produced plentifully."

20-20. West differs: "that it has become extending, and is again great in various places in Airânvej where the good Dâitya is." 21. Vide vol. XIII., note 2, p. 58.

CHAPTER IX.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Aûshîdar and after the advent of Aûshîdar-mâh, until the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of Saôkshâns, from the knowledge of the same period.

(1) The miracles of Aûshîdar-mâh at (his) birth¹ in bodily form, (his) glory and words and deeds, the position of the sun in the middle of the sky for a duration of twenty days¹, and the approach² of the milk³ of cattle to the highest⁴ increase⁴, just as that (passage)⁵ says that only one young⁶ cow is milked for a thousand men [that is, it brings as much milk as (suffices for) a thousand men]; and as to leanness of hunger and thirst, so it says that from one beverage⁷ only one is satiated⁸ for three nights; (and) whoso eats meat⁹ of the size of a breast⁹, has too much for him for three days and nights. (2) The lessening¹⁰ of the weakness of old-age¹⁰, and the longevity or increase¹¹ of life, the growth of nobleness (*airih*) and peace, and the excellence¹² of charity and joy in this world. (3) Just as this (passage) of the Revelation says, namely: "When the first ten years¹³ in that final millennium elapse¹⁴, then the Ahuramazda-worshippers are induced to

1-1. See footnotes to chap. VIII, page 2-2. *Yehamîânîtan*, for *yehamîânîshna*.

3. Comp. Av. *padman*, *payangh*; Pers. *pîm*, "milk."

4-4. *Ôi avarîtm avrân*. 5. Of the Revelation.

6. *Az*, comp. Av. *axi* (see *Vend.*, IX., 37:—*axydo*), rt. *az*, "to graze"; according to the Pahl. comm., it means "a cow three years old."

7. Reading: *payân*, from Av. *pî*, "to drink," "to nourish"; or *pîshna*, "a meal," Av. *pîthwa*.

8. *Sîr yehvânîh*. 9. *Sînak masâk-l*; Pers. *sînah*, "the breast."

10-10. Reading: *kantîgîh zermânîh*, lit., "the lessening of old age."

11. *Vêshîh*. 12. Comp. Av. *vahishta*, "best."

13. Lit., "winters," 14. *Barâ sachêl*, Av. *sach*, "to pass on."

mutually ask one another¹, thus : ' Are we longer-preserving² ourselves (now) than was the case before³, owing to the cattle that are well-yielding, so that we require little food and less (*kam*) clothing ? Have we more fully⁴ attained to love (now) than was the case with us before, owing to those cattle ? Are we more liberal, owing to old age, in the hair⁵ of which the growth (is now more) than it had been the case before⁶ ? Are the thoughts and words and deeds of the women and children of ours more refined than they were before ? (4) And was there such a thing, too, that one who was prepared⁶ for pure actions⁶, has become retrograded⁷ in the education of (his) child, and (his) punishment is arranged (therefor) ? Does one (now) regard a Karapan like a *drāj*⁸, (and) does one kill him for his worst thinking, (him who is) without piety, (or) without any love for piety ? (5) Near (*nazda*) here in this world does pestilence disappear⁹, just as it was heard¹⁰ through listening¹⁰ from the ancient Ahuramazda-worshippers, the truthful¹¹ proclaimers¹¹ ? (6) And now when we in a majority¹² are also so great supporters¹³ of this doctrine¹³, do we sanctify piety¹⁴ most steadily¹⁵ and

1. *Avō ham-pārsinēnd*, lit., "they will be made to ask one another."

2. Reading: *dēr-varespatar* for *dēr-varespattar*, comp. Av. *dareghō-varethman*, in which *varethman* means, "a shield," or "shelter," rt. *var*, "to protect;" hence "affording protection for a long time," and Pahl. *vārespat*, means "the master of protection." The literal rendering is: "Are we better masters of protection of life for a long period than we have used to be before now." West's reading: *sar-varsichtar*, "more hairy-headed." 3. *Chigān pīsh yekvūt*. 4. *Bāndaktar*, "more completely."

5. Lit. "in the hair which has grown up more (now) than (in the hair which) had grown up before ? For *farahātār*, lit., "full of thoughtfulness and grandeur." 6-6. *Aviz-kār* (for *avizak-kār*) *ārāthēd*.

7. Comp. Av. *uruzda*, "impurity."

8. *Drāj ānēnag*; otherwise "of the *drāj*-class."

9-9. *A-sijagīh yehamūnēd*, lit. "non-pestilence arrives."

10-10. *Pavan vashammēnēshna vashammūt*. 11-11. *Rāst frāj-gūfīārān*.

12. *Marak*, "in numbers," Av. *mere*, "to count," Pers. *mar*.

13-13. *Mas-dāštār ē dādīstāna*, "those who exerted most to maintain the Religion." 14. *Yasharāthē yasharāyīnam*.

15. Reading: *arūshak-dōmandihātār*, comp., Huzvāresh *arūj* or *arūsh*, "firm," "steady." West's reading: *kharūshak-dōmandihātār*, "more vociferously."

most ardently¹ [that is, do we perform acts of religion and merit] ? ”

(7) This, too, it² declares, namely:—“ No one (*mā lā*) will pass away (from this world) in that last millennium, except those³ whom they will kill by hanging on the scaffold⁴, and except those⁵ who will die on account of old age⁵. (8) When fifty-three years of that millennium of his are unelapsed, sweetness and fat in milk and vegetables are so complete⁶ that men on account of their having no necessity of meat⁷, shall abandon⁸ the eating of meat ; and milk and vegetables shall become their food. (9) When three years have remained they shall abandon also the milk diet, and their food and drink shall be water and vegetables.

(10) “ And during that millennium of his (there) shall be the release⁹ of Dahāk from (his) imprisonment⁹, the rising¹⁰ of Kereshāspa for the killing of Dahāk, the arrival of Kaē-Haōsrūi and his associates for helping Saōkshāns in the achievement¹¹ of the Renovation (of the universe)¹¹, and the improvement¹² of most of mankind with the nature and laws prescribed¹³ in the Gāthās¹³, and several other miracles and wonders of which the happening in that millennium of his is revealed¹⁴. ”

1. *Tvakhshākshātar*, comp. Av. *thwakhsh*, “ to exert.”

2. The Revelation. 3. *Zakāē min zak*.

4. *Dār-sush* ; comp. Av. *dāuru* and *snaithish*. It may mean “ by the spearing weapons,” or “ by piercing with spears” (comp. Av. *dāuru*, “ a spear,”)

5-5. *Mān min xermānē barā vadrtēnd*. 6. *Spārtigthēi*.

7. *Basaryd*, “ flesh,” “ meat-food.” 8. *Shedgānānd*.

9-9. *Rānak bandēh t Dahāk* ; comp. Pers., *rān*, “ driving,” “ expelling.” Refer to the *Zand t Vahmān Yasht*, chap. III., § 55-61 ; *Bāndahishna*, chap. XXIX., §§ 7-9 ; and *Dādistāna-t-Dīnīg*, question XXXVI. 97, wherein details are mentioned relating to Dahāk, Kereshāspa and others.

10. Comp. Old Pers. *udapatatā* ; Av. *ux* and *pat*.

11-11. *Pavan Frasha-heretēh kertārēh* ; Av. *Frashē-hereti*, “ resuscitation.”

12. *Ntvarishna*, “ embellishment ;” Av. *ni-var*, “ to decorate.”

13-13. *Gāsānēh*, “ pertaining to or contained in the Gāthās.”

14. *Paētāk*.

(11) And this, too, it declares, namely: "When that millennium, which is the second as regards¹ the Mazdayasnian Religion¹, comes² to an end², what is destined at the end of the² first century? (12) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself?' (13) And what is destined at the end of the second, and the third and the fourth and the fifth, the sixth and the seventh and the eighth, the ninth and the tenth century? (14) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself.'

(15) "And when thirty winters³ of its tenth century remains⁴, the maiden who is (named) Gûbâk-abû⁵, that one who is the mother of him who is Saôkshâns, the testifier⁶ (to the Revelation), that is, (he is) the demonstrator⁷ of the path by which to entirely remove⁸ the opposition of the Blemish-giver⁹, proceeds on to the waters, her family descent¹⁰ (is) from Vôhû-raôcha, the descendant of Frânya, who is connected with the family of Isatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra, and who is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvîj. (16) 'That maiden, whose name is all-overpowering¹¹, is so all-overpowering, as she through a delivery¹² gives birth to him who overpowers all, (namely) the injury from the demons as well

1-1. *Pavan Daëna Mazdayasnân.*

2-2. *Barâ sachêt*, "entirely passes." 3. Years. 4. *A-rânag*, "unpassed," "unelapsd."

5. The Pahlavi rendering of the Av. proper name *Eredatfedhri*, "having a testifying father," (see West, p. 115, note 1).

6. *Gûbâk*. 7. *Nimâtâr*, "one who shows" how to do a thing, "an exhibiter." 8. *Barâ-bûrtan*, "to carry away entirely or thoroughly."

9. *Aîb-dat* (the Evil Spirit) *paîttyârah*.

10. *Afash frâj taôkhmak*, lit., "her former lineage." See the footnotes to chap. VIII., §§ 18-19.

11. *Havispa tarvîntîlâr*; comp. Av. *vispa taurvairi*, "all-destroying." Comp. Av. *Fravardîn Yasht*, § 142: *Kanyâô Eredat-fedhryô asha"nyâô fravashîm yazamaidê, yâ vispa-taurvairicha nâma; avaiha vispa-taurvairi yaiha hâ tem zîzanât, yô vispa taurvayât daëvâatcha thaëshâô mashyâatcha, paîtishtâtêê jaë-harshtahê thaëshanghê*. The last three Avesta words are not rendered in the Pahlavi version given above in this section.

12. *Pavan zerkhânishma*, lit., "through begetting."

as¹ that from mankind.' (17) Then in that water she sits, when the maiden is fifteen years (of age), and it² gives into her³ him, whose name⁴ (is) the Victorious Benefitter, also (his) name (is) the Body-maker⁴; such⁵ ■ Benefitter as does good to all embodied lives, and such a Body-maker ■ seeks great⁶ comfort⁷ for embodied men, alike possessing body and possessing life⁸. (18) Not before that time⁹ had she coupled¹⁰ with men, nor afterwards when she becomes pregnant¹¹, nor before the time when she delivers.

(19) "When that man (Saōkshāns) becomes thirty years (of age), the sun stands still in the topmost part (zenith) of the sky for thirty days and nights long; and at that position it arrives again, namely, at that which is destined for it¹²."

1. *Zak-ich va zak-ich*, 2. The water. 3. *Zak baēn-dahēt*, "introduces or injects in that (maiden) "

4-4. Comp. Av. *Fravardīn Yasht*, § 129: *Yō anghat Saōshyāns Verethraja nāma, Astvat-eretascha nāma. Avatha Saōshyāns yatha vīspem ahūm astvantem sāvayāt; avatha Astvat-erētō, yatha astvāō hā ushtanavāō astvat-ihyējāngheṃ paitishtāt* Also comp. *Vendīdād*, XIX.

5. *Tanū-kertār*, for Av. *Astvat-erētō*.

5. *Chīgūn ham*, 6. *Madam*.

7. *A-sijth*, lit., "non-disturbance," "non-injury," hence, "ease or happiness."

8. According to the Avesta mentioned above, he will stand against the destruction of all bodily creatures, and help forward their physical and spiritual welfare.

9. Before she sat in the water of the river Kānsu.

10-11. See the foot-notes to chap. VIII., §§ 20 seq.

12. Lit., "which is fixed through destiny."

CHAPTER X.

About the miracles which (occurred) after the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of the Beneficent Victor,¹ until the end of 57 years of Saôkshâns² and the gift of the Renovation³ in the world.

(1) About the miracles of Saokshâns as to (his) person, splendour, (and) glory, it⁴ says thus : " When the last rotation⁵ of those rotations of the age (years) of Aûshîdar-mâh occurs, that man Saôkshâns will be born⁶, whose food will be spiritual, whose body (will be) like the sun [that is, his person will be ■ shining as the sun] ;" this, too, that " he sees from all sides with six eyes⁷, (and) he closely perceives the remedy for the afflictions of the *drûj*."

(2) This, too,⁸ that " he will possess⁹ the Kayânian glory, which (is) victorious, and which the brave Fraêdûn¹⁰ bore when Azi-Dahâka¹¹ was killed by him ; and Kaê-Haôsrûi¹² carried it when he killed the Tûra Frangrasyan¹³ (Afrâsyâb) ; and Frangrasyan bore it when he smote Dravê Zainîgâg¹⁴ ; (and)

1. *Sât-âdmand Pîrâjgar*. 2. The last of the 3 prophets who will accomplish the Resurrection and the Renovation of the world.

3. *Av. Frashô-keretî* mentioned in *Yasht* XIII., 58, *Yasna* LXII., 3.

4. The Revelation. 5. *Varîshnûth*. 6. That is, 28 years later than the date suggested in chap. IX., §§ 15-19.

7. That is, he ■ things three times more fully than the ordinary human being can do. 8. This, too, the Revelation declares.

9. *Lêvâtî yehûnûti*, lit. " will be with."

10. See vol. XIII., *Pahlavî Introduction*, § 25. 11. See *ibid.*, § 26.

12. See *ibid.*, § 39. 13. See *ibid.*, §§ 31, 39.

14. According to Darmesteter's version of the Larger *Bândahishna*, chap. XLI., " it ■ the name of an Arab chieftain who invaded Irân in early times and killed many with his evil eye, till the Irânians invited Afrâsyâb to destroy him " (see West, pp. 116-117).

Kaē-Vishtāspa¹ shall bear it when he sticks² entirely to righteousness, whereby he shall remove the *drūj* from this world of righteousness.³

(3) And this, too, that "During fifty-seven of his years (there) will be the annihilation of the devilishness⁴ of the two-footed race⁴ and others, and the suppression⁵ of sickness and old age, death and affliction⁶, and all other distresses of tyranny, heresy, and evil; (there) will be perpetual⁷ growth of fresh vegetation⁷, (and) joyfulness in all the creations; (there) will be seventeen years of vegetable eating, thirty years of liquid food, and ten years of spiritual food."

(4) "And all the grandeur and glory and power which have been in all those who (are) illustrious, glorious and powerful, will reach together in him who⁸ (will be) above them⁸, and in those who (will be) his; when many just and able⁹ ones will be well-helped forward¹⁰, and (rendered) splendid and powerful; and through their power and glory all the *drūjas* and (their) heroes¹¹ will be overpowered¹². (5) And all mankind will stand¹³ on one unanimous ground¹³ as to the Religion of Ahuramazda, owing to the will of the Creator, and the command to him¹⁴ (*Saōkshāns*), and the instrumentality¹⁵ of his companions."

1. See Pahlavi Intro., § 41. 2. *Hakhtē*.

3. See *Zamyād Yasht*, §§ 92—93.

4-4. *Dō-rangān taōkhmak drūjēh*.

5. *An-āvishna*, *lit.*, "without lustre," or "lifelessness." Comp. Pers *ab*, "lustre" as of a diamond.

6. Av. rt. *tish*, "to torment."

7-7. *Hamshak atvāra xartē vahshishna*.

8-8. *Ī madam an*. 9. Comp. Pers. *kal*, "just," "innocent," "noble."

10. *Hā-sachthasān*, Av. *sach*, "to proceed onward."

11. *Gurā-ash*, comp. Pers. *gūrā*, "a hero."

12. *Vāntshē*, Av. *van*, "to conquer."

13-13. *Madam atvā hamēh yegavmānd*, where *atvā-hamēh* means "unity."

14. *Ō* here used as a substitute for *ōd*.

15. *Avārth*.

(6) At the end of (those) fifty-seven years, the *drag* Aharman will be annihilated, (and) the Renovation of the Future-embodied-existence¹ will take place. (7) All the good creations will be endowed² with purity (and) complete happiness³. (8). Just as the Revelation declares, namely: "When that millennium comes to an end, which is the third of the Religion of the Ahuramazda-worshippers, then the Ahuramazda-worshipper, whose name is the Victorious, walks forth from (the river) Kânsû⁴ with a thousand companions and maidens⁵ of surpassing⁶ nature⁸, also virtuous attitude⁷, (and) of good character⁸; and he will smite the wicked men who are oppressive, and annihilate them."

(9) "Then those Ahuramazada-worshippers will smite, and (there will be) no smiters of them. (10) Then those Ahuramazda-worshippers will create a desire for⁹ the Renovation in the world, (they will be) ever-living, and ever-beneficent, and ever longing for the Lord¹⁰. (11) Then I, who am Ahuramazda, will produce the Renovation in the world according to (my) will, ever-living, and ever-beneficent, and ever-longing for the Lord."

1. *Frasha-kereta Tanû-t-pasîn yehvânti*.

2. *Nvârihênd*, "will be adorned or embellished."

3. *Av. pûru-shatîa*.

4. Name of a sea, which is identified with the Hâmûn Sea in Seistân. See *Bûdahishna*, chap. XIII., 16; XX., 34; XXI., 6-7.

5. Reading: *bigar*, comp. Arabic *bigar* or *bâgarah*, "a maid."

6-6. Reading: *pa vand hæma* for *pavan vand-hæma*, lit., "with a conquering nature." Here *vand* for *vandîg*.

7. Reading: *nôk-var-ich*; comp. Pers. *bar*, "bearing," "attitude."

8. *Hâ-râs*, lit., "of a good path."

9. *Kâmah yehabênd*. 10. Ahuramazda.

END OF BOOK VII.

દીનકર્દ કેતાબ,

તેની

અસલ પહલવી એબારત, ઈંગ્લિશ અક્ષરે તેલું વાંચણ,
ઈંગ્લિશ તથા ગુજરાતીમાં તેનો શરેહ સાથે
તરબુમો, અને તેમાં આવેલા મુશ્કેલ
પહલવી શબ્દોની ફરહંગ.

કર્તા:

દારાબ દસ્તુર ખેશોતન સંજાણા, બી. એ.,

નામદાર સર જમશેદજી જરથોસ્તી મદરેસાના વડા શિક્ષાચર.

વાંદ્યુમ ચઉદમું,

દીનકર્દના સાતમા પુસ્તકમાં આવેલું
પહલવી ઝરથોસ્ત-નામું, ભાગ ૨ એ.

નામદાર સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાન્સલેશન ફાઉન્ડેશન ત્રસ્ટી સાહેબોના
આસર હેઠલ છપાવી પ્રગટ કર્યું છે.

લંડન:

ફેગન પોલ, પ્રેસ, પ્રાન્સ અને કુપની.

૫૪૬જરદી સને ૧૨૮૪, ઈસ્વી સને ૧૯૧૫.

[All Rights Reserved.]

મુબમ મધે, “ધી કલ્તન પ્રીન્ડીંગ પ્રેસ” માં, મેસર્સ કલેરીજ અને કુંપનીએ,

“ધી બ્રીટીશ ઇન્ડિયા પ્રેસ” માં મી. મીલરે, અને “સાંજ વર્તમાન”

પ્રેસમાં મી. ર. ન. વાઝાપાધીએ દીનકર્દતુ આ ૧૪ મું વૉલ્યુમ જાધુ છે,

અને

કારાખ દસ્તુર પેશોતન સંજાણા, બી. એ., એ

નાં ૮૫, ખંજાલા હીલ, મુબમ મધે પ્રમટ કાધુ છે.

ગુજરાતી તરજુમાતું સાંકળતું.

હીનકંઈ પુસ્તક સાતમું,

પહેલવી અરધોશ્ત-નામું. ભાગ ૨ જો,

બાબ ત્રીજો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૪) અકુરમઅફ સાથની પહેલી ગોઠતેગોમાંથી પાછા ફરીઆ પછી
અરથુસ્તનું પોતાની પુઠાઈ પેગામબરીતું બહાર કરવું.
- (§§ ૫-૭) પેગામબર સાહેબની વાઅજો, ખાસ કરીને ખવએતૂગ-દસ, ચાને
બતી ભોગ આપવાની બક્ષમણુમાં, સાંભલીને છેગાઈ પડેલા ઠીકા
તથા કરપનો.
- (§§ ૮-૧૦) પેગામબર સાહેબના શીક્ષણોની સચાઈ, ઉસિકોના નખીરા તુર
અઉર્વાઈતા-દેગ જેવા પોહિયેલ અને દુરઅદેશ શખસથી કછુલ
કરવામાં આવી.
- (§§ ૧૧-૧૩) અરથુસ્તના કામ્સાધક શીક્ષણો અને અંગત ચાલચલણની તેઓનાં
સાંભલનારાઓ ઉપર ચમતકારીક અસર.
- (§§ ૧૪-૨૦) અઉર્વાઈતા-દેગ જેવા સામી પક્ષના સરદારને પોતાની હારોલમાં કેમ
સમજાવી લેવો તે બાબે અકુરમઅફ તરફથી અરથુસ્તને મહેલી વહી.
- (§§ ૨૧-૨૩) દીનને માટે પોતાની દુન્યવી માલમતાનો ભોગ આપવા અરથુ-
સ્ત પાસે અકુરમઅફે મોકલેલો વએદોઈસ્ત ઉપર પેગામ.
- (§§ ૨૪-૨૬) વએદોઈસ્તે એ માગણી સ્વીકારવા તકોબરીથી ના પાડી.
- (§§ ૨૭-૨૮) વએદોઈસ્તને શું શીક્ષા થશે તેવું અકુરમઅફ તરફથી બહાર થવું.
- (§§ ૨૯-૩૫) હોમતું ઇજેલું પાણી પાઈ કાળા ગોધાને સાજો કરીશો તે બાબેને
ચોળેજો.
- (§§ ૩૬-૪૧) અરથુસ્તની છાંદગીનો છેડો આણુવા અફરેમન અને તેના ગોઠીમાઓએ
કીધેલી છુપી મસલત અને અહુનવધર્મના પાક કલામની ચમતકારીક
અસરથી એ છુરાઈની શક્તિઓના છુપા હુમલામાંથી અરથુસ્તનું
બચી જવું.

- (§ § ૪૨-૪૬) એ પવિત્ર કલામનું અણુતર સાંભળી દેવાની શક્તિનું દુટ્ટી જવું અને તેઓનું જમીન હેઠલ બરાબ જવું.
- (§ § ૪૭-૪૮) દેવાની પરસ્તેશ કરવા લલા આદમીઓને કેવી રીતે બોલવી નાખવામાં આવે છે તેનું બયાન.
- (§ § ૪૯-૫૦) દેવાની પરસ્તેશ કરવાની જગ્યા તથા વખત.
- (§ § ૫૧-૫૩) દેવ પરસ્તનું માનવું કે તેની સંપત્તિ જે જથ્થાન દેવાને તેઓ આરાધે છે તેઓથી છે, અને અહુરમઝદે તે દેવ પરસ્તના અંતની કીધેલી આગાહી.
- (§ § ૫૪-૫૬) સ્પેન્ત આમઘતિના આકારમાં દુજ અરથુસ્ત્રને લલચાવશે તે માટે અહુરમઝદે આપેલી અરથુસ્ત્રને ચેતવણી, અને તેની કરપીણ શીક્ષાઓને કેમ તોડી પાડવી તે બાબે અહુરમઝદનું શીક્ષણ.
- (§ § ૫૭-૬૨) અરથુસ્ત્રને દુજે કેમ લલચાવ્યા, દુજને તેની કદરૂપી હાલત ઉંચાડી પાડવાની તેને કેમ ફરજ પાડી અને પવિત્ર કલામ પઢવાએ તે કેવી રીતે નાશ પામી તેનું બયાન.
- (§ ૬૩) અરથુસ્ત્રે માણસોને યોતનાં ભેદ ખુલ્લો કીધો.
- (§ § ૬૪-૬૬) વીસ્તારપની અરથુસ્ત્ર ઉપરની વધતી જતી મહેરબાનીને લીધે તેની ફરબારના ઉભરાવોનું અરથુસ્ત્ર ઉપર અદેખાઇથી જીવું અને તેને તોડી પાડવાનું કીધેલું કાવતું.
- (§ § ૬૭-૬૯) અરથુસ્ત્રનું કેદમાં પડવું અને તેનાં સંકટો.
- (§ § ૭૦-૭૨) યોતની ખુદાઇ યોગામબરીની સચાઇ સાબિત કરવા માટે અરથુસ્ત્રે કીધેલા મોજેખાઓ, જેવા કે મુલેલા મોધાને સજીવન કીધો, શાહ અને તેના લોકોના મનમાંના વીચારો વાંચીઆ, અને બાબીલોનીઅન જાદુગરીના દેશમાંથી નાશ કીધો.
- (§ § ૭૩-૭૬) દીનનાં સીધાંતોની વીસ્તારપ અને તેના દાનાઓની ખાતરી કરવા દાદાર અહુરમઝદના ફરમાનોથી બહુમન અને અરદીએહેશ્ત અમશાસ્પદોનું, તથા આદર યજ્ઞનું જાહેર થવું.
- (§ § ૭૭-૮૨) નવો દીન કશુલ રાખવા અને તેને પ્રજામાં ફેલાવવા માટે એ ત્રણ યજ્ઞોનો વીસ્તારપને યોગામ.
- (§ § ૮૩-૮૭) અમશાસ્પદોના સંદેશા લઇ જનાર નઇયોસંગ યજ્ઞદે ઇજેલા હોમનું પાણી તેની સાથ મંગ બેલીને પીવાડયું જેથી તે બલીબ્ય જીવાને શકિતવાન થયો.
- (§ § ૮૮-૯૦) દેવો, ખાસ કરીને યુસ્તાનો એશમ દેવ, યોતાની હાલતથી નાહિમેદ થાય છે અને ખ્યઓની પ્રજાની મદદથી ધરાનીઓને નુકશાન કરવા ઇચ્છે છે.

આખ ૪ થી.

એ બાબતી શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (૬૬ ૧-૨) અરથુસ્ત્રના ગાથાનું ગાયજી સાંભળીને વીસ્તારપના બાદશાહી મકાનમાં જીવવાલી તેમજ નીરજીવ પદાર્થોમાં ખુશાલીનું પેદા થવું.
- (૬૬ ૩-૪) આતશની વરનીરંગતો અરથુસ્ત્રથી કરી બતાવવામાં આવેલો અખતરો અને પ્રજા ઉપર તેની અસર.
- (૬૬ ૫-૭) દીનને ફેલાવવા માટે અરથુસ્ત્રે વીસ્તારપને કાઢેલો આમલ.
- (૬૬ ૮-૧૦) જુદા જુદા કુતરો અને એલમો ઉપર અરથુસ્ત્રનો અભયમ શણુ.
- (૬ ૧૧) અવસ્તા એજ એક મોટો મોજેજો.
- (૬૬ ૧૨-૧૩) પેશાતન જેવા એક બેટાની અકુરમજદ તરફથી વીસ્તારપને ભેટ.

આખ ૫ થી.

એ બાબતી શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (૬૬ ૧-૨) વએસપ કુટુંબના સએતની રથને લગતો મોજેજો.
- (૬૬ ૩-૧૦) સએતની રથના મોજેગતું, વીસ્તારપના ફરમાનથી લોકોમાં ગાંધેર દેખાડવું, અને તેથી કરી વીસ્તારપની લોકપ્રીયતાનું વધવું.
- (૬૬ ૧૧-૧૨) એ રથનું બે રથમાં છુટું પડી જવું.
- (૬૬ ૧૩-૧૪) આ અને આગલ આખમાં વલુવેલા મોજેજોઓનાં તુરત વેલાના તથા લાંબે વખતે નીપજનાર પરીણામોનું બર્ધાન.

આખ ૬ થી.

એ બાબતી શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (૬૬ ૧-૨) પેગામબરના મેલાઓના મોજેજોઓ વીંશિનો ઇસારો અને સીકનદરથી થયેલી ખરાબી પછી અવસ્તાની ફેતાબીતો ફરીને મોજે-ઇ-શાયગાનમાં એકઠો કરવામાં આવેલો સમલ.
- (૬૬ ૩-૪) અરપંદ્યારના બેટા બહમન સુધી ઉતરી આવેલા દીનના સુધાર-કોનોનું બહુ કામ.
- (૬૬ ૫-૬) વડા દસ્તુર સએનવના મોજેજોઓ તથા ઇરાન ઉપર સીકનદરે વરસાવેલા ગજબો.
- (૬૬ ૭-૧૦) ચાર વડા દસ્તુરો, અરેઝવાઓ, સુતો-રપાદાઓ, અરપંદ્યાઓ તથા રપેન્તો ખત્વાઓએ આપેલું દીનને રક્ષણ.

- (§§ ૧૧-૧૭) સાસાની વંશના પહેલા શાહ અરદશીર અને તેના વડા વજીર અને હસતુ-રાન હસતુર તનુ-સરે પોતાના જમાનામાં દીન સમારી તે ખામેનું વણું ન.
- (§§ ૧૮-૨૦) આદરખાહ માહરેરૂપદાનથી દીનનું સમરાવું.
- (§ ૨૧) મીનોચીહરના એક નખીરાથી થયેલો દીનને હાથદો.
- (§§ ૨૨-૨૫) ધરાન દેશમાં માનીતા વીચારોનો ફેલાવો.
- (§§ ૨૬-૨૭) મઝદકના ઉભા કીધેલા દીનનું ધરાન દેશમાં ખરપા થવું.
- (§ ૨૮) સાસાની રાજા નવશીરવાન ધરાનનો છેલ્લો રાજા હતો જેને આપણી પૂરાણી દીન ફરીને સુધારી.
- (§§ ૨૯-૩૨) દુનીઆની ખરાબી કરનારાઓના આવવાના ચાર ચિન્હો અને એ રોશની વગરના જમાનામાં જ્ઞાનનો સદંતર નાશ થતો અટકાવવા માટે લેવા કહેલી સાવચેતી.
- (§§ ૩૩-૩૭) સુરાઓથી નીપજાવવામાં આવેલી ધરાન દેશની દીનપરતી અને પડતી, દીનના ખરા સરદારોને તાએ થવા લોકોએ પાડેલી ના, અને દેશમાં એમર ફેલાયલી બદી.
- (§§ ૩૮-૩૯) દીનની હસ્તી ચાલુ રાખવા કળે થયેલા આ બાબમાં વણુંવેલા મોજેબઓની સારી અસર.

બાબ ૭ મો.

આ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાણું.

- (§§ ૧-૩) ઝરયુશ્વરના હંખરાની નવમી તથા દસમી સદીઓ. ફરમયાન ધરાની દીન અને દેશની ખીગદી બચલી હાલત.
- (§§ ૪-૬) એ સદીઓમાં ધરાનમાંથી સદયુક્ષોનું દુર થવું અને તેઓની જગ-યાએ દુરયુક્ષોનું આવવું.
- (§§ ૭-૧૦) સમલા કાયદાઓ તથા કાનુનોનો ભંગ, અને સંસારની એકચતાનું છુટું પડવું.
- (§§ ૧૧-૧૨) લોખંડી જમાનાની સર્વથી નીચલી હાલત.
- (§§ ૧૩-૧૮) દીનીક સત્તાનું રાજ્ય કારોબારથી છુટું પડી જવું, અને દીનની હલકી હાલત.
- (§§ ૧૯-૨૧) શારીરીક તથા નૈતીક આફતોનું વરસવું.
- (§§ ૨૨-૨૩) લાલી દીનનું લોકોમાં પંથરાવાનું અટકવું.
- (§§ ૨૪-૨૭) બદબખ્ત હલકા લોકોનું ઉંચ હાલતે થોડો વાર પુગલું અને ગરીબ અશો મદનું હસીમાં તથા ધીકારમાં આવી પડવું.

- (§§ ૨૮-૩૧) એવા સીકા જમાનામાં પણ પવિત્ર પુરુષો થશે જેવાની હરતી હોશેદરના આવવાની અગમચેતી દાખલ ગણાશે.
- (§§ ૩૨-૩૭) ટોંગ તથા હમાઇનો જમાનો જે અધર્મી રહી પોતાને દીન પાલતો લેખે છે, દુરાચરણને સદચરણ તરીકે ગણે છે, અને પોતાને હાથેજ પોતાની ખરાબી કરે છે.
- (§§ ૩૮-૪૩) સત્તાલ કીધા છે કે એક વારની પડતીએ આવેલા લોકો ફરીને ઉંચ તબક્કે પુગશે કે, અને નબલા પડી ગયલા રાજકરતાઓ ફરી પોતાની અસલી છુલંદી મેલવશે કે ?
- (§§ ૪૪-૪૭) અશો ઓથો મયાનની તેના ૧૫૦ એલાઓ સહીત ફુનીઆને બદીથી દાલવાને માટે આવી પુગવાની અગમચેતી.
- (§§ ૪૮-૫૦) ઓથો મયાનના શીક્ષણોની લક્ષી અસર પાળે.
- (§§ ૫૧-૫૪) અરથુરના હજારની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો અને શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતું આકાશમાં છુપાઇ રહેલું.
- (§§ ૫૫-૫૮) હોશેદરનો અમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૫૯-૬૧) હોશેદર જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે ફુનીઆનું શાંત થવું અને સુધરવું.

આખ ૮ એ.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§ ૧) શારીરીક આકારમાં જનમ લીધા તે વેલાએ કીધેલા હોશેદરના મોજેજાઓ.
- (§§ ૨-૭) મહરકુશ જાદુગરના સાત શીયાલાઓની સખતાઇ, અને ત્યાર કેડે આલમતું ફરીને નવું થવું.
- (§§ ૮-૧૨) કોરેને જામે નહી કરવાનું અરદીખેલેસ્ત અમશારપંદતું આદમીઓને દરખાન.
- (§ ૧૩) એ જમાનામાં કેટલાં માણસોને મુકિત મલશે અને કેટલાનો નાશ થશે તેનો અડસટો.
- (§§ ૧૪-૧૭) હોશેદર માહના હજારની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો તથા શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતું આકાશમાં છુપાઇ જવું.
- (§§ ૧૮-૨૧) હોશેદર માહનો અમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૨૧-૨૩) હોશેદર માહ જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે ફુનીઆના ફાયદા કાઢે તેના કીધેલા મોજેજા.

આખ ૯ મો.

એ બાળની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) શારીરીક આકારમાં જનમ લીધો તે વેલાએ કીધેલા હોશોદરના મોજેગ્યો.
- (§§ ૩-૬) હોશોદર માહના હજારના પહેલાં દસ સાલમાં માણસ જાતના વધારાના દેખાઈતા ચીનહો.
- (§§ ૭-૯) કેવળજાતનાં મોતનું દુર થવું, અને માણસોની હલવે હલવે ખોરાક તથા પીણું વગર રહેવાની શક્તિનું આવવું.
- (§ ૧૦) ઝોહાકનું બંદમાંથી છુટવું, અને તેને મારવા કાળે કેરસારપનું ખાખમાંથી ઉઠવું.
- (§§ ૧૧-૧૪) હોશોદર માહના હજારની એક એક પછીની આવતી સદીઓને હોહો તથા શરૂઆત દેખાડવા કાળે ખોરશેદનું છુપાઈ જવું.
- (§§ ૧૫-૧૮) સોશીઓસનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§ ૧૯) સોશીઓસ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પુગે છે ત્યારે ખોરશેદનું થંભા ઉભું રહેવું.

આખ ૧૦ મો.

એ બાળની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) સોશીઓસની ચમતકારીક શક્તિઓ તથા સીદિઓ, અને કથાની ખોરશેદનું તેનામાં ઉતરવું.
- (§§ ૩-૫) સોશીઓસના ૫૭ વર્ષમાં આદમ જાતનું જલદી સંપૂર્ણ થવું.
- (§§ ૬-૧૧) માણસ જાતનું સંપૂર્ણ ક્ષોગર્દ થવું.

દીનકર્દ,

પુસ્તક સાતમું (ચાલુ)

પહેલવી ઝરથોસ્ત-નામું, ભાગ બીજો.

બાબ ૩ જો.

પહેલવી ગોક્તેગોથી તે સાતમી ગોક્તેગોના છેડા લગન (જે ઝરથુષ્ટ્ર સાહેબને અહુરમઝદ સાથે) દસ વર્ષના લાંબા અરસામાં થઈ હતી^૧ (તે અરસામાં) બહેર થયલા મોજેબઓ વીધે; અને (તે પેગમબર સાહેબની) દુન્યામાં દેખાડેલી અગમચેતી કરવાની (અદ્ભુત) શક્તીથી તેઓ વખાણને પાત્ર^૨ થયા હતા તે વીધે; અને તે દસ વર્ષનો અરસો કે જેમાં આ (સાત) ગોક્તેગો થઈ ગઈ હતી^૩ (તે અરસા) પછીના જે વર્ષમાં આશીરવાદને લાયક^૪ (શાહ) કબ્જે ગુસ્તાસપ તરફથી દીન કબુલ રાખવા (વીધે).

(૧) એક મોજેબ આ (હતો) કે જે^૫ તે (પેગમબર સાહેબ) પહેલવી ગોક્તેગોમાંથી પાછા ફરીઆ^૬ ત્યારે બહેર થયો હતો;^૭ ત્યારે તેઓએ ઠાઠાર અહુરમઝદના પહેલાં પ્રથમ ફરમાનથી, જ્યારે તેઓ કીકો અને કરપનેના ટોલાંની વચમાં માત્ર (એપલાજ વીંતણઈ ગયા) હતા ત્યારે, તેઓએ

૧. ચેહુવૂન્ત. લખનાર કહેવા માંગે છે કે એ ૭ ગોક્તેગોને ૧૦ વર્ષ લાગ્યા હતાં કે જે અરસામાં, આ બાબમાં જણાવેલા, ઝરથુષ્ટ્રના મોજેબઓ બહેર થયા હતા.

૨. અવં ક્રિ, “વખાણ કરવાં.” એ શબ્દનો અર્થ આશીરવાદ પણ થઈ શકે. જો એને આગલા શબ્દ સાથે જોડીને વાવરીગાન વાંચીએ તો અવસતા વેરે “માનવું” ઉપરથી એનો અર્થ “વિશ્વાસની લાયકાત” (trustworthiness) થા “યકીન” થાય.

૩. સીગુન આખર મીન ૧૦ રનત હા અમેન હુમ પ્રસગીહ પવન ર રનત. એલેબોલ તરજુમો:—“જે વર્ષમાં, જેમ તે ૧૦ વર્ષ પછી (અનુ) તેમ.....”

૪. જુલો અવં ખરેજ, “આશીશ દેવા” (to bless) અથવા “જુલદ કરવું.”

૫-૫. પએઠાક અદઈ અમત.

૬. લખનાર ચેહુવૂન્ત, જુલો ચાલુ દારસી શબ્દો, બાઝ-શુકન, બાઝ-આમદન; એલેબોલ તરજુમો આ પ્રમાણે છે: “જ્યારે તે (ઝરથુષ્ટ્ર) પહેલી ગોક્તેગોમાંથી પાછો (ફર્યો) હતો ત્યારે.”

(પોતાનો) પેગામભરી દાવો આપકાર કર્યો,^૧ કે જે તેઓના વીચાર પ્રમાણે અહુરમઝદ પરસ્તી દીન અને અહુરમઝદની શાંતી હતાં; જેવી (આ ચીજ)^૨ તેઓએ મોટે અવાજે સરોદ સાથે જાહેર કીધી, તેવાં તુરતજ અહુરમઝદની દીન તરફ માણસ જાતને તેઓએ ખેંચ્યાં.^૩ (૨) સખબ કે આ પ્રમાણે દીન જણાવે છે: “ત્યારે તેઓ કે જેઓ મુકામે કરી ઠરીકામ થઈ ગયા હતા અને ગાય દોશની માણેકી લોગવતા હતા,^૪ જેઓ (આ) ખાકી દુન્યામાં (મુદરે) કુસ્તીનાં^૫ (પવીત્ર પહેરણ) સાથે હતા, (અને) જેઓ શારીરીક હસ્તી ધરાવતાં હતાં તેઓ માટે અરથુસ્ત્ર સાહેબે તદન નકી કર્યું હતું^૬ જે તેઓ ઉપર પુખ્ત ધ્યાન આપવું.”^૭ (૩) અને જ્યારે તેનાં વચનો^૮ સાંભળવાને માટે તેઓ તરફથી (તેને) એલતેમાસ કરવામાં આવી,^૯ ત્યારે અરથુસ્ત્ર સાહેબે અપોષ્ટ શું હતી^{૧૦} તે (પોતાનાં) જીવંદ જ્ઞાનથી^{૧૧} શારીરીક હસ્તીવાદી દુન્યાને^{૧૨} મોટે અવાજે જાહેર કર્યું. (૪) “અપોષ્ટની વખાણ કરવી તથા દેવોને ધીકારવા અને (અપો) અરથુસ્ત્ર સાહેબની માહદયસ્તી દીનને નમસ્કાર કરવો^{૧૩} તથા અમષાસપંદોની યજ્ઞસ્ત^{૧૪} તથા વખાણ (કરવી), એ હું તમો (આદમીઓ) માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ તરીકે જાહેર કરું છું”^{૧૫} અને વળી (તેઓને) જણાવું^{૧૬} જે દેવોને

૧. કરીતૂન; બોલેબોલ અર્થ “બોલાવ્યાં.”

૨. એટલે, દીન.

૩-૩. માનિશન-આઓમંદ વ ગઓરપેન્દ-આઓમંદ.

૪. એક ઇ પવન અધવ્યાનગહાન, જીવો અવં અધવ્યાઓંધહન (ધાતુ યાઓંધહ “પેહરવું”) એટલે “કુસ્તી,” જે દીનની નીશાની છે.

૫. હમ-આરાસ્ત.

૬. બરા-નિગીરિશનીહ; ખરું જોતાં બરા-નિગીરિશન (શક્યાર્થ) એપ્રઓ.

૭. ઓલ ન્યાકશિશન ગુમિશનીહ બરા મત, બોલેબોલ તરજુમો: “(જ્યારે) (તેની) વાઓંજો સાંભળવાને માટે (તેઓનું) આમંત્રણ તેને) પહોંચ્યું.”

૮. નિવીદિશન; જીવો અવં નિ-વિદ, સૌં નિ-વિદ, “આમંત્રણ કરવું,” “સાહચર્ય ઇચ્છવી” (યસ્ન હા. ૧-૩૦ ૧-૧૯).

૯. ઇ યશારએધહ, અસલ અર્થ “અપોષ્ટની (હાડમંદ દુન્યાને),” યા “અપોષ્ટ શું છે?”

૧૦. પવન મદમ રસિશનીહ.

૧૧. અથવા “ખાકી દુન્યાને.”

૧૨. અવં ક્ર અને નમ “સાતપૂર્વક નમન કરવું,” “નમવું.”

૧૩. આ-યઝિશન ૧૪. ઓલ લહૂમ પાહહૂમ યેમલેલૂનમ ૧૫. આગાસ દહિશનીહ.

માટેનો વીરસકાર,^૧ તથા જાતી ભાગ^૨ (તેઓ સાફ) ઉત્તમ (છે);^૩ જેથી કરીને તે બુદ્ધિબળ જે (ઝરથુસ્ત્ર સાહેબે) દેખાડ્યું તેથી તે લાયક કાર્ય^૪ (જે) મોટું (છે તે) ઉપર તેઓની આસ્થા ખસશે, કે જે કાર્ય ઉપર તેઓની દીક્ષોણ^૫ સર્વથી વધુ હતી—ખીતાનો, ખેટીનો, ખેટાનો તથા જે (ભાવતરે) તેઓને જનમ આપ્યો તેનો, તથા બાઇનો અને બેહુનનો (સ્વભાગ).^૬

(૫) એવું જાહેર થયલું છે કે તે વાએઝ (સાંભલીઆ) પછી, અગ-ણીત કીકો અને કરપનો, (જેઓ) દેવાને પુજતાર (હતા), તેઓ ઝરથુસ્ત્ર ઉપર ધસારો લાઈ ગયા,^૭ અને તેને મારી નાખવાની ઠાણેશ કીધી; જે પ્રમાણે દીનમાં જણાવેલું છે કે:—“ત્યારે પછી તે દૂર (કરપનો,) જેઓ તેની નજદીક ખેઠા હતા, (અને) તુરના નજદીકના ખેશીઓ,^૮ જેઓ (તેના) તાખેદારો^૯ હતા, તથા તેઓ સાથે તુરનો લાઈ (હતો), તેઓ નાસી ગયા, જાણે કે તેઓ શરમાલ પુરૂષો હોય.” [યાને, તેને (ઝરથુસ્ત્ર સાહેબે) “ખેતવદથ”ને લગતું^{૧૦} શીક્ષણ તેઓને આપ્યું કે તે પ્રમાણે તેઓ વસ્તે (તે શીક્ષણ સાંભલીને) તેઓ શરમીંદગા થઈ ગયા હતા.]

૧. આ-ગઝિરન.

૨. ખવએતુકદસ. એ શબ્દની સમજણ માટે જુવો “The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Iran” જે વીપય મેં ઇ. સ. ૧૮૮૮ માં પ્રગટ કીધી હતો.

૩. હું-દર્-તુમની વતી હું-દરદમ છે.

૪. યાને બાપનો, પોતાની મોહરદાર તથા બચ્ચાને માટેનો જાતી ભાગ અને બચ્ચાઓને તથા મોહરદારને તે ખીતા તરફનો; તથા બાઇઓને તેઓની બેહુનો તરફનો જાતી ભાગ અને બેહુનોને પોતાના બાઇઓ તરફનો.

૫. જુવો અવ૦ સર, “ફૂખ દેયું,” “હુકમ કરી નાખવા.”

૬. પહલવી, હુવાત અદીન.

૭. બેલેખોલ તરજુમો: “જેઓએ એકજ કુટુંબની ઓરતોનું કુલ પીધું હતું.”

૮. વિહર-દાર, “જે કોઈ તેના હુકમ યા ફરમાન મુજબ ચાલે તે,” “મસ તીઓ,” “સાગીર.”

૯ મુન શમ યહેવુન્ત; અવ૦ ફરારેમ.

૧ આ તથા ૭ મા ફકરા ઉપરથી દીક્ષે છે જે અસલી તુરાનીઓ, અને ખસુસ કરીને જે કીક અને કરપનો ઝરથુસ્ત્રના દીન દુશમનો હતા તેઓ, ખવેતુકદથે શબ્દને ખરાબ અર્થે વાપડતા હતા. એ કારણસર પેગમબર સાહેબનું શીક્ષણ તેઓમાં ખોટી રીતે સમજવામાં આવતું હતું અને તેનો ખોટો ભાવાર્થ હાથે કરીને ઉડાડવામાં આવતો હતો. “જાતી ભાગ” અને “આત્મ સ્મરણ”ના અવસ્થાના ખ્યાલને ધણીજ નજદીકના સગાંવહલાંઓના લગન કરવાના શીક્ષણમાં ફેરવી નાખવામાં આવ્યો હતો. આ ઉપરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે ત્યારે ઝરથુસ્ત્ર સાહેબ પોતાની વાએઝ આપતા હતા ત્યારે સાખી પક્ષનાઓ સાંભળનારાઓમાંથી કો નાસી ગયા હતા.

(૬) આ તુર તે પેલો તુર (હતો) કે જેનું નામ અર્ધિવાંછતા-દે'ગ હતું, અને જે ઉસીક્ષોની^૧ ઓઘાડનો નખીરો હતો; (તેને એ નામ આપવાનું) કારણ એ જે તે જગ્યાનો એ એક મોટો રાજકરતા હતો, અને તેની પાસે બહુ સેપાહ તથા સત્તા હતાં.

(૭) તે દૂર (કરપનો) એ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “અરે તુર ઉરવાં છતા-દે'ગ, ઉસીક્ષોના નજદીકના ખેશી! જે (માણસ) પાસે થોડું (જ્ઞાન) છે તેની પાસેથી શું તેઓએ મોટાઈની આશા રાખવી જોઈએ? કયાં આપણે એ મોટા (માણસ) ને તે સખખસર થાર કરીએ કે જે (આપણા ધર્મના) નેક વચનોને પોતાના (પુરાં શીક્ષણો)^૨ સાથે લેલી નાખે છે; જેવા આપણે ખેતવદ્યને માટે (ચોકસ છીએ) તેવા આપણે તેમાં^૩ (ખીછ) કંઈ ચીજ માટે એટલા નફા છીએ કે તે નહીં કરવી? તે (ઝરથુસ્ત્ર) આપણામાં શકે ઉત્તપન કરે છે^૪ (એમ કહીને) કે આપણે તે કરવી જોઈએ.”

(૮) તે ઉપરથી ઉસીક્ષોના નખીરો તુર ઉરવાંછતા-દે'ગે આ પ્રમાણે કહ્યું: “તે પુરૂષ કે જે મારા મત (આધન) પ્રમાણે^૫ હાડમંદ દુન્યાના સભલા (માણસો)માં સર્વથી અજાયબ જેવી ઇચ્છાઓ^૬ કરાવતો જણાય છે, જે તમામ હાડમંદ દુનીયામાં (એખલોજ) સત્તા મેલવશે, તેને તું ના માર, કારણ કે એમ મને લાગતું નથી કે એ તું એને આ (સખખ) સર મારે તો આ જેહાનમાં ઠાકુપણ થશે લાંબી^૭ વખત રહે, [એટલે જે, ઠાકુપણનો

૨. એ ગાથા હા. ૪૪-૬૦ ૨૦ માં જણાવેલા તુરાની ઉશિક્ષ ટોલો છે કે જે ક્ષત્રીઓ અને કરપનોની પેઠે ઝરથુસ્ત્રની સાથે હતો. એ ફકરામાં જણાવે છે: થાઇશ ગાંમ કરપા ઉસીક્ષ્યા અએષેમાઇ હાતા યાયા કવા આંનખેને ઉરહાયતા.

૩. અઝશ મસ યનસેશુનાં મુન કસ દાસ્ત (કસ-દાસ્તને ખરે રીતે તો કસ-દાસ્ત વાંચવો જોઈએ; ખીછ રીતે એ કસીહુસ્તખી વાંચી શકાય).

૪. યાતે તેના ધાર્મિક વીચારોમાં.

૫. યાતે તે દેવ-પરસ્તોનાં ધર્મમાં.

૬. પહલવી હુમાએ વખીદૂનાં.

૭. મુન—અમ આધન.

૮. કામક-દોઝત્તૂમ (જીવો અવગ દોઝત્ત, “આંખ”); એલે એલ તરજુઓ: “વીકારો જેની ઉપર ધણીજ નજર રાખવામાં આવે છે (તપાસ રાખવામાં યા ધર્માં નમાં રાખવામાં આવે છે).”

૯. લા, હના રાએ, દેર ઝિમાન હાનાગીહુ યહેવતન, લી મેદમ-મુનસ્ત.

સરહાર (આહુકે ઈ દાનાકીહ) કે જે આના જેવો સમજ શકતીવાહો^૧ છે, તે હસતી ધરાવતો બંધ પડી જશે], તે સખખ સર જે તેઓ આવી સરસ સમજ ધરાવનાર શખસને મારે તો ઘણા લાંબો વખત સુધી^૨ (હન્યામાં) ડાહ્યણ હસતી ધરાવતું બંધ પડશે.” (૬) ત્યાર પછી ઉસીકોના નખીરા તુર ઉરવાઈતા-ફેંગે (ઝરથુસ્ત્રને) આ પ્રમાણે કહ્યું; “મારા વીચાર^૩ પ્રમાણે, તું કે જે ખાલેસ સમજ શક્તિ ધરાવે છે^૪ તે પાક છે.”

(૧૦) તે ઉપરથી ઝરથુસ્ત્ર નીચે પ્રમાણે બોલ્યો: “તે શખસ કે જેને મારી સામે (આ ચીજ) જાહેર કીધી તેના જેવો હું એક હલકો (અ-ફાજ) વક્તા થઈશ નહીં; તેને માટે (આ) (નીચે જણાવેલા) શુણો^૫ સર્વથી વધુ લાલકારી^૬ છે:- ઇશરી પ્રેરીત (inspired) વાચા,^૭ સ્વભાવ આશુષણ પામેલો સ્વભોગ, વડા હસતુરની^૮ નેમણુક અને (અહુરમઝદની) વઝસ્ત કરવી.

(૧૧) અને અત્રે એક મોટા મોજેળા સમાન, ઘણાઓને ઝરથુસ્ત્રની ખરી મીનોઈ સરહારી^૯ તથા કીતીવંત હીમત^{૧૦} નજર પડ્યાં કે જેની તૈયારીથી^{૧૧} તે સર્વોપરી સરહાર તથા ઠાઠાર અહુરમઝદની શાંતી

૧. આ ફકરામાં ફૂ-ચિમીગ શબ્દ બરોબર લાગુ પડે છે. અસલ હસ્તલેખ એને ૬ માં ફકરામાં હુ-જમનીગ વાંચે છે, જે નક્કલ કરનારની સ્તુક દોસે છે. ફૂ-ચિમીગનો અસલ અર્થ “સારી સમજ શક્તિ” અથવા “તર્ક શક્તિ” થાય છે. અત્રે ઝરથુસ્ત્રના દુશ્મનને તે પેગામબરની ઉંડી અને સ્પષ્ટ શક્તિની ખાલી ચાંદ હોય એમ લાગે છે. એ એઓની વાંચેઝની જાણવાળેગ ખુબી હતી.

૨. વાચો: અરીકે દાનાકીહ લા ચેહુવનેક.

■ બોલેબોલ અર્થ, “મારે માટે તો”, યાને “જ્યાં સુધી મને લાગતું વલગતું છે ત્યાં સુધી.” (લી રાઇ).

૪. ફૂ-ચિમીગ.

૫. ઇયાવિરન.

૬. અવઝૂનિગતૂમ, અસલ અર્થ, “ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર,” “ઘણોજ મેહરબાન.”

૭. અંદગ ગુબિરનીહ, અસલ અર્થ, “જીવનનાં અંદરના ભાગમાંથી જાહેર કરવું” યા બોલવું” અથવા “અંદરની યા પ્રેરિત વાચા.”

૮. હસ્તોખર કઈન; અત્રે એક લાયક શખસની કોમના વડા હસ્તુર તરીકે નેમણુક કરવી એ એક સ્વાખતું કામ ગણવામાં આવ્યું છે. એ ઉપરથી ફેખધતું છે જે એક જરથોસ્તીએ પોતાની જાંઘીમાં પોતાને માટે એક હસ્તુર પસંદ કરવા જોઈએ.

૯. ફૂ-અફહલ.

૧૦. ગઠા-અમાવન્દીહ; જુવો અવન્ અમવન્ત.

૧૧. પસિજગ, જુવો ફાન્ પસીહલ, “તૈયાર થયું.”

(પંથરાય); અને (વળી અત્રે) તે ઉંચ પંકતીના (મદમ) દુન્યાના પેશામબરની જે ઉમદા મોતેબરી (હતી) તે જોવામાં આવી, કે જે (પેશામબરના શીક્ષણ)થી જે કોઈ બેશરમી^૧ આધરો હોય,^૨ આ જુપી હીલચાલો કરતો હોય (hypocrite) આ ઘણી રીતે (ગમ્બીર) હુર્યો હોય તેને સારા સ્વભાવ ઉપર તથા સારી આલચલણ^૩ ઉપર રહેતુમાઈ કરવામાં^૪ આવતી હતી. (૧૨) ત્યાર પછી હરામખોરી^૫ (ભેવો), કે જે ધાસતીના ગુણ પેઠે તથા નાસતીકપલ્લાના ગુણ પેઠે, જુદી જુદી જાત (અથવા ધર્મ)ના અસંખ્ય લોકોને પોતા^૬ તરફ ખેંચનારી^૭ છે, કે જેમ કરતાં તે પુષકલ જુઠાઈ^૮ ને પોહ્યે છે; તે શખસ કે જે આલસુ છે તે અરથુસ્ત્રની રહેતુમાઈથી થોડા થોડા તે (હરામખોરી)ની સાંમે^૯ થતો જાય છે, (તેનો) નાથ કરનાર (થાય છે); અને (તેથી કરીને તે) મોટાઈને માટે (અરથુસ્ત્રની રહેતુમાઈથી) કોથેશ કરનારો (થાય છે). (૧૩) (એવું) જાહેર થયલું છે કે (દીનના) એ મજબુત^{૧૦} ચોદાના આ બે (સદગુણો), તેનું અંતઃકરણ અને તેની શ્રેષ્ઠ (અવરતર) વીચાર શક્તિથી, અને તેની કીર્તિથી (આ દુન્યામાં) પુષકલ (કબલ) હોલત હતી કે જે પ્રકાશીત^{૧૧} હતી.

(૧૪) હેયનો રાજકતા તુર જેનું (નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ (હતું) તે (પોતાના) ગુસ્સા, તથા (પોતાના) જુસ્સા^{૧૨} અને નાસીપાસી^{૧૩} વચ્ચે અરથુસ્ત્રનું

૧ નંગીહ; નંગીહની વટી વપડાયો છે. ફાં નંગ, “ચરમ.”

૨. જુવો રસ્પતગીહ, દીનકર્દ વોલ્યુમ ૧૨ સુ, ખાખ ૬ મો, સફા ૫૭ મો સતર ૧ થી; ફાં રસ, “આધરો.”

૩. ખૂપ ખુફ, “સદાયરણ.”

૪. હૂ-પતગ; સરખાવો ફારસી પદ, “રખશક”, “મુરખી.”

૫. રાધીનિશન; રાધીનીત ને માટે વપડાયો છે.

૬. અખીશકારી, “સુસતી,” “આળસાઈ.”

૭. એટલે, હરામખોરી તરફ.

૮. ખાસ્તાર અથવા હુશ્માતાર.

૯. કબલ દૂગીહ.

૧૦. નિમૂતાર, જુવો હાલતી ફારસી જખાનના એજ શબ્દનો અર્થ.

૧૧. જુવો અવં સ્તમ.

૧૨. ખનીત, અવં ખન, “પ્રકાશનું.”

૧૩. જુવો પહલવી સારીફન; જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૭ સુ, ખાખ ૧ લો, ફકરો ૬ મો. સફા ૨૩, સતર ૪ થી; એ શખ્દ એ વોલ્યુમના શબ્દ કોષમાં પણ છે.

૧૪. વાંચો: અવખસ, “નાસીપાસી.” જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૬ સુ, દીખાવો, ફકરો ૨૭ મો, સફા ૧૨ મો, સતર ૧ થી, અને તેનો શબ્દ કોષ.

મરણ (નીપળવવા) માટે, અહુરમઝદની દીન (સાંભલવાને) માટે, કીકા અને કર-
પનોને આમંત્રણ કર્યું, કે જે પ્રમાણે દીનમાં કહે છે: “અને ઝરથુસ્ત્ર
આ પ્રમાણે બોલ્યા: ‘અએઉસીક્ષોના નખીરા, તુર, (જેનું નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ
છે! આ હુનીઆમાં અપોઈ (જાહેર થાય) ! ઝરથુસ્ત્રની માઝદયસ્ની દીન સઘલી
દેવપરસ્તીનો નાશ કરશે.’” (૧૫) ઉસીક્ષોનો નખીરા, તુર જેનું (નામ)
ઉરવાઈતા-દેંગ હતું તે આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અએ સ્પીતમાન ખાનકાનના
ઝરથુસ્ત્ર! તે ધાર્તી કે જેની અંદર તું પોતે પણ છે તેમાં તું મને ખેંચી શકશે
(આખેજાએ) નહી.”

(૧૬) અને તેને, ઝરથુસ્ત્રે, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: “અહુરમઝદે
મને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘જ્યારે તું (હમારી) મીનોઈ હુન્યામાં
હમારી તરફ આંચો છે, ત્યારે (કહે કે) હાકમંદ હુન્યામાં આદમીઓમાં તે
લલા જોરેમંદ પુરોહિત કે જેઓ લડવઈઆઓ છે તેઓને જાણવનાર કોઈ
છે? જે કાયદા માટે ઘણો ઇચ્છા રાખનાર છે, અને ગાય ઢોર માટે
ઘણો ઇચ્છા રાખનાર છે, અને દુરના દેશોમાં ઘણો કીર્તિવંત અને ઘણી
જાતના ખોરાકનો પુષ્કળ ધરાવનાર’ [યાને, એ પુષ્કળ ચીજો આપી દીધે
છે], તથા ઘણી રવેશ^૧ પુષ્કળ પરોણાગત કરનાર^૨ છે યાને, (એના) દરેક
જાતના ખજાના^૩ તું આરણું ઉઘાડું^૪ છે] (૧૭) એ તેને (અહુર-
મઝદને) જવાબ વાલ્યો: ‘ઉરવાઈતા-દેંગ તુર, જે ઉસીક્ષોનો નખીરા છે.’”

(૧૮) “અને તેને મને આ પ્રમાણે જવાબમાં કહ્યું: ‘અએ ઝરથુસ્ત્ર!
આ દીન તરફ તારે તેને લડવઈઆઓમાંથી^૫ પેહલો ખેંચવો જોઈએ’”, કે

૧૫. એટલે જે, “અપોઈ તથા જરથોસ્તી ધર્મ સઘલી સુરાઈ અથવા દેવોનો
નાશ કરશે.”

૧. અહુવાન, “મીનોઈ મકાનો.” જુલો અવં અંધહું.

૨. યાને, શક્તિવાલા યા તવંગર લોકો જેઓ સવાખગાર છે.

૩. સરખાવો કા. પાસ, “મોકીખાન,” “દરખાન.”

૪. વાંચો: “ર-નામીગતૂમ. એને દૂરઝિમીગતૂમ ખી વાંચી શકાય, જેનો અર્થ:
“જે દુરના સુલકોમાં મીલકત ધરાવતો હોય.”

૫. કબક પિશન-તૂમ.

૬-૯. કબક ખખાતૂમ, અસલ અર્થ, “જેને પરોણાગત માટે ઘણા દરવાજા
મોટે ભાગે ઉઘાડા છે.”

૭. એને ખનજીનક વાંચવો, અરં ખન “મકાશયુ”; જુલો કાકનો દારસી
શબ્દ “ખખાનહું,” એ કદાચ ખનજીનક “ખખનો રાખવાની જગ્યા અથવા
બંડાર” હોય.

૮. ખહીતૂનત, અસલ અર્થ, “દેખાય છે અથવા નજરે પડે છે.”

૯. જે અનયુતાઆન શબ્દને દારસી અરકાનને અર્થે લઈએ, તો એ શબ્દનો
અર્થ “શરીર યોદાઓ” થાય.

૧૦. એને આખેજેશ વાંચવો છે. હખેજેશ વાંચવો વધુ દરોખરત દીસે છે;
જુલો અવં હુકખેશ; ધાતુ હુથ “રસ્તો દેખાડવો.”

(જે દીન) (આપણે બંને) જેઓ^૧ અહુરમજ્દ તથા જરથોસ્ત છીએ તેઓના ઉંચ વીચાર,^૨ ઉંચ વચન અને સર્વોપરી^૩ કામોની છે; અગરજો, અચ્છે અરથુસ્ત્ર ! તે (શખસ આ દીન તરફ) ખેંચાય, તે કબુલ રાખે, અને આ (તારી) દીનને ફેલાવે, અને (તારી) સામને એક ચેલા ઢાખલ, જેવી રીતે^૪ એક (માણસ) પોતાને તારા ચેલા તરીકે કબુલ રાખે છે તેવી રીતે, બેસે અને તેવી રીતે વર્તે તથા દીન સાંભલે અને તેને આગલ વધારે, તો વહી તે શખસ હુમેશાં (તારી) પુકે (ચાલનાર) છે; અચ્છે અરથુસ્ત્ર ! લડવઈયાઓમાં તે પેહલો^૫ છે, (જે) ફાયદા માટે સર્વથી વધુ ઇચ્છા રાખનાર, ગાય ઠોર માટે સર્વથી વધુ ઇચ્છા રાખનાર, અને દુરના મુલકમાં સર્વથી બોહલી કીર્તિ^૬ ધરાવનાર, તથા ઘણી રવેશે પુષ્કલ પરોણાગત કરનાર, તથા જેઓ હાલ જન્મયા છે અને હવે પછી જન્મશે તેઓમાં સર્વથી (ઉત્તમ) છે. (૧૬) અને અગરજો, અચ્છે અરથુસ્ત્ર ! તે શખસ (આ દીન તરફ) નહીં ખેંચાય, અને તે કબુલ નહીં રાખે, અને (તારી) આ દીનને નહીં ફેલાવે, અથવા (તે) નહીં સાંભલે, અથવા તારી સામને નહીં બેસે, તો (તારી) સામે (તારા ચેલા તરીકે) નહીં બેસે તેથી મારો વીચાર^૭ તેને માટે એ (અમંદ) છે કે તે (તારી દીન તરફ) ખેંચાશે નહીં; (ત્યારે) તું તેને બહોર રીતે અચ્છે અરથુસ્ત્ર ! આ પ્રમાણે વખોડી કાઢજે^૮, “તું” કે જે અધોધનો ઇચ્છનાર ! તે દેવોના તાબામાં છે,^૯ અને તેનાદૂર શુનેહમારોની સખતાધનો પેદા કરનાર છે, (જેઓ) (તારી) રવાન માટે દોજખને પાત્ર (છે)^{૧૦}; ખરેખર એજ પ્રમાણે છે, અને આ (સખબ) સર તેને શીક્ષા કરવામાં આવશે, કારણ કે દીનની હસ્તી તેને ખખર છે,” (૨૦) (ત્યાર પછી અરથુસ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલીઓ :) “અચ્છે ઉરવાઈતા-દેંગ તુર ! તું” કે જે ઉસીજોથી ઉતરી આવેલો છે ! તને હું

૧. લેના મૂન.....વાંચવું વધારે ઠીક લાગે છે.

૨. મહમ મીનિશનીહ.

૩. અવર વર્જિશનીહ.

૪. હુના અમંદ.

૫. કદાચ “લડવઈયાઓમાં સૌથી અતિપ્રસિદ્ધ.”

૬. લા લક પતીરક ચેતીબુનેત-આએ.

૭. દાનિશનીક;દાનિશનીહની વરી, “જ્ઞાન,” “અગમ બુદ્ધિ.”

૮. મહમ ઓલા ચેમલેલૂનેશ.

૯. જુવો ફારસી બદ બુદન, “અગિર્મા આવવું” (સ્તાપનગેસની ફારસી દીક્ષનરી).

૧૦. ખુસિશન-ફાતાર ઓલ રૂખાન. જુવો પહલવી વંદીદાદ, ફરગરહ ૫, ફકરો ૪, જ્યાં અવં પ્રઓજ્જત ઉર્વનો પહલવીમાં ખુસિશન-ફાતાર ઓલ રૂખાન તરજુમો કીધો છે; જુવો વંદીદાદ, ફરગરહ ૧૫, ફકરો ૫, પ્રઓરથેઈતિ, અવં ધાતુ ખુસ, “ખરામ મારવા;” ફાં ખરૂસીદન.

કહું છું તે એ કે તું જે અપોધનો ઇન્છનાર ! તે દેવોના તાબામાં છે, અને તનાકૂર યુનેહગારોની સખતાધનો પેઠા કરનાર છે, (જેઓ) (તારા) રવાનને માટે દોળખને પાત્ર (છે).”

(૨૧) એક મોજેજો એક દેવને લગતો બહેર (ધરો) ; તે વચ્ચે દવોધસ્ત^૧ નામનો એક કરપનને લગતો હતો, જે હરેક ક્રીસમના યજ્ઞોનો દુશમન અને અહુરમઝને નહીં માનનારાઓ (અન્હુખતાન^૨) માંનો એક (હતો). (૨૨) તેને માટે અહુરમઝ આ પ્રમાણે બોલ્યો : “માટે હું તે શખસ જે ખીજ પેઠાયશે ઉપર ચઢીયાતો છે તેને આ પ્રમાણે રસ્તો દેખાડું છું^૩, અએ ઝરથુસ્ત્ર ! હું કે જે બહુ વીચારનાર અહુરમઝ છું, કારણ જે અપોધને લીધે હું બલી મનશાનીવાલો^૪ છું [યાને, સ્ત્રીને મારો^૫ ચાલવાથી હું હવેશને ડન્ચાંથી દુર રાખું છું]; અમેશાસ્પદો પશુ હવેશથી નીરાલા છે.”

(૨૩) તેટલા માટે (અહીં), અએ ઝરથુસ્ત્ર ! આગલ ચાલ, તેની પાસથી^૬ મારે માટે માંગ [યાને, (તેને) મારો (અહુરમઝનો) પોતાનો હોય એમ ધારીને^૭ તેની પાસે (માંગ)], ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત^૮ આદમીઓ અને ઓરતો, તથા (ગાડીમાં) બેઠેલા ૪ થોડા^૯; આ પ્રમાણે તેને કહે: ‘અએ વએદવોધસ્ત ! અહુરમઝ તારી પાસેથી ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત આદમીઓ

૧. માર બહુતા કરપનો જેઓ ઝરથુસ્તના હમનબરહ હતા, અને જેઓ વીસ્તારપે દીન કબુલ રાખી તે અગાઉ યજ્ઞ ગયા હતા, તેઓમાંના એક કરપનનું આ નામ છે. જુવો વોલ્યુમ ૮, પુસ્તક ૭ મું, બાબ ૧, ક્રક્રો ૯, નોટ ૫.

૨. જુવો અવ૦ હુથ, “પૂઠે ચાલવું,” “પછવાડે જવું.”

૩. હું એને ફાસી^૧ આદારમ વાંચું છું; દસતુર પેશાતનવાલી કસસ નકલમાં આશરમ મલે છે, જેનો અર્થ “હું માર” (જુવો ફા૦ આશુરહન) થાય છે, જે હમાં બંધખેસ્તો થઈ પડતો નથી. તેથી મેં હમાં ફેરફાર કર્યો છે. સરખાવો ફાસી^૨ ખર આન કાશાતન, “રસતો દેખાડવો,” અથવા, “ઉશ્કેરવું.”

૪. હુ-અન્હીશ વાંચો; વેસ્ત એને ખવાનેશ વાંચી, “તારે બોલાવવો જોઈએ” અર્થ કરે છે.

૫. જવીત ખીશ હવા-અન્હ.

૬. માને વએદવોધસ્ત પાસથી.

૭. યખસીનુન.

૮. જુવો અવ૦ તેવિશિ, “તાકાત,” “શક્તિ.”

૯. અયુઝિશન ૪ અસ્ખા, જુવો અવ૦ અધુ-યુખત.

અને ઘોરતો, તથા (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડા ભાંગે છે;^૧ જો તું તેને તે (આન) બખશે તો તે બખશેથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (વ) જો તું તેને તે નહીં બખશે તો તે બખશે નહીં અર્પણ કરવાથી તને લોકમાં નબોળું લાગશે.”

(૨૪) ત્યાર પછી તે યેવકા^૨ (અ-હખતાન) વચ્ચેવોધસ્ત તરફ ઝરથુસ્ત્ર ચાલ્યો, અને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “યેવકા વચ્ચેવોધસ્ત તારી પાસેથી અહુરમઝદ જે ઇચ્છે છે તે ૧૦૦ મજબુત આદમીઓ અને ઘોરતો, અને (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડાઓ છે; અને જો તું તેને તે બખશે તો તે બખશેથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (વ) જો તું તેને તે નહીં બખશે તો તે બખશે નહીં અર્પણ કરવાથી^૩ તને લોકમાં નબોળું લાગશે.” (૨૫) અને તે કરપને સ્વીરકાઈને ઝરથુસ્ત્રને જવાબમાં કહ્યું (દ્રાવીદ): “મને તારેથી કાંઈ ઘણું (પ્રેશ) નથી [યાને, મારી સંપત્તિ તારાં કાર્યથી નથી], અથવા તો અહુરમઝદથી (નથી); (તારા કરતાં) હું એક વધુ ચઢ્યાતો ખોદા છું^૪; અહુરમઝદ કરતાં પણ મારી સંપત્તિ વધારે બસતી છે, મારી શાસ પુષકલ (માલમતા) છે, એક હબર ડુછરોના ટોલાં મેં મેલવ્યાં^૫ છે.”

(૨૬) અહુરમઝદ તથા અમશાસપંદો તરફ ઝરથુસ્ત્ર આગલ ચાલ્યો; અને તેને, ઝરથુસ્ત્રે, (તેઓને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ અહુરમઝદ, વૃદ્ધિનાં મીનો, હાડમંડ હુન્યાના પેદા કરનાર, અથો! આ રીતે તે (વચ્ચે-વોધસ્તે) મને જવાબમાં કહ્યું: ‘મારે માટે તારેથી અથવા અહુરમઝદથી કાંઈ પુષકલતા નથી; હું તારા તથા અહુરમઝદ કરતાં બી વધુ ચઢ્યાતો ખોદા છું^૬; મેં પુષકલ મેલવ્યું છે, એક હબર ડુછરોનાં ટોલાં (મેં) મેલવ્યાં છે.’”

૧. આ માંગણી કાંઈ અહુરમઝદની આરાધનાને માટે એક ભેટ આપવા અથવા અર્પણ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય તેમ નહીં, પરંતુ પેગમબર સાહેબના દીનના કાર્યમાં સામેલ થનારાઓ તથા મદદગારોની સંખ્યામાં માલ વધારાજ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય એમ લાગે છે. એક સૌ જોરેમંદ લકવધ્યાઓ તેઓના કુટુંબ સહીત વચ્ચેવોધસ્ત, જે કરપનો (ખુત પરસતો)નો સરદાર છે, તેનેથી ભાંગવામાં આવે છે કે તેઓ દેવચરની ધર્મ છોડી માઝદચરની દીનને પાળે.

૨. અહુરમઝદ તરફ યેવકા.

૩. લા દહિરનીહ.

૪. બગતર, અવં બગ, અસલી શાં બગ.

૫. એક ઇ ૧૦૦૦ ખુગ રમીત વિન્દીત યેગવીસુનેત.

૬. હુવા-ઈમ સખ્દ બહુ વચનમાં છે કારણ જે રાજા ખોલે છે.

(૨૭-૨૮) “અને તે, અહુરમઝદ, આ પ્રમાણે બોલ્યો:—“અચ્છે ઝરથુસ્ત્રા તેઓ કે જે આપણા (પોતાના છે), તેઓ પાસથી આ તકેબરી-વાલા આદમીએ પ્રબચાવી અને કીર્તિ^૧ મેલવ્યાં છે [યાને, ગાય ઠોર આપણે પેદા કીધાં અને તે તકેબરી કરે છે કે તેની પાસ ઘણાં ગાય ઠોર^૨ છે (તે તો જીવો)।]; માટે તેના^૩ અવેજમાં તેને પશુ આ (શીક્ષા થશે), કે જ્યારે (તેની શારીરિક) જીંદગીને છેડે ત્રીજી રાત્રે તે (આપણી તરફ) આવી પુગતો નથી,^૪ ત્યારે તે ત્રીજી રાત્રે તેઓ^૫ તેના રવાનથી બાબુએ ઘઈ બચે છે [યાને તેને મદદ કરવાથી પછાત રહે છે], તે સાત (હથ્થા અમથાસપંદો), જેઓ રોશન તથા સફેદ ચથમવાલા છે; અને તેઓથી તેને એક ઉંચાઈએ ઠોડાવવામાં આવે છે, ત્યાં તે ઉંચાઈએ કે જ્યાં ઘણો પુગાયલો^૬ ખોરાક (હાલા પરનામ) માટે લાગે (અફ્રાજ) તેના ખાધામાં આવશે.”

(૨૯-૩૦) ઇંબયલા (પવીત્ર) હોમના પાણીની મદદથી એક મોટા (રખા) ઇલાજનો, તથા દાઈતી નદીમાંથી તેનાથી^૭ તે (પાણી) લાવવાનો મોજેનો, (જે) ઝરથુસ્ત્રે (કીધો હતો), તે જ્યારે બહમન (અમથાસપંદ તેને અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેઓ (કરવા) લઈ જતો હતો, ત્યારે બહેર થયો હતો; એ અહુરમઝદે ઝરથુસ્ત્રને કહ્યું^૮ તે ઉપરથી ખુલ્લું^૯ હોખાય છે: “જે હોમનું પાણી તું લઈ બચે છે તે તેઓ^{૧૦} માટે છે, અચ્છે ઝરથુસ્ત્ર! નહીં તે દેવપરસ્ત માણસો માટે કે જેઓ દેવોને ઇંજે છે, યાને (અચુશ્) એઓ ઉપરજ તેઓ^{૧૦} છાંટે કે જેઓ (તારા) સપુનો ઉપર અમલ કરનારા

૧. ગદાઈલુને અર્થે ગદાઈ આવ્યો છે.
૨. એલા અવર-મોનિરનીલુ કબ્બ ગચોસ્પેન્દીલુ.
૩. તેના તોર અને દુરાચરણોને લીધે.
૪. અથવા, “જ્યારે ત્રીજી રાત્રે છેડે, તે જીવતો નજદીક આવતો નથી (પશુ તેને ઠોળખતી શીક્ષા કરવામાં આવે છે),” એટલે જે, તે બહેસ્તને લાયકની અમથ^૫ હાલતમાં (હમારી) નજદીક આવતો નથી.
૫. તેઓ, યાને, તે સાત હથ્થા અમથાસપંદો.
૬. એટલે જે, તેને મીનવદ પુત્ર ઉપરથી ઠોળખમાં ગમડાવી દેવામાં આવશે, કે જ્યાં તે પુગાયલો ખોરાક ખાશે. સરખાવો માં પર્નાન, “રાઈલીની પૂગ.”
૭. બોલેબોલ તરજુમે, “આ એક (શખસ)થી,” એટલે જે, ઝરથુસ્ત્રથી.
૮. તેઓ માટે, એટલે પાક મીનોઓ તથા પાક આદમીઓ માટે.
૯. એનો અર્થ એ જે એ પવિત્ર આબ જેઓ અહુરમઝદને આરાધતા નથી તેઓ માટે નથી.
૧૦. યાને, તારા ધર્મગુરુઓ.

(સખુન ચાર)^૧ છે; (વળી) તે ગોધા કે જે ચાર વર્ષની ઉમરનો, લાંગેલા શરીરનો (શકસ્તસાન^૨), કાળા વાળવાલો, અને ઉચોગી (બુતાઓમંદ) છે, તેને માટે તારે તે (હોમનું) પાણી લઈ જવું જોઈએ; અને તે (હોમનું) પાણી પીતાં તે ગોધા દરદથી સાજો થઈ જશે.”

(૩૧) ત્યાર પછી તુરતજ^૩ ઝરથુશ્ત્ર પેહલાં હાડમંદ દુન્યામાં ગયે કે જે ઉપર સજસ્તાનને^૪ છેડે તે વસ્તો હતો કે જેનું તેજ નામ પરશીદ-તોરા^૫ હતું. (૩૨) અને તે પરશીદ-તોરા આ પ્રમાણે બોલ્યો:—“અએ સ્પીતમના ખાનદાનના ઝરથુશ્ત્ર ! મને આ પાણી આપ કે જે ઇજેલા હોમ (હોમીગાન)નું છે, (અને) જે તું તારા હાથમાં ધરાવે છે.” (૩૩) અને ઝરથુશ્ત્રે આ પ્રમાણે જવાબ દીધો : “અએ પરશીદ-તોરા ! અષોઈની તું વખાણુ કર, અને દેવોને ધીક્કાર; યુરા બોકોમાં ઝરથુશ્ત્રની માઝદયસ્તી (દીન)ના આપીરવાદ બહોર કર.” (૩૪) પરશીદ-તોરાએ (અષોઈની) સેતાયશ કીધી, અને તેને દેવોને ધીક્કારીઆ, પણ તેને યુરા (બોકો) માં પોતે માઝદયસ્તી જરથોસ્તી દીન કબુલ રાખી છે એમ બહોર કીધું નહીં. (૩૫) અષોઈની તેની સેતાયશ (જોઈને) ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ તેની આગલ ગયા, તેને માટે ઝરથુશ્ત્ર ઇજેલા હોમનું પાણી લાવ્યા, પણ તે માણસો

૧. એને સખુન-ચાર વાંચવો, અવં ચર, “ચાલવું,” “આગલ વધવું”.

૨. બુવો હાલનો ફારસી શબ્દ સાન “પીદ.”

૩. યરા આખર.

૪. એને ઘણુંબધું સજસ્તાન નામ આપવામાં આવે છે; એ મુલક અફઘાનીસ્તાનની સરહદ ઉપર આવેલો છે.

૫. પરશીદ-તોરાનો ઇસારો ફરવરદીન યસ્ત, ફકરા ૬૬ ને ૧૨૭, તથા યુનહદિશન, ખાખ ૩૯, ફકરા ૫ માં આવે છે. પવીત્ર અવસ્તા પ્રમાણે પરશીદ-ગાઓ નામના એ પુરોહો થઈ ગયા હતા, જેમનો એક ક્રાતનો બેટો હતો, અને બીજો અપશિર દેશના રહેવાશી દાઝગર-ગાઓનો ભાઈ થતો હતો, આ ફકરા ઉપરથી અનુમાન કરવું સહેલ છે કે અત્રે દીનકંદમાં જણાવેલો પરશીદ-તોરા તે અવસ્તામાં નોંધાયેલો એજ નામના એ પ્રખ્યાત પુરોહોમાંનો એક હોવો જોઈએ. યુનહદિશન પ્રમાણે, “પરશીદગા એમ્મય, પેરયાનસાઈના મેદાનમાં છે, તેને એમ્મય કહેવાતું કારણ એ જે એશમ દેવની બીજીકને લીધે એને એક બરણી (એમ્મ)માં ઉછેરવામાં આવ્યો હતો.” ફરવરદીન યસ્તના ૧૩૮ માં ફકરામાં ક્રધાક્તિ ખુમ્મયને, અને પહલવી દાદિસ્તાન-ધ-દીનિગ, પુસ્તક ૮૯-૧૪ ના જવાબમાં ક્રધાક્તિ ખુમ્મિગાનને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૬. દેઝુનાએ, અસલ અર્થ “તું લઈ જાય છે.”

૭. વેરત એનો અર્થ “કુદ” કરે છે.

કે જેઓ દેવપરસ્ત હતા, અને દેવોને પુજતા હતા તેઓને માટે (તે પાણી) તેઓ લાંબા નહીં; (વળી) અરથુસ્ત તે (પાણી) પેલા ગોધાને માટે લાંબા કે જે ચાર વર્ષની ઉંમરનો (હતો), જેનું શરીર ભાગેલું હતું, (અને) જે કાળા વાળવાલો અને ઉપ્યોગી (હતો); તે પાણીનાં વાપડવાથી (ફાળ-ખરીશનીહ) તે ગોધા ખીમારીમાંથી તદ્દન તનદોસ્ત થયો.^૧

(૩૬) જોકે (મોજેલે) અરથુસ્તને મારી નાખવાને માટે (નાશકારક) ગનામીનોએ (તેઓ ઉપર) ધસારો કરીધો હતો તેને માટે (બહાર થયો હતો), જે પ્રમાણે દીનમાં કહ્યું છે:—“ઉત્તર તરફના ભાગમાંથી તે પુર મોતવાલો ગનામીનો ઢોડયો, તે કે જે યુરી હાનેશવાલો પુર મોતવાલો હારેમન છે, તેને આ પ્રમાણે યુમ પાડી: ‘અએ ફુજે ! (તેની) ઉપર ઢોડો, અને પત્રીત્ર અરથુસ્તને મારી નાખો.’ (૩૭-૩૮) ફુજે તેની ઉપર ધસ્યા, યુતર દેવ તથા (બીજા) સઘલા દેવો, (જેઓ) છુપી હીલચાલ કરતા અને ફગલખાજ હતા; અને અરથુસ્ત મોટેથી અહુનવર ગાઇને બહીયા, (અને) જે દુજે તેમની નજદીક (હતા), (જેવા કે) યુત દેવ, અને (બીજા) સઘલા (દેવો), જેઓ છુપી રીતે હીલચાલ કરતા અને ફગલખાજ હતા, તેઓ તેથી ગભરાઈ જઈને નાસી ગયા. (૩૯) અને ફુજેએ તેને આ પ્રમાણે યુમ પાડીને કહ્યું:— ‘અએ ગનામીનો ! તું અંહકારની નજરેબુવે છે [યાને તું (કેઈ પણ) ચીજ સમજ શકિતથી મુઠલ જોતો નથી], અને (હમને) તું જે કરવા ફરમાવે છે તે બની શકે તેવું નથી; સ્પીતમાન અરથુસ્તનું મોત (કેમ નીપજવવું) તે હમે આગમજથી જોઈ શકતાં નથી.’ (૪૦) પોતાના સંપૂર્ણ પ્રતાપથી, અરથો અરથુસ્તે ઉંચ પ્રકારની (મદમ) મન શક્તિએ જોયું કે, ‘તે હુન્ટ યુરી હાનાઈવાલો દેવો મારું મોત (નીપજવવાની) યુક્તિ રચે છે, અને (એમ ખ્યાલ કરી) અરથુસ્ત અરપા થયા, અને તેઓ સાહેબે ચાલવા માંડ્યું.’

૧. ઇક તોરા મિન ઇક ખીમારીહ બરા દવીસ્ત પેહુવન્ત.

૨. જુવો વંદીદાદ, ફરગર્દ ૧૯, ફર્સ ૧-૪, તથા તેનું પહેલવી. હામસ્તેતે કહે છે: “યુધતિ દેવને મોરી યુનદક્ષિનમાં યુત નામની મુરતી જેને યુદ્ધારૂપ પુજતા હતા તેને મલતી જણાવી છે. એ યુદ્ધારૂપ તે બિધિસ્તનનું અપબલ્ક છે. તેટલા માટે યુધતિ એ લુધ ધર્મની નીસાની છે કે જે ધર્મ પૂર્વ ઇરાનમાં ઇસ્વી સન પૂર્વ બે સદી બગાડ અને કાષ્ટસ્તની બે સદી પછી પગભર હતો. ફરગર્દ ૧૧ માં યુધતિ નો ઇસારો છે તે બોધી શબ્દનો બીજો અને વધુ ખરા ઉચ્ચાર હોવા જોઈએ. (S. B. E. Vol. IV, p. 209.)

૩. નિહાન-રબિશન, “છુપી રીતે ચાલતો.” અસલ લખાણ આ રીતે પણ વાંચી શકાય:—યુત શબ્દો વ સીજ ઇ નિહાન-રબિશન ઇ ફદાપેતાર; “યુધતિ દેવ તથા મોરી છુપીથી હાલતો સીજ (દેવ) (મરડો), જે લુચ્છો હતો.” જુવો અવ. ૭ મધ્યેજથાહ, જે નાસના દેવનું નામ છે.

(૪૧) હયાં ઘણાઓને એક મોજેજો તે (કુકરામો) નજરે પડ્યો કે જેમાં કહેવામાં આવ્યું^૧ છે કે: “તેને, અષો અરથુસ્ત્રે, એક પથર^૨ ઉંચકી-ઓ,^૩ (અને તેને પોતાના) હાથમાં પકડીઓ; તે એક દોઢી^૪ જેટલો (કુકુગ મસાએ) હતો, (અને) તેને તે દાદાર અહુરમઝદથી મેલવ્યો હતો, (ધાને) યથા અહુ વઘર્યો જે ખુદાઈ^૫ (કલામ છે) તે.

(૪૨-૪૩) અને એક (મોજેજો) આ (હતો) જે માત્ર^૬ ઇરાન શહેરમાં ઇરાનીઓનેજ બહાર થયો હતો (એટલુંજ) નહીં, પણ દરેક દેશમાં ને દરેક જાતમાં (બાણીતો છે), (તે આ કે) અરથુસ્ત્રે દેવોના શરીરો ભાંજ્યાં અને મોટે સરોટો^૭ અહુનવર બાણ્યા; જે પ્રમાણે કહેલું છે કે: “કયાંની-ઓના ખોરેહની મદદ (ચાર)^૮ ને હું ઇચ્છું, જેની સાથે અષો અરથુસ્ત્ર (પોતાના) ઉંચ વીચાર, ઉંચ વાચા (અને) દીનને માટેના ઉંચ કામોથી બેઠાયલો^૯ છે, જે હસ્તી ધરાવનાર સર્વ પેદાયશોમાં અષોઈમાં સર્વથી અષો, રાજ કરવામાં સર્વથી મોટો રાજકર્તા, પ્રકાશમાં સર્વથી પ્રકાશીત અને કીર્તિમાં સર્વથી વધુ કીર્તિવાલો છે. (૪૪) (અને તેનો) ઝલકાત (વીનાવદાગીહ)^{૧૦} નીહાલીને દેવો આગમજથી^{૧૧} તેની આગલ પડી ગયા છે, તેઓની ડસચલ (stinging) અને કરડતી (biting) ટેવો^{૧૨} (તેનો) ઝલકાત નીહાલતાં જતી રહી છે,^{૧૩} અને (તેનો) ઝલકાત

૧. પવન ઝંક ઈ ચેમલેલુનેદ.

૨. કુસ્પા; પાઝંદ શબ્દ સંગ અથવા “પથર”નો એ હુઝવારેશ રૂપ છે.

૩. વાંચો: ક્રાજયાત, એ ક્રાજીદન “ઉચે કરવું” (To raise) એનો શ્રુત કર્મણ્ણિ ફંત છે (૧) એના ખીળ વાંચણો: ક્રાજ-દાદ, “પાણું આપ્યું,” “આગલ મુક્યું;” ક્રાજીસ્ત અથવા ક્રાજીસ્ત “સર્વથી ઉચું.”

૪. દસતુર પેશાતનજીની નકલ: કુકુગ-મસાએ, “એક ઝુપડાં જેટલો મોટો”; એને કુકુગ-મસાએ “એક દોધી જેટલો મોટો” વાંચવો ઠીક થઈ પડશે.

૫. મઈનૂગ “મીનોઈ,” “ખુદાઈ,” “ચેરિત.”

૬. લા અએવગીચ. ૭ ક્રાજ-સાચિરનીહ. ૮. સરખાવો ફાર્સી, બી-ચારહુ “બીચારો.”

૯. મદમ લેવતા ચેહુલૂત.

૧૦ વીન, “દેખાવ,” આપ, “પ્રકાશ” અને દાગીહ “બખ્શેશ;” એટલે “પ્રકાશવું” ખોરેહ જેવું.”

૧૧. પીશ મિન ઝંક; અસલ અર્થ, “તે અગાઉ.”

૧૨. જુનો હાલનો ફારસી શબ્દ માયહુ, “એક ડંખ સારતું” યા કરડતું બનવર.”

૧૩. સરખાવો, અવં ધાતુ કું, “જવું,” “પસાર થવું”; એને ફૂનીદન વાંચવો. એ નફૂનીત બી હોય, પહલવી નફૂનસ્તન “પડી જવું.”

નીહાલતાં માણસોમાંથી તેઓનું વ્યભિચારી છુટાપણું^૧ દુર થઈ ગયું છે; અને તે માટે તે ઇળ દેનારાઓએ વીલાપ કીધા, (અને) તેઓ કે જે દેવો છે તેઓએ બહુ સખત^૨ વીલાપ કીધા. (૪૫) તેઓ આગલ અથો અરથુસ્ત્રથી અહુનવર ગાઇને બજવામાં આબ્યો,^૩ (અને) સઘલા દેવો ભરતીમાં ઠટાઈ અને સંતાઈ^૪ ગયા [યાને, તેઓના શરીરો તકન ભાંગી ગયાં]. (૪૬) અને કહેવામાં આબ્યું^૫ છે જે તેઓના શરીરન ભાંગી જવા પછી શારીરીક દેવો તરીકે દુન્યામાં બાહર આવવાને અને ખરાબી કરવાને તેઓ અશક્ય છે; તેઓનો છુપાયેલો^૬ ખવાસ માણસ જાતને બાહર થઈ જવાથી માણસો તેઓને પુખ્ત રીતે પીછાણતા થયા, (અને બાણ્યું^૭ જે) તેઓ યજ્ઞો નથી પણ દેવો છે.

(૪૭) દીનના આ ફકરામાં એક સવાલ (ગુબિરનીહ)ના (આકાર) માટે (અહુરમઝદ) અરથુસ્ત્ર સાથ કેમ બોલ્યો તે અરથુસ્ત્રે અહુરમઝદના શબ્દોથી માણસોને વાકેફ કીધાં:—“માણસો કેવી રીતે (આ) હાડમંદ દુન્યામાં એક દેવને ઉંચી પંક્તિ આપે છે, બાણ્યે તે એક દસતુર^૮ (હોય); જેઓ એમ કહે છે જે તેઓએ તેમને દીનના દસતુર (યા વડા)ઓ તરીકે ગણવા ભેદ્યો તેઓ કેવા હોવા ભેદ્યો ?” (૪૮) અને અહુરમઝદે અરથુસ્ત્રને

૧. જુવો અવન જહુ, જહિ.

૨. સરખાવો અવસ્તાનું વિશેષ નામ સ્નાવિધક. એ એક દષ્ટ્યનું નામ છે કે જેને આ દુન્યામાં હજારો અને નારા પહોંચાડ્યો. અત્રે પહલવીમાં એને એક સામાન્ય નામ તરીકે વાપડ્યો છે અને એનો અર્થ “નાશ કરતો દેવ” કાઠકવાર થાય છે. વેસ્ત પ્રમાણે એ પહલવી શબ્દ સ્નાયાન, “સાંભળવું” ને માટે હોય, અથવા એ અવસ્તા સ્નાયોધેનિશ શબ્દનો નજદીક મલતો ઉતારો હોય. એમ સ્પષ્ટ્યો તો સ્નાદીયાન વચ્ચા, “રડવું,” “વીલાપ કરવો.”

૩. સ્તહુમગીહાતર. અસલ અર્થ “વધુ સિતમ યા જુલમથી.”

૪. વેસ્ત: “અહુનવર્થિ”થી કે જેને અથો અરથુસ્ત્રે મોટેથી તેઓ સન-કુખ ગાયો.”

૫. પહલવી ખઝીકકની વડી અત્રે ખઝીક વપડાયો છે; જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ ખઝીહુ, “સંતાવણું,” “છાણું.” એને નિગાન વ અપધતાક બી વાંચી શકાય.

૬. વાંચો નિહાન હુએમીહુ, વેસ્ત: યજ્ઞકાન હુએમીહુ, “યજ્ઞોના ખવાસનું.”

૭. વીશુક્રત વાંચવો વધુ ઠીક થઈ પડશે. હાલનો ફારસી શબ્દ શુશક્રત “ઉંબાકું,” “પ્રગટ થયણું.”

૮. યાને, ધારમીક આખદોમાં તે એક મુખ્ય સત્તાધિકારી હોય.

(વધુ) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ ઝરથુસ્ત્ર! જેઓ ભલાર પુરુષો છે, તેઓ દેવો ને ઉંચ પકિત દેવી રીતે આપે છે? અને તેઓ કેવા શખસો છે, કે જેઓ ઝમે તે બોલે છે (યા માંગે છે), તેઓને દેવો આ પ્રમાણે (જવાબ આપે છે): ‘હમો તમો માટે તે બબ લાવીશું;’ જેથી કાંઈ તેઓ માંગે છે તેના (જવાબમાં) દેવો (કહે છે) ‘તે ચીજ તમને ફલશે’!

(૪૯) ત્યારે ઝરથુસ્ત્રે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ અહુરમઝદ! માત્ર તેનેજ માટે^૨ માણસજાત તે (જગ્યાએ) ઢોડે છે કે જે વેરાન^૩ જગલ^૪ છે, જ્યાં રોશનીનાં પસાર થઈ જવા પછીથી^૫ તે સૂર્યના ઉદય^૬ લગી કોઈ પણ રહેતું નથી, જ્યારે રાતના બે હાસર^૭ (થઈ જાય છે) અને (તેની) પૂઠે^૮ [અથવા સૂર્યના અસ્ત થવાથી તે (ત્યાં) તેઓ પાછા ફરીને સાથે એકઠા મલે^૯ ત્યાં સુધી, (યાને) જ્યારે રાતના બે હાસર પસાર થઈ ગયા હોય]; જ્યાં તેઓ કામકાજની, અથવા માણસો અને કુતરાઓની કાંઈની ગડબડ સાંભલતા નથી.” (૫૦) ત્યાર પછી તે માટે^{૧૨} તેઓ (પોતાને દેશ) પાછાં ફરતાં, આમ

૨. આ ઠેકાણે એવા માણસોને ઠેકડી કરી “લજા” કહેલાં છે. ખરે જોતાં તો તેઓ હવસી ને લોભી પુરુષો છે, જેઓ દેવોની પરસ્પરે જાય છે, સખમ કે તે દેવો તેઓના પુંભરીઓ જે કાંઈ સવાલ પુછે છે અથવા પ્રમાણીક યા અપ્રમાણીક માણસી કરે છે તેઓને હાકારમાં જવાબ આપી પોતા તરફ ખેંચે છે.

૩. ખરા પવન ઝડક.

૪. અમાનિશન, “રહેવાના મકાનો વગરનું,” “વેરાન” અથવા “એકાંત.”

૫. વિશગર દશત. વિશગર શબ્દના વપગશ માટે જુવો પુસતક ૬ થું, દીગમ્બો, ખાખ ૩૦, § ૧૧, સદ્દે ૧૮, સતર ૭; “જગલ.” વંદીદાદ ફરગદ^૮ ૮, ફકરા ૬૫ માં આવતા અવં સ્કંદય^૬ “શીકારગાહ”નો એ પહલવી તરજુમો છે.

૬. ક્રનામિશન, અવં ક્ર-નમ, “નીચે જવું;” “વાંકુ વધી (ચાલી જવું).”

૭. હૂ—વદ્દ; સરખાવો અવં હૂચ હૂ વદ્દાર અમ હૂ ફાર મોહાતોષત, “સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત લગી.”

૮. “પહલવી પાઝંદ ફરહાબ” પ્રમાણે એ એક વખતનું માપ છે. એક હાસર ૧૫ કલાક જેટલો લાંબો થાય છે. અવસ્તામાં હાશ શબ્દ જગ્યાના માપને માટે વપગયો, જે માપ રોમન માહિતીની લંબાઈ જેટલો હતો. અને પહલવી લખાણ હિપરથી સમજ પડે છે જે દેવોની પરસ્પરે કરનારાઓ આવી એકાંત જગ્યાએ દેવોની શોધમાં રાત્રે ૧૦ થા ૧૧ વાગ્યે અથવા ત્યાર પછી જાય છે.

૯. પહલવી, લખવાર એટલે “પછી.”

૧૦. વહ ઓલ હુમ-વરદિશનીહ.

૧૧. યાને, તેઓ એક ધણીજ શાંત જગ્યાએ, મધ્ય રાત્રે, જાય છે.

૧૨. દેવ પરસ્પરથી નીપજતા ફાયદા વીધે.

કહે છે: ‘ત્યાં આપણે દેવો સાથે ગોઠતેઓ કીધી છે; જ્યારે આપણે તેઓ પાસેથી બાકશાહી અને પેશવાગીરી (સરદારી) માંગીએ, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે; જ્યારે તેઓ પાસેથી ગાય ઢોરોનાં ટોલાં અને સપત્તી માંગીએ, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે.’”

(૫૧) (તે ઉપરથી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું): “તેમને માટે તેઓ આવી ચીજ કેમ કરી શકે? યાને, એ લેટો તેઓને વારે ધડીએ કેમ પોંકે છે (ચેહુનત ચેહુનત)”? જેથી તેઓ કહે છે કે: ‘તે (લેટ) હમને પોંકેથી છે’”।

(૫૨) એ ઉપરથી અરથુસ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અને અહુરમઝદ! તે આબાહી માટે તેઓ જુદી રીતે કહે છે;” કાંઈક આમ કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું વધુ માણસો અને ગાય ઢોરો ધરાઉં છું’ (અને) જ્યાં સુધી દેવોના સમાગમમાં છું ત્યાં સુધી, (એમ ચાલુ રહેશે);” કાંઈક (વગી) આ પ્રમાણે કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું બહુતર, અને વધુ અપજશ વાલો થતો રહ્યો છું, અને જ્યાં સુધી હું દેવો સાથે સમાગમ રાખું છું ત્યાં સુધી (એમ ચાલુ રહેશે),’ કારણ કે તેઓ પોતાનું સઘળું જીવતદાન પોતા માટે દેવોથી ધરાવે છે,^૨ [એટલે કે, જ્યારે તેઓની જુદી જુદી બતની જાહેરીઓ, જેની કાંઈ તેઓ માગે તે દેવોથી છે]” (૫૩) અને તે, અરથુસ્ત્ર, આ

૧. યાને, ફલાની ફલાની જગ્યાએ.

૨. હમ-પ્રસ્તીદ.

૩. જદથીમ; સરખાવો અવન બદ. “આગ્રહ કરવો.” જદધેમિ. આ ફકરામાં દીનકદ એને પેહલે ઝહથીમ લખે છે, અને પાછલથી જદથીમ લખ્યો છે. આ છેલ્લો આકાર ખરો છે.

૪. પાહુ—આઓમંદી, “ગાય ઢોરોના કખજો.”

૫. યાને, દેવો વારેધડીએ જેખી કાંઈ તેઓના પુનરીઓ મંજિ તે કેમ આપી શકે?

૬. એને આબાહીહુ વાંચ્યો છે. બીજું વાંચ્યું: આઝાહીહુ (અવન આઝાત.)

“ઉદારતા,” “સુ-માદિ.”

૭. જવીત ધેમસેવુન્દ.

૮. એટલે, દેવો સાથેની ભારી ગોઠતેઓ (સમાગમ) પછી.

૯. રમગ—આઓમંદતર.

૧૦. ફૂશ-ગદાઆઓમંદ.

૨. ખરા ચેહુવનિરનીહુ ધખસેવુન્દ; વસ્ત: “તેઓ પોતા માટે પૂજું જીવરે ધરાવે છે.”

૩. બોધિબોલ તરણુમો: “જ્યારે તેઓ દેવોથી (યાને દેવોને લીધે) જુદી રીતે રહે છે, જેખી તેઓ બોધે તે માટે.”

પ્રમાણે (વધુ) બોલ્યો: “અએ અહુરમઝદ! તે માટે તેઓ કહે છે: હમારા (દેવપરસ્તો) માનો કોઈ કયાં (અર્થથી) ગુમરાહ^૨ થઈ બંધ છે તે ઘણી સંભાલથી તપાસો^૩, યાતો તે એ કારણસર^૪ વીલાપ કરે છે [એટલે, તે (પોતાનું) માથું પોતાની છાતી (ઓઢા કનાર) ઉપર રાખે છે], યા તેને માટે તે પસતાવેા કરે છે [એટલે, તે માત્ર એકજ બાલુ જુવે છે], અથવા દુખથી^૫ તે પડી બંધ છે, અને તે (હાલત)માં દેવો તે મદદ^૬ કે જે (ભલા થઈનેથી) માણસોને (આપવામાં) આવે છે, (તે મેલવવાથી તેને) દુર^૭ ઘસડી બંધ છે!”

(૫૪) ત્યાર પછી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ ઝરથુસ્ત્ર! જે પ્રમાણે તું ઇચ્છા રાખે છે, તે પ્રમાણે તું તારી જીવંતી સંપુર્ણ રીતે, ઉપર માંમાંથી તે નીચે જોડા^૮ સુધી તપાસ, અને તારી બનને બાજુએ^૯ નેગાહ કર^{૧૦}, અને (તેનું ફલ) તને આગલ અને પાછલ, અને સઘલી બેરડુએ જડશે^{૧૧}; કારણ કે જેમ દેવો માણસોથી (માંગે છે), તેમ હમા તારી પાસથી હરેક ચીજ છુપીજ રીતે^{૧૨} માંગતા (જદયીમ) નથી.

૧. બોલેબોલ તરજુમો: “માટે તેઓ તે વીશે આ પ્રમાણે બોલે છે.”

૨. લખવાર વરહેત, જુવો ચાલુ ફારસી શબ્દ ગરેતન, “જવું રેહવું,” “ફેરવઈ જવું” યા “ગુમરાહ થઈ જવું.”

૩. પડેન બરા નિગીરીફ, સરખાવો અવગં પડેનંઘલુ, પઉર, “પૂપકલ,” “ઘણું”. વેસ્ત: “આગલ.”

૪. ઓલ હમ મુશેત, જુવો મુશેદનો અર્થ વોલ્યુમ ૧૩, પૂસ્તક ૬, ટીપાઓ, બાબ ૪૫, § ૨૧, સફા ૩૫, સતર ૧૦; હાલનો ફાગં શબ્દ મુશ, “દલગીરી,” “વીલાપ.”

૫. બરા બીસ્મા અઉફતેદ, જુવો સૌં વિષમ, “કુખ દાયક,” “ધારતી ભરેલું;” વેસ્ત: “માત્ર ખુશ લાગે એવી રીતે પડી મથલું.”

૬. મિન અવાગીહ...પએદા બરા નસદૂદ.

૭. પહલવી વાંચન ઝીરીહ રેગલા (દરુર પેશોતનજવાલી નકલમાં લેલીઆ વ રેગલા છે તે સુધારયો છે); જુવો ફારસી ઝીર-પા, “જોડો;” વેસ્ત: “પગની પાતલી.”

૮. હઈતી(હ) ઈ લક બરા નિગીર.

૯. વેસ્ત: અરિક કુસ્તગ વ કુસ્તગ, “જુદી જુદી બાજુએ દુર.”

૧૦. વાંચો: ઝાયાએ, જુવો અવગં જન્, ફાગં ઝાયાદન, “જણવું,” “પેદા કરવું,” “આગલ આવવું.” એને ઝદયેઆએબી વાંચી શકાય, સરખાવો અવગં જદ “આગલ કરવો,” “ફરમાસ કરવી;” એ ઉપરથી વેસ્ત: “તારે આગલ કરવો જોઈએ.”

૧૧. અસલ અર્થ, “છાનીમાની રીતે” (પવન અવીનાવદાગીહ), હયાં દેવો પોતાના પૂંજરીએને સમજવતા દીસે છે કે તેઓએ પોતાની જુરી નેમો ઘણું કરી રાત્રે અધકારમાં છુપી રીતે પુરી પાડવી અને બોલવી રીતે નહીં.

(૫૫) વળી, જ્યારે જેવો મજબુત સંપર્ક કરીને ધસારો લઈ આવે છે, ત્યારે (માણસોને) છાનામાનાજ ધસડી બંધ છે. (૫૬) અથો અરથુરત તારી તરફ પહોં તે (દુબ), એક સોનેરી બહનની, ખીસેલી છાતીવાલી અરથના (આકારમાં), ધસી આવશે [યાને તેને એક છાતીનું બાબતર પહેર્યું છે], અને તે સોનેરી બહનવાલી ખીસેલી છાતીવાલી અરથ તારી સંગાત શોધતી, તારી સાથે જોડતેગો ચાહતી, (અને) તારી હમ મહદ માંગતી ધસી આવશે; (૫૭) તારે તેને તારી પાડોશમાં (રાખવી) નહી, તેની સાથ વાતચીતનો વહેવાર (રાખવો) નહી, અથવા, હરકોઈ કાચ તેને (કરવાને) ફરમાવવું નહી; (એથી ઉલટું) તારે યથા અહુ વહયોની ફેલેમંદ (પવિત્ર) બંદગી આવરવી, કે જેથી તે (બદકાર અરથ) ઉધી વળે ને (તેનો) છેડો (આવે).”

(૫૭) વસ્તીવાલી અને મિત્રોથી ભરેલી દુન્યા તરફ અરથુરત આગલ ચાહ્યો,^{૧૦} કે જેથી ખુદ પોતાની^{૧૧} હાદમંદ દુન્યાને અચ્છી રીતે તપાસી શકે; ત્યાર પછી દુબ આગલ તે આવી પોંહ્યો કે જે એક પોષાક નજલીક

૧. પવન ક્રાન્ત બન્દિશનીહુ, “મજબુત ગાંઠથી,” “મજબુત રીતે બેડાયલું.”

૨. અરા નસફ્ત.

૩. કેર્પ અરીન.

૪. જુવો ફારસી પુરન્સીનહુ, એને વકદ કર્પ, અરીન-પુસીન, “સોનેરી તાજવાલી નારતું શરીર,” પહો વાંચી શકાય, સરખાવો અવં અરથો-પુસ, પહો આ છેલ્લા શબ્દનો અર્થ હયાં લાગુ પડતો નથી.

૫. એટલે, “ખોડીસ,” યાને, છાતી તડી રાખવાને અચ્છો પહેરે છે તે વાસકુટ; અવં ફેરતાન-પાન. ફારસી પેસ્તાન, “છાતી,” અને પાન, ખાન, “રક્ષણ કરતો.”

૬. હમ-હાગીહુ, અવં હામ, “મીન;” ફારસી હમ-ખાહુ, “હમ શહેરી.”

૭. જુવો ફારસી લુસ્તાન, અનીયમીત કાલ, જાચ; અવં જહ, “માંગવું.”

૮. હમ-ફેરદારીહુ.

૯. એલા એલ આખરીહુ ફૂદ વશતન; સરખાવો હાલનો ફારસી શબ્દ ફૂદ-ગરતન.

૧૦. અહુરમઝદ સાથની પહેલી જોડતેગો પુરી થવા પછી અરથુરત સાહેબ આ દુન્યામાં પાછા ફર્યા ત્યાર પછી.

૧૧. પહેલવી ઝક ખાધિરન, “જે તેની પોતાની હતી;” સરખાવો અવં ખાધ-હથ્થ અથવા હુવાપહથ્થ; પછતિશ ન્માનેમ યિમ હુવાપહથ્થીમ (૫૦ પ, || ૬૨) વસ્ત: ખાધિરનો, “લોકોએ પગે ચાલીને પાડેલો રસ્તો.”

બેઠી હતી^૧, કે જે પોવાકે જ્યારે (અહુરમઝદ સાથે) ગોડતેગો માટે તેને બહુમન અમથાસપંદ લઈ ગયા હતા ત્યારે તેને^૨ (ત્યાં) મેલ્યો હતો; (તે દુન) નારી આકારમાં, સોનેરી આભુષણમાં સજ થયેલી, ખીલેલી છાતી-વાલી, બેઠી હતી; અને તેનેથી સોહબત તથા વાતચીત અને હુમ મઠક તે ચાહતી હતી; તે આ પ્રમાણે બબઠીઁ: “હું સ્પેન્દારમઠ (ફરેશતો) છું”^૩

(૫૮) અને ઝરથુસ્ત્રે તેને કહ્યું કે: “પણ મેં સ્પેન્દારમઠને, એક રોશનીવાલા વાદળાં વગરના દીવસે^૪ જોઈ છે; અને તે સ્પેન્દારમઠ મને પછવાડેથી^૫, આગલથી^૬ અને આરપાર^૭ [એટલે કે, બધી બાબુથી] સુંદર નજરે પડી હતી; (ત્યારે જોઈ) તું ફરીને પીઠ ફેરવાવ કે જેથી^૮ હું બહુ^૯ જે તું (ખરેખર) સ્પેન્દારમઠ છે.”

(૫૯) ત્યારે દુને આ પ્રમાણે જવાબ દીધો: “અએ સ્પીતમ ખાનદાનના ઝરથુસ્ત્ર! હું મો તે નારીઓમાંની છીએ, કે જે આગલી બાબુથી સુંદર છીએ, અને પછવાડેથી બદસુરત અને બિહામણા છીએ; (માટે) (મારી) પીઠ ફેરવવાને મને તું ફરમાવ ના.” (૬૦) (આ પ્રમાણે) ત્રણ વેળા તેની સંગાત તેણીએ ખટખટ દીધી (ચતકારીદ), પછી દુને પોતાની પીઠ ફેરવી^{૧૦}, તે ઉપરથી^{૧૧} ઝરથુસ્ત્રે તેને પછવાડેથી (આતર)^{૧૨} જોઈ, જ્યારે (તેને ફીકું

૧. અદીન ઓલ દુન કાજ મત, અમત (સુનની વડી) પવન નજ દોગીહુ ધ અમગ ચેતાબુનસ્ત.

૨. ઝરથુસ્ત્રે.

૩. સરખાવો અવસતા, ફન્તન, “દાંત”; ફારસી ફનદીફન, “ચુસ્તથી મનમાં બડબડવું,” “ધુરકવું.” એતું બીજું વાંચન: ફળ્લીફ, અવં દવત એ પહલવી શબ્દ ગનદીફબી વાંચી શકાય, ફારસી ગનદીફન, “બંદ મારવી,” “ફાહવું,” “ખેટા વચન ઓતરવા.” જુનો અવં ગઈન્તિ, ગન.

૪. અવં સ્પેન્ત-આમઈતિ, પવીત્રાઈ, ખાતુએતું નમાનાપણું, વીગેરે ઉપર મવકલ અમથાસપંદ.

૫. બએન છક ધ રઓશન યોમ ધ અન-અવર; એ છેલ્લા શબ્દ સાથે સરખાવો: અવં અમ, ફાં અમર; એ ઉપરથી અન-અમર, બી-અમર, “વાદલાં વગરતું.”

૬. જુવો પહલવી ફૂ-અવાફન, જેનો અર્થ વપકાયલો બીજો રૂપ ફૂ-અફૂન છે.

૭. વાંચો: ફૂ-પર્ગન; જુવો અવસ્તા પછરિ-ચિથીત, “આગલ.”

૮. જુવો અવસ્તા તરસ્થા, તરે.

૯. મેં હાં અઈલિ ઉમેરીઓ છે.

૧૦. આખરીહુ ફૂત વસ્ત.

૧૧. અઝશ.

૧૨. આતર, ખાલદી ભાષામાં એનો અર્થ “પછી,” “પછવાડે” થાય છે.

કે) ઝહેરી સર્પો (ગઝ)¹ તથા જજો² અને ગીસીરીઓ (કલ્લખુગ)³, અને કાનકચુરા (પઝગુગ)⁴ અને દેડકા (વઝગ)⁵થી ભરપુર તેના પછવાડેના છિંદ્રની⁶ હેઠલ સખત⁷ વસ્તુ (નસો) હતી⁸.

(૬૧-૬૨) ત્યાર પછી ઝરથુસ્ત્રે યથા આહુ વધાર્યો તો ફીરાળ બરીઓ કલામ મોટે સરોહે ગાયો, અને તે દુજ દેહશત પાત્રી,⁹ તથા ચેશમગ (નામનો) કરપન ધસી આવ્યો, અને જ્યારે તે એક સડી જતી હાલતમાં¹⁰ હતો ત્યારે બડબડયો કે: “હયાંથી¹¹ ઇલ્લ એટલી તો છે કે તેને મને ગાલેખ કીધો છે¹²; (પણ તું) ઝરથુસ્ત્ર એમ કાંય (મા) ધારે છે કે ખીણ કેઈ કીસમના (મા)નરો, કે જેઓ (તારા) દૃટકાથી દોજખમાં જાય છે, તેઓની દુ-યાં કરતાં તારી દુ-યાં વધારે ખુશાલ છે? હું (પણ) મારી તનહોમંદ છ'દગીમાં¹³ મારી દુ-યામાં વધારે (મદમ) ખુશાલીથી બહુ¹⁴, જેથી તું તારી (દુ-યા)ને માટે (લકે રાઓ) તારી તનહોમંદ છ'દગીમાં¹⁵ મારા દરેખોથી છેતરાય છે.¹⁶”

(૬૩) અને ઝરથુસ્ત્રે આ લોક માણસોને ખોલ્યો કીધો¹⁷, (કે) તેઓની અજમાયશ અને તેથી જેવો વીધેતું જ્ઞાન તેજ બતના¹⁸ એક મોટા

૧. અવં અજિ, ફાસી⁹ ગઝ, “સર્પ.”

૨. વચ્ચો: ખૂન-જલાગ, જુવો હાલનો ફાં શબ્દ હલુક અથવા હલુ “જલો,” અસલ અર્થ “લોહી સુસનારુ ઝહેરી જાનવરો.”

૩. જુવો અવં કલ્લખુ, ફાસી⁹ કલ્લખગ.

૪. ફાં પઝગ, “કાનકચુરો.”

૫. અવં વઝગ, ઝરથુસ્ત્રને દુષ્ટ અને પાપી ઓરતોએ કેવી રીતે લલચાવ્યા હતા, તેઓ કેવી નીતીબદ્ધ અને નાપાક હતી, અને પેગામખર સાહેબ દીનની મદદથી તે લાલચોની સામેને કેમ ધ્યા તે આ દુકરામાં આલંકાર રૂપે દરશાવવામાં આવ્યું છે.

૬. પહલવી અન્દગ⁹ ગરત.

૭-૯. અમત હિખ સુદૃત યેગવીમનાદ; સરખાવો અવં હિખ અને ફાં સુદૃત, “સખત.”

૮. વચ્ચો: નસીદ; જુવો અવં ધાતુ નસ, “સડી જવું”, “કાઢવું.”

૯. નસિરનીહ, એ આગલી નોટમાં કહેલા ધાતુ ઉપરથી આવ્યો છે.

૧૦. મનિ, આ દુ-યામાંથી.

૧૧. વનકીદ, અવં ધાતુ વન, “છતવું.”

૧૨. મદમ પવન તતૂ ખયા.

૧૩. અછધ-અત પવન તતૂ ખયા; પ્રાલેખોલ અર્થ, “તારી ખાઈ છ'દગીમાં.”

૧૪. બરા ફદીખ મિન અદમ.

૧૫. પેગામખર સાહેબે આદમજાતને દુનીયામાંની દુષ્ટ લાલચોના જય, તથા એવી લાલચોની અંદર લલા આદમીઓની કસોતી થી છે તે, તથા માઝદવસ્ત્રી દીનની જરૂરી અગમચેતીઓ અને હુકમોથી એ લાલચો સામેના બંચાવ, એ સબલું ખુલ્લું કીધું. આ દીન હાલ સુધી ચાલુ રહી છે તેવું કારણ માત્ર તેની પરહેજગારી અને સચાઈ છે.

૧૬. મિન-ઇય હમ-ખયા.

મોજેબથી માણસોને બહેર થયાં—(જેવાં કે) ઝરથુસ્ત્ર ખગાઈ દેવોની આ દુન્યામાં બહેર હોડધામ, અવસ્તા કે જે શાહ વીસ્તારપ અને તેના જમાનાના બોઢાએ સમ્યાઈ તરીકે કબુલ કીધી હતી તેમાં બહેર થયલી દીનના ઝરથુસ્ત્રથી મોટે સરોદે (પહાયલા) કલામોની (મદદ)થી તે (દેવો)નાં શરીરોનું અંબ-વવું—અને જો તે પ્રમાણે અન્યું ન હોત તો વીસ્તારપ અને તેના જમાનાના બોઢાએ, અવસ્તા જેનો આટલી બધી (સમ્યાઈનો) ખવાસ (આપણને) બહેર છે, તે ખોટા લેખીને તેઓએ કબુલ રાખ્યા ન હોતે, અને તે (યાને અવસ્તાની દીન)નો સીલસીલો આપણુ લગી આવ્યો ન હોતે.^૧

(૬૪) અને એક (મોજેબે આ હતો) કે જેનો પણુ સંબંધ (લેવતા) ઝરથુસ્ત્રની, પુર મહોતવાલા^૨ ઝાકના^૩ તેમજ વીસ્તારપના કરપનોના તથા બીજા ઘણાક કીકો^૪ અને કર્પનો જેઓ વીસ્તારપની દરબારમાં હતા^૫ તેઓના શુમરાહ ધર્મની^૬ બહી વીધેની દીનમાંથી (મિલવેલી) માછીતી^૭ સાથે રાખવામાં આવ્યો હતો; ઝરથુસ્ત્રનું મરણ નીપજવવાની તેઓની એકચતા (હમી) વીશે, તેને માટે ભારે નાલેસીઓ^૮ જે વીસ્તારપને કહેવામાં આવી હતી તેઓને ઉભી કરવા વીશે, અને તેનું મરણ નીપજવવાને વીસ્તારપને ઉશ્કેરવા^૯ વીશે, (અને) વીસ્તારપના હુકમથી તેને સખત બંદીખાને^{૧૦} નાખવા વીશે^{૧૧} તથા તેને શિક્ષા કરવા વીશે (દીનની મદદથી વાકેફ થયા

૧. તે, યાને, અવસ્તાની દીન.

૨. ઓલ લેના લા પતવસ્ત હુવા—આએ; ઓલેઓલ તરજુમો: “તે (અવસ્તા) હાલ આપણી સાથે જોડાયલા હોતે નહીં”.

૩. પૂર-મર્ગ^૧, “પૂર મોહત યા નાશવાલો.”

૪. અત્રે હાગ સ્થાન એક દેવતા નામ તરીકે વપડાયો છે. યુન્દહિરન, બાબ ૩૩, ૬. ૫ માં, તે એક નેક પુરુષનું નામ છે.

૫. સરખાવો અવગ કવિ યા કવન, તેઓ કે જેઓ જરથોસ્તી દીનની સમ્યાઈઓ બોધ શકતા નથી.

૬. મદમ બખા ઇ વીસ્તારપ.

૭. વરતગ દએનીહ, ૮. આગાસ ચેહુનૂતન.

૮. વધરાસ્તન ઇ મદમ અશ ઝીરાન અ-રાસ્ત (જુહાઇ). વેસ્ત: “સખત, માલ ગલોચની તૈયારી.”

૧૦. સારીનીતન શબ્દ, જે વોહુમ ૧૩, બાબ ૧, ફકરા ૬ માં આવેલો તે કેમ વપડાયલો છે તે જુવો.

૧૧. શકેકત બન્દ, અસલ અર્થ “મજબુત બેડી.”

૧૨. ચેહુમનૂતન, અસલ અર્થ “તે (નજદીક) આવે છે.”

હતા) (૬૫) ત્યાર પછી, વળી, તેમાંથી^૧ પોતાના મોટા (મદમ) છુટકારા વીશે, પોતાને લગતા એક મોજેલના જાહેર થવા વીશે, અને (પોતાને) ઉંચ પેગામબરી શક્તિ મલવાની ગવાહીની જાણવાભેગ સાથેતીના જાહેર થવા વીશે; (અને અહુરમઝદ સાથની પોતાની) ગોદતેઓમાં ઠસ વર્ષના અરસામાં (સમિશન), તેને (પ્રુદાને જે) છેલ્લો સવાલ (પુછયો) તે પછી, વીસ્તારપની દરબારે (ખાખા), તથા (હીનને માટેની) પેલી બચ'કર લઝાઈની કસોટી-(વર) તરફ, અહુરમઝદની સલાહ અને હુકમથી (પોતાનાં) એકાંત વીઠાય થવા^૨ વીંચે (ઝરથુશ્ત્રને હીનથી) વાકેફગારી (થઈ હતી). (૬૬) વીસ્તારપના શરતના મેદાન^૩ ઉપર, તથા અહુરમઝદની મીત્રાચારી,^૪ અને તેની સત્તા તથા હતોહ (ઉપર)ના તેના પોતાના ઉત્તમ કલામ વીશે; અહુરમઝદની હીન તરફ વીસ્તારપને આમંત્રણ (દેવા વિશે); અને તે ઉપાંત,^૫ (પોતાની) પેગામબરી^૬ સ્થાપવા માટે તેને^૭ શુ' ઇચ્છવું જોઈએ, તે માટેના કલામોને વીસ્તારપે, પોતાના ડહપણ, લક્ષિભાવ, અને મીનાઈ એતેકાદે કરી ધ્યાનથી સાંભલીઆ (તે વીંચે).

(૬૭) (અને) ત્યાર પછી, વલી-(પણ) ઝરથુશ્ત્રના શબ્દો તેનેથી (વીસ્તારપથી) (તમામ) સંભલાયા, તથા ઝરથુશ્ત્રની ચાલચલણ (તે) સમજી શકીઓ તે અગાઉ—પુર મોહતવાલા^૮ ઝાકે, અને ખીજા કીજો તથા કરપ-નોએ, નાલેશી^૯ તથા ભાદગરીના કામોંએ, ઝરથુશ્ત્ર સામે^{૧૦} વીસ્તારપનાં કાન

૧. એટલે, તેનાં સખત અંદાખાનાં તથા શીક્ષામાંથી.

૨. અએવતાગ દ્રવદ્વતન, “જપકામાં એકલું ચાલવું.”

૩. અસ્થાનવાર, “શરતનું મેદાન ;” જુવો ફાર્સી, અસ્થાનવાર.

૪. અસલ નકલ પ્રમાણે આશ્તીહુ; અવ૦, આક્ષિત. “સુધેહ,” “શાંતી,” “ફોસ્તી;” એને અથાહીહુ પણ વાંચી શકાય જેનો અર્થ “માઠ દાસ્ત” થાય.

૫. લેવતા ઝક.

૬. વક્ષવરી અંકાખ્તાન રાએ. ૭. યાને, વીસ્તારપે.

૮. પૂર-મર્ગ, અસલ અર્થ, “મોત થા નાશથી બરપુર.”

૯. સ્પષ્ટગીરનહુહ, અવ. સ્પષ્ટગ, “નાલેશી.”

૧૦. મદમ; અસલ અર્થ, “આસપાસ.”

લાલેશ્વરને લીધે,^૧ તેનેથી (વીસ્તારપથી) બાંદીખાનેની^૨ શીક્ષા કરમાવવામાં આવી,^૩ જેમ અરયુસ્ત્રના (પોતાનાજ) શબ્દોમાં બહેર કરવામાં આવ્યું છે કે:-“મેં તેઓના ઉઠ સવાલોનાં^૪ પુખ્ત રીતે જવાબ વાલીઆ છે, અને તેઓમાંના ઉઠ નાં (મોઢાંઓ) બંધ કરીઆં છે, (તથા) તે કૂર (આદમીઓ), જેઓ ફટ અને દેવપરસ્ત હતા તેઓને ઉઠ સાંકલોએ મેં (બાંધીઆ છે). (૬૮) (પણ) મારે માટે તો તે ફટ કીનાખોર (શખસો)નાં^૫ યોબાએ^૬ મારા પગોનું તાકાત નકામું^૭ કરી નાંખીયું છે; મારે માટે તો તે ફટ કીનાખોર (શખસો)ના યોબાએ (મારી) બાબુઓનું કૌવત નકામું કરી નાંખ્યું છે; મારે માટે તો તે ફટ કીનાખોર (શખસો)ના યોબાએ (મારા) કામોની સાંભલવાની શક્તિ નકામી કરી નાંખી છે; મારે માટે તો તે ફટ કીનાખોર (શખસો)ના યોબાએ (મારી) આંખોની દ્રષ્ટિ નકામી કરી નાંખી છે; તે પુર મોહુલવાલા (શખસો)ના જબુન દેષના (દૂષ વધલ) યોબાથી પેદા થયલાં સખત સકંટને લીધે^૮ મારી છાતી પીક^૯ લગી અંદર દબઈ ગઈ હતી [યાને, હું પીક તરફ પાછલ હતીઓ^{૧૦}].

૧. સીલનીદન ઇ વીસ્તારપ મદમ અરયુસ્ત્ર. સરખાવો અવં હથેજ^૧ થલ, “નાશ;” પહેલવી સીજ “મર્કા,” “રેગ.” એને દીપીનીદન યા દીવીનીદન, “દેવોમાં ફેરવી નાંખવું” થી વાંચી શકાય; અવં ધાતુ દબ યા દિવ, “હમણ.”

૨. બાંદ-ખાતફરાસ.

૩. અવિરુપાદની.

૪. યોલેયોલ તરજુમે, “મેં તેઓની ઉઠ પુરસેશોના બહુજ અચ્છી રીતે (મદમ) જવાબ આપ્યા છે.” તે તેત્રીસ કીકો તથા કરપતોના ધાર્મિક સવાલોને તે આપેલા જવાબો એટલા તો નીચિત અને કારગર હતા, કે તેઓનાં મોઢાંને જોયા તેનેથી કરીને સાંકલ પડી હોય યા તાલુ મરાયું હોય તેમ થયું.

૫. દુશ-વધલિગ-કશ; જુલો હાલતું ફારસી વધલ-કશ, “એક કીનાખોર શખસ;” વેસ્ત પ્રમાણે, ગુશન-ગીરાઈલ, “માણસ જાતની વલાય.” કદાચ એ દુશ વીરા-ઇલ, “ખરાબ જોરાક” હોય; તેને બાંદીખાનામાં જુમે મરી જવા દેવામાં આવ્યો હતો.

૬. એને સંગ વાંચીઓ છે, અવં અસંગ; ફાં સંગ, “પથર,” “જોજો.” વેસ્ત એને સૂક વાંચી, “જુખ” અર્થ કરે છે.

૭. એને અનકાઈન વાંચીઓ છે; અસલ અર્થ, “(શરીરના કોઇથી લાગને) નીરજીપયોગી કરી નાંખવા.”

૮. એને અવર-અફિતશનીલ વાંચીઓ છે; સરખાવો પહેલવી ફારસી અસ્તન, “ધાયલ કરવું”; વેસ્ત એને પદગશતીલ વાંચી “રુપપાતર,” “એક આકારમાંથી બીજામાં બદલાવું” અર્થ કરે છે.

૯. પહેલવી, અફમ અરા સીનગ એલ પરિત મદમ અવગૂ-દીત. અર્થ એ જે કીકો અને કરપતોથી તેની ઉપર જે સંકટ લાવવામાં આવ્યું હતું, તેથી અરયુસ્ત્રને જુખમરો સેહવવો પડ્યો, એને લીધે તેનું શરીર એટલું તો તાવદાન થઇ ગયું કે તેનાં છાતીના હાડકાં લગલગ ખરડાની કરોડે લાગ્યાં, જેમ કોઇ તદન દુકાલથી જુમે મરતાંને થાય છે તેમ.

૧૦. અધલ-અમ લખવાર યેગવીમૂનાદ.

(૬૬) અને અમે ઝરથુશ્ટ્રની બાહુદુર સહનશક્તિને^૧ લીધે, તે બહીની^૨ સામેની બચકર હાલમાં એકલે હાથે^૩ ટકર જીવવા ગયો;^૪ ત્યાં (ઉપર) લખ્યું છે તે પ્રમાણે, તેની જીવગીતી, બુખ^૫ અને તરસની,^૬ તથા ભારી બેડી (અને) ખીબાં દુઃખો, કે જેની સામે આદમી જાતની કુદરતી તાકાતમાં (ગયા) એક રક્ષક^૭ છે, (અને) જે (દુઃખો) પુહાના નીરમાન^૮ કીધેલાં નથી, તે (દુઃખોની) આટલી બધી શીકામાં^૯ પડવું^{૧૦} જાહેર થયું; (ત્યાર પછી) જ્યારે તેનું (ઝરથુશ્ટ્રનું) તન, વળપેચમાં (શકદતીહ) અને બંદમાં, તથા ચાહુ બુખમરાની^{૧૧} જીવગીતા તેનાં ખીબાં સંકટોની વચમાં, તેના પુર બહારમાં તેઓથી જીવામાં આબુ,^{૧૨} ત્યારે શાહ વીસ્તાર્ય અને તેનાં પેહલવાનોને^{૧૩} એક મોટો મોજેજો જાહેર થયો.

(૭૦) એક (મોજેજો) આ (હતો), કે જે બહા ચઝડોથી તેને (ઝરથુશ્ટ્રને) પેલાં બચકર સંકટમાંથી^{૧૪} ઓડવવા કાજે^{૧૫} ચોજવામાં^{૧૬}

૧. તકીગીહ; સરખાવો અવ. તનજીશ્ત. હાલતું ફાસી^૧ તગ, “બાહુદુર,” “કાવતમંદ.”

૨. ઝોલ અગીહ; સરખાવો અવં અલ, અથવા અક, “જુક”, “કુજ”.

૩. પવન અએવતાગ. “રક્ષણ વગરનું”, “એકલી હાલતમાં”, “પોતાના પગ ઉપરજો ઝાસતવાર”.

૪. સાતૂત, “આગલ ચાલીઓ અથવા આગલ વધીઓ”.

૫-૬. એને સુદ વ તરન વાંચીઓ છે. એ સંગ ઇ વહગાન ખી વાંચી શકાય, “જુશઓનો ભાર”.

૭. એટલે સહનશક્તિનો ગુણ. સરખાવો ફાસી^૧ પમ, “એક રક્ષક”, અને પહલવી પતાકકન.

૮. બગ-હાત ની વીતી બગ-હત આવ્યો છે; જુવો હીના ઈ મહતૂગ-ઇ-મતૂ, બાબ ૨૪, બાગુક-બખત.

૯. અવં પહતિ-કસ, યા પહતિ-કપ.

૧૦. પતૂકન; અવં પન, “પડવું”.

૧૧. ફેર અખરકારીહ ઝીવ-કગ.

૧૨. વિન્કાત, અવં વિન્ક, “મિલવડું”, જે ફસતુર પેશાતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે અમત-શાન ફાહ વાંચીએ તો, “તેઓને આપવામાં આવ્યો હતો”.

૧૩. વચિ: યલેગાન, ફાસી^૧ યલ, “એક પહેલવાન”.

૧૪. મિન રકદતીહ; અસલ અર્થ, “જીવવાડા બરેલી હાલત”.

૧૫. પહલવી ઝોલ વહાન ઇ ખૂખિતરન ઇ ઝોલા. એ વહાન શબ્દને ફાં બહાનહ સાથે સરખાવો.

૧૬. અંકાજત; એનો અર્થ “કલખુ”, “ગાર કીધો” ખી થાય.

આવ્યો હતો, (બચારે) એક ખસી નહી કીધેલા^૧ ગોધાતું જીવ ધરાવનાર શરીર^૨ તેઓથી અદ્રશ્ય^૩ રીતે જીવ વીનાતું (ખતાવી દેવામાં) આવ્યું^૪; (અને) ત્યાર બાદ, વીસ્તારપત્રી મોટી ભેઠકમાં^૫ અને દુન્યાનાં મંડલમાં^૬ અરથુશ્ત્રે (પોતાના) કૌવત અને (ખુદાનો) જે સાચો સખુન^૭ છે તેનાં ઇતબારથી^૮ કરીને, જે પ્રમાણે વીસ્તારપત્રના પ્રકાશીત થોડા^૯ વીધેનો મોજેજો (છે) જેને વીધે પવિત્ર લખાણોમાં^{૧૦} ઇશારો મલે છે, (તે) માફક, તેજ શરીરને સજીવન કરીયું^{૧૧}.

(૭૧) એક (મોજેજો) શાહ વીસ્તારપત્રના, તથા (તેનાં) દેશનાં લોકોના મનમાં^{૧૨} શું હતું, તે (અરથુશ્ત્રથી પોતાની) મીનોઈ^{૧૩} મનશક્તિથી^{૧૪} આગ-મજથી બહાર કરવાનો^{૧૫} અને ખુદ્દુ^{૧૬} કરવાનો (હતો), અને વળી (તેને) કેટલીક બીજી કીમતી અમુલ્ય (ચાચુન)ખાનગી થીએ^{૧૭} (ખુદલી કીધી).

૧-૧. એને બન-આમોમંદ તત્ત્વ બીએદ વાંચિ; જુલો અવન બિએદ, પહલવી ખુએદગ, “ખસી નહી કીધેલા”; વંદીદાદ, ફગદ^૧ ૧૯, § ૨૧; મોએદ સાહેબો ધર્મની એકસ કીયાઓમાં શુધ સફેદ રંગનો ગોધો વાપડે છે તેને માટે ઇસારો કરો.

૨-૨. એટલે, બહા મીનોએથી. દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે, અ-કીયન્દગ વ અ-યએદાગ યહેવુન્ત, “બેવન અને અદ્રખ યઇ ગયો.”

૩. સરખાવો ફાસી^૧ નિશસ્ત.

૪. હુન્નમન.

૫. ઝક ઇ રસ્ત મિલયા.

૬. વાવરીગાનીહુ, “એતેકાદ”, “ખાર”; જુલો અવન વર, “ઇતબાર રાખ” વો, “માન આપવું”; અવન વાઉરયા, વાવર, વાઉર.

૭. વાંચિ: અરથ ઇ શએત, જુલો અવન ફિ, “પ્રકાશવું,” શએત, “તવાં-ગરી.” અજે વીસ્તારપત્રના થોડાને અરથુશ્ત્રે સારો કીધો તે આખે ઇસારો છે. ફાસી^૧ અરથુશ્ત્ર નામાંમાં એ મોજેજો લખાણથી વખુલ્યો છે.

૮. સરખાવો અવન સ્વંલહુ, “પવિત્ર કલામ,” અને અવન દિશ, સૌં દિશ, “દેખાડવું.” એનો અર્થ “એક ચમતકારી ફકરામાં દેખાડવામાં આવ્યું છે” બી. થાય.

૯. હુમ તત્ત્વ નવક લખવાર કદ, બોલેબોલ તરજુમે, “તને કરીને બન આપીએ.”

૧૦. મીનિશન, “વીચારો.”

૧૧. મહન વીનિશન.

૧૨-૧૨. શૂકતન વ આશકારીનીકન.

૧૩. નિહુકતક ચાચુન; બીએ અર્થ, “(મીનોઈ) દોલતવા કેટલાક બીજા ભેદો.”

પુસ્તક ૭ મું, અર્થોસ્ત-નામાંનો આખ ૩ જો, ક. ૭૧-૭૩. ૨૭

(૭૨) એક (મોજેજી આ હતો કે) દુશચણી^૧ મોહની^૨ કેટલી વસ્તુઓ, કે જે ઉપર બેખીલોનમાં^૩ ઝોહાકે તરફથી, - કે જેનાં લોભને^૪ લીધે માણસજાત યુતપરસ્તી ઉપર આવી ગયું હતું^૫ અને, તેથી કરીને^૬, દુન્યાનો નાશ (થતો) હતો, - (તે ઝોહાક તરફથી) અમલ કરવામાં આવતો હતો, (તે વસ્તુઓ) અરથુશ્તના હીનતા ફતેહમંદ દલામેના જાહેર થવાથી^૭ સમુલગી નાશ પામી અને નકામી થઈ પડી,^૮ કે જે (દલામે) જાહુગરીની^૯ સામને હતો.

(૭૩) એક (મોજેજી) આ (હતો) કે જે (ખનીરસ) કેશવરના પ્રખ્યાત વિદ્વાનો સાથની હીન માટેની તકશરમાં^{૧૦} જે મોજેજીઓ અરથુશ્તને^{૧૧}

૧-૧. એને વડ-જમાશ વાંચીઓ છે; સરખાવો ફાર્સી^{૧૨} બદ-જમાશ, “ફૂજ વા છુરી ઠગાઇ.”

૨. આવીર, સરખાવો બવ૦ બમિ, “બાબીલોન,” યસ્ત ૫, § ૨૬, તથા યસ્ત ૧૫, § ૧૯. ફાર્સીસ્તેતે કહે છે, “ઈરાનની ગાદી હીનથી લેનાર બમિ એ આર્થન ન હોવાથી, તેને ખાલદયનો, જેઓ ઇરાનીઓના જાહેરાતના શત્રુઓ હતા, તેઓ સાથે બેળા નાખવામાં આવતો; તેની સાથે ‘બેખીલોન’ નામ અસલી આસીરીયન શુભમાત, જે તે વેલાએ નીકલી જઈને શુભ ઘડ્યો હતો, તેની એક ઝાંખી ઇતિહાસીક યાદ આપતું, અને ખાલદીઆમાં પોતાના સૈન્યીક પાડોશીઓ સામને ઇરાની પ્રજાનો અણગમો જાહેર કરતું. સુસલમનોએ ઇરાન છૂટી લીધું તે પછી બમિ આખરે એક અરથ તરીકે ઓળખાવા લાગ્યો. બમિને લાગતી કંઈકથાઓ અસલ કારપીઅન સમુદ્રના દક્ષિણ કીનારા ઉપર જનમ પામી હતી.” યસ્ત ૧૫, § ૧૯ પ્રમાણે ઝોહાકે કિવરિન્તનો પોતાનો મહેલ, કિવરિન્તેમ દુહિતેમ, બાંધીઓ હતો, જેને હમઝા નામનો અરથ અંધકર્તા કુલેંગ દીશને નામે ઓળખાવે છે, અને શાહનામાં શીરદુસી તેને કિહુખતનું નામ આપે છે. બાબીલોનના આ “આપને પાત્ર” કીદમાં બમિ હોકે (ઝોહાક) વારંવાર આસરો લેતો હતો.

૩. પવન ઝક નીયાઝાનીહ.

૪. મક થેગવીમનાહ.

૫. વામિા: અમહશ, ફરુર પેશોતનજીની નકલ પ્રમાણે, વક્ષ, “વધારો;” વસ્ત: “(અને એવું) વધવું” દુન્યાનો નાશ હતો.”

૬. ફાજ શુફતન.

૭. હુમાગ વિથૂખીહસ્ત વ અકારીહસ્ત.

૮-૮. ઝક પતીરગ ઝક યાતુગીહ.

૯. કએથર; અવસ્તા, કપવરે.

૧૦. પતકાર, અસલ અર્થ “અગડો”; અત્રે લાગુ પડતો અર્થ “જાહેર તકશર,” “વાદવીવાદ.”

૧૧-૧૧. પહલવી ઇ મિન અરથુશ્ત.

લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે^૧, તેઓની સાથે જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો, કે જે વિદ્વાનો (પોતાની) વિદ્વાને માટે સજિમાં સારી પેઠે જણાયલા હતા,^૨ (અને) જેઓ પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં ઉમેશ કરનારા હતા),^૩ (જેઓ) અતી ભુલાવો ખવાડનાર શીક્ષણના^૪ બહુ લયંકર શતરૂઓમાંના^૫ હતા), (અને) જેઓની ઇચ્છા પોતાનો (પિતો) અતી ભુલાવો ખવાડનાર ધર્મ^૬ (જે તેઓ પાલતા હતા) તેમાંથી છુટા થવાની હતી; તેઓને (ત્યાર પછી ઝરથુસ્ત્રથી) સમ્યાધનું સમજ પડી શકે તેવી રીતે^૭ જાહેર થવું, અને શાહુ ગુસ્તાસ્પ અને પેલા સઘલા વિદ્વાનોનું^૮ દીનની બાબે ઐશુમાન^૯ થવાનું હતું. (૭૪) (ત્યાર પછી) ઝરથુસ્ત્રની ખરી અગમચેતી બાબે, તથા વીસ્તાસ્પથી માઝદયસ્ની દીન કબુલ થવા માટે, અહુરમઝદની ઇચ્છા બાબે અને દુનીઆમાં (તેનો) ફેલાવો થવા બાબે, વીસ્તાસ્પનું મન શાંત કરવા થકી અહુરમઝદે થોડા “(અમશાસ્પદો આ દુનીઆ તરફ) રવાના કીધા^{૧૦} (જેવા કે), બહુમન, અરદીબેહસ્ત, તથા વધિ કરનાર આતશ (જ્વળીન મીહર).^{૧૧}

૧. સરખાવો ફાર્સી આશના.

૨-૨. વચ્ચે: સૂખ બાજ ગિરાયગાન; સૂખ, સરખાવો અવં સૂવંગ, પવિત્ર કલામ અને બાજ, સરખાવો અસલ ફાર્સી શબ્દ બાજ, “ખડની” (જુલો બહોસ્તાનના શિલાલેખો, કોલમ ૧, || ૧૯); અવં ધાતુ બજ, સૌં મજ, “લામ પાડવા”; ફાર્સી બખતન. જે ઉપરથી બાજ ગિરાયગાન નો અસલ અર્થ, “તેઓ કે જેઓ સાહિત્યને મદદ આપવા ચાહતા હોય.”

૩. ઝક દીબઝગતર ગૂબિરન; એલેખોલ તરજુમો, “ધણાજ દગલબાજ શબ્દો,” યાને, તે જમાનાતા દેવપરસ્તો તથા સુતપરસ્તોનાં શીક્ષણો. સરખાવો અવં દીવઝા, “લુઆધ,” ધાતુ દીવઝ, “ઠગવું”; જુલો વંદીદાદ પરગર્દ ૧૮, સરઆતના ફકરાઓમાં આવતો દિવઝત હય.

૪. રકકૃત પતકારતર.

૫. દાનિશનીક.

૬. જેઓ વીશે ઉપર ઇસારો છે તેઓ.

૭. એટલે, ચોક્કસ.

૮. પવન આશતીહ, યાને, વીસ્તાસ્પની “વધારે સુસ્તક્રીમ ખાતરી કરવા માટે,” અને ઝરથુસ્ત્રની પેરામથરીની સમ્યાધમાં મનાવવાને, તેને (વીસ્તાસ્પને) તથા તેના દાનાવોનાં મંડલને મદદ કરવા માટે, અને જે સમ્યાધઓ દુનીઆમાં સઘલે ઠેકાણે ફેલાવવા માટે.

૯. અમેશાસ્પદોમાંના કેટલાક (અંદ).

૧૦. શૈફુનીદન, “મોકલવું”, “એલથી ખાતું.”

૧૧. જુલો આદશ્પર્મનાં ચુદી કહેલાં લખાણો, બાબ ૨૩ મો, ફકરો ૭ મો.

(૭૫) તે જોજો જે વીસ્તારપ અને (તેનાં) દેશવરના લોકોને જાહેર થયો—અને રીતે, (એક તો) પેલા અમશાસ્પદોના આસમાન તરફથી જમીન ઉપર નીચે ઉડી આવવામાં, અને (બીજી) વીસ્તારપના રેહઠાણમાં તેઓના હાખલ થવામાં—તે આ રીતે (હતાં) કે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:—
“ત્યારે તે, કે જે હાદાર અહુરમઝદ છે, તેને તેઓને, (યાને) બહુમન, અરદીબેહસ્ત અને અહુરમઝદના વદિ કરનાર આતશને, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: તમો કે જેઓ અમશાસ્પદો^૨ છેવો તેઓ વીસ્તારપ, જેની પાસે ગાય ઠારનાં સાંધણો^૩ (છે), (અને) જે દુરના દેશોમાં^૪ આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ^૫ માટે પુષ્કલ (ફાજ) જાણીતો છે [યાને, તે દીનને માટે ઉસ્તવા-રીથી (અર્થ) ઉલો રહે ત્યાં સુધી], તમો તેનાં રેહઠાણ ઉપર આગલ વધી; અને અથો સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રને (તેઓ તરફથી^૬ પુછવામાં આવેલા સવાલોના) જવાબો ઉચરવામાં (અને) અને તે સખુનો તેઓ^૭ પાસથી કપુલ (કરાવવા) માટે (તમો મદદ કરો). ” (૭૬)
તે અમશાસ્પદો વીસ્તારપના મકાન તરફ આગલ વધીયા, કે જેની પાસે ગાય ઠારોનાં સાંધનો (હતાં), (અને) જે દુરનાં દેશોમાં આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ માટે પુષ્કલ જાણીતો (હતો); અને ખુલ્લું હવેલીમાં તેઓનાં (તે અમશાસ્પદોનાં) શરીરોનાં તેજ, તેઓના ખુલ્લું કાવત તથા

૨. વાઝીતન, અવ. વઝ, “હીલચાલ કરવી,” “ઉડવું,” “ગાડીમાં હંકારવું.”

૩. અમેસુસ્પેન્દ-ઇત; અમેસુસ્પેન્દ હુવાન્ધતની વીતી.

૪. અફઝર. એનો અર્થ “સાંધણો” થાય છે; વળી “ઘોડસ પ્રકારનું કાચ” કરવા માટેની શબ્દો “એવોબી અર્થ” થાય છે. દસદર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે “જેને ગાય ઠારોના સાંધણો છે,” એટલે કે તેની પાસે પુષ્કલ જરૂર જોર હવું. યાદ રાખવું જે અસલ ઇરાનમાં પૈસાની આપ લે સીકામાં નહીં પણ ગાય ઠારમાં થતી હતી.

૫. એને ઇ દૂર ફાજ નામીગ વાંચો.

૬. અવર-આસ્તિશનીહ; સરખાવો ફાસી^૧ અર-આસ્તા, “એક ઊંચીઆર બોખીઓ.” એને અવર-હસ્તિશનીહની ખી વાંચી શકાય, “એતેકાદ,” “ટેકાવ,” “ઉંચ જાગી.”

૭. માઝદયસ્ત્રી દીન બાબેની એ તકરાર ફરઆન તેને વીસ્તારપ અને તેનાં રાજ્યના વિદ્વાનોને આપેલા જવાબો.

૮. વેસ્ત વાંચો છે: ઝગ શાન. ઇ ઝકે ઇ ગુબિશન, “તે રાખ્દોનો બાવાઈ.”

૯. ઝીઅશાન, “તેઓથી,” યાને, વીસ્તારપ અને તેનાં રાજ્યના લોકોથી. ખનવાઝોગ છે કે એ સર્વનામ રાજ્ય માટે બોલતી વખત માત્ર માનને આતર બહુ વચનમાં વાપડીએ હોય.

૧. તે અમશાસ્પદોના શરીરો. સરખાવો ફાસી^૨ હેહ, “માણસનું શરીર.”

ફેલેને લીધે, તે વીસ્તારપને મીનોઈ^૨ પ્રકાશ તરીકે જાહેર થયાં; (ત્યાર પછી) આ (પ્રમાણે બનીયું) કે, જ્યારે તે ઉપર તેની આવી રીતે નજર હતી ત્યારે, તે મહાન શાહ વીસ્તારપ ધુણ્યો;^૩ તેનો જે પેશવા^૪ (હતો) તે ધુણ્યો; તે કે જે સઘલાઓ ઉપર સરદાર (હતો)^૫ તે બેલાન^૬ થઈ ગયો; (અને) જે એક ઉમરાવ હતો^૭ તે એક રથના ઘોડાના હાંકનાર પેકે (થઈ ગયો હતો).^૮

(૭૭) “અને તેને, અહુરમઝદના આતમે, (તેઓને) મરદાનગી બરેલા શબ્દોમાં^૯ આ પ્રમાણે કહ્યું : ‘ખીહ ના, અએ બુહદ શાહ વીસ્તારપ! કારણ જે તને કાંઈપણ ચીજ માટે અદેશો કરવા જેલું’ નથી;^{૧૦} તેઓ (કે જે અમશાસ્પદો છે તે) તારાં મકાનમાં તને લય પેદા કરવા માટે^{૧૧} આવ્યા નથી, યાતો અરબસ્પના^{૧૨} કાયદેસરના^{૧૩} અથવા ચતુર^{૧૪} એલચીઓ તરીકે^{૧૫} તારા મકાનમાં તને લય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી, યાતો

૨. મધનૂ, “મીનોઈ.”

૩. સરખાવો ફાસી^૧ હરઝીદન, “ધુળવું.”

૪. પીશક, અસલ અર્થ, “જે આગલ વા હારોકમાં પેહલો (હતો) તે.”

૫. ઓલા હુરવીસ્પ પત, બોલેબોલ તરબુઓ, “જે સર્વોપરી, યા સઘલા-ઓનો વડો (હતો) તે.”

૬. ગદી હેત, અસલ અર્થ, “ગબડી પડીઓ હતો.” સરખાવો ફાસી^૧ ગદી હેત, “ગોલ ફરેલું.”

૭. ઓલ મિન અવરતર નએમગ, બોલેબોલ તરબુઓ, “તે કે જે સૌથી ઉચી જગ્યામાંથી (હતો).”

૮. જાણે તે એક રથના ઘોડાનો સાધારણ હાંકનાર હોય તે પ્રમાણે તે દંગ થઈ ગયો હતો. પહેલવી શબ્દ રસને અવગરથ સાથે સરખાવો. અમશાસ્પદોનાં લયાનક તેજથી, વીસ્તારપ અને તેના સઘલા દરબારીઓ દંગ થઈ ગયા, અને ધાસ્તીથી ધુળવા લાગીઆ.

૯. એક ઇ વીશન બુખિરન, સરખાવો અવ. વીર, “મરદાનગીવાલો પુરૂષ.”

૧૦. માન્મત લા મદમ તરસિરન.

૧૧. એને તરસાનીદન વાંચવો વધુ દરોઅસ્ત દોસે છે. અવસ્તા, તેરેસ, “ખીહવું.”

૧૨. એ અવસતાનો અરેજત-અસ્પ, ખ્યઓનોનો રાજકર્તા છે, કે જેનો ઇસારો મસ્ત પ, §૬ ૧૦૯, ૧૧૩ અને ૧૧૬ માં, તથા યસ્ત ૧૭, § ૫૦ માં, અને યસ્ત ૧૬, § ૮૭માં મળે છે. વીસ્તારપ પાસથી નવો જરથોસ્તી માઝદયસ્ત્રી દીન હોડવવાને માટે વીસ્તારપની દરબારમાં અરબસ્પે વીદફશ તથા નામખવાસ્ત નામના બે એલચીઓ એકલીઆ હતા તેઓ વિશે હયાં ઇસારો છે. વીસ્તારપ અને તેના બાઈ અધરિવધરિ (ઝરીરે) અરબસ્પનું ઠેકથું કબુલ નહીં કર્યું. તે ઉપરથી વીસ્તારપ અને અરબસ્પ વચ્ચેની પ્રખ્યાત લડાઈ જાણી અને તેનું પરીણામ એ આવ્યું જે ખ્યઓનો ઉપર વીસ્તારપના લશકરે જીત મેળવી. યાદગાર-ઇ-ઝરીરન નામની પહેલવી કેતાબમાં આ દીનની લડાઈનું ખ્યાન આપવામાં આવ્યું છે.

૧૩. આ-હાતગ, “નેમેલો,” “કાયદેસરનો;” વસ્ત પ્રમાણે આયાતગ, “યાદ આપનાર;” દસતુર પેશાતનજવાલી નકલ પ્રમાણે આરતગ, “મીત્રાચારીબરીઆ,” “સુલેહવાલા.”

૧૪. અવરકાર, ૧૫. ખ્યેતામઅર.

અરજાસ્થના એ અચોત પેઠે, (તારી પાસથી) લોટો અને ખંડની માગતા, તારા મકાનમાં તને કય પેઠા કરવા માટે આવ્યા નથી; આતો તે નુકસાનકારક ચોર^૧, જે તમામ છુટારો^૨ છે, અથવા તો એક બાહારવટિઆનો^૩ કુતરો, તારા મકાનમાં તને કય પેઠા કરવા માટે આવ્યા નથી. (૭૮-૭૯) એ હમો^૪ ત્રણ, બહુમન, અરહીએહરત અને દુષ્કિ કરનાર ઇસ્વરનો^૫ આદર (ધનક) છીએ, જેઓ (આકાશની) બહાર^૬ (તારા) મકાનમાં તારી નજીક આવ્યા છીએ; એઓને માટેનું તારું જ્ઞાન^૭ ઘણીજ ડાહપણ-ભરી રીતે વગર તરફદારીવાહુ^૮ છે; એ તું તારી મીનોઈ દ્રષ્ટિને^૯ મઠક કરે^{૧૦} [થાને, (જે) મીનોઈ ડાહપણ તારામાં હોય તે], (તું જોશે કે) આ હુનીઆને બલી માઝકચરની દીનની જરૂર છે^{૧૧}, જે તે સ્પીતમ (ખાનકાન)નો

૧. સરખાવો ફાસી^૧ ખાજ વ સાવ, જે શબ્દો શીરદુસી વારે ધડીએ શાહનામામાં વાપડે છે.

૨. વાંચો: ફજ-ઈ-ખૂસ્તાર; સરખાવો પહલવી ખૂસ્તાન, “ધાયલ કરવું.” ફસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે સગ છે, જે ૬૦ નાં આકાશ માટે પશુ વાંચી શકાય. એ પછી જે આકાશો આવે છે તે ધર્માનમાં લેતાં એને સે “૩” બી વાંચી શકાય. વેસ્ત આ પ્રમાણે તરજુમે કરે છે; “તે જખરદસ્ત ચોર જે (સધલનિ) ઇબા કરે છે તે, (અથવા) તે ચોરા છુટારા જેવો કુતરો, તારાં ઘરમાં કય જગાડવા માટે આવ્યો નથી.”

૩. ફસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે તરીનીદાર; એને તરવીનીદાર વાંચવો વધુ ફરોખસ્ત થઈ શકશે, જે સિરૂઝલુ યસ્ત, ફકરા ૨ માં આવતા અવં હુમ-વધનતયાઓ શબ્દોનો પહલવી તરજુમે છે. (વળી જુવો રપીથીનની આફરીન, ફકરા ૩ બે). અવં હુમ વધનતયાઓ શબ્દનો અર્થ “ફતેહમંદ,” “જખરદસ્ત” છે; ધાતુ વન, “જીતવું.”

૪. એને ફારદાર વાંચીએ છે, જુવો ફાસી^૧ રાહુકાર, “છુટારો,” “પીડારો.”

૫. સે હુથા-ઇમ મૂન-અમત મઠ.

૬. અહુરમઝક.

૭. એને તરશાય વાંચીએ છે, સરખાવો અવં તરો, તરસ્થ, “આરપાર,” “ઉપરથી,” “પેલી પાર.” વેસ્ત: “તારા મકાન તુલીક ઉપર.”

૮. અરથુસ્ત તરફથી અમશારપંદો વીશે જે જ્ઞાન વીસ્તારપને મલીડું હવું તે વીશે અત્રે ઇસારો છે.

૯. પહલવી, રસ્તકતૂમ, જુવો ફાસી^૧ રસ્તહ, “હુકું,” “ઉદાર.”

૧૦. વીનાગીહ, “દેખાવ,” ધાતુ હી, વીન, ધીન, “જીવું.”

૧૧. સરખાવો અવં અવંહહ, સૌં જગથ “મઠક,” અવસતા ધાતુ અથ, “મઠક કરવી.”

૧૨. ગમતા આવાયક.

ઝરથુસ્ત્ર છે તેના સમણું કરવાથી^૧ (તેની) પાકીજગીમાં આગલ વધે છે. (૮૦) અહુનવર્ધ્ય^૨ ગાંધને લણ્ય^૩, અષોઘ જે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૪ તેની વખાણ કર, અને દેવોને મા આરાધ^૫; કારણકે તારે વીધે અહુરમઝદની મરણ (તારી મદદથી) આ દીનની ખુલંદી^૬ છે, તે અમશાસ્પદોની ઇચ્છા (પણ એજ છે), અને બીજા યજ્ઞો, જેઓ નેકીના અપશનાર^૭ અને અષો છે, તેઓની ઇચ્છા (પણ) તારે વીધે (એજ છે). (૮૧) અને જે તું અશો સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રની નેક અને ખાલેસ દીનની વખાણ કરે, તો (તે માટે) લેટ^૮ અને બદલા તરીકે હમો તને લાંબા વખતનું રાજ અને પાદશાહી, તથા એક^૯ લાંબી જીંદગી જે ૧૫૦ વર્ષની જીંદગી^{૧૦} છે તે આપશું; હમો તને પવિત્ર વાચા^{૧૧} તથા લાંબા વખતની કીર્તી^{૧૨} વંત હેચાતી આપશું; (હમો) તારી મકસદમાં^{૧૩} હંમેશની મદદ, અને (તે) હંમેશ મદદ કરવામાં લલી ઉચી^{૧૪} ચારી તથા ખુલંદ વધારો^{૧૫} (આપશું); અને હમો તને એક બેટો આપશું;

૧. પવન અઉશમુરિશન.

૨. સુન અવીઝગીહા સાતુનેદ, બોલેબોલ તરણુમો, “જે સ્વચ્છ રીતે આગળ વધે છે.”

૩. યથા. અહુવર્ધ્યોની પવિત્ર બંદગી.

૪. અતીથમીત આરાધ્ય, સ્લામ, અવં સુ “આપું.”

૫. એટલે, અવેમ બોહુતી પવિત્ર બંદગી સરોદ સાથે ગા.

૬. અ-આયઝીશનીહ, ગઝિશન, “આપ”ને અર્થે. બીજા બોલોમાં બોલીએ તો “દેવોની સામે શીટકાર નાખ.”

૭. સરખાવો પહેલવી અફાજદન, અવં ફાજ; ફાસી ફાખ્તાન, “હંમેશ કરવું.”

૮. શપીર-દહુક, અસલ અર્થ “લણું-આપનાર.” અવસ્તા હુ-ધાઓંદહ, “સારી અજલ ધરાવતું.”

૯. સરખાવો અવં ધાન, “લેટ,” “આશીરવાદ.” વેસ્ત એને જાન “જીંદગી” વધે છે, અને તરણુમો કરે છે: “અને આ જીંદગીમાં બદલા સમાન.”

૧૦-૧૧. વેસ્ત તરણુમો કરે છે, “અને ૧૫૦ વર્ષની લાંબી જીંદગીને અરસો.”

૧૨. વંચો: અશર-સખુનીહ વ યથા હસ્તિશનીહ ઇ દેર; સરખાવો ફાસી અશર-ગુબિરનીહ, વેસ્ત અહુરીશ્વંગ અને રાએ-અસ્તિશનીહ વધે છે, જે અવસ્તા અશિશ-અંધુહી અને રસાંસ્તાતને મલતા છે, કે જેઓ પ્રમાણીકપણું અને સન્માનના સખુનો, જેને વીશે અને ઇસારો છે, તેઓના ખીનોઇ સ્વરૂપો છે.

૧૩. કામગા.

૧૪. મદદ.

૧૫. અફાજ-સથિરનીહ

(તેતુ) નામ પેથોતન ઘશે, (જે) અમગ (નીવડશે, જે) આમ બુઢાપા^૧ વગર, બુખ^૨ વગર તથા તરસ^૩ વગર (ઘશે); (જે) ખાકી તથા મીનોઇ હુસ્તીવાલી^૪ બન્ને છ'દગીઓમાં જીવતો તથા જેરેમ'દપ (નીવડશે.) (૮૨) જે તુ' અથો સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રની લલી અને ખાલેસ કીનની વખાણુ નહી કરે, તો (તેની) લેટો (તથા) બઢલા તરીકે તને હમો (બિહસ્તના મકાન તરફ) ઉંચે લઇ જઇશું નહી, (પણ તારી છ'દગી)ને છેડે તારે માટે ફરમાવશું (કે) ફાલી ખાનારાં પક્ષીઓ^૫, જેઓ કેલહતા શરીરોની વાટ જુઓ

૭. એ વીસ્તારપનો ખેટો હતો, અને આ આગમચેની કરવા પછી લાંબે વખતે જનમીઓ હતો (જુલો બાબ ૫ માં, ક્રકરો ૧૨). વીસ્તારપ યસ્ત, ક્રકરો ૪ માં એને પેથોતનતુ' નામ આપવામાં આવ્યું છે. બુન્દહિસ્ત, બાબ ૨૬, ક્રકરો ૫ માં, તથા બહુમન યસ્ત, બાબ ૩, ક્રકરો ૨૫-૩૨, ૩૬-૪૨ તથા ૫૨-૫૨ માં પણ એને માટે ઇસારાઓ છે. બહુમન યસ્ત, ક્રકરો ૨૬, ૩૭ અને ૩૮ માં કહેવામાં આવ્યું છે જે:-સાતૂનેઠ નમયો'સ'ંઘ ચેજત વ સ્ત્રઓપ-યશરૂબ મિન શપીર અકાદ-ઇ-દાઇતીગ ઓલ ક'ંગ-દઓઝ ઇ સીયાવક્ષ ઇ ખામીગ કદ', અક્રશ કાલા વખીફત અધઘ:- “ક્રાજ સાતૂત પેથોતનૂ ખામીગ! ચીત્રોમીયાન ઇ વીસ્તારપાન, કયાન ગદા, ઇ દઓન રાસ્ત વએરાસ્તાર! ક્રાજ સાતૂત ઓલ દેના અધરાન મતાઆન ઇ લિ અઉહુરમઝદ હાત, લખવાર વએરાઓ ગાસ વ દઓન ખુદાઓધહુ”..... (૩૭) વ મહમ ચેહુમતૂનેઠ પેથોતનૂ ખામીગ, વ આતરો ક્રાખાગ, વ અતરો ઈ ગઓરનરૂપ, આતરો ઇ ખૂર-કીન-મિત્રો ઇ પીરજગર, બરા મખીતૂનેઠ ઝક દૂજ ઇ કબદ-અઓજ, બરા ખફૂનેઠ ઝક અઓજદીસચાર, અધઘ નિશીમગ ઇ શઓદાઆન; વ ચહિસ્ત ક્રાજ સાજેન્ઠ, ખરસૂમ ક્રાજ વસ્તરેન્ઠ, વ ચઝખખૂન્ઠ દવાઝહહુ-હોમાસ્ત, વ સ્તાયેન્ઠ લિ અઉહુરમઝદ લેવતા અમેસૂરૂપ'દાન, દેના ઝક લેવીન યમલલૂનમ. (૩૮) ક્રાજ સાતૂનેઠ પેથોતનૂ ઇ ખામીગ ઓલ દેના અધરાન મતાઆન, ઇ લિ અઉહુરમઝદ હાત ઓલ અવેન્ઠ વ વેહુ-રેઠ, અમત દ્રવનદાન ઓલા ખઠીતૂન્ત બરા કાગીનાન્ઠ, ઓલા-શાન તૂમતૂમીગાન, વ લા અમત'નીગાન.

૧. સરખાલો અવં ઝઉર્વ, થાતુ ઝર, “કેલહવું.”

૨. અવં શુષ્ક, સો. કુષ, “બુખ.”

૩. સરખાલો અવં તર્ષન, “તરસ,” ફાસી તિરનગી.

૪. મિન અસ્તાઓમનદાન મીન-અ મધનૂગાન.

૫. પહલવી શરીતા, જેનો બીજો શબ્દ પાતખસા છે.

૬. અવં કહુરકાસ, ફાસી કરગાસ, “ગીડ,” જે હમેશાં પોતાના ખોરાક માટે મુરદાંઓ શોધી કાઢવાને તત્તપર હોય છે.

(છે), તેઓ તને નીહાલશે અને આ તારાં (શરીર)નો લક્ષ કરશે, (જ્યારે) તારું લોહી જમીનને પોંદ્ધશે, અને તારાં શરીરને (તે વેલાએ) પાણીઓ પુગશે નહીં.^{૧૧}”

(૮૭) એક (મોજેજી) એ હતો કે જેનો સંબંધર અમશાસ્પંદોના (આ જોહાનમાં) કાબલ થવાથી તેમજ તેઓના બોલવાથી વીસ્તારપના દીન ઉપરના એતેકાહ સાથે હતો, અને, તે પછી, તેનો^{૧૨} દુઃખદાયક^{૧૩} અંદેશો,^{૧૪} (જે) ખયઓન (તાયફા)ના અરબરૂપને લીધે (ઉત્પન્ન થયલી) કાપાકાપીથી છાંદગીઓની^{૧૫} ભારે ખુવારીને^{૧૬} લીધે, તથા ખયઓનોની તેજ (સરજમીનની) બાહેર^{૧૭} તેની પાછલી હારને^{૧૮} લીધે (હતો); (વીસ્તારપથી) દીન કબુલ થવાને લીધે, અને (તેની સાથે) તે સમજ પડી શકે તેવા સ્વપનાનું ચાહુ રહેવાને લીધે (ખયઓનમીગ),^{૧૯} કે જેથી વીસ્તારપ અરબરૂપ અને ખયઓનો ઉપરની (પોતાની) કૃતેહો બેઇ શકતો હતો.^{૨૦}

૧. નાસ્તીકા માટે એ એક જાતનો શ્રાપ છે, કે જ્યારે તેઓ મરણ પામે ત્યારે તેઓને સાફ કરવા માટે પાણી નહીં મલશે, અને તેઓનું લોહી મટી સાથ બેસઇ જશે; એટલે જ, તેઓ પછવાડે કોઇપણ ખેટાને મુઠી જયા વીના મરણ પામશે.

૨-૨. લેવતા વાવરીહસ્તન.

૩. યાને, વીસ્તારપનો.

૪. પતીસાએ, સરખાવો અવ. પદ્ધતિ અને સા “દુઃખ દેવું.” એ શબ્દનો અર્થ પહલવીમાં “શરઆત” પણ થાય છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થઇ શકે : “અને ત્યાર પછી તેની મુશકેલીની શરઆત.” વેસ્ત એને પત્યસાઈ વાંચી “તાબેદારી” અર્થ કરે છે.

૫. હુન્દીશિશન; જુવો ફારસી અન્દીશહ.

૬-૬. વાંચો : ગરાન (“ભારી”), અને અબાન (“બે જાન”). ફરતુર પેશોતનજીની નકલ પ્રમાણે : ગરાનીગિશન, “ભાર,” “માથાપરનો બોજો.”

૭. હુઝવરેશ શબ્દ : લેઅદોન “પેલીપાર,” “આરપાર.”

૮. યાને, અરબરૂપની.

૯. વાંચો : પસ ફરિશન, પહલવી ફરીફન, “ફાડી ખાવું,” “હરાવવું.” અવ. ધાવુ ફેરે, “ફાડી ખાવું.” વેસ્ત એને પસ-શુદ્દાન વાંચે છે, “ખીદમતગાર પેહલવાનો.”

૧૦. સરખાવો અવ. ફીયા વીશેષણ અન્ય ખયઓનેમ, “ચાહુ,” “હમેશવું.” વેસ્ત એને યોમીગ, “રોજવું” વાંચે છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થાય : “હરરોજ સમજ પડી શકે એવા સ્વપનાએ.....”

૧૧. પહલવી નીમૂદન. એ વાક્ય આ પ્રમાણે ખુલાસેથી સમજાવી શકાય : “એક (મોજેજી) આ (હતો), જે તે સમજમાં ઉતરી શકે એવા સ્વપના સાથ જોડાયેલો હતો, જેથી વીસ્તારપને અરબરૂપ અને તેનાં (ગોડીઆ) ખયઓનો ઉપરની લાવીબની કૃતેહ (મીનોઇ રીતે) દેખઇ (આવી).”

(૮૪) બહુ અત્યંત ઉંચ સ્થિતિ અને નહીં ઇજા પામે^૧ એવી પાદશાહી તથા પ્રકાશ અને ક્રીતિ^૨ જે તે^૩ ધરાવતો હતો,^૪ તેને લીધે તે શાશન પીણું (ખૂદિશન), જે (પીધા)થી વીસ્તારપે (બેહસ્તની) અખંડ ક્રીતિ^૫ અને પ્રકાશ^૬ નીહાલીઆં, તે છ'હગીનાં ચશમામાં,^૭ બહા^૮ મીનોઓનાં મકાનોમાં ઉંચ (મદમ) નજર નાખવાને કાળે^૯, વીસ્તારપને (પીણું) પાવાને માટે, હાદાર અહુરમઝદ તરફથી, વીસ્તારપના મકાન તરફ, નેરીઓસંગ ચઝહનું,^{૧૦} અરદીબેહસ્ત (અમશારપંદ) સાથે એક સાથી^{૧૧} તરીકે, સાથે મોકલવું (થયું).^{૧૨} (૮૫) જેમ હીન બહોર કરે છે તેમ, તે જે હાદાર અહુરમઝદ (છે), તેને નેરીઓસંગ ચઝહને કહ્યું કે:—“અએ નેરીઓસંગ! અનનુમનોના^{૧૩} વડા! તે વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદી આગલ વધ^{૧૪}, જે (વીસ્તારપ પાસ) ઢોરોનાં સાંધનો (છે), (અને જે) ફરના

૧. એને આસીજીશનીગ વાંચીઓ છે, “ઇજા વગર,” “દુઃખ વગર.” વેસ્ત એને આ-સચિશનીગ વાંચી છે, “ચાલુ.” વેસ્ત પ્રમાણે વાંચતાં “આગલ વધતી (પાદશાહી)” એવો અર્થ પણ થઇ શકે.

૨-૨. બનકુશા-ચ.

૩. સરખાવો અવં રાઝ, “પ્રકાશવું.”

૪. ખયા આઈન; સરખાવો હુઝવારેશ શબ્દ અઇન, ફાર્સી-અરબી, અઇન, “ઝરો.”

૫-૫ જેથી કરીને તેનો આતમા છુલંદ થાય, અને સ્વર્ગમાંના આતમાઓનાં છુલંદ મકાનમાં જોવાને તે શક્તિવાન થાય.

૬. અવં નઇયોસંઘહ, અહુરમઝદના પેગામ લાવનાર ફરેસ્તાનું નામ. એ એક આતશનું પણ નામ છે જે આતશ પાદશાહોતા છઠ્ઠરમાં વાસો કરે છે. અને તેઓને પોતાનાં પાદશાહી કામકાજમાં મદદ કરે છે.

૭. સરખાવો અવં આદિત, અથવા અદિત, “દોસ્તી.”

૮. શેદનીદન ઇ બએન હુમ ઝિમાન.

૯. સરખાવો અવરતા બ્યાખન જેનો તદ્દન બંધાયેલો પહલવી શબ્દ હુજમનીગ છે. વેસ્ત “એકાં કરનાર” અર્થ કરે છે.

૧૦. વાઝ, સરખાવો અવં વાઝ, “તાકાત,” અને વાઝિરત “સર્વેથી ચાલાક,” “સ્વેથી ઝડપવાલું.” અત્રે વાઝને વાઝીદનનો અતીપ્રમીત આતથ^૧ લઇ શકાય; વાઝીદન એટલે “હંકારવું,” “ઉતાવલ કરવી.” અવં ધાતુ વઝ, જુઓ વંદીદાદ, ખાખ ૨૨, ફકરો ૭ મો:-નઇયો સંઘહો અઓઅયત યો ફધવાઓ અહુરો મૂઝહાઓ: “નઇયોસંઘહ! બ્યાખન પર-આઇયિ ઉપ-વઝંધુહ અવિ-માનેમ અઇ-થંમઇને, ઇમત સંઘહોઇશ.—“તે કે જે હાદાર અહુરમઝદ છે તેને નઇયોસંઘહ ઉપર એક પેગામ મોકલીઓ: ‘અએ નઇયોસંઘહ, અનનુમનોના વડા! તું જા, અઇયે-મનના મકાન તરફ હંકાર, અને તેને આ પ્રમાણે કહે.’” એ ઉપરથી જોતાં આ પહલવી લખાણ, ખરા સાતૂન વાઝનો લાવાર્થ એમ થાય કે: “અએ નઇયોસંઘહ! જા, અને વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદીથી હંકાર.”

દેશોમાં ઘણા પ્રખ્યાત છે; અને તારે અરદીએહસ્ત (અમશાસ્પંદ) ને આ પ્રમાણે કહેવું જોઈએ, કે: ‘અએ અરદીએહસ્ત, મવકકોલ’ (અમશાસ્પંદ) ! આ સુંદર જામ, જે ખીજા જામો બનાવ્યાં છે તેનાં કરતાં વધારે સુંદર છે [યાને, એક જામ જે એવું ખુબીવાહું છે કે રાજાઓને લાયકતું^૭ બનાવ્યું હોય (તેવું છે)] તે તું લે, અને (એની અંદર) તારે આપણો શ્રેષ્ઠ (મદમ) હોમ તથા ઉંઘ લાવનાર પાણી^૮ (મંગ) વીસ્તારપ હજુર લઈ જવો જોઈએ, અને તેને છલાછલ ભરીને^૯ પાવો જોઈએ—શાહ વીસ્તારપને, કે જેનેથી (મીનોઈ) શબ્દ^{૧૦} કણુલ રાખવામાં આવ્યો છે.” (૮૬) અરદીએહસ્ત, તે મવકકોલ (અમશાસ્પંદ), તેની^{૧૧} પાસથી તે સુંદર જામ લઈને, તે આશીરવાહને લાયક શાહ, કએ વીસ્તારપને, તેની અંદર જે હતુ^{૧૨} તે તમામ પાચું. (૮૭) અને તે દેશનો શાહ, આશીરવાહને લાયક કએ વીસ્તારપ, જ્યારે તેને પોતાનો પોશાક ફરેગ કીધાજ, ત્યારે ખીજાણે ગયો^{૧૩}, અને

૧. પાતખશાએ ‘જેને સત્તા આપવામાં આવેલી તે,’ “વાજખી.”

૨. મદમ ન્યાગતર.

૩. પવન ખૂદાએહહુ શાયદ કર્દ.

૪. એને મંગ વાંચીએ છે. ફારસી મંગ; જુલો પહલવી અર્થ—વીરાઈ નામહુ, બાબ ૧, ફકરા ૩૮ માં, તથા બાબ ૨ માં, ફકરા ૨૨ વીએરે. વેસ્ત એને સુધ, “વાળ” વાંચે છે, અને પવિત્ર યજ્ઞદાનેમાં જે વહેસ (ગોઠાનો બાલ) મુકવામાં આવે છે તેને વીશીનો ઇસારો હોય એમ ધારે છે.

૫. પવન એક મદમ ફાજ, બોલેબોલ તરજુમાં, “તેનેથી છલાછલ ભરપુર.”

૬. ઝીઅશ ઇ એલા શૂબિરન પદીફકતગ, એ શબ્દ તે દીન છે.

૭. ધાને, નઈર્સિસંધહ પાસેથી.

૮. પવન એક, “તેમાં જે હતુ તે.”

૯. અમત મિન વસ્તર ફાજ પેહુવત્ત, “જ્યારે તેને (પોતાના) કપડાં ફાદી નાંખીઆ હતાં ત્યારે.”

૧૦. શકખહોનસ્ત, સૈમીતક ભાષાઓમાં એ શબ્દનો અર્થ “મેલવવું,” “એકતું કરવું,” “મેલનત કરવી” થાય છે; પણ અવસ્તા બંદીફાહના પહલવી તરજુમાં અવ૦ સએતે, “તે સુતેલો છે,” એ શબ્દનો અર્થ શકખહોનેહથી કરવામાં આવ્યો છે, જે અર્થ અન્ન લાગુ પડતો હોવાથી હયાં કરવામાં આવ્યો છે.

પુસ્તક ૭ મું, અરથોસ્ત-નામાંનો બાબ ૩ જો, ક્ર. ૮૬-૮૮. ૩૭

હુતઓસને^૧ આ પ્રમાણે સમુનો કહયા:—“અએ હુતઓસ! તું (તે) છે કે જેને, આ (દીન) ઉપરાંત^૨, સ્પીતમાન અરથુસ્તનો ચાલાક હુનર^૩ ખંતથી^૪ (મેલવવામાં) સ્પીતમાન અરથુસ્તનો ચાલાક હુનર પુગશે, જેથી કરીને (અએ) તું અહુરમઝદની તથા અરથુસ્તની દીન શીખવશે.”^૫”

(૮૮) એક (મોજેજો) આ ‘હુતો’ જે આ પ્રમાણે બહાર થયેલો છે:—
“જયારે વીસ્તારપે, દીન કબુલ કરીને, અશોઈને વખાણી, ત્યારે દેવો દોજખની અંદર જડ થઈ ગયા હતા, અને એશમ(દેવ) ખયઓનોનાં હેશ તરફ ધસીઓ અને ખયઓતના કુર રાજકર્તા^૬ અરબરૂપ તરફ (ગયો), કારણ કે તે જમાનાના બુલમગારોમાંના^૭ સર્વથી જબરદસ્તોમાં તે એક હતો, (અને) તેઓ સઘલાઓને ઘણાજ લયંકર ગગડાતે કરીજ લડાઈ કરવાને^૮ તેને ઉશ્કેર્યા.”^૯

૧. અવ૦ હુતઓસ, વીસ્તારપની બાપડી, કે જેને ગોશ યશત, ક્રકરા ૨૬ માં, રામ યશત, ક્રકરા ૩૫ અને ૩૬ માં, તથા અશી યશત, ક્રકરા ૪૬ માં યાદ કરવામાં આવી છે. નઓદરોના લડાયક કુટુંબની તે નખીરી હતી. ગોશ અને અશી યશતમાં અશો અરથુસ્ત નીચે પ્રમાણે કુવા યુગરે છે: દઝદિ મે વંધુહિ સેવિશ્તે દ્રવાસ્પ, તત આયપ્તેમ, યથ અએમ હુયયેની વંધુહીમ આઝાતાંમ હુતઓસાંમ, અનુમતેએ દએનયાઓ, અનુપ્તેએ દએનયાઓ, અનવરતેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ માઝદયનીમ અરસ્ત્ય દાત અપઓચ અઓતાત, યા મે વરેઝાનાઇ વંધુહીમ દાત કસસ્તીમ.

૨. ખરા હુના.

૩. તીજ હુનર, અરથુસ્તની, એક પેગાખર, લાવીખ કહેનાર, શીલસુદ, વૈદ વીગેરે તરીકે “ચાલાકી, ચખરાકી યા ચતુરાઈ.” સરખાવો અવ૦ શ્વા હુનરા, યરન હા ૪૩, ક્રકરા ૫.

૪. પવન તૂખશાહીહ.

૫. નિકીએદ.

૬. સરખાવો અવ૦ મઝથ^૧.

૭. અવ૦ સારસ્તર સૌ. જાનત, “બુલમગાર”.

૮. મઝવનુમ, જુવો અવ૦ મસ-વનઘતિ.

૯. એશત-તૂમ વાંગ વાંચીઓ છે, સરખાવો અવસ્તા અબિશ્ત, દસતુર પેશાતનજી-વાલી તકલ પ્રમાણે એશતતૂમ વ હુંદ.

૧૦. ફરીશન.

૧૧. સારીનીદ (જુવો પુસ્તક ૧૩ મું, બાબ ૨ જો, ક્રકરા ૫૦ મો). અવ૦ સાર, અને સારેમ્નો; ફાર્સી સાર, “ઉશ્કેરણી,” “દુઃખ.”

(૮૬) અને હયાં વધી તે ધરની એલચીખાતુ^૧ જે જ્યઓનોના (સરખા) અરબરૂપની ફરખારે આવેલું હતું^૨ તેને એક મોઢેએ બહેર થયો હતો; જેમ દીનનો આ (ફરે) જણાવે છે, (કે): “ત્યારપછી તુરતજ,^૩ તેને^૪ એક અનબુમન ખોલાવી,^૫ (અને) નહીં માફ^૬ કરી શકાય એવો એશમ (દેવ) બહેર થયો^૭; બાણે કે તેની પાસે એક ફોજ^૮ નહીં હોય તેમ તેને^૯ વીલાપ કીધો,^{૧૦} અને તે મોટે સાદે આ પ્રમાણે બોલીઓ: ‘અમે તમો કે જેઓ જ્યઓન (લાડો) છો ! તેઓ ઉપર (લડાઈમાં) શેકાય પછીની (તમારી) હારથી સંકેત પડશે; તે પુરૂષ, સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્ર, જે સઘળાંઓ જનમી ગયાં છે તેના કરતાં વધારે મજબુત છે^{૧૧}, તેનો વીરતારૂપના મકાનમાં સમાગમ^{૧૨} થવાથી, ધરનીઓ ઉપર, ધરનની બાહેરની^{૧૩} પ્રજાઓ-માંથી, જ્યઓની પ્રજાને ફતેહ મલશે નહીં.’ ” (૬૦) ન્યારે (એમ બનીયું કે) કુર જ્યઓની (રાજકર્તા) અરબરૂપનું સર્વથી શુરૂ^{૧૪} રાજ, જેની વિજ્યાતી^{૧૫} (અસલ) બહોલી (મદમ) હતી, તેમાં લયંકર ફીસાદ ઉભો થયો,^{૧૬} યાને, તેમાં એકમેક સામેની ભારે (ફોજ) મારામારીએ, તથા એકમેક

૧. રમ, ‘લોકાતુ’ ટોલું,” “રસાલો;” સરખાવો અવન હુવાંશ્ય, “એક સારો રસાલો” જેને મોટે પહલવી શબ્દ હૂન્-રમ વાપડવામાં આવે છે.

૨. મતાર, અસલ અર્થ, “આવનાર,” જેઓ આવનારાઓ હતા.

૩. મદમ પવન ઝિમાન, “તે વખતે તુરતજ.”

૪. અરબરૂપે.

૫. કુષ્ટ માણસો મોટે ખોલવાનો અવસતા શબ્દ દવત આવે છે તે સાથ આ શબ્દને સરખાવો. લલા માણસો મોટે અવસ્તમાં અઓખત આવે છે.

૬. તનાપૂહરગાન.

૭. નિમૂદક.

૮. ફોજ, “ફોજ,” “લડવઇઆઓનું લશ્કર.”

૯. એશમ દેવ.

૧૦. જુવો અવન ગરેઝ, “મોટે જુવો પાડવી,” “વીલાપ કરવો;” ફાર્સી ગઝીફન.

૧૧. ઝંક ઇ તમીગતર અબ્બા મિન ઝેરખૂન્તાગ.

૧૨. હુમ-હુખગીહ; જુવો અવન હુખ.

૧૩. સરખાવો અવન તંરસ્ય.

૧૪. સરખાવો અવન અચિરત, જે અફ નો ઉતકપ વાયક છે. ઝેરત શબ્દ ધણુખર “અદરીકલ,” “કદરુ” એવે અર્થે આવે છે.

૧૫. મદમ વશમમૂન્ત, વેરત જેને મદમ વરતમૂન્ત વાંચે છે.

૧૬. મર-ગઓન કૂફત (યા આશુફત); અવન કૂપ, “કાંહવું.”

સામેના ઝગડાએ^૧ અને એકમેકની કાપાકાપીએ^૨, તે (રાજ) તદન કમાઈ ગયું^૩; અને વહી (જ્યારે) તેના ખચઓનીઓ કડવાસથી^૪ ઘણાજ બદ થઈ ગયા (હતા)^૫ [યાને, તેઓ ઘણા નબલા પડી ગયા હતા ત્યારે], તે ઘાતકી (પુરુષ), જે લોહી રેડવા માટે^૬ બાકીદરાજ^૭ હતો, તે અતીબધ ગુન્ચવાડામાં પડીઓ,^૮ અને (પોતાની) દૃષ્ટ પાદશાહીને માટે આ પ્રમાણે કકલાત કીધી:--“જ્યારે તે ખચઓની (સત્તાને) પોંદ્ધીઓ તેજ વેલાએ આલાક હુનર (એક વાર મને) પુગે છે, ત્યાર પછી^૯ તુરતજ જ્યારે તે ઇરાની (સત્તાને) પોંદ્ધીઓ તેજ વેલાએ આલાક હુનર (તેને) પુગે છે.”^{૧૦}

બાબ ૪ થો.

વીસ્તારપ (પાદશાહે) દીન કબુલ રાખી ત્યારથી^૧, તે પુન્ય ફરોહર-લાલા ઝરથુસ્ત્રના બેહસ્ત તરફ ગુજરવા^૨ સુધી, કે જ્યારે (તેના) જન્મથી ૭૭ વર્ષ^૩, (તથા અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેગો (થયા) પછી ૪૭ (વર્ષ), અને વીસ્તારપથી દીન કબુલ રાખવા પછી ૩૭ (વર્ષ), પસાર થઈ ગયાં હતાં,^૪ (તે અરસામાં) જે મોજેજઓ દેખાયા હતા તે બાબે (આ બાબમાં બ્યાન આવેલું છે).

૧. હુમ-રાન, સરખાવો અવ૦ રાન, “લડવઇઓ,” સૌં રળ, “લડાઇવું મેદન,” ધાતુ રન “લડવું,” ઉસ્કેરવું.”

૨. દસગુર પેશોતનજી વાલી નકલમાં હુમ-ખૂરિશનીહ છે તેની વીતી મે અને હુમ-ખૂન-રીજશનીહ વાંચીઓ છે.

૩. હુમ-વરેતમૂન્ત, અસલ અર્થ, “તદન ખવાઈ ગયું હતું.”

૪. વાંચો તાબલ; જુવો ચાલુ ફા૦ તદખ, “કડવું.”

૫. ખૂપ-ગરેત, “ઘણો ફેરવાયલો.”

૬. ખૂન-રાન; ફા૦ ખૂન-રીઝ અથવા ખૂન-ચકાન.

૭. સખુન-ચીન, જુવો ફા૦ સખુન-વર, સખુન-રાન.

૮. મદમ ફૂફત.

૯. અદીન, “ત્યાર પછી,” “તુરતજ.”

૧૦. એનો અર્થ એ જે આલાક ચાતુરાઇ એ એકવાર જ્યારે તે જીવોપરી હતો ત્યારે ખચઓ અરઝરપની ખુબી હતી, પણ હવે ઇરાની જરથોસ્તીઓએ તે મેલવી છે.

૧૧. ફાજ.

૧૨. વીખીઝ. (જુવો પુસ્તક ૭ મું, દીખાઓ, ફ. ૪ થો, સર્ગ ૧૮, સતર ૫ તથા શબ્દ કોષ). એ આખીઝ, “ઉઠવું,” “ઉપર જવું” શબ્દનો અપભ્રંશ છે.

૧૩. અસલ નકલમાં એ આંકડો ૫૭ છે જે દેખાઇતી રીતે ૭૭ ની વીતી જુલથી લખાયેલો છે; બાબ ૨, ફ. ૫૧ ઉપરથી જણાય છે જે ઝરથુસ્ત્રના જન્મ પછી અને અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગોફતેગો વચ્ચે ૩૦ વર્ષ પસાર થયાં હતાં; પહેલી ગોફતેગો પછી અત્રે ૪૭ વર્ષ પસાર થયેલાં જણાવ્યાં છે; તેમાં ૩૦ વર્ષ ઉમેરતાં ૭૭ થાય છે, માટે ઝરથુસ્ત્રના જન્મ તથા મરણ વચ્ચે ૭૭ વર્ષ પસાર થવાં જોઇએ અને નહીં કે ૫૭.

૧૪. આવઝીક, અવ૦ વઝ સૌં. વઘ, અસલ અર્થ “ફૂકવું,” “જલદીથી ધસડાઇ જવું.”

(૧) એક (મોજેજે) જે બહાર થયો તે આ હતો કે: “ન્યારે ઝરથુસ્ત્રે (શાહ) વીસ્તાસ્પના મકાનમાં^૨ દીનના (ગાથા) ગાયા,^૩ ત્યારે નજરે^૪ દેખી શકાતું હતું કે બનવરો (અને) ઢોરો, તથા મીનોઈ આતરો વટીક, જે તે મહેલમાં હતાં, તેઓ અસંખ્ય ગરની ખુશાલીથી કુદવા લાગ્યાં.”^૫
 (૨) એમાંજ,^૬ વટી, તે માફક મોટો મોજેજે બહાર થયેલો છે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે વર્ણન આપે છે: “સઘલાં બનવરો, અને ઢોરો તથા પવિત્ર જગ્યાઓ ઉપરના આતરોએ ખુશાલી બહાર કીધી; અને સઘલાં સહુગારથી ભરેલા^૭ મીનોઓએ, તથા તેઓના દરજ્જાના (ખીબા થયેલો)એ,^૮ (પોતાની) શક્તિ બહાર પાડી, (પોતાના મનમાં) આ પ્રમાણે (વમાચીને કે); ‘હવેથી આપણે દીન પાલવાએ કરીને મજબુત થઈશું;’ ન્યારે તે શબ્દો જે સ્વીતમાન જરથુસ્ત્રથી ઓચરવામાં આવશે, તે તેઓથી સાંભળવામાં આવશે ત્યારે.

(૩) અને એક (મોજેજે) ઝરથુસ્ત્રે, ન્યાયનું તોલ કરવામાં તથા ચુકાદો આપવામાં, (આતશની) વર નીરંગનું મહાન પ્રાકમં (અતાવવામાં) કીધો હતો, કે જે (ચુનાહથી) ચુકત^૯ અને પાપ તરફ નહીં દોરવાયલી^{૧૦}

૨. માન, અસહ્ય અર્થ “વર.” અવં નમાન યા દમાન.

૩. સ્તંદ.

૪. યાને કે, એ બાબદમાં કાંઈ પણ શક સુએહ રહી શકે નહીં.

૫. આખુમ્બીહસ્ત.....હ-રવાખમનીહ, બોલેબોલ તરજુમો: “ખુશાલી કુડવામાં આવી હતી.” આખુમ્બીહસ્ત, કાં ખુમ્બ, “રજુસીયકું;” “દુરાઈ;” વેસ્ત, “નાયવું.” હ-રવાખમનીહ, અવં ઉવાઝેમન, “ખુશાલી,” “દોસ્તી.”

૬. મિન.

૭. ખૂપ-નીવાદ.

૮. માના-શાન, અસહ્ય અર્થ “તેઓના જેવા,” કાં માના, “માફક,” “જેવા.” વેસ્ત એને માન-હિશાનો વાગે છે, “વર છોડી જતા;” હિસ્તન, “છોડી જવું,” “ટકું કરવું.”

૯. વર પસાખ્તાન.

૧૦. બુખ્ત.

૧૧. અગિરાયોદ, એટલે, “પાપ તરફ નહીં ખેંચાયવું;” કાં ગિરાયોદન, “લેવેવું,” “વીટાલવું,” “હાંકવું.” અવસ્તાની સમ્યાઈઓ સામેત કરવાને માટે પેગામયર સાહેબ અને તેઓના શાગીર્હો વર નીરંજ અથવા બળતી મેહમાંથી બહારમાં પસાર થઈ ગયા હતા તેનો આ ધસારો છે.

(આતમાની હાલત) હેખાડનાર હતો, કે જેને દીનમાં ખચ્ચીતજ લેહો તરીકે વર્ણવામાં આવી છે, અને એવા (લેહો) ઝડ તરેહના છે. (૪) (તે) આ રસમ (હતી) જે તે (વખતથી), તે ધરાની રાજ્યની પડતી^૧ લગી પશુ, ઝરથુસ્ત્રના શીષ્યો પાળતા હતા; (એ વર નીરંગ પાળવાની) એક રીત^૨ આ હતી કે કોઈ શખસના (શરીર) ઉપર તાવેહું પીતલ રેડવામાં આવતું હતું, જેમ મારસપંદના બહા ફરોહરવાળા^૩ પુત્ર આહરખાહના (ખાખમાં બન્યું હતું), કે જેને દીનના (સવાસો) માટે (એ અખતરો) કરવાથી અને તેમાંથી ફેતેહમંદી^૪ સાથે પસાર થઈ જવાથી,^૫ પૃથ્વી ઉપર જ્ઞાનનો ફેલાવો^૬ (થયો હતો); અને એ બહોર હેખાવ જે આ મહાન મોજેબથી બરપા થયો હતો, તે વીષે બહી દીનમાં એ ખાખહ ઉપર (બોલતાં) આમ પશુ જણાવવામાં આવેહું છે, કે:— “જ્યારે ઘણા (લોકો) તે (મોજેબો) જોશે, ત્યારે તેઓ, તે દરવંદો, તે આતશની વર નીરંગમાં વીશ્વાસ લાવશે.”^૭

(૫-૬) એક મોજેબે ઝરથુસ્ત્રના આગલાં^૮ કેહ પકડાવા અને વીશ્તારપ તથા લોકોને દીન બહોર કરવા^૯ ખજી પ્રસિધ્ધ થયો હતો, તે એ કે જેવી^{૧૦} (દુન્યામાં) ઝરથુસ્ત્રની દીન બહોર^{૧૧} થઈ કે તુરતજ વીશ્તારપે તે કબુલ રાખી; (જ્યારે) તેને (ઝરથુસ્ત્રે) એક પાઠશાહથી દીન બહોર કરવા^{૧૨} વીષે તેને (વીશ્તારપને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ તું (કે જે) કએ વીશ્તારપ (છે) । તે આ

૧. હુન-ચખતન, અવ. ધાતુ, સ્વપ્ન યા ચપ “ભાંછ નાખવું”.

૨. આહંગ, જુલો કા. આહંગ, “કાપડો,” “રસમ.”

૩. ફ-ફવહ; જુલો અવ. ફવતિ, ફવષિ, “રક્ષક ફરેસ્તો,” ધાતુ વરેત, “ખંચાવવું;” અથવા કા. પરવહન, “શીખવવું,” “કેલવવું;” પરવરીશ—આશુહ, “શીક્ષક,” “પવીત્રાઈ માટે લગનાર.”

૪-૪. યુખતન.

૫. સરખાવો અવ. સ્તેરે, “પાંધરવું” (sātham).

૬. હુએમનુનેહ, અસલ અર્થ, “એતેકાદ રાખવો.”

૭. ખીશ.

૮. અવર-ગુબિરનીહ.

૯. અસલ અર્થ, “મુજ ” (મુન).

૧૦. અસલ અર્થ, “આવવું.” જેવી દીન દુન્યામાં બહોર થઈ કે તુરતજ વીશ્તારપ શાહે તે કબુલી એજ એક મોટો મોજેબે હતો.

૧૧. પએહાગીહ, અસલ અર્થ, “બહોરાત.”

મહજબ (હુએમ) અને આ દીન કે જે (તમામ) સંશયથી^૧ નીશળી છે તેને ખબરનો આ વખતે સંઘર;^૨ યાને કે, આ મહજબ અને આ દીન જે છે, તે તું કયુલ રાખ, કે જે હુનરોનો હુનર છે, (અને) જે તારે, અએ શાહ! કયુલ રાખવી એમને, કે જેથી^૩ તું આ ધર્મ^૪ ફેલાવવાથી આ મહજબને મજબુતાઈથી વલગી રહે,^૫ જે પ્રમાણે^૬ એક નવો સ્તંભ^૭ એક ચક્કીને મજબુતાઈથી^૮ ટેકવી રાખે છે, તે પ્રમાણે^૯ તું આ ધર્મનો ટેકો આપનાર^{૧૦} થા.” (૭) અને તે સચ-કર લકાઈમાં ખ્યોનોના (સરદાર) અરબરૂપ તથા ઇરાનની બાહેરના બીજા લોકો ઉપરની વીસ્તારૂપની ઘણી જીતો દીનમાં બાહેર થયેલી છે, જેવી રીતે અરથુસ્ત્રે વીસ્તારૂપને મીનોઈ નજરની^{૧૧} (મદદથી) આગાહી^{૧૨} કરી હતી.

(૮) અને એક (એએએ), અરથુસ્ત્રની સંપૂર્ણ લલાઈ તથા તખીથી શક્તિ તથા માણસોના ગુણદોષ પીછાણવાની શક્તિ, તથા બીજા ધંધાઓનો મર્મ,^{૧૩} કે જે કાયદાના જ્ઞાનમાં અને મીનોઈ નજરથી (એવાની શક્તિ)માં અવગ્યનાં (શાયદ) છે, એવી રીતે અને તમામ, મેલવવામાં કુશળતા,^{૧૪}

૧. આરૂઢ-છગ, અસલ અર્થ, “સક વગરનું,” જુવો ૬૧૦ રેખ, “સક.” વેસ્ત એને ખોસકો, “ધષો,” “ધેશો,” વગેરે છે.

૨. હુમ-વબીદુનાય.

૩. અમ્મ,

૪. મદમ યખસેતુનાયો.

૫-૭. મીથુન... મીથુન, હવાં આ બે જાહેરો વાકયને કેવી રીતે જોડે છે તે ધ્યાન આપવા જોગ છે.

૬. સ્તૂનગ, અવં સ્તૂન, “ચાંલવા”, ધાણ સ્તા, “ઉણું રહેવું”; ૬૧૦ સીતુન, “ચાંલવો.”

૭. મદમ યખસેતુનિશન મદમ યખસેતુનેદ. આ અવસ્તાની દૃષ્ટ ઉપર છે અને દેખાડે છે કે બોવાયલા કોઈ અવસ્તાના એક જાનનો આ પહલવી તરજુમો છે.

૮. અસલ અર્થ, “ટેકો રાખનાર.”

૯. માણસને “અહુ,” “દએન,” “જોદ” અને “રવાન” નામની ચાર શક્તિઓ જણાવેલી છે તેમાંની દરેકને એક છે. એનો ધાણ અવં દી જોવું છે. એ મીનોઈ નજર, જે નીચલા વાકયમાં મજનૂગ વીનિશનીહ તરીકે બાહેર થઈ છે, તેના જેવી કંઈ શક્તિ છે.

૧૦. આશીદ, “શીખવું”, અવં ચશ.

૧૧. સરખાવો ૬૧૦ કીર, “યાદદાસ્ત શક્તિ,” “કોઈ ભેદનું જ્ઞાન મેલવવું”; વેસ્ત ગીરકીહ, “યાદદાસ્ત શક્તિ.”

૧૨. વેસ્ત એ જાહેરો ગુપ્તકીહ વાંચી “ગુપ્તું કરવું” અર્થ કરે છે. એને અહુ-પતાહ વાંચવો દરેખસ્ત દીસે છે. અવં અહુ, એટલે “દુનવી સરદાર અથવા ગુર.”

અને મોહોતને દુર રાખવા^૧ માટે, તથા જેવો અને પરીઓને મારવા માટે, તથા જાડુ અને ધ'તરમ'તરનો નાશ^૨ કરવા માટેના નીર'ગોતુ^૩ દીનમાંથી ખુદક્રુ' થવાનો; (૬) અને વહી ચમતકારીક નીર'ગોમાં^૪, હોંને સાળ' કરવા માટે ખોર-હાઠ તથા અમરહાઠ (અમશાસપ'હો)ની (મહક) માગવા^૫ માટે, અને વરૂઓ તથા (ખીળ') પ્રકુસ્ત્રો સામે લડવા માટે, અને વર્ષાદનો છુટકો^૬ કરવા માટે, અને કરાંને બંધ કરવા માટે, તથા કરોલીઓ,^૭ તીડો^૮ અને અનાજ, ઝાડપાન અને ગોસપ'હો સામેના^૯ ખીળ ત્રાસો (સાહમ) અટકાવવા માટે; અને ખીલ કેટલીક નીર'ગોમાં જે ધરાનના રાજ્યની પડતી સુધી વપડાશમાં હતી; અને હલ સુધી પશુ (કેટલીક) નીર'ગો છે જે આતશોની મહકથી (કરવામાં આવતા) ઘોડા મોજેળ સહીત હાલ બાકી રહી ગઈ છે; (૧૦) અને ચમતકારી (વેદક) અરકોમાંથી^{૧૦} (નીપજતાં) ઘણાંક અસરકારક પ્રવાહીઓ,^{૧૧} અને હોંના ઉપાયો, કે જે સારા અનુભવી^{૧૨} વેદોથી (બનેલા) તુસખાઓ^{૧૨} છે, તેઓતુ' માણસોમાં જાહેર અને આશકારા

૧. મહમ સ્પૂજન.

૨. અકારીનીહન.

૩. અકુદ-નિરંગ.

૪. જસ્તન, અવ૦ જહ, "માંગુ", "પ્રાથ'ના કરવી."

૫. વર્ષાદને અપઓપ દેવ પડતો અટકાવે છે માટે તીસ્તર તેની સામે લડાઈ કરી તેને છાડવે છે. તીસ્તરને તે કામમાં મહક કરવા માંધવાણી પઢવાની માણસની ફરજ છે.

૬. પૂન; જુવો ફા૦ તનન્ડુ, "કરોલીઓ," અવ૦ સૂન, સરખાવો અવ૦ સુનો. મધ્યખ્યાઓસચ, જુવો વંદીલાઠ ફગર્ડ ૧, ફ૦ ૧૫ મો. આ ઠેકાણે દરશાવેલી કેટલીક આદતોનો વંદીલાઠ ફગર્ડ ૧ થી માંધસારો કીધો છે.

૭. મગસ, "મચ્છર."

૮. પધતીયારંગ; અસલ અર્થ "સામે થવું."

૯. વેદો જે "અર્કો" બનાવે છે તેઓ માટે અત્રે ઇસારો કીધો છે. નેસ્ત: "ચમતકારી ઝરાઓમાંના (અરકાયા) ઘણાં વેદતાં પાણીનું." ઝરથુસ્ત્ર સાહેબ હરેક ચીજમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ હતા; હુકમાં ફરવરદીન વસ્ત પ્રમાણે, આધોરનાન, રથએસ્તાર તથા વાસ્ત્રોશમાં, તેમજ સર્વ માણસ જાતમાં, તેવજુ સર્વથી ચઢ્યાતા હતા.

૧૦. અસલ અર્થ, "પાણીઓ."

૧૧. પૂસકાર, સરખાવો ફા૦ સીગાલીહન, "વીચારવું." અસલ અર્થ "વીચારવંત."

૧૨. સરખાવો, ફા૦ ફરગર્ડહ, "બેલ." પહલવી, અ-ફગર્ડ, "બેલથી નીરાણું," જુવો દીનકર્ડ, પુસ્તક ૪ મું, આખ ૧૨ તથા પુસ્તક ૫ મું, વોલમ ૧૦ મું, સફા ૨૭ મો.

થવામાં, અને (તે સાથે એવા) ઘણા મીનોઇ અને આકાશી અને હવાઈ અને ખનીજ તથા ખીબા હુન્વાને કાયદો કરનારા બોદો^૧, કે જેનું (જ્ઞાન) માત્ર યજ્ઞદી દાનેશથીજ^૨ કોઈથી મેલવી શકાય, (તેઓનું) બહાર અને આશકારા થવામાં હતો.)

(૧૧) અને એક મોજેજે (તો) અવસ્તા પોતેજ (હતો), કે જે હુન્વાની સર્વથી શ્રેષ્ઠ વખાણને લીધે^૩ તમામ દાનાઈના લાંકારો (હન-ગદીંગીહ)માં સર્વથી ચઢયાતા શબ્દો છે.

(૧૨) અને એક (મોજેજે), વીસ્તારપ (પાદશાહ) તરફ, તેને દીન કબુલ રાખી તથા પ્રસાર કીધો^૪ તેના અદલા^૫ તરીકે, અમશારપ^૬ હો તરફથી પેશોતન જેવા એક^૭ (પુરુષ)નું આવવું, અને તે બખતાવર^૮ શાહથી તે (કે જે) અમર્ગ, સદા જવાન^૯, ખોરાક વીના (જીંદગી) લોગવતો, મહાન શરીરવાલો,^{૧૦} અને પુર કાવતવાલો તથા સંપુર્ણ ખોરેહવાલો, જોરેમંદ તથા ફતેહમંદ, અને યજ્ઞદોને મલતા આવતા^{૧૧} બેટાનું^{૧૨} એવું (હતું). (૧૩) કેંગદેજના મુલક ઉપર પેશોતનનો અબ્બયબ પ્રકાશ, જેવી રીતે દાદાર અહુરમઝદે તેને ત્યાં બખશીઓ હતો, ઘણાઓને તે અદલુત મોજેબથીજ બહાર થયો હતો.^{૧૨}

૧. વાંચો: રાજ; વેસ્ત: લાફે, “વખાણ.”

૨. અસલ અર્થ, “દાનઈ.”

૩. ફાં અએવાઝ અથવા અએવાઝહુ, એટલે “વખાણ,” “તારીફ.”

૪. અવં નિવએધધ, ધાતુ વિદ, “બહુવું”; ફાં નવીદ, “સારા સમાચાર.”

૫. પાતદહિરન, અવં પછતિ અને દા.

૬. પહલવી હુના-ઈય, “વહી, એવો એક.”

૭. ફાં ફરેખ, “શાગ્યશાલી.”

૮. અસલ અર્થ, “જુધાપા વીનાનો.”

૯. રખા તનૂ.

૧૦. યજ્ઞદાન હુમતાગ બરા.

૧૧. યસ્ત ૨૪ માં તથા અત્રે અને જુનદહિસ્તમાં પેશોતનને વીસ્તારપનો બેટો મણીઓ છે. એનું બીજું નામ ચિનો-મયાનક હતું, કે જે કેમ-દેઝના મુલકમાં ન્યા પેશોતન રાખ્ય કરતો હતો ત્યાંની સર્વથી બહુતી ચિનો-મયાન નામની નદી ઉપરથી પડ્યું હતું.

૧૨. આ બાબ સાથે અર્યુસ્ત્રે જે મોજેજ પોતાની જીંદગીમાં કીધા હતા તેનું બયાન પુર થાય છે. હવે પછીના બાબમાં અર્યુસ્ત્રે પોતાના યુજર પામવા પછી જે અમતકારો દુન્યામાં પ્રગટ કીધા હતા તેઓનું બયાન આવે છે. પાછલી કથાઓ પ્રમાણે અર્યુસ્ત્રના યુજર પામવા સાથે પણ એક મોજેજે બેઠાયલો છે. ન્યારે બ્રાહ્મ-રએશ નામના એક પુરે તેઓનું જન કર્યું, ત્યારે તેઓએ પોતાની હારડી તેની ઉપર ફેંકી નેથી તે ખુનીનું મરણ નીપજીએ પણ અર્યુસ્ત્રની મીનોઇ શક્તિઓમાંની એક હતી.

બાળ ૫ થો.

પુન્ય દેશોદરવાલા અરથુરના વીસ્તારપ (પાદશાહ)ની છ'હગીમાં(જ) બહેરત તરફ ગુજર પામવા પછી જે મોજેજોજો બહેર થયા હતા (તેનું) ખ્યાન આ બાળમાં છે).

(૧) અને એક (મોજેજો) આ (હતો) કે જે વચ્ચેસપોના (ખાનદાન)ના સંએતને માટે, અરથુરના એક બાણીતા ચમતકારથી, એક રથ તૈયાર કરવાનો હતો, જે દીનથી બહેર કરવામાં આવ્યો છે, અને તે રથના સંખ-ધમાં તે મહાન ચમતકારની કીર્તિનું વીસ્તારપને (કાને) પડ્યું, અને વીસ્તારપથી તે રથનું સંએત પાસે માંગ્યું, અને (શાહ) વીસ્તારપને સંએતથી આ પ્રમાણે જવાબ (મલવો કે):-“તે રથ એક અષો માણસની છે કે જેનું રવાન, સંએતની છ'હગીમાં સંએતનું (હતું), અને (જેનું) તન, (જે) તે શરીરની છ'હગીમાં તે (અષો) માણસનું (હતું), (તેઓ બન્ને) આ દુન્યામાં દેખાઈતી રીતે સાથે આવ્યાં.”

૧. વચ્ચેસપોના, અસલ અર્થ “સણુશરવું.”

૨. સંએત જેને માટે અત્રે હસારો કીધો છે તે લખુખર વંદીદાદ પરગઈ ૨૦, ફા. ૨ જાની શરહમાં જણાવેલો સંએત હોવા જોઈએ. હયાં એનું ખાનદાની નામ વચ્ચેસપોના આપેલું છે. પહલવી વંદીદાદમાં એને હસજાન અથવા હસપોના લખેલું મળે છે. આજ બાળના ૬ ફા ફકરામાં એ નામ અસલ તકલમાં હસપોના તરીકે લખાયલું મળે છે. દીનકઈના ૭ માં પુટકમાં જણાવેલો સંએત તે અવસ્તાનો ક્ષિત નથી, કે જે સાયુઝદિતો એટલે થતો હતો અને જેના કવળીને ફરવરદીન ચસ્તના ફા. ૧૧૩ માં ઇજવામાં આવી છે. સંએતનું રવાન આ મોજેજોમાં તેના મરણ પછી આ દુન્યામાં પાછું આવે છે. તે ઉપરથી વસ્ત ધારે છે કે કાઉસ પાદશાહના વખતમાં એટલે વીસ્તારપની ૩૫૦ વર્ષ પૂર્વે, થઈ ગયેલો એ એક ગોષ્ઠો હોવા જોઈએ કે જેને ઇરાનની શીમા નહીં કરી હતી. આ કથા દીનકઈ સીવાય કોઈ આવતી નથી અને એ સંએતની રથવાલો મોજેજો ખુશ્લી રીતે સમજી શકતો નથી.

૩. પસખૂન, સરખાવો અવ. સાંખેની, સંધહ, “બોલયું.”

૪. આ મોજેજો ખ્યાન વીચિત્ર લાગે છે, પણ ચાહ રાખવું જોઈએ કે પેશામબર સાહેબ એ મોજેજો પેલી દુન્યામાંથી કરે છે; તે કારણસર એઓને કાંઈ ગુજરેલા પુરવના આતમાની મદદ લેવી પડે છે, પરંતુ શરીર તો છવતાનું જ કામમાં લઈ શકાય. હાલના એલમાઓએ “સ્પીરીચ્યુએલીઝમ”ની વીધ્યામાં જે શોધખોળ કરી છે જેના નીચે આ મોજેજો ઉપર કેટલુંક અજવાળું નાખે છે.

(૨) સંમેતનો આતમા, તે પવિત્ર^૧ નજરવાલા મરદ તરફ તે સંમેતના પેલી રથના હંકારવાથી^૨, તેની દ્રષ્ટિએ તેથી કરીને બહાર થયો હતો^૩; કહેવામાં આવ્યું છે જે, તે (આ પ્રમાણે તેનેથી) જેથી શકાતો હતો, અને બીજી કોઈ પણ (ચીજ) કરવાથી (જિમ જેથી શકાતો) નહિં.

(૩) તે ખુલ્લું શાહ વીસ્તારપ, ત્યારે દીનને^૪ (તાબેદારીથી) સાંભલવાએ કરીને^૫ તે વખતે તે મોજેભથી વાકેફ થયો, ત્યારે (જો વીચારથી કે) આ અમતકાર પણ આખી દુન્યાને સ્વચ્છ^૬ આકારમાં અચ્છી રીતે બહાર થાય, અને મજદયરની દીનનું સર્વોપરીપણું (બોકોમાં) વધારે સારી રીતે બાણીતું^૭ થાય, (તેથી) તેને ઇચ્છીક^૮ કે તે (મોજેભ) કેશવરના બોકોને દેખાડવામાં આવે. (૪) તેજ વખતે એક મોટો મોજેભ વીસ્તારપ અને તેની પ્રજને બહાર થયો, કે (જેને માટે) દીનમાં આ પ્રમાણે જણાવવામાં આવ્યું છે:—“ત્યાર પછી અમવાસપ^૯દોએ તે (સંમેત)ના રવાનને પ્રકાશિત ગરોથમાન (બહેસ્ત) તરફથી અહુરમઝદની પેદા કીધેલી જમીન તરફ મોકલીયું; તે રોશની તરફથી^{૧૦} વીસ્તારપના રવાન તરફ તે આગલ આવ્યું અને તે, વીસ્તારપ, તેને પોંદ્યવા રોશનીમાં, થલિ કરનાર દક્ષિણ દીશા તરફ, આગલ વધીઓ.”

(૫) તે (વીસ્તારપ) બહુ બોલનારાઓમાં વધુ બોલનારો^{૧૧} (હતો), તથા

૧. યશસ્વીહુ; યશસ્વીકની વડી.

૨. વેસ્ત પણ રાદીનીકન, “હાકિયુ.”

૩. અસલ અર્થ “છે” (પેહુવનેક)

૪. અસલ મિત, “મંથી.”

૫. સરખાવો શ. શનવીકન, “સાંભલવું.” અવ. શુ, “સાંભલવું.”

૬. હગીઆ; વેસ્ત એને આગલા શબ્દ સાથે ગેહુનીગીહુ વાંચી એનો તરબુઓ “દુન્યવી હસ્તી” કરે છે.

૭. કરીતુનાગતશ; હુઝવરેશ, કરીતુનતન, ધાતુ કર, “બોલાવવું.”

૮. હુમ-પૂત-ઢીક અથવા હુમ-પૂત-અનેત, સરખાવો શાસી, હુમ-પૂતહુ અનેત.

૯. શાં યાવગી, “બહુ બોલનાર.” ખાસ કરીને હાલની ફારસી ભાષામાં “વગર અર્થે બોલનાર” માટે એ વપરાય છે. હયાં લખનાર દેખાડવા માગે છે કે વીસ્તારપ શાહ પોતાની રૈયત સાથે જેટલો બોલાતો હતો. વેસ્ત અયાદગીહુ શબ્દને શાં યાફતન ઉપરથી લઇ “(ફાયદો) મેઝવનારોમાં બહુ (ફાયદો) મેઝવનાર” અર્થ કરે છે.

સવાલ પુછનારઓમાં વધુ સવાલ પુછનાર (હતો); અને દરેક જણ કે જેની ઉપર તેની નજર પડતી તેની સાથે તે વાતચીત કરતો અને, તેજ પ્રમાણે, જે કોઈ તેની સાથે વાત કરતું તેને તે ધ્યાનથી સાંભળતો; જ્યારે તેઓની નજર તે (શાહ)ની ઉપર પડતી, ત્યારે તેઓ ઉભા રહી જતા, અને વીશ્વારૂપના રવાન તથા તનને તેઓ નમન કરતા.^૭

(૬) આ પછી તુરતજ, (પણ તે) પછી લાંબો વખત વહી ગયો નહીં કે, તે^૮ આકૃત^૯ જનક (દેવ)^{૧૦}, વચ્ચેસે (ખાનદાન)ના સચ્ચેતના રવાન સાથે, ઉત્તર તરફના ધાયમાલી^{૧૧} કરનાર ભાગોમાંથી, ઝડપથી ધસી આવ્યો; (એટલે કે), તે દેવોમાંનો સર્વથી નાશકારક^{૧૨} (દેવ) પોતે સીધા હતો અને તેનાં કરતુકો પણ અતીવચ્છ કાલાં^{૧૩} (હતાં). (૭) અને તે (દેવ) પોતે એટલો દુખી થઈ જઈને સચ્ચેતના રવાનને આ પ્રમાણે કહ્યું:—“જે તારી (રથનો) હાંકનાર (છે), (અને) જે તારો (છે), તેને (યાને) વીશ્વારૂપને તું સંકટમાં નાખ^{૧૪}, ખરાં હીલની દોસ્તીને માટે^{૧૫} તે ઘણો શુભરાહ^{૧૬} થઈ ગયો છે; અને એમ કરવાથી તું ખુલ્લું પવિત્ર અધોષને લાયક થશે, (અને) નહીં કે આ ખાકી

૧. અએદુન.

૨. મદમ.

૩. અસલ અર્થ, “દેખાડ્યું.”

૪. અમત નો અસલ અર્થ “ત્યારે” થાય છે.

૫. વચ્ચે: છ આદ્રંગ ઝંઘાર, “જે સંકટનો લાવનાર છે.”

૬. એટલે, અહરેમન.

૭. મિન અપાખતર નએમગઈ આદ્રંગ; સરખાવો ફાં આદ્રંગ, “ગમગીની,” “નાશ,” “મોટી આકૃત.” વેસ્ત એ શબ્દને આઅદ્ર વાંચી એનો અર્થ “લયકર” કરે છે. એ શબ્દ અધરવદ બી વંચાય; ફાં અધર “ઉત્તર તરફનો પવન.”

૮. આદ્રંગ-તૂમ મિન શએદાન.

૯-૯. સિહા સિહા, એટલે “બહુ જ કાળું.”

૧૦. સરખાવો ફાં ખારી, “સંકટ,” “દુઃખ;” ફૂશ-ખારી એજ શબ્દનો મળ્યુત થયેલો આકાર છે. વેસ્ત ખુદ આયદ, “પોતે આવે છે.”

૧૧. વચ્ચે “ખૂપ હમ-હમગી.” વેસ્તબી એને ખૂપ હમ-હમગીહ વાંચી, એનો અર્થ “સારી સોખત અથવા સંગત” કરે છે; એ શબ્દો ખૂપ હમીશગીહ બી વાંચી શકાય, યાને “હમેશ લગી.”

૧૨. વારનિગનીવરી વારનીહ લખાયેલો છે. ફાં વારન, “ઉધું,” “કમનસીબ.” વેસ્તનું વાંચણ: ખ્વારગ, “પોષણ.”

હુ-યાંની (માયાવીક^૧) ચીજોથી; યાને (તે^૨) બધી હુયાત ચીજોમાં^૩ (કાંધ) પણ (હુ-યવી) ફાયદા^૪ કાજે નહી. પણ અષોષના (ખાતાના) પયારને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૫.

(૮-૯) જ્યારે તેને તે શબ્દો ધયાંનથી^૬ સાંભલીઆ, ત્યારે વચ્ચેસપ (કુટુંબ)નો સચેત તે ગાડી^૭ નડદીક^૮ ઉભો રહ્યો, અને તે આ શબ્દોમાં^૯ બોલીઓ કે:—“અએ બલવાન શાહ વીસ્તારપ! (તારી) અષોષને લીધે હું આ વગર હાંકનારે (હંકરાતી)^{૧૦} રથ તને ભેટ આપું છું; અષોષના (તારા) પયારને^{૧૧} ખાતર, જે હસતી ધરાવનાર ચીજોમાં^{૧૨} સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે; આટલું હું તને અષોષને લીધે (આપું છું) કે જે અષોષને માટે શ્રેષ્ઠ (છે), અને આટલું હું તને રવાનને માટે (આપું છું) જે રવાનને માટે શ્રેષ્ઠ (છે).” (૧૦) સામતી રીતે લેતાં,^{૧૨} તેને તે ભેટ લીધી કે જેનો (અમુક) અંગિકાર તેને ત્રણ વાર બહેર કીધો^{૧૩}.

(૧૧) ત્યાર પછી તે રથ એ રથ થઈ ગઈ (ચેહલૂન-ત), એક^{૧૪} મીનોઈ અને બીજી^{૧૫} હુ-યવી; અને તે હુ-યવી (રથ) માં બુલંદ કચે-વીસ્તારપ

૧. સામગ્ર-આઓમંદ, યાને, “માયાવીક” અથવા “ક્ષણભંચર,” “હુ-યવી;” વેસ્ત, “બ-આવનાર.”

૨. યાને, અષોષ.

૩. હુમતાન પાહલુમ.

૪. નીરમદ હું ગએતા. નીરમદ શબ્દ પહલવી ભાષામાં અવારનવાર એક આધારનાને આપવામાં આવતી આશોદાદ, યા એક પંથકમાં તેના ભાગને માટે વાપડવામાં આવે છે.

૫. અષોષ પ્રમાણે ચાલવું એ કાંઈ હુ-યવી ફાયદો મેલવાય છે તે માટે નથી પણ અષોષના માત્ર પયારને માટેજ છે; સદગુણનો બદલો માત્ર સદગુણ થાય છે.

૬. મદમ.

૭-૭. પહલવી, વાશ, અવ૦ વાશ, સૌ૦, વાહ, લેતીન, વેહિકુલુમ, Waggon, “ગાડી;” અવ૦ ધાતુ વઝ, “લઈ જવું” ઉપરથી એ શબ્દ નીકલીઓ છે. વેસ્ત એને લેવીન-વક્ષ વાંચી “પેહલો બખશનાર” અર્થ કરે છે.

૮. અએદૂન પવન ગુમિશન.

૯. બોલેબોલ અર્થ; “હાંકનાર વીનાની (ખરા) રથ;” દેખાઈતી રીતે આ રથ અષોષનું કાંઈક અલકકારી બયાન છે.

૧૦. અએવાય.

૧૧. એટલે કે, સદગુણોમાં.

૧૨. હુમીહુ. ૧૩. કાણું ખડું તો અત્રે વીસ્તારપ ત્રણ મરતબે “અપેમ વોહુ”નો પાકે કલામ લખીઆ હોય એમ દીસે છે.

૧૪-૧૪. “ઝકાય.....ઝકાય,” “એક.....બીજી” એવો અર્થ થાય છે.

ખરાં છગરની ખુશાલી^૧ (અને) લકતી લાવથી નેહરોનાં^૨ ગામ તરફ (હંકારી) ગયો, અને તે મીનોઈ (રથ)માં વચ્ચેસપના (ખાનદાનના) અચેતનું^૩ રવાન બેહસ્તના સુકામ તરફ (હંકારી ગયું).

(૧૨) એક (મોજેજો) આ (હતો) કે જે ઝરથુસ્ત્રથી દીન કબુલ શખવા પછી પછ મે વર્ષે, અને (ફનીઆના) સાતે કેશવરોમાં દીનના આવવાને વખતે બહોર થયો (હતો); (અને) તે (મોજેજો) વીસ્તારપની છ'કગીમાં દીનની સોધમાં (જુદા જુદા) કેશવરોમાંથી હબુબ^૪ (ખાનદાન)ના ક્ષયોસ્ત્ર તરફ (લોકોના) આવવાથી આ પ્રમાણે^૫ બહોર થયો હતો; કે જે પ્રમાણે દીન કહે છે:—“તે એ (મોટા આગેવાનો), કે જેઓના નામો આ પ્રમાણે છે—સ્પી-તુઈશ અને એરેઝુરાસ્પ—તેઓ અક્ષતની શોધમાં હબુબ (ખાનદાન)ના ક્ષયોસ્ત્ર આગલ દોડતા આવ્યા.” (૧૩) અને અવસ્તા ઉપરથી માલમ પડે છે કે જ્યારેથી કોઈ આટલો પ્રતાપ અને અમતકાર કે જે ઝરથુસ્ત્રે^૬ વીસ્તારપને અને (તેના) લોકોને (દેખાડયા), અને (આટલો તેજ અને પ્રતાપ) કે જે ઝરથુસ્ત્રની ખરી પેગામખરીની ગવાહીમાં^૭ અમશાસ્પ^૮દોનાં આસમાન ઉપરથી વીસ્તારપ (શાહ) તરફ જમીન ઉપર ઉતરી આવવામાં (દેખાડવામાં આવ્યાં હતાં), અને પેશોતન અને અચેતની રથ તથા બીજા બાબદોમાં થયલા (અમતકારો), કે જે ઉપર દરશાવેલા છે, (તે સહલા) કોઈ જોતું, તે વાદે અહુરમઝદની આફરીનમાં ઝરથુસ્ત્ર તરફથી (બહોર થયલા) સખુનો સ'પૂર્ણ કબુલ

૧. ફ-રવાખમનીહ.

૨. ખૂનકહીશનના લખનાર પ્રમાણે નોહર, એ માતુશચીકરનો ખેટા થતો હતો, અને વીસ્તારપની પેઠે એ પશુ કયાન્યાન વંશનો હતો. વીસ્તારપની બાઈડી હતોશ પશુ નોહરનાં કુટુંબની નખીરી હતી.

૩. એ હબુબ ખાનદાનના ક્ષયોસ્ત્રને ચોક્કસ ગાથાના ૧૭ માં ફકરામાં યાદ કરવામાં આવ્યો છે. એ દે જમાસ્પ (જમાસ્પ હકીમ)નો બાઈ થતો હતો અને એની ખેટી હોવાથી સાથે ઝરથુસ્ત્ર પરણ્યા હતા. ઝરથુસ્ત્રના પેઠેલા એમાઓમાં એ એક હતો.

૪. અમઈનીહ; વસ્ત એનો અર્થ “એક હાલત” કરે છે.

૫. ખૂનકહીશન પ્રમાણે એ એ મોટા સાહેબો ક્ષયકશ અને વીકયકશ નામના કેશવરોના વડા હસતુરો હતા. એઓ ખ'ને બાઈઓ હતા અને ઉસપાસનીના ખેટાઓ હતા. ફરવરદીન યશ્તના ૧૨૧ માં ફકરામાં એઓની ફવશીઓને આશંકવામાં આવી છે.

૬. અસલ અર્થ, “ઉપર,” મદમ.

૭. ગઓકાસીહ, અસલ, ગઓ-આગાસીહ.

રાખતું.^{૧૦} (૧૪) અને, જેમ અવસ્તામાં બહિર છે તેમ, (બુદ્ધા બુદ્ધા) કેશવ-
રાના કાનેશમંદ પુરુષોને, તે પ્રકાશ અને તેજનો ચમતકાર, કે જે
ઉપર જણાવવા પ્રમાણે દેખાડવામાં આવ્યો હતો, તે બે બહિર થયો ન
હતે; અને આટલો બધો પ્રતાપ અને ચમતકાર, જે તેઓને (તેનેથી) બહિર થયો^{૧૧}
તેની સાથે બે શાહુ વીસ્તારપ અને પેલા કેશવરાના કાનેશમંદ પુરુષોએ
આ અવસ્તા બેચા ન હતો, તો (તે કોકાએ તે અવસ્તા) તથા દીધાથી
અને તેને^{૧૨} નહીં માનવાથી^{૧૩} એ (લણુતરો) આપણા^{૧૪} વખત સુધી ભરી
ન રહ્યાં હોતે.^{૧૫}

બાબ ૬ થી.

મોજેબઓ કે જે વીસ્તારપના (ગુજરાવા) પછી તે ઇરાનના રાજ્યની
પડતી^{૧૦} (આવી તે અરસામાં) બહિર થયા હતાં (તેનું બચાવ આ બાબમાં
આવેલું છે).

(૧) વર (નીરંજ) ના એતેકાદમાંથી^{૧૧}, તથા બીજી અવસ્તાની
નીરંજોનાં સંપાદન થવામાં, અને ઉંચા આતશ બેહરામોની મોટી શક્તિ
અને દીનને લગતાં બીજાં ઘણા કીર્તિમંદ^{૧૨} કાર્યો, જેનો સીલસીલો^{૧૩}
જરથોસ્તના ચેલાઓ સાથે છે, તે ઉપરાંત (જવિત) વીસ્તારપ (ના મરણ)
પછીથી તે ઇરાનના રાજ્યની પડતીના વખત સુધીમાં બીજાં (ઘણાં)
મોજેબઓ બહિર થયા હતા.

૮. યાને કે, દીન કબુલ રાખી અને મઝદની આરાધના કરી. આ ફકરો એ મોજેબ
શા સંબંધસર કરવામાં આવ્યા હતા તે દેખાડે છે. એ ચમતકારોની મતલબ કાંઈ
નામના મેઘવવાની યાતો મોલા લોકોને આજી નાખવાની ન હતી, પરંતુ એકજ ખોદાની
માન્યતા અને તેની આરાધના તરફ પ્રજાનું મન દોડાવવા માટે એ ચમતકારો દેખાડ-
વામાં આવ્યા હતા.

૯. ઓલ ઓલા-શાન અઝશ પએદાગ.

૧૦. એટલે, અવસ્તાને.

૧૧. ફારસીમાં આવર દર્શતન એટલે “ઇમાન લાવવું,” “માનવું,” “એતેકાદ
લાવવો” આવે છે. અવી-આવર દર્શતન એનેથી ઉલટું “શકે લઈ જવો” થવો જોઈએ.

૧૨-૧૨. એલેબોલ તરજુમો “આપણા વખત સુધી (હયાત) આલુ રહ્યા ન હોતે.”

૧૩. હુન-ચપતન. ૧૪. વાવરીગાનીહ.

૧૫. વેસ્ત વરીચ-ગારીહ, “દીનીક દીવાઓ.”

૧૬. અસલ અર્થ, “સાથે જોડાયેલું”.

પુસ્તક ૭ મું, હરશ્ચરત-નામાંના આખ પ મો, ક્ર. ૧૪; આખ ૬ મો, ક્ર. ૩. ૫૧

(૨) સીકંદરથી થયેલી પાયમાલી (જે ઇરાન રેશને) પુખ્તી હતી, તે પછીથી થયેલી (ચીજો) તેઓની પરાગંદેહ હાલતમાંથી ત્યાર પછીના^૧ રાજકર્તાઓએ^૨ ફરીને એકઠી કરી હતી; તેઓમાંના એક (રાજકર્તાએ એક સંબંધને) શપીગાનની તેભેરી (ગંજે શપીગાન)માં^૩ અનામત મુકવાનો હોકમ કીધો હતો.

(૩) (એ અમતકારોમાં એક આ) પશુ (હતો), (કે જેથી) માટે^૪ રાજકર્તાઓ અને (વડા) દસતુરો, જેઓ જુદે જુદે હીંગામે અને જુદે જુદે ઠેકાણે દીન અને દુ-યાના સુધારાને^૫ ખાતર અફેકની પુઠે^૬ આવીયા, તેઓની કીર્તિ^૭ અને નામો, તેમજ (તે જુરા) આશમોગ જુલમગારો, કે જેઓ નજરે^૮ પડીઆ છે અને જેઓનું^૯ દીન અને રાજ્ય તથા દુનીઆના નાશને માટે^{૧૦} જુદે જુદે વખતે આવવું જાહેર અને જાણીતું હતું (તેઓનાં નામોની નોંધખી^{૧૦} જણાયેલી છે).

૧. યાને, યુનાની શાહનશાહ સીકંદર.

૨. એ એસારો અશકાનીઅન રાજા વલખસ પેહલો, તથા સાસાનીઅન વંશના રાજા અરદશીર અને શાહપુર નામના રાજાઓ માટે છે.

૩. એ એક તીજેરીનું નામ છે જ્યાં કયાનીઆન શાહ વીસ્તારપના હુકમથી ગાયના ચામડાં ઉપર સોનેરી કરેકે લખેલી અવસ્તા અને અંદની એક ભરોસેદાર નકલ તામાશે અનામત મેલી હતી. એ નામનાં ખીજાં વાંચણો ગંજ-ઇ-શપીગાન, ગંજ-ઇ-શરપીગાન, તથા ગંજ-ઇ-રપાન છે; વધી દીનકર્દ, પુસ્તક ૫, આખ ૮ માં ગંજ-ઇ-ખુદાયાનખી લખેલો મલે છે. પહલવામાં પારસી જરથોસ્તીઓના પત્રીમ પેહ-રશુ મુદરેહ માટે શપીગ શબ્દ વાપડવામાં આવે છે. એ કારણથી ગંજ-ઇ-શપીગાનનો અર્થ અસલી ઇરાનના “ જરથોસ્તી અસ્તેકુસ્તીઆન (ના ધાર્મિક શાન)ની તીજેરી ” થાય.

૪. મકમ.

૫. અસલ અર્થ “સજુગારવું”, “તૈયાર કરવું.”

૬. આખર આખર.

૭. આફીહુસ્તન.

૮. જુલો શાસી પદ્ધતિ, “દેખાઈતું,” વેસ્ત એને પતીત વાંચી, “પશ્ચાતાપ” અર્થ કરે છે. પદ્ધતિ શબ્દ ખાસ એ અર્થે વપડાયેલો હોય તેમ લાગે છે, જોકે અનવાજોગ છે કે નકલ કરનારે ભુલથી એ એ વાર લખી દીધો હોય.

૯. યાને દીન, રાજ્ય તથા ખીજા દરેક ચીજની પાયમાલી માટે.

૧૦. યાને, અપકીર્તિ તથા નામોની ટીપ.

(૪) એ પ્રમાણે રાજકર્તાઓમાં અસપંદ્યારનો એટો બહુમન^૧ (હતો) કે જેને માટે અવસ્તામાં આ પશુ લખાણ મહે છે:—“બહુમન રાસ્ત અને મજહ્યરનોની અનબુમનનો^૨ સર્વથી શ્રેષ્ઠ સમારનાર^૩ (હતો).”

(૫) અને (વડા) દસતુરોમાં શએનવ^૪ (હતો), જે પ્રમાણે તેને માટે પશુ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“દીન (બહોર થયા) પછી ૧૦૦ વર્ષ થશે કે જ્યારે શએનવ અવતરશે, અને (તેની શરૂઆત પછી) ૨૦૦ વર્ષ થશે જ્યારે તે ગુજર પામશે; તેજ પહેલો મજહ્યરનાન થશે કે જેની છાંદગી ૧૦૦ વર્ષ સુધી લખાશે, અને જે આ ધરતી ઉપર ૧૦૦ એલાઓ સહીત ચાલશે.”^૫

(૬) પાંચમાલી કરનારા (રાજા)ઓમાં સીકનદર (હતો), જેને માટે પશુ દીનમાં આ પ્રમાણે બહોર છે:—“બહુવુ^૬ કે (અએ) તે જે એશમ દેવ^૭ (છે), તે અનદીથપણે^૮ એકે એક પ્રાણી ઉપર તદન ઉજજડ^૯ કરનારા શ્યાલાઓ (તું દુખ) પાડશે, તે કે જે ભુરી કીર્તિવાલો દુષ્ટ^{૧૦} સીકનદર છે.”

૧. બહુમન તે અસપંદ્યારનો એટો હતો અને વીસ્તારપનો પૌત્ર હતો, અસલ કરાનના કયાનીયાન વંશના પાદશાહોમાં એ છેલ્લો હતો. એવું નામ અવસ્તામાં આવ્યું નથી. અસપંદ્યાર તે શાહનામાનો બલ્લીતો પેહલવાન છે. એની પછી અવસ્તાના કયાનીયાન વંશનો છેલ્લો આવે છે.

૨. અવ૦ હુન્ગમન.

૩. કેરદારતૂમ.

૪. એ કવદીન યસ્તમાં જણાવેલો સએન છે.

૫. આ ફકરો કવદીન યસ્ત, § ૬૭ માંથી લીધો છે. સએનહે અદૂમ સ્તૂતો અપએનો કવવીમ યજમહદે, ચો પઓઘરો સતો-અએથયો કક્તત પઘીતિ આય છેમા, “હમો અદૂમ સ્તૂતના એટા પવીન સએનના કવવીને આરાધીએ છીએ જે આ જમીન ઉપર ૧૦૦ એલાઓ સહીત પહેલો નજરે પડીઓ.”

૬. એ અએશમ તે નાજકારક ચુસ્સનો દેવ છે, જેને ખાસ્તીઓની બાઇ-બલમાં એસએલીઉસના નામથી એલખવામાં આવ્યો છે.

૭. નીહાનીહા; વંદીદાદ, પરગદ્ ૧૯-૧ માં મધએનેમ શબ્દ આવે છે, જેનો પહેલવીમાં નીહાન રૂબિરનીહ તરબુએ કાધો છે, યાને “છુપી રીતે ચાલતો;” તે ઠેકાણે એ શબ્દ સીજ યાને મેલના દેવને લાગુ પાડ્યો છે. વેસ્ત એને અપશીમાન મેહાનીહા વાંચી, “પશ્ચાતાંપ નહી કરતી દુન્યા” એવો અર્થ કરે છે.

૮. વાંચો: હુમ-અયાગ. બુવો ફારસી યાવગી, “ખોટ”, “નાશ.” ફારસીમાં યાહેહ શબ્દ છે જે ઉપરથી એને હુમ-અયાગ વાંચી એનો અર્થ “છુવવુ” થઈ શકે. વેસ્ત એને હુમ-અયાગકે વાંચી એનો અર્થ, “તેજ મતલબવુ” કરે છે.

૯. મર; અવસ્તા મધ્ય.

(૭) વડા ધર્મશુદ્ધિઓમાં (નીચલા ચાર હતા):—અરેઝવાઓ,^૧ કે જેના નામનો અર્થ^૨ “સ્વચ્છ વાચા” (છે), તથા સુતો સ્પાહાઓ^૩ કે જેના નામનો અર્થ^૪ “શક્તિ કરનાર સુરલોહ (છે),” તથા જ્યંઘહાઓ^૫, કે જેના નામનો અર્થ^૬ “સમુદ્ર ઉપરનો (મવક્રોલ) સરદાર” (છે), તથા રથેન્તો ખત્વાઓ^૭, કે જેના નામનો અર્થ^૮ “શક્તિ કરનાર દાહપણ” (છે).

(૮) જે પ્રમાણે તેઓને માટે, પણ, તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“હું (યાને અહુરમઝદ) તારું જાહેર થવું,^૯ તથા તે (ચાર વડા ધર્મશુદ્ધિઓની) કીર્તિની નીશાનો^{૧૦} જાહેર કરું છું:—જ્યારે આ તારી મઝદયસ્ની દીનની (સ્થાપણા) પછી ૪૦૦ વર્ષ વીતી જશે, કે જે અરસામાં (ખચેન) અધર્મીપણાને છોડા આવશે^{૧૧}, અને હાડમંદ દુન્યાના લોકો સંખ્યાબંધ^{૧૨} શ્રદ્ધા તેમજ સેતારાઓનો તથા જેઓ એક સદી લગી મારા છે^{૧૩}—એક મધ્યમ કલ્પના^{૧૪} પ્રમાણે માણસ જાતમાં ત્રીસ વર્ષ સુધી^{૧૫} થઈ ગયા છે—

૧—૪. ઝરથુસ્ત્રીન યસ્ત, ફકરા ૧૧૫ માં જણાવેલા આ ચાર વડા ધર્મશુદ્ધિઓ છે:—અરેઝવાઓ રથેન્તો સ્પાહાઓ અપઓનો દ્રવષીમ યઝમદદે, જ્યંઘહાઓ રથેન્તો ખત્વાઓ અપઓનો દ્રવષીમ યઝમદદે, છેલ્લાં બે નામો અવસ્તા જગ્યાનાં મુળાક્ષરોમાં લખ્યાં છે અને તેઓ ૬ થી એક વચનમાં છે.

૫. વિજારીશન, “સમજણ.”

૬. એ શબ્દ અત્રે અર્થ, “સરદાર” વાંચીઓ છે; વેસ્ત એનો તરણુઓ “ઠરયાઈ હરતી” કરે છે.

૭. પચેહાગીહુ ઇલક “તારો દેખાવ.”

૮. વ ઓલા-શાન આશકારગીહુ દક્ષગીચ.

૯. લેલીઆ થેહુવૃત્તન, સરખાવો ફાસ્તી શબ્દ શબ્દ શુદ્ધન, “છોડા આવવો.”

૧૦. પવન મર પચેહાગીહુ, મરનો અત્રે અર્થ “સંખ્યા” થાય છે; અવ૦ મર “ગણવું.”

૧૧. વેસ્ત આ ફકરા ઉપર ટીકા કરે છે: “જો યુનહલિરન, બાબ ૩૪, ૬૦ ૭-૮ માં જણાવેલી તારીખો ખરી હોય તો દીનના પેહલાં જાહેર થવા અને સીકનકરના મરણ વચ્ચે ૨૭૨ વર્ષ પસાર થવા જોઈએ અને એમ લેતાં દીન પછીનું ૪૦૦ સું વર્ષ ઇસ્ત્રી સન પૂર્વે ૧૬૫ મે સાલે પડતું જોઈએ. એક એક પછી આવતા એ ચાર વડા દસતુરો એક સદીથી વધુ વખત સુધી દીનને જતરી રાખે છે અથવા તો ૧૦ માં ફકરામાં કહ્યું છે તેમ દીનની લગભગ ૬ ઠી સદી સુધી.”

૧૨. મયાન મીનિશન; અસલ અર્થ, “મધ્યમ વીચારણું.”

૧૩. અસલ અર્થ, “૩૦ શયાલા”. વર્ષને માટે જ્યાં પેહલવી શબ્દો વાપડ્યા છે, સાલગ તથા ઝિમિસ્તાન; એઓના અર્થમાં કોઈક ફરક હોવો જોઈએ જે અત્રે ખુદ્યો સમજ પડતો નથી.

(એક તો) પવિત્ર અરેઝવાક છે અને પેલા બીજા તેઓમાંના ત્રણ જના, જેઓ (માણસાઇ) હસ્તીઓમાં^૧ સર્વથી પવીત્ર છે, જેઓ તે જમાનાના સર્વથી બુદ્ધ (મદમ) સરદારો^૨ અને શ્રેષ્ઠ દસ્તુરો^૩ છે તેઓનો કે આવ જોશે," (૬) અને વધુ આ (જણાવ્યું) છે, જે:—“પાંચમી અને છઠી સદીઓમાં મજદયસ્ની દીનને તેઓ કીર્તિવંત કરશે; આ ચાર જનના આગ્યા સીવાય કોઈ પશુ^૪ (માણસ પોતાનું) સ્વાન બચાવી શકશે નહીં;” [(એની) સમજણ (આ કે), દરેક જન^૫ આ ચાર-અરેઝવાઓ તથા ભુતો સ્પાદાઓ તથા જય-ધહાઓ તથા સ્પેન્તો પ્રતાઓની—મીનોઈ બાહોધરીથી ઉભા રહેશે, કે જેઓ પવિત્ર માંત્રવાણી પ્રમાણે આ સઘલા ચારોની^૬ મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વી શોધશે^૭.]

(૧૦) અને રશન રએષ^૮ (રાસ્તીને જખમી કરનાર) તે જમાનાનો આશમોગ^૯ (હતો), કે જેમાં^{૧૦} ઇનસાફને બહુ ઇબ પોંદ્યતી; અને આ પશુ (અવસ્તામાં) જણાવેલું છે કે:—“તેઓ કે જે બધા તે લલા મીનોની પેદાયશને લગતા છે અને તે (ચાર મોટા) પુરૂષો, (જેઓ) અરેઝવાક અને પેલા બીજા ત્રણ છે, તેઓ ઉપર પુર^{૧૧} લડેસો રાખે છે તેઓને તેને^{૧૨} (હાથે) મુસીબતો પહોંચશે.

(૧૧) અને તે જમાનાને^{૧૩} સમારનારાઓમાં યાપક ખાનદાનનો અરદેશીર^{૧૪} હતો કારણકે જોને માટે પશુ (અવસ્તામાં) આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે:—“તે કયો બલવંત શાહ અરદેશીર છે, જે જખરદસ્ત

૧. હુર્બતાન.

૨. મદમ રદતૂમ.

૩. દસ્તોઅરતૂમ.

૪. ઓલા-શાન લા અપશ.

૫. અપશ.

૬. ઓલા-શાન કોલા.

૭. અસલ અર્થ, “ધરછયું.” અવીહૂદ.

૮. દીનકંઠ, પુસ્તક ૩ ભું, દસતુરજી પેશોતનજીની આવૃત્તિ, વોલમ ૫, ફકરા ૧૯૮ માં એનો ઇસારો મલે છે, કે જે ફકરામાં ઉપર કહેલા શબ્દોનવ અમિની તેની દસ નસીહતો કરાવી છે.

૯. અવં અષેમઓગ.

૧૦. એટલે, જે જમાનામાં.

૧૧. મદમ.

૧૨. એટલે રશન રએષથી; પહલવી, મિન ઝક અએશીદારીહુ બીરત હુવા-અન્દ.

૧૩. અવં અષેવિગામની વડી અવબામ; અસલ અર્થ “જમાતો,” “વખત.”

૧૪. ઇરાનના સાસાનીઅન વંશનો બાણીતો સ્થાપક; ભુવો પ્રસ્તાવના, પહલવી “ફારનામગ ઇ અત ક્ષત્ર ઈ પાપગાન”નો મારો તરજુમો. એને કયો-અરદેશીર કહેલો છે કારણ કે એ કયાનીઆનો ખાનદાનથી ઉતરી આવેલો હતો.

(છે), જે ફરમાન આપનાર (છે), જે કબજા બરેલા હથથારવાળો^૧ (છે), જે તે સરદાર કે જેના મકાનમાં બહી^૨ અને તેજવંત^૩ અશીશવંગ (યજ્ઞ) એક કન્યાના રૂપમાં^૪ ચાહે છે, જે સહયુષી (છે), જે ઘણી (કબજ) બહાદુર (હુ-રઝોસ્ત) કહવાલી (છે), જે ખુબસુરત (લકાયક) પોષાકમાં સારી રીતે સજ થયલી (છે), જે સાચી (છે), કીર્તિવંત^૫ અને ઉમદા ખવાસવાલી (આઝાદ) (છે) ? (૧૨) તે કયો (સરદાર) છે કે જે લકાઈ (અતીક) શરૂ થતાં પોતાની બાજુઓના (કાવતથી) પોતા માટે ફીરોણ ચાહે છે; તે કયો (સરદાર) છે કે જે લકાઈ શરૂ થતાં પોતાની બાજુઓના (કાવતથી) પોતાના શત-ઓની સામે ધાય છે ?”

(૧૩) તનુસર^૬ તેના મકાનીશ જેવો (થશે) કે જેઓને માટે પશુ તે (દીન) કહે છે:—“ ઝરથુસ્ત્રે તેને^૭ ફરીને આ પ્રમાણે પુછ્યું:

૧. શક્યત ઝમ્બેન. ૨. અવ૦ વંધુહિ, એ અશીનો જાણીતો વીરેપણ છે.

૩. આ વીરેપણો મોટે ભાગે અશીશવંગ યજ્ઞને ક્રવરદીન યસ્ત, ફકરા ૧૦૭ માં લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે. જે ‘લહુ’ નામે અપિશ વંધકુદ્ધ સીર ફ્રોશ-દિન ક્રવરઝમ્બેત, કધનીનો કેહુપ, સીરયાઓ, અપમયાઓ, હુરઝોધયાઓ ઉસ્કાત યાસ્તયાઓ એરેઝવધ્યો રઝેવત-ચિશ્રેમ આઝાતયાઓ.

૪. કનીમ કેપ. ૪. અસલમાં ક્રાપુર્ધહ, “સંપત્તિ” શબ્દ છે. કદાચ એ ફીરોણ “ફતેહ” હોય.

૫. આ ફકરો પશુ ક્રવરદીન યસ્ત, ફકરા ૧૦૭ ના પહેલવી તરજુમા ઉપરથી લીધો હોય એમ દીસે છે:—યો અઝગતો અરેઝયયાઓ હુવઝેઈય આઝુખ્ય, તનુસે રવા અઝેધિસ્તો; યો અઝગતો અરેઝયયાઓ હુવઝેઈય આઝુખ્ય, હુમેરેથેમ પધતિ પુધધિસ્તો; એ ઇસારો ઝળઉવન્તના મેટા કરેસ્ત પેહલવાન માટે છે.

૬. ‘લહુ’પર^૮ એ નામ તનુ-સર (અસલ અર્થ, શારીરીક હસ્તીનું માથું) અથવા તનુ-ગીર (અસલ અર્થ, વાળવાલું શરીર), અથવા તોસર યા તનુસર હોય એમ લખવામાં આવ્યું છે. એ તનુ-સર પહેલા સાસાની શાહનશાહ અરદશીર બાળેગા-નનો વડો વજર તથા દસતુરાન દસતુર હતો. તેને મોટે ભાગે દીન સુધારી અને યોવાયલા અવસ્થાના પુષ્ટકો પાછા બેગાં કરી, તેને હાલ જેવી રીતે આપણે જાણીએ છીએ તેવા આકારમાં મુકી તેનો પહેલવી જખાનમાં તરજુમા કરાવવામાં તેનો મોઠો હાથ હતો એ આ ફકરા ઉપરથી માલમ પડે છે. તનુ-સરે પદશખારગર અને તખરીસ્તાનના પાદશાહ ગુશતરપશાહ ઉપર એક ધર્મ સંબંધી પત્ર લખીએ હતો જે હાલ સુધી આપણને જલવધ રહ્યો છે. એ પહેલવી પત્રનો ઇખન અલ મુકાદા નામનો આરખ લખનારે અરબી બાષામાં તરજુમા કરી હતો જે હાલ મેળુદ છે. (જુવો એ બાબ ઉપર હારમસ્તેતેતું લખાન જુરનાલ આઝીઆતીક, ૧૮૬૪, સદા ૧૮૫-૨૫૦ અને ૫૦૨-૫૫૫, તથા “તખરી-સતાનના શાહ ઉપર તનુ-સરનું લખેલું કથેવામાં આવતું પહેલવી પત્ર” એ બાબ ઉપરના મારા વીધયો જે મેં રાયલ એશીઆતીક સોસાયટીની મુબઈની સાખા આગલ વાંચીઆ હતો). આ કાળજ ઉપરથી જણાય છે જે તનુ-સરનું શરીર (તનુ) વાળ (વરેસ) થી ભરાઈ ગયું હતું, જે ઉપરથી ખતવાળેગ દીસે છે જે એનું નામ તનુ-વરેસ કરી જેનો અપભ્રંશ તનુ-સર થયો હોય.

૭. અહુરમઝદને,

‘જે દેશને દેવો (સધલી) સલી વસ્તુઓથી દુર રાખે છે તેને માટે સર્વથી વધુ તનદરોસ્તી બક્ષનાર કોણ છે? પુરાઓ તથા બુઢાઓને કેળવણી આપવાને દસ્તુરની ગાડી કોણને આપવામાં આવી છે?’ (૧૪) અહુશ્-મઝદે તેને (ઝરથુસ્ત્રને) આ પ્રમાણે જવાબ પ્રાલીઓ: ‘તે મહાન પુરૂષ^૧ દેશને સમારેલું રાખવા (માર્ગે છે), જે પોતાની (સત્તાની હદ) ઓલંગી ગયો નથી^૨ [યાને કે, તે સલાઓને ધબ પહોંચાડતો નથી], જે સલાં ફરમાનવાલો છે [યાને, તે (માત્ર) સારા ફરમાનો(જ) બાહેર પાડે છે], જે^૩ એક ઉમરાવી કુટુંબથી ઉતરી આવેલો^૪ છે અને એક દસ્તુર છે, જે લઢાઈ કેમ કરવી તેથી (સારી પેઢે) માહીતગાર (પતકાર) છે, અને દેશમાં કીર્તિવંત તથા અથો (મરદ છે); તે^૫ દેશનો મોટો સુધારક (સજ્ય કર્તા) છે.^૬, (૧૫) અને હું તને બહેર કરું છું કે પાયમાલીની આશમોગી એક ચોપગાં વડૂ મીસાલ છે, કે જે^૭ દુન્યાને અવ્યવસ્થામાં મેલે છે^૮ [યાને, તે પોતાની હીલચાલથી તે (દુન્યાના લોકોને) આડે માર્ગે લઈ જાય છે,] અને એ તે છે જે તાલેવંતોને ત્રાસ આપે છે^૯ [યાને], એક ખુની હાથે^{૧૦} [તેની દોલત હુટી લીએ છે], ને ઉંચ રહેઠાણો^{૧૧}, દુન્યાના (લોકોના રહેવાના) મકાનોને, ઘોંટાલામાં મેલે છે. (૧૬) પણ પુરી^{૧૨} દેવપરસ્તી (અને) અપ્રમાણીક નાલેશી ઉપરાંત કયંકર ઝમડો^{૧૩} ખચીત તે દેશમાં વ્યાપી રહે છે; અને જ્યાં સુધી તેઓ (લોકો) તે દસ્તુર જે મીનોઈ-રાહતુમા છે. જે

૧. અવિસ્પાદ^૧.

૨. દેખૂન્ત.

૩. અવ૦ સાસ્તર સૌ૦ પાસર, “સજ્ય કર્તા.” બોલેબોલ અર્થ, “એક દેશનો રાજકર્તા તેને તનદરોસ્ત રાખવા માટે છે.”

૪. અરક્તગ, અચલ અર્થ, “(હદની બાહેર) નહી ગયલું.”

૫-૫. આઝાદ તઓખમગ.

૬-૬. એટલે જે, તે (પુરુષો) દેશના સર્વથી સરસ સમારનારાં યા સુધારકો છે.

૭. મૂન ઝક ગેહાન ક્રાજ પેહુખનેદ ઓલ વર્તગ તાશિરનીહ.

૮. વીમારીનેદ; ફા૦ બીમાર પણ કોષક વેલા “કુખ,” “સંકટ” એવે અર્થે વપરાય છે.

૯. ખુનિશન દસ્ત; ફા૦ વેરત એને ખુનીઆન દસ્ત વાંચે છે, યાને “ખુનીને હાથે.” કદાચ એ ખુનીગાન દસ્ત કોય, યા ખૂન પેહુવૂન દસ્ત “લોહીનો ગરતો હાથ.”

૧૦. મદમ કંતરૂનિરનીહ.

૧૧. વાઓ: દઓવ-નીયદરિન.

૧૨. અવાદેન અનારતીહ, “અપ્રમાણીક ઝમડો,” “કુટ મારામારી,”

સુભાખીત^૧ વક્તા, જે સાચો ઉપદેશક છે, જે અશો તનૂ-સર (છે), તેને કબુલ^૨ નહીં રાખે ત્યાં સુધી તે બચકર ઝગડો, ખુરી દેવપરસ્તી અને અપ્રમાણીક નામેશી (તે દેશમાંથી) દુર થતાં નથી.^૩ (૧૭) અને જ્યારે અશો તનૂ-સર, તે સુભાખીત વક્તા અને સાચા ઉપદેશકને, તેઓ (પોતાના) ધર્મના વડા તરીકે કબુલ રાખશે, ત્યારે દેશના તે (લોકો) જેવો છુટકારો^૪ ઇચ્છે છે તેવાજ તેઓને તે મલે છે, અને ઝરથુસ્ત્રી દીનથી (મિન) માણસોને ગેરકાયદે આડે મારો લઈ જવાથી^૫ (તે છુટકારો તેઓને મલતો) નથી.”

(૧૮) અને દીન સમારનાર આઠરબાદ, માહરેસ્પંદનો બેટો, ક્ર્યાનની^૬ (ઓલાઈ)નો એક નખીરો હતો, (અને તેના) કુકુબ સાથે ધરાની ખોરેહના ઉંચા જોડાણના ખવાસ^૭ માટે દીનમાં (આ પ્રમાણે) પણ જાહેર છે:—
“જ્યારે તુરાનીઓના નખીરાઓ અને ઓલાઈવાલાઓથી^૮ અપોઈ બુલક થશે,^૯ જ્યારે ક્ર્યાન લોકોથી (તે) ઉંચે થયલી જાહેર થશે^{૧૦} [યાને, જ્યારે

૧. પૂર ગુફ્તાર; પૂર એટલે “સંપૂર્ણ,” “પૂરેપૂરું,” “તમામ.”

૨. ચેહુબુન્દ પદીરિશન, “તેઓ કબુલાત આપે છે.”

૩. અવીસાઇહુદ, અસહ્ય અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૪. અએશાઝીનિરનીહ.

૫. લા આઈનીનગ.

૬. ક્ર્યાન નાફ, એ ક્ર્યાનો ધરાની શીમા ઉપર વસતો એક તાવડો હતો જે જનતા તુરાની હતો. તેઓ ધરાનીઓ સાથે મીત્રાચારી ધરાવતા હોવા જોઈએ અને તેઓએ જરથોસ્ત્રી ધર્મ અખત્યાર કીધો હતો એમ અષો ઝરથુસ્ત્રના લખાણ ઉપરથી દીસે છે. દીનકર્દના આ લખાણ ઉપરથી માલમ પડે છે જે આઠરબાદ માહરેસ્પંદાન એ ક્ર્યાન ટોલમાંથી ઉતરી આવેલો હોવા જોઈએ. ધરાનીઓને શક ઉત્તપન થતો હશે કે ક્ર્યાન જેવા તુરાની લોકોથી ઉતરી આવેલો એક નખીરો આઠરબાદ માહરેસ્પંદાન આટલી બધી પરદેજગારી અને દીનની ફાઝ કેમ દેખાડી શકે; તેથી દીનકર્દનો લખનાર પોતાના ટેકામાં આ ફકરામાં આવેલો માથાનો વાક્ય ટાંકે છે. એ વાક્ય હા ૪૬-૧૨ નો પહેલવી તરજુમો છે (જુલો વેસ્ત, સફો ૨૬૨.) હોં વેસ્ત એ શબ્દોને ક્ર્યાન નાફ નહીં વર્ણિતાં પુરસીમે વ વાચ્ય વર્ણિ, “સવાલો અને વચનો” અર્થ કરે છે.

૭. ચીગુનીહ.

૮. નફતગાન; ગાથાનો પહેલવી તરજુમો આપતાં ૩૦ મીલસ એને નફતેશો વાંચે છે. નાફાન અને નફતગાન એ અવસ્તા નસ્તયએશ નફશુચાનો પહેલવી તરજુમો છે, એ બન્ને શબ્દો સોં નામ શબ્દ સાથે સંબંધ રાખે છે જેનો અર્થ “નસલ” થાય છે.

૯. લાલા ચેહુમતુનેદ.

૧૦. ગુફ્ત; અવસ્તા અઓઝ્યએશુનો પહેલવી તરજુમો હોય.

તે ત્યાં તેઓથી^૧ કયુલ રખાયલી છે, ત્યારે અવેશની હાડમંદ ફુગ્યાંને સંયુષ્ઠ^૨ મનસ્વીથી^૩ તેઓ આગલ વધારે છે, અને ફુગ્યાંને (તેઓ) તંગીમાં^૪ લાવે છે^૫; અને, અંચે ઝરયુસ્ત્રા તેઓ (યાને તે તુરો તથા ક્યાંન લોકો), પશુ (હમ), બહમન (અમશાસ્પંદ) ઉપર આધાર સખે છે^૬; (અહુરમઝદના^૭) કલામોમાં તેઓની પુશાલી છે). (૧૬) ઝરયુસ્ત્રનો જન્મ હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓથી છે; હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓ તને આ પ્રમાણે બક્ષેશના કરનારા છીએ.”

૧. એટલે, ક્યનિાથી.

૨-૨. એ અવસ્તા આરમ્ભતિનો પહલવી તરજુમો છે, જેનો અર્થ “નમ્રતા”, “મદ્દિ” થાય છે.

૩-૩. અવસ્તા શ્વક્ષંધહા શબ્દનો એ તરજુમો હોય એમ લાગે છે. હાલના મોશુદ પહલવી તરજુમામાં એ શબ્દનો અર્થ પવન તૂક્ષાગીહ, પાને “કાશેશથી” આપ્યો છે.

૪. અવસ્તા અમ્મણિ યોધસ્ત.

૫. આ શબ્દ ગાથામાં મળે છે, હયાં જતો રહેયો છે. આ આજો વાક્ય જે ગાથામાંથી ટાંડીઓ છે તે એટલા માટે અત્યનો છે કે તે દેખાડે છે કે જે શાહદતોને પૂરાણા અવસ્તામાંથી દીનકર્દના લખનારે ટાંડી છે તેઓ સીદ કરે છે કે તે જમાનામાં અવસ્તાની જુદી જુદી આવૃત્તિઓ હતી અને તેઓના પહલવી તરજુમાઓ પણ અનેક હતા. આપણી પાસ જે અવસ્તા અને પહલવી રહી ગયાં છે તે માત્ર તેઓમાંની એક આવૃત્તિ છે. વળી કોઈ વેળા લખનાર પોતાનો તરજુમો પણ આપતો હોયો જોઈએ. આ અવસ્તા વાક્ય અને તેનો પહલવી તરજુમો આપણી પાસે નીચે પ્રમાણે જલવાપ રહ્યાં છે:—

અવસ્તા.

હુયર ઉસ અપા નખતયેષુ નરુવા તૂરહયા ઉજ્યેન ક્યાનહયા અઓ-
જ્યઓષુ આમતોષય ગઓથાઓ કાદો શ્વક્ષંધહા અત ઈશ વોહ હેમ અમ્મણી
યોધસ્ત મનંધહા અઓધળ્યો રફેધાધ મઝદાઓ સસ્તે અહુરો.

પહલવી.

અમત લાલા યશરાએઈહ મિન નાફાન વા નફતગાન ઈ તૂરાન અઓએહ
પવન ક્યાનાન ઝકે ગુફત [અઈલ તમા પદીરિરન ચેહુવૂનેહ], પનવ ખૂન્દગ
મીનિશીહ ગેહાન કાજ ચેહુયૂન્દ પવન તૂક્ષાગીહ; અઓદૂન ઓલા-શાન હમ
પવન વહમન કમૂન્દ [પવન કારનીહ]. ઓલા-શાન ઝકે ઇ અઉહરમઝદ
રામીનીદારીહ ચેમલેવૂન્દ [ઝકે મનદવમ ચેમલેવૂન્દ ઝીઅશાન રામીનીદારીહ
અઝશ ચેહુવૂનેહ].

(૨૦) આદરબાદ^૧, કૃષ વક્ષનો^૨ નખીરા હતો. (અને) નેક બખત (હતો); એને માટે પશુ કહેવામાં આંધુ^૩ છે કે:—“તે લોખંડી જમાનો^૪ કે જેની અંદર તે (મહાત્મા) પુરુષ અવરેશ્યાઓ^૫, સંપત્તિનો સમારનાર, પવી-ત્રાધને વધારનાર, સંસારમાં^૬ એક ચઢતો દરજ્જો લોગવનાર, માહરેરપંદનો પુત્ર આદરબાદ (છે તે) જનમશે:—“હું દીનના સુધારક આ (અય્યો) કે જે પવિત્ર દરોહરવાસો અવરેશ્યાઓ હતો તેને પશુ યાદ કરે” છ’ ૧૧”

(૨૧) અને મીનોચેહરના^૭ નખીરા, અને આદરબાદના ન્યાગાન, નેક બખત વકચોદગ-કહને (માટે) આમ કહેવામાં આંધુ^૮ છે:—“અવરેશ્યાઓ તે (વકચો

૧. આદરબાદ, શાહપૂર ખીજના રાજ્યમાં જન્મીતો થયો હતો જેને ઇ. સ. ૩૦૭-૩૭૬ માં રાજ કર્યું.

૨. એ નામ કૃવરદીન યશત, ફરરા ૧૦૬ માં આવે છે: કૃષવક્ષહે અપચોનો કૃવધીમ યજ્ઞમંદ્રે. એ આદરબાદનો ન્યાગાન હોય એમ લાગે છે. શબ્દોને છેડે આવતો પહલવી તૂમ પ્રત્ય કોષક વાર અવં તેમોખમના ખીજા રૂપ તરીકે વપરાય છે. એમ લેતા એ શબ્દોનો અર્થ “કૃષવક્ષનાં કુટુંબનો” થાય.

૩. સરખાવો ફાર્સી ફૂલાદ, “પોલાદ”. પહલવી લખનારાઓ પ્રમાણે દુન્યા તથુ તખ્તમાંથી પસાર થઈ ગઈ છે. (૧) સોનેરી, (૨) રૂપનો અને (૩) ત્રીખાનો; હાલ આપણે ચોથા યાને લોખંડી જમાનામાં છીએ જે છેલ્લો તખ્તકો છે.

૪. આ નામ અવસ્તા હરકે લખેલું મળે છે. આ અને ઉપલા ફરરાઓ ઉપરથી દીસે છે જે આ અવરેશ્યાઓ તેજ પુરુષ છે જે આદરબાદ માહરેરપંદના ખેટા ઝરયુસ્ત તરીકે જણાયેલો છે. “અદોર્એ આદરબાદ” નામની પંદનામાની કેતાબ આદરબાદે પોતાના આ ખેટા ઝરયુસ્તને કળવણી આપવા માટે લખી હતી. સાસાની પાદશાહ શાહપૂર ખીજે, જે ઇસ્વી સન ૩૦૬-૩૭૬ માં રાજ કરી ગયો, તેનો દસતુરાન દસ્તુર તથા વડો વજીર આદરબાદ હતો. અવસ્તામાં, કૃવદીન યશત હા ૧૦૬ માં, રાસ્તરે વંધહંતના ખેટા અવરેશ્યાઓને યાદ કરવામાં આવે છે. હો. વસ્તે એ અવરેશ્યાઓને આદરબાદ માહરેરપંદના ખેટા ઝરયુસ્ત જેનું નામ પશુ અવરેશ્યાઓ હતું તેની સાથે બેલી નાખે છે. આ અનુમાન કસુલ નહીં રાખવાને માટે મુખ્ય બે કારણો છે. (૧) કૃવદીન યશતમાં આપેલાં નામોની ટીપ, જ્યાં સુધી એ નામો આપણે જોલખી શકીએ છીએ ત્યાં સુધી, તે શખસોના જમાનાને અનુક્રમે આપી હોય એમ લાગે છે. એ સમજને લીધે રાસ્તરે વંધહંતનો ખેટા અવરેશ્યાઓ પેગામખર પછીના નઝદીકના વખતમાં કોઈ ખેટા પુરુષ થઈ ગયેલો હોવો જોઈએ. (૨) કૃવદીન યશતમાં આવતાં નામોમાં કોઈપણ સાસાનીયન જમાનાને લગતું હોય એમ દીસ્તું નથી. એ આદરબાદના ખેટા ઝરયુસ્તને એ યશતમાં યાદ કરીએ હોતે તો અરદશીર ખાખગાન અને તનૂ-ઝર જેવા ધર્મના સમારનારાઓને જરૂર યાદ કરી શકે.

૫. હુનજમનીગ.

૬. એ કૃવરદીન યશતમાંથી ટકેલું છે.

૭. હુનદક્ષિન, ખાખ ૩૩ માં, આદરબાદ, તેમજ ખીજ દસતુરોની, વંશાવલી આ માનુશચીહરથી ઊતરી આવેલી જણાવેલી છે. એ માનુશચીહરને કોષક વેસા કયાનીયાન શાહ માનુશચીહર સાથે બેલી નાખવામાં આવે છે પણ એ બે શખસો જુદાજ છે.

૮. આ નામ કેમ વાંચવું તે સમજ પડતું નથી. કદાચ એ વકચોદગ-હા હોય, અવં વખેશી-હા. એ નામ ખીજે કેડે મલતું નથી અને એ રાખસ કોણ હતો તે કહેવું મુશ્કેલ છે. જમીઆદ યશત, ફરરા ૪ થામાં વખેદકચે નામ એક પહાડને માટે આવે છે.

દ્રઘ, -દહ)થી (અવતરેશો) હતો''; અને એ (વક્રએદ્રઘ-દહ)થી દીનના શત્રુઓ અને મોટા નાસતિકો, જેઓને મઝદહીની^૧ કહેવા છે, (તેઓ) પણ (અવતરશે). (૨૨) તેઓને માટે પણ એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે:—“અમે ઝરથુશ્ત્ર! મારી આ દીન ઉપર આવેત^૨ નેગાહ રાખજે [(યાને), તેની ઉપર અતી (ક્રબદ) લક્ષ આપજે] તે વખતે કે જ્યારે ઘણા (હોકો), અધર્મીઓની શીખવણી ઉપરથી, આવવનના અધોઈ અને પેશાને યુનાહથી નીરાહો (મોઢથી) જોલીને બહાર કરશે (ખરા), પણ^૩ (ખરેખર તો) તેઓ (એ ચીજેથી) અજ્ઞાન છે અને તેઓને ઝાઝી પાલતા નથી.” (૨૩) મઝદયસ્ની દીનમાં આ (બહાર છે) કે:—“દીનને પુખ્ત રીતે પાલજે અને તેઓ, આ (જ) તેઓમાંને કોઈની, જેઓ^૪ તમામ હાહમંદ દુન્યાને ખરાબ કરનારા છે^૫, અને અધોઈ જે હુસ્તી ધરાવનાર પ્રાણીઓના સર્વથી સૈસ્તને માટે છે તેના નેમેલા કાયદાઓ^૬ પાલતા નથી^૬, તેઓને માટે મુકતી ઇચ્છજે; અને મઝદયસ્નોની દીન એવી છે; (પણ) તેઓ પોતાની ભતને છુટાપણું આપે છે, તેઓ પોતાને માટે કમોને બહાર કરે છે, અને પોતાનાઓને (તેનો) હીસસો

૧. મઝદય નામના નાસ્તીકના મેન્નાઓ; માની કે જેને ઇ. સ. ૨૭૬-૭૭ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો તેનો એ શીખ્ય થાય એમ માનવામાં આવે છે. મઝદયને ઇ. સ. ૫૨૮ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો. આ ફકરા ઉપરથી દીસે છે જે માની તથા મઝદય ઉપરાંત તેઓની જે સદી અઘાઉ એક ત્રીજે મોટા નાસ્તીક શીસસુહ ધરાનમાં થઇ ગયો જે આદરઆદ માકરસ્પંદના વખતમાં જજીવયો હતો. એ માનીનો કોઇ સાગરેદ હોય.

“મઝદક કહેતો હતો કે, ખુદની મેહરબાનીથી સધલા માણસો સરખી પંકતીએ જન્મ લીએ છે, કોઇ પણ પોતા સાથે માલમતા, બીબઓ કરતાં બસતી ધરાવનારો ખુદરતી હક લાવતું નથી. માલમતાની માલેકી તથા લગન એ ખુદાની મરજી ઉપરાંત માણસોએ હસતીમાં આણેલી અવસ્થાઓ છે. ખુદાની મરજી તમામ બધી વસતુઓને બધાં માણસોમાં સરખી રીતે વહેંચવાની છે તથા અમુક માણસને અમુક બાયડી આપવાની વીરૂ છે. જે કોમોમાં માલમતાની માલેકી તથા લગનનો રેવાજ છે તેમાં માણસો પોતાના ભત ભાઇઓ પાસે જોડી રીતે રહેલી તમામ વસતુઓમાં ભાગ લઇ પોતાના ખુદરતી હકો ભેગવી શકે. વ્યભિચાર, અનીતી, ચોરી, એ કાંઇ યુનાહો નથી, પણ એ સંસારમાં ખુદરતના કાયદાઓ ફરીને સ્થાપવાના પગલાંઓ છે. તે દુધ, પનીર તથા છાંં સીવાયના બીજાં ભતના માશના ખોરાકથી પરહેજ રહેવા તથ. પેશાકની સાદાર્ણત્વ શીક્ષણ આપતો.” (જુલો રોલીનસન, સફા ૩૪૩).

૨. હુમીનિરન, અસલ અર્થ “ખરાં દીલથી.”

૩. ૧.

૪-૪. ખેરેખેલ તરજુમો, નાસ્તીકો “જેઓ હાહમંદ દુનીઆમાં સામે થનારા થય છે તેઓ.”

૫. આહન-આઓમંદ, ખેલેખેલ અર્થ “નીયમસરના.”

૬. અગિરિક્તાર, “પકડાયા વચરના.”

બહે છે. (૨૪) ખાધ ખોરાકીના (સવાલ) વીશે તેઓ સંબાલ રાખે છે, જેથી તેઓ એમ કહે છે કે ખોરાક (માણસની) બુખના પ્રમાણમાં જ લોકોને આપવો; પ્રભ ઉત્પતિ માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે વંશનું ઉત્પત્તિ તેઓ માતા તરફથી જાહેર કરે છે; અને વડના જેવા હવસ વીશે તેઓ જાહેર કરે છે કે, જેથી કાંઈ વડઓ મીસાલ તેઓ કરે (તે) પોતાની ઇચ્છાઓને રસતો આપવા સાફ તેઓએ કરવું જોઈએ; તેઓનું બચ્ચું વડનાં બચ્ચાં પેઠે, માતા પ્રમાણે છે. (૨૫) કુટુંબનો સીલસીલો તેઓ માતાથી ગણે છે; ઠાણી પેઠે તેઓ એક બાઈડીને ખરીદે; જે બચ્ચાં (તેઓને પેઠે) પુત્ર-ભાઈઓ તરીકે (અવતરે છે) તેઓને તેઓ જવાન અબળાઓ^૧ પાસે લઈ જાય છે, (અને કહે છે જે):—“તમને આ (બચ્ચાંઓ) માતા તરીકે (એટલે અમીહ)”^૨ હમોએ અર્પણ કરીઆં છીએ, તમારે માતા સીવાય બીજી કોઈ પણ રીતે એઓ સાથ સંબંધ રાખવો એ બનવાજોગ નથી!” વર(નીરંગ)ની કીચા જ્યારે કોઈ તેને જાહેર રીતે શરણ થાય છે [જેમાં તે પોતાને (શુનાહથી), છાડવે છે] ત્યારે પણ તેઓ તેમાં ઇતબાર રાખતા નથી; તેઓ પોતાના બચ્ચાંના બાબમાં ખોટા સોગંદ ખાય છે^૩, જેથી મીશ્રોદ્ધ^૪ (યાને કોલ તોડવાનો શુનાહ) તેઓથી ઘણો (મદમ) પેદા થાય છે, અને વળી તેઓ પોતાના બાબમાં પણ (ખોટા સોગંદ ખાય છે).”

૧. અસલ એઆરતમાં ગુર્ગીહ જુનેન્દ, “તેઓ દુષ્ટપણે વરની પેઠે વરતે છે.”

૨. આવી જાતના માતા તથા ખેડી સાધના જોડાણથી જે બાલક અવતરે તેને માટે આ “ખેડો-ભાઈ” શબ્દ પ્રુદરતી રીતે વાપડી શકાય.

૩. ખર, કાં ખર, “એક જવાન અબલા”, ઘણું ખરું અવસ્તા ખરેશ્ચિ ઉપરથી નીકલેલો એ શબ્દ છે. ખરનો અર્થ “સોડ” અથવા “ગોડ” પણ થાય છે જે અવસ્તા વરને મલતો છે. કોઈ પારકા દેહની શીક્ષુરી, જેમાંથી લગનની મોતેખરી નીકળી ગઈ હોય, તેવી શીક્ષુરીનો પ્રસાર આ જમાનામાં ઇરાનમાં થયો હોય એમ દીસે છે.

૪. પહલવી અમ, “માતા”.

૫. ખોલેખોલ તરણુમો, “પોતાના ડોકરઓ બાપે તેઓ બીજાઓને હો છે”. આ ફકરા માટે વેરત કહે છે:—અવસ્તાના પહલવી તરણુમામાંનો આ ઇસારો મોથી અને પાંચમી લઠી, જ્યારે નાસતીક વીચારો લોકોમાં જાયજ હતા અને ખરો જરથોસ્તી ધર્મ પડી લાગી હતો, તે વેળાના ઇરાની લોકોની હાલતને ઘણો લાગુ પડતો છે. એ બધી હમિશા શુભામગીરીને લાગુ પડે છે.

૬. મીશ્રોદ્ધનો શુનાહ એટલે કોલ તોડવાનો શુનાહ તેમાં ખોટા સોગંદ ખાવાનો શુનાહ પણ સમાઈ જાય છે.

(૨૬) કોબાદના બેટા અમર્જા રવાનવાલો ખુસરોએ^૧ દીન સુધારી (આરાસ્તારીહ) તેને માટે તે^૨ અને જણાવે છે જે:—“જ્યારે તેઓ (હુન્યાના લોકો અષોઘમાં) પછાત પડે છે, ત્યારે એક (મહાણુ) પુરુષ જન્મશે જે અષો, અમર્જા રવાનવાલો (થશે), જે એક જેબદાર જમાનવાલો^૩ (અને) વીદાન પુરુષ (નીકળશે), કે જેના વચનો સાંભળવાને લોકો એકઠા (થશે), અને કે, જેની કાંઈ તે બોલશે તે સત્યાથી બોલશે, (અને) જ્યારે તે ધનસાફ આપે છે, ત્યારે તે જીવી રીતે આપે છે કે શુનેહુગારોને(જ) તે શીક્ષા કરે. (૨૭) ખચીત^૪ તે દબાણ^૫ કરે છે; તે અંબુમનમાંથી તે યોદ્ધાને નીહાલનારાઓ, જ્યારે એતેકાકે (તેઓની) સનમુખ તે પોતાને મેલે છે, ત્યારે તેઓ તુરતજ ખુશી થઈ બાથ^૬ છે^૭; જે પ્રમાણે હાલ જેઓએ દીનને લગતું કાહુષણ ફેલાવી નાખ્યું છે તેઓ સંકટના ઊંડવનારા સ્પીતમોના (અરથુસ્ત્ર)ને

૧. ખુસરો ૧ લો જેને ધરાન ઉપર ધ૦ સ૦ પ૦૧ થી પ૦૮ સુધી રાજ કરીશું. એના આપ કોબાદના રાજ્યમાં મઝદસ્ત્ર નામનો મોટો દીન હુસમન ઉભો થયો જેનું ચલન દરબારમાં બહુ હતું. પરંતુ મઝદસ્ત્રના છુટા વીચારો જેમાં તે પૈસા તથા મીલકત, ખોરાકો તેમજ કુટુંબ કળીલો સરખે ભાંજે દરેકને વહેંચી આપવા શીખવતો હતો તે ધરાન જેવા ધાર્મિક દેશને માફક આવ્યા નહીં. પરીણામે દરબારના ઉમરાવો તથા મોટા દાનેશમંદ ચોલેદો મઝદસ્ત્રની સાથે થવા અને તેને મારી નાખાવ્યો. ખુસરો તે વેળા આદીવારેસ શાહજાદો હતો અને મઝદસ્ત્રની શીલસુરી તોડવાને તેને મોટો ભાગ લીધો. મઝદસ્ત્રે જે સવાલ ઉભા કરીધા હતા તેના નીરણુય આણવાને તેને દાનેશમંદોની અનજુમન બોલાવી. મઝદસ્ત્ર અને તેના અધર્મી શીલસુદોનો એ અનજુમને તકરાર ચરી છેડો લાવ્યો (ધ૦ સ૦ ૫૨૮-૯). આજ વખતે અવસ્તાના ૨૧ નુસકોના પહેલવી તરજુમા અને શરેહની છેલ્લી આવૃત્તિ થઈ હોય એમ માનવામાં આવે છે.

૨. દીન.

૩. હુઝવાન-ખીનીદાર; સરખાવો અસલી ૩૦ ખીનીદન “સનમારતુ” અવ૦ ખન, “પ્રકાશકુ.” ૩૦ વેસ્ત એનો તરજુમો “સખુનને કથુલ રાખનાર” કરે છે.

૪. વાંચો: આસ્તાન, સરખાવો અવ૦ આધધિરત, “લણુજ ખચીત;” અને ફાર્સી આસ્તાન, “અસલના વખતમાં.”

૫. પ-કુષારેદ; પવન કુષારેદની વટી, સરખાવો ફાર્સી કુષારેદન, “દાખતુ,” “દબાણુ કરવો.” ૩૦ વેસ્તનો તરજુમો:—“(દીનને) શુચવાડમાં નાખનારાઓ હમેશાં શુચવાડો કરે છે (પૈચ શારીદન) તેની તે વીરવાને ધારતી છે.” આ ફકરો શુચવાડ-ભરીઓ છે.

૬. બોલેબોલ તરજુમો, તુરતજ તેઓ પોતાની મેક લીએ છે.

લીધે સંકટના છોડવનારા (સીજ-દાગ) છે, તે પ્રમાણે તે માણસે જેઓ અશોને મારનાર હતા તેઓથી સખી (દાતાર), (તથા) દુખના લાંગ કરનાર તેનેથી થાય છે.”

(૨૮) નવશીરવાનને^૧ માટે પણ, આશમોગોના સરદાર ઉપર છત મેલવવાને વીશે, તે (દીન) આ પ્રમાણે જાહેર કરે છે:—“અમે સ્પીતમના (ખાન-દાનના) અરથુરત^૨ । સામતી રીતે લેતાં હું તને કહું છું કે તેઓના જમાનામાં તે (શખસ) જે એક જાણીતો મીત્ર છે તે એક નાસ્તીક (થશે) અને તે અષોનો^૩ તેમજ ધ્રુવોનો સર્વથી મોટો કગ^૪ (નીવડશે); નવશીરવાન લશકરોનો સરદાર^૫ (અને) પ્રાણીઓ, તે પ્રાણીઓ જેઓ અષો છે, તેઓને ઉંચ પંકતી ઉપર મુકનાર (અફ્રાજ) થશે, જેથી તેઓ^૬ પોતાના રવાનને અમગ^૭ બનાવવાને કાજે પોતાના ખરે કામે જશે; કારણ કે સઘલાં સાચાં કાર્યોનો મદાર,^૮ અને રાસ્ત જવાઓ ઓચરનાર નવશીરવાન (પાદશાહ) છે.”

૨૯. અને ઇરાન સરજમીનની પાદશાહીના અને દીનના તારાજ કરનારાઓના આવવાની ઇધાની માટે એક નામીચો મોજેજો થયો હતો, (જે વીશે) તે આ પણ કહે છે:—“ત્યારે, અમે અરથુરત^૨ ! જ્યારે દેશને ખરાબ કરનારના (આવવાની) પહેલી નીસાની જાહેર થાય છે, ત્યારે દેશમાં જીલમ-ગારો વધુ ફીનાથી મારનારા અને અક્ષમાવાન^૯ થાય છે; અને તે સખબને

૧. કેસરા નવશીરવાન યાને નવશીરવાન આદેલને માટે અતરે ઇસારો લાગે છે. એ પાદશાહેની દીનની ઉન્નતિ માટે પણ કરીજી હતું.

૨-૨. યશરૂથ-ગન.

૩. હુએનાદાર; અવં હુએના, સીં સેજા, “લશકર.” એ શબ્દ અએનાદાર, “સીનગારનાર”, “સુધારક”, “પ્રકાશ લાવનાર” બી વાંચી લકાય. અવં ખન “પ્રકાશવું.” ૩૦ વેસ્ત એને અમુખતાર, “કાશુ રાખનાર” વચ્ચે છે.

૪. યાને, ફુનીઆના લોકો.

૫. અનઓષગ-રૂખાન (અમગ^૭ રવાનવાલો); એ નવશીરવાન નામનું પહલવી રૂપ છે; એ શબ્દ એ અર્થ દેખાડે છે.

૬. પતવસ્તાર, “સાથે જોડનાર”, “સંબંધમાં લાવનાર.”

૭. આપણા વીચાર પ્રમાણે યુનાકની મારી બખશવી એ એક ખરો પાદશાહી ગુણ છે.

લીધે જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને અને હરકોઈ જગ્યા જેમાં દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈ પણ શીક્ષણ મળે, તેને ઇબ્ન પોંહચાડે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાલો^૧ અને હોશિયાર (છે), તે તેની દેશની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મળે.

(૩૦) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ખીણ નીસાની બહાર થાય છે.....^૨.

(૩૧) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ત્રીણ નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે આયોરનાન વર્ગ^૩ વખત સમજે^૪ તાહેલુ^૫ કરે છે [યાને કે, તેઓ કાંઈ પણ ચીજ અકલથી બોલતા નથી]; તે સખસ-સર^૬ તેઓ (લોકો) તે (આયોરનાનોને) કબુલ રાખતા નથી, અને, તે પણ, જ્યારે તેઓ સાચું બોલતા નથી ત્યારે; (પણ) દેશના ખરાબી કરનારાઓ તેઓ ઉપર એતેકદ રાખે છે; અને એ કારણસર જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને, અને હરકોઈ જગ્યા જ્યાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને, કાંઈ પણ શીક્ષણ મળે, તેને ઇબ્ન પોંહચાડે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાલો અને હોશિયાર (છે), તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મળે.

(૩૨) ત્યાર પછી જ્યારે દેશની ખરાબી કરનારનાં આવવાની ચોથી નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે ઇજેલા આતશો^૭ અનદીથ થઈ બચ છે^૮ અને પરહેજગાર પુરૂષો પણ (તેમજ) થાય છે, જેથી તેઓ તે આતશો ઉપર, એકી રાખતા નથી; તેઓ રહ^૯ આગલ પવીત્ર આખ^{૧૦} લઈ જતા નથી; તેઓ (કે જેઓ) દેશની ખરાબી કરનારા (છે), તેઓ (જોર) પકડવા

૧. વીનાગ, “જેલુ”; અવ. સિન, ફારસી બીનીદન, “જેલુ.”

૨. અસલ નકલમાંથી એ ફકરો જતો રહ્યો છે. એ ફકરામાં નાશ કરનારના આવનારની ખીણ નીસાનીનો અહેવાલ આપેલો હતો. દો વેસ્ત ધારે છે જે એ નીસાની રથએસ્તાર યાને લડવઝયાઓની ખરાબીની હોવી જોઈએ.

૩. અ-વિચીદાર, “અવીચકી.”

૪. હુના રાએ મા, ખોલેખોલ અર્થ “આ કારણથી કે

૫. અવખરીશનીહ; અસલ ફારસી, અવખાર, “લાશમ કરી નાખતો આતશ.”

૬. અવસ્તા ધાતુ બઝ, “ઉડવું.”

૭. યાને, દીનનો ધર્મગ્રંથ, પૃથ્વિ ઉપર બોદાનો પ્રતિનીધી.

૮. અએસ; અવ. અએસ, “પાણી, દુધ વીગેરે જે ચઝદોની કીયામાં મૂકી તેઓને અપેણુ કરવામાં આવે છે.”

થઈ^૧ રહેને આશોદાદ આપતા નથી; અને તે સખબસર વહી તેઓ કે જેઓ દેશના ખરાબી કરનારા (છે) તેઓ ધરને, ગામડાંને, શહેરને તથા દેશને, અને હરકોઈ જગ્યા જેમાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈપણ શીક્ષણ મળે તેને, ઇજા પહોંચાડે છે; અને તે શખસ જે દીર્ઘ પ્રજિવાલો અને હોશીઆર (છે) તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, કે જેથી કરીને (તેના) યુધ્ધીબળની મહત્ત્વ વટે દેશને જ્ઞાન મળે.

(૩૩) ઇરાની રાજ્યની પડતીને^૨ માટે પણ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“અચ્છે ઝરથુસ્ત્ર! તે બહીનો કરનાર^૩ પોતે તે દેશના લોકોને શુભશક્તિની^૪ હાલતમાં મેલશે, જેથી કરીને તે મજબુત પાકશાકુતની હસ્તીથી (હઠત) જેઓ જીવે છે તેને તે તદ્દન દુકકા કરી નાખશે; અને ત્યારે^૫ તે પરજગાર પુરૂષોનો સંપુર્ણ મારનારો છે, ત્યારે^૬ તેઓનો તે પોતાની મરજી પ્રમાણે પાયમાલ કરનાર છે. (૩૪) અચ્છે ઝરથુસ્ત્ર! તે બહીનો કરનાર વહી ત્યાર પછી લાંબો વખત જીવશે નહીં^૭; તે ઉપરાંત, તેના વંશવેલાનો પણ અંત આવે છે^૮ [એટલે, તેઓ પાયમાલ થાય છે]; વહી, અંધારી દુનીઆ જે લયનક^૯ દોજખ છે, તેમાં તે રવાન પડે છે; અને ખુદ તેઓના^{૧૦} (બદ) કમોને લીધે, (અને) સમુલ્લસુ^{૧૧} પોતાનેજ લીધે, જ્યારે તેઓ તે આશવન^{૧૨} જે મીનોઇ સરદાર (છે), જે લપકાદાર વક્તા^{૧૩} (છે), જે સાચા સખુન જોચરનાર (છે), જે અશો (છે), તેને કથુલ રાખતા નથી, ત્યારે તેઓના શરીરને નહીં વર્ણવી શકાય તેવું^{૧૪} દુઃખ ખમવું પડે છે.

૧. ખરા વખીદુન, “જોર પકડવાને માટે;” “આબ જોરની કીયા કરવાને માટે.”

૨. હુનચપિરન. ૩. મર.

૪. ઓલ વહંગ; અવ૦, વરેત “ઉલટું કરવું.” ૫-૫. “અહીન...અહીન.”

૬. લા દેર આખર દેર-ઝીવેક, “ત્યાર પછી લાંબો વખત, તે લાંબો વખત જીવતો નથી.”

૭. નસેન્ક, અવ૦ નસ, “કાલવું.”

૮. આદ્રંગ; જુલો બાબ ૫ મો, રૂકરો ■ મો, નોત ૭ મો.

૯. એટલે, જેઓ જુરાઓ છે તેઓના. ૧૦. હુરવિસપીન.

૧૧. આશવન; અવ૦ આશવન, વેસ્ત એને અસેન, “અંદીખાવું” વણે છે. પહલવી અસેનતાન, “અધિવું.” ૧૨. પૂર-ગુદતાર.

૧૩. અકાદ, અસલ અર્થ “આગળ નહીં અપાયજી” યા જાહેર થયજી”. વેસ્ત એનો અર્થ “કદગો દેખાવનો” કરે છે. અસલ નક્લમાં અસ્ત જેવો આકાર છે; એની પછી અપાદીહ શબ્દ આવે છે તે લખવામાં લખનારે કાપ ખાધી હોય અને પછી તે શબ્દ પાસે ખરો લખીઓ હોય અને એ ખોટો આકાર છેકી નાખતાં જુલો ગયો હોય એમ ખનવા જોગ છે. એ શબ્દ વગર પણ અર્થ એસે છે.

(૩૫) તે બીનો કરનાર, અએ ઝરથુસ્ત્ર! આ તમામ હાકમંદ દુનીઆની દુન્યવી અને મીનોઈ સરદારી, જેને માટે હું આટલો સરસ રીતે લાયક છું^૧, તેની તરફથીમારે તે^૨ હીમતથી (ફ્રાજ) સામને થાય છે; (વળી) દુષ્ટ (અને) ખોટા ઉભા કીધેલા ધમેને પસંદ કરવા યા કબુલ રાખવાની સામે તે થાય છે; તથા (સઘળા) હાકખાહો^૩ જેઓ દોષીત હોય યા નીરદોષ હોય^૪, જેઓ ગામડાંઓમાં^૫ (પોતાના) અસલ સગાંવહાલાંઓને દુર વસવા દઇને તેઓને ઘણાં ગરબઈ^૬ અને કંઝાળ બનાવે છે, તેઓના છુટકારાની^૭ સામને (તે છે.)

(૩૬) અને જે દેશ ઉપર વહી અહરેમન ભટકે છે, તે દેશના લોકોને તે દરદ અને બીજી સુસ્તીગતોથી નાશ કરે છે; અને વળી (બરા) તે દેશ નઝદીકે કંઝાળ ઝગડો, વળી, ગુનાહુલરી ખુત પરસ્તી, (અને) વળી, દુષ્ટ નાલેશી ઉત્પન્ન થાય છે. (૩૭) અને ત્યાં સુધી^૮ તે (દેશના લોકો) તે કે જે (તેઓને) મીનોઈ સરદાર, વક્તા, સાચે ઉપદેશક તથા અશો છે, તેને પોતાના આધારનાન તરીકે (ઓલ) કબુલ રાખે^૯ નહી, ત્યાં સુધી તે દેશમાંથી તે કંઝાળ ઝગડો, અથવા ગુનાહુલરી ખુત પરસ્તી અથવા દુષ્ટ નાલેસી નાખુદ^{૧૦} થતાં નથી; અને ત્યારે તેને (એમ) કબુલ રાખે છે, ત્યારે તે દેશો ત્યારે તેઓ માગે ત્યારે છુટકારો મેળવે છે, અને, અએ ઝરથુસ્ત્ર! બીજી તેઓ તરફની કોઈ એર^{૧૧} રીતે (તેઓને એ છુટકારો મલતો) નથી.”

(૩૮) અને (ઉપર) કહેલું છે તે એક વર્ણન છે^{૧૨} કે જેમાં ઘણી ચીજો (છે) જે ખેદકારક^{૧૩} (છે), (અને) જે વીશતારૂપના (જમાના) પછીથી તે ઇરાની રાબતની

૧. અમુલ લિ શપીર શાધીમ. જુવે ફાર્સી શાધીદન, “અધમેસતુ થયુ;” “લાયક થયુ.”

૨. પવન, અસલ અર્થ, “માટે.” ૩. એટલે કે, ઉપર કહેલો મીનોઈ સરદાર.

૪. દએના-તાશીરનીહુ વિચીર કંદન વદ, ખોલેખોલ તરલુમો, “જે દીન દુષ્ટ છે તેની બનાવતની પસંદગી.” હયાં તાશીરનીગની વરી તાશીરનીહુ લુલથી આવ્યો છે; અવન તશ, “આકાર આપવો,” “બનાવવું.”

૫. પતકારદારાન, “હાકખાહ.” ૬. દવન્દાનીચ ચસરખાનીચ.

૭. દુર-હસ્તીરન વિસ, પોતાનાં કેદુબથી દુર રહેતા તાલેવંત લોકોને આ શબ્દ લાય પાડીઓ છે. જેઓ પોતાના સગાવાહલાંથી દુર રહી, તેઓ સાથ સંબંધ રાખતા નથી, અથવા તેઓને મદદ કરતા નથી.

૮. દુનીયાઝાનિચ વળીદનાન્દ. ૯. બરા-ફહિરનીહુ.

૧૦. પીશ મિન ઝક વદ અમત. ૧૧. ચેહુબન્દ પદીરિશન.

૧૨. અવિસામહેદ, અસલ અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૧૩. આધનીનગી મિન ઝક. ૧૪. નિસંગ-મ.

૧૫. નિકીહેત; ફાર્સી નકી, “આપ.”

પુસ્તક ૭ મું, અરથોશ્ત-નામાંનો બાબ ૬ થો, ક્ર. ૩૫-૩૬; બાબ ૭ થો. ૬૭

ઇરાન સરજમીન ઉપર પડતી તુલીકના અરસામાં, અવસ્તા પ્રમાણે (બનતી) આવી છે; 'દેખઈતુ' છે કે જે ક'ઇ તેમાં લખવામાં આવ્યું છે તે કુનીઆના સોકોની જાણમાં આવ્યું છે. (૩૬) અને ઉપર (કહ્યું) તેની આ પશુ ઉંચ ગવાહી છે:—“ અને વીશતાસ્પના (જમાના) પછીથી તે ઇરાની રાજ્યના છેડા લગી જે બનાવેા બનીઆ, કે જે અવસ્તામાં જાહેર કીધા છે, તે જો ન બનીઆ હોત, તો અવસ્તા ઉપરનો એતેકાક, જે પશુ વળી હાલના વખત સુધી આવેા એક ખબનો (અથુન) હતો, અને (હવે પછી) ખી ખચીત (એમજ) રહ્યો, (અને) જેમાંથી વીશતાસ્પના (વખતથી) આગળ આદતાં પાઠશાહો અને ઠસ્તુરોમાં પાચમાલી અને નાશ વીશે તેને ઘટતે ઠેકાણે જાહેરાત છે, તેનો (હાલ) સુધી આપણ સાથ સીલાસીલો રહ્યો હતો નહીં.”

બાબ ૭ મો.

ઇરાની સલતનતની ઇરાન દેશમાં પડતી પછીથી તે અરથુસ્ત્ર સુધીના હબારાના અંત, અને અરથુસ્ત્રના નખીરા હોશેદરના પેઢા થવા લગી જે મોજેબઓ ખુસ્લી રીતે (પએદાગ) જાહેર થયા હતા, તેઓની અભયખીનું (બયાન આ બાબમાં આપીયું છે).

૧. પવન પેહલૂનેક પેહલૂમતૂનિશન.

૨. ગએઝાકાસ, ગએઝા-આકાસની વટી; અવન ગૂપ્ત અને કસ; ફાસી ગવાહી

૩. એ વાકયની મતલબ આ કે અરથુસ્ત્રના મરણ પછીથી તે લખનારના જમાના સુધી એક પછી એક થઈ ગયલા મહાન પુરખોને લગતી અશમચેતીઓ ખરી પડી છે, અને તથી ખાતરી થાય છે કે હવે પછીના બનાવો બાબે અરથુસ્ત્ર જે બવીલય ફરસાવ્યું છે તે પશુ ખરું પડ્યું જોઈએ.

૪. અરથુસ્ત્રના (જિમ સ્પીતમનો સ્પીતમાન થયો છે), એટલે અરથુસ્ત્રના ખાનદાનનો, તેમ આ શબ્દ બનીઓ છે, માતા તરફથી તો હોશેદર અરથુસ્ત્રથી ઉતરી આવેલો કહેવાય એ નીચલાં લખાણ ઉપરથી સીક થાય છે.

૫. પેગમખર સાહેબને તેઓની જાંઘી ફરમયાન ૩ એટાઓ હતા અને તેઓ પાછલ તેઓ બીજ મેલી ગયા છે તેમાંથી ■ એટાઓ હવે પછી અવતરશે. એ છેલ્લા ત્રણમની પેહલો હોશેદર છે.

(૧) એક તો જ્ઞાન માટેના એતેકાદનો^૧ અમતકર હતો જે અવસ્તામાં અરબોથી (ધરાનને) તામે કરવાની અગાઉના (હજારાની) નવમી અને દસમી સદીથી જે બનાવ બન્યા હતા તે વીશે બહાર (છે.) (૨) તે હાલનો દેખાવ (છે) જે (ધરાનની આકૃતિ) હાલતનો દેખાડનાર છે; જેવો કે, ધરાન દેશમાંથી ધરાની સહતતતની નાણુદી, અને છુટા વાલવાલી (ખજા)^૨ ના તથા ઉંચા હુનરવાલા ફીસ્તીઓના^૩ શબ્દથી ધરાનીઓના સહવા કાયદા^૪, કાનુનો અને રીતી-ઓનું^૫ નાશ પામવું. (૩) અને વલી (જેવી કે) (તે) સાથ કાયદાઓની લેલમ-લેલ^૬, અને તે માન્યતાવાલા ધર્મો^૭ જેઓ બળવાન^૮ છે તેઓનો એકમેક સાથનો સમાજમ^૯; અને તેઓની સાથ દુરાચરણીઓ^{૧૦} તથા હલકા^{૧૧} તથા સીધા^{૧૨} અને તે વખતના જખમી થયલા^{૧૩} આદમીઓનું આવવું, અને તે વખતમાં સારાં કુટુંબનાં^{૧૪} તથા પ્રખ્યાત^{૧૫} લોકોનું નાશ પામવું અને પાયમાલ થવું.

(૪) હજાપણની ખસલત, જે દીનની સાચાઈ તથા શરમાલપણું, અને નીમકહવાલી તથા શાંતપણું, અને સખાવત એ વતરોગેના બીજા સહુણો દેખાડે

૧. વામીયાનીહ, “આસથા,” “વીરવાસ.”

૨. વિખર્દ વર્સ; આ બાજના ૪૭ માં કુકરામાં એઓને તુર્કી થા અરબ દેવો કહ્યા છે. તેઓ પૂર્વ દીશા તરફથી ધરાનમાં આવ્યા હતા. બહમન યસ્ત, બાબ ૨ બો, ફકરા ૨૨, ૨૪ અને ૨૮, અને બાબ ૩ બો, ફકરા ૧, ૬ અને ૧૩ માં જણાવ્યું છે જે દીનના પહેલા હજારમાં તેઓ ધરાન ઉપર ચઢાઈ લઈ આવશે.

૩. રોમની પૂર્વની સહેનસાહતનાં ફીસ્તીઓની હયાં વાત છે.

૪. રસ્તગ; ફાર્સી, રસ્તહ, “રસ્તો”, “કાલદો”.

૫-૫. અગવીન હુમદાદગીહ વ પતવનદીહિય. ૬. વાવરીહસ્તન.

૭. ઓલ અવરતર પાધગ. આ ચાર દીન દોઝ વેસ્તના ધારવા પ્રસાણે જર-બૈસ્તી, ઇસલામી, ખ્રિસ્તી અને ચાહુદી યાતો છુતપરસ્તી હોવા બોધએ. હાલ ધરાનમાં બીહાઇ ટોલો છે તેવો કોઇ ટોલો અસલ થઇ બયલો હોવો બોધએ કે જેમાં જુદા જુદા ધર્મ પાલનારાઓનો લાઇચારો કરવામાં આવતો અને જુદા જુદા ધર્મોના સીધા-તોની ભેલસેલ કરવામાં આવતી.

૮. જુવો ફાર્સી કવન થા કુવન, “કુકર્મ કરનારો”. ૯. ખૂર્દગાન.

૧૦. જુવો ફાર્સી તીરેહ, “અધારો”, “અનખલો”, “ચલો”, “સંકટમાં અપાયલો”.

૧૧. અમીહગાન; જુવો ફાર્સી અમીહન, “ઇબ કરવી”, “લોકવું”.

૧૨. ખૂનીગ, “જે કુટુંબ થા તોખમના”. ૧૩. પખોદામ, “ખણીવું”.

(છ)¹, કે જે લોગવવાએ ઉંચ દહાપણની ખસલતને સંજ્ઞાગાર છે, તેનું ઇરાન દેશ તરફથી ખીબ પારકા મુલકો તરફ જવું². (પ) અને અધમી³પણું અને ભુઠાઈ, અને ઠગાઈ, અને નાલેશી, અને ઝગડો,⁴ અને ઢોંગાઈ, અને નીમકહરામી, અને અશાંતી, અને કંભુસાઈ⁵ અને એ વતરોગેના ખીબ દુરગુણો, જેના જોડાણથી માણસની ખસલત⁶ હલકી પડે છે⁷, અને આતશ, પાણી અને જમીનના અમશાસપ⁸જોની સંભાલ સુધી દેવામાં⁹ છે તેઓનો વધારો અને ભેર¹⁰. (૬) અને અધમી³પણું¹¹ તથા છુટપરસ્તીનો ભુલમ, અને છુટાપણાનું ઓછું થવું¹², અને માણસના તનમાં લોભનું પુશકલ¹³ વધવું, અને જાહુના બાબમાં નાસ્તીક વીચારોનો¹⁴ ફેલાવો,¹⁵ અને ખુદાની¹⁶ દીનને હાખી દેવાની¹⁷ લોકોની પુશકલ મરણ¹⁸.

(૭) માણસોની એકે ખીબ ઉપરની¹⁹ સત્તાનો નાશ, શેઠશૈનું¹¹⁹ ભારે સંકટથી¹⁶ પાંચમાલ થવું, અને પારકા મુલકોના દુષ્ટ રાજકરતાઓ, જેઓ એકે ખીબની સામને છે, અને (તેઓનું) ભારે જખમી કરવું¹²⁰; ગાયઢેશૈનું ભારીઆ જવું (ઝનિશન); અને ઇરાની દેશોમાંથી ખુશી ખુરમીના મીનોનું હઠી જવું,¹²¹ અને તે સરજમીન ઉપર શોક અને રૂદન (શીવન વ સુધી) તથા વીલાપ (સ્તઓદીયાન) અને ધીંગાણાનો ફેલાવો; અને અતહદ²⁰ અજ્ઞાનપણું²¹.

૧. નિમૂઠન. ૨. ફૂદ વરતન.

૩. સરખાવો ફાસી સિદ્ધાંત, “તોછર,” “મારામારીબાર,” “મોહ,” “ભુરસાવાણ.”

૪-૪. ખચારકન છ હુએમ. ૫. શેઠફના પાહરીછહ.

૬. કખદીહ વ ચીરીહ, “પુષ્કલતા અને સખતાઈ.” વસ્ત એને કખદી (છ) વિચીરીહ વાંચે છે, “પુષ્કલ સુકાદાઓ.” ૭. અક-કએનીહ.

૮. વાંચિ: કમીહ છ આઝાકગીહ. ૯. વેશ પાતકાએછહ.

૧૦. જવીત હાદિસ્તાનીહ. ૧૧. પૂરીહ.

૧૨. યજ્ઞદાન, “ખુદાઈ હસ્તી.” ૧૩. મહમ સ્વખીહ: ફાસી સ્વૂહ.

૧૪. કખક ગિરાધિશનીહ. ૧૫. અએવગ મહમ તનિહ.

૧૬. છવાગાન ફસ્તાગાન, “વસ્તીવાલી જઆઓ.” ૧૭. મૂસ્તી-અઈ ગિરાન.

૧૮. ગિરાન રએષ.

૧૯. પજદીગીહ, સરખાવો અવ૦ પજદુ, ફાસી પજદિ, “ઠાડો.” એ ઉપરથી, “ખવછ જવું,” “નાશ.”

૨૦-૨૦. અવન્દિશન કઉદનીહ; સરખાવો ફાસી કઉદની, “મુરખાઈ;” વસ્ત એને અવન્દિશન કદીહ “નહી મહે એવું કદ,” વાંચે છે.

અને ધારીરીક નબલાઈ^૧ અને કમનસીબી^૨ અને માણસોની છૂંદ-ગીનું કુંકું થવું. (૮) અને (વધી) એકમેકથી ઉલટી કીસમના કાયદાઓનો^૩ વધારો,^૪ અને બલેમગારોથી^૫ નાસતીકોની પસંદગી, અને (તે બલેમોથી) હાંચી ખસલતના અને દાનેશમંદ પુરુષોનું રદ થવું, અને ગરીબાઈ^૬ તથા મરકી તથા ખીખાં સંકટોનું જલદીથી અને ઘણું આવવું,^૭ અને ભાગતુટ^૮ તથા ગુચવાડાબરી હાલત જે ઇરાની રાજ્યના અંદરના પરગણાં અને (તેને) લગતા ભાગોમાં ફાવી નીકળે છે. (૯) અને ખુદાની દીન તરફ નાસ્તીકપણું રાખવું;^૯ લલી દીન પાલનારાઓની નાકાવતી^{૧૦} અને દુખ^{૧૧} અને નાલેશી, અને દીનના ફેલાવો કરનાર લોકોનું રડવું^{૧૨} અને જખમ થવું,^{૧૩} અને ઇરાન દેશના મોટા ભાગમાંથી લલાંકાઓનું મોટે ભાગે ખીગડી જવું તથા નાશ પામવું. (૧૦) ખીભું ઘણું દુખ જે આ બે સદીઓના અરસામાં પડેલું^{૧૪} અવસ્થામાં વર્ણવામાં આવ્યું છે, જેમાંનું (કેટલુંક) પસાર થઈ ગયું છે, (કેટલુંક હાલ) નજરે પડે છે, અને જેમાંનું (કેટલુંક), જેમ દેખઈતું (પએદાગ) છે, તેમ આવે છે.

(૧૧) અને આ પણ તેઓ માટે વર્ણન છે, જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:—“એ જમાનો છે જે લોખંડ સાથે ઘણો ગીચીત છે [યાને, હરકોઈ તરફથી નજર કરીએ^{૧૫} તો એ લોખંડનો છે], કે જેમાં જોરમંદ^{૧૬}

૧. નસીત ગુરીહ; વેસ્ત: “હસ્તી ન ધરાવવું” જોર.”

૨. અસલ અર્થ “નસીબ કે જેને કટકો પડીએ હોય;” વેસ્ત: “કરમાયલું નસીબ.”

૩. આઇન ઇસરાફગ સરાફગ; અસલ અર્થ, “ભુદી ભુદી બતના;” આઇનની વીતી ખીભું વાંચન વેસ્ત સુચવે છે, હુએન “લગકર.”

૪. કખદીહ. ૫. અસલ અર્થ, “વચમાં,” “મદિ.”

૬-૯. જૂદ જૂદ રસિશનીહ ઇ નીયાજ (જુખમરો); વેસ્ત જૂદની વીતી ઊઘાત વાંચી “જોતીનું તંગીમાં આવી પડવું” કરે છે.

૭. સરખાવો અવં શકપ ચા વપ, “ભાંગવું.” ૮. વદર્ગ તાશિશનીહ.

૯. આઝ્ઝદીહ દાશતગી; સરખાવો અવં જૂદ, “અવસ્થાનો ખોટો ખુલ્લો કરનાર,” “નાસ્તીક.”

૧૦. અવં નિ-ઝદરિન, ફાસી નિઝર, “દુખલું થઈ ગયલું.”

૧૧. સરખાવો, ફાસી ગદી, “કમનસીબી.”

૧૨. ખુસગીહ; અવં ખુસ, “જુમ પાડવી.”

૧૩. ખુસ્તૂગીહ; અવં ખદ, “ખોડવું;” સરખાવો ફાસી, ખુસ્તાન, “નાશ કરવો.”

૧૪. મખીવત વેગવીમ્નેદ. ૧૫. ફુસ્તગ, અસલ અર્થ, “બાબુ,” “ખોરદ.”

૧૬. સૌં સુરા “સુલ” સરખાવો ફાસી, સૌતુર્ગ, “ગક,” “મજબુત સરીરવાલું.” વેસ્ત એનો અર્થ “મક્રમ” કરે છે.

આરબુમંદ^૧ નાસતીકો તેઓમાં^૨ જનમ લેશે. (૧૨) તેઓનું જોર આ છે કે બન્ને શીક્ષણ તરફ તેઓની કબુલાત^૩ આપણી છે;^૪ તેઓની આરબુમંદી આ કે જ્યારે પણ તેઓને ફાવે ત્યારે તેઓ કોઈ પણ ખીન્ન (માણસ) ને ધંબ કરે છે; જ્યારે જવાન^૫ માણસોની સંદર્ભાં^૬ કોઈ જઈફ મરફ દેખાવ દીએ છે, ત્યારે તે (જવાનીઆઓ), તે હુષ્ટ જમાનો, કે જેમાં તે (જઈફ) આઠમી જે એક દાનેશમંદ પુરૂષ^૭ છે તેને જનમ લીધો છે, તેની પુરાધને લીધે, તેની સાથે હુશમનાઈ રાખે^૮ છે [યાને કે, એક (જરથોસ્તી) ધાર્મિક મંડલના^૯ વડા દસતુરો તરફ તેઓ મીત્રાચારી રાખતા નથી].

(૧૩) “તેઓ (લોકો) પુશામદીબરીઆ સખુનો બોલે છે^{૧૦} [યાને, મીઠા થબહો વાપડે છે], તેઓ પુરા છે^{૧૧} અને શુઞ્ચવાડાબરી^{૧૨} લાખા વાપડે છે, જેમ કરી તેઓ મોબેહો અને દસતુરોના શીક્ષણ (ઉપર શંકા ઉત્તપન કરી) તેઓને રફ કરે છે; અને તેઓ હુન્યવી સત્તાને ધાર્મિક સત્તાથી છુટી પાડી નાખે છે^{૧૩}, અને પાદશાહી તથા મોબેહીના (પેશાઓ)ને તેઓ હુષ્ટ હોય એમ કલંક લગાડે છે, પણ (ત્યારે તેઓ બંને) છુટા હોય ત્યારે તેઓને સારે નામે^{૧૪} ઓળખે છે. (૧૪) જે કાંઈ તેઓ બોલે તે હુમેશ^{૧૫} પુરૂષ^{૧૬} છે; અને તે દેશ

૧. જવાસ્તાર. ૨. અશ ખએન. ૩. પસંદ.

૪. અવીનિશન કોલો ૨ આધનનગ; વેસ્ત, “એવોનું કબુલ કરવું એ બન્ને શીક્ષણો (આધનગ) ઉપર આધાર રાખતું નથી”.

૫. સરખાવો અવં વરિન.

૬. વાચો: કંકુ, જુવો અવં કંકુ, “ટોલું,” “સલા; અથવા ફાસી” પુરોહ, “ટોલું.” વેસ્ત ગલગ “ટોલું”.

૭. ફજાનગ અવં ફ અને ઝન, “બણુવું.”

૮. અ-ફસ્ત; અવં હુશ, “ચાહવું.”

૯. વાચો અએપ^૧તિસ્તાન ફસ્તોબરાન; અત્રે અએપ^૧તિસ્તાન શબ્દને ફપી-રિસ્તાન, “જ્ઞાત મેળવવાતું ખાતું” એનેથી ખાસ છુટો પાડીઓ છે.

૧૦. આઝાદ ગુમિશનીહ; આઝાદીહ, “વખાણ,” “છુટાપણ.”

૧૧. સરખાવો ફાસી અખ^૧ ઝખાની.

૧૨. પૂરફગીનીદાર; સરખાવો ફાસી પરફક, “શુઞ્ચવાડાબરેલા સખુનો.” એ પૂર્તગીનીદાર થી વાંચી શકાય, અવં પેહિફ અને તક “નેહવું,” જે ઉપરથી “શુભાખીત.”

૧૩. સિગન્દ, હુઅવરેશ ધાતુ સિગ, “કાપવું.”

૧૪. ફ-નામ; વેસ્ત અવો હુમ વાચે છે, “(જેવો) છુટા (હોય), તેઓને સાથે (અવો હુમ) લાવે છે.”

૧૫. સરખાવો અસલ ફાં હુકરમચીય. ૧૬. અગીહ; વેસ્ત, “ખરાખી.”

કે જ્યાં એક ઇનસાફનો કરનાર હતો તેને તેઓ નાશકારક^૧ ચેહ^૨, (એટલે) હોજખ, તેમાં ફેંકી દે છે, અને તેમાં જેથી તેઓ કરે છે તે તેઓ^૩ સઘલાઓ માટે એક ઇન છે; જ્યાંસુધી તેઓ પોતાની (ખુરી)^૪ દીનના સ્મરણથી પોતા ઉપર આવત (બર) ખુરાઈ આજે છે ત્યાંસુધી, તે (ખન્ને), એક તો તે કે જે નાસ્તીકની ખુરાઈથી પેદા થયેલી^૫ કુદ પ્રજા છે, (અને) ખીજે તે કે જે સર્વથી બહુ વડું, સંકટ^૬ તથા નાશથી ભરપુર છે. (૧૫) તેઓ જાં (આ દુનીઆમાં) એક ખીજને મારશે, એક મીત્ર ખીજને (મારશે) જે તેનો મીત્ર છે; તેઓ તે (તે મીત્રની) પાસથી તેના કામો (બહલો) હુથાઈથી ખુશબી લીએ છે [એટલે કે, જ્યારે તેઓથી અને ત્યારે તેની માલમતા હુટી લીએ છે], અને જે કોઈ તેના બહલામાં તેને પુષ્કળ આપે^૭ તેને તે (માલમતા) અપાંજુ કરે છે; અને જ્યારે (તેઓ તેમ કરતા) નથી, ત્યારે કોઈ ચોરીમાં હુમશરીક^૮ થાય તેને બોલાવે છે અને તેની પાસે (ઝકે ઝકાય) તે કરવીશ સાણસને હુટાવે છે, જેથી તેઓ તેની માલમતા (ખલાસ્તગ) ઉપર ત્રાપ મારે, અને જ્યારે તે ફરીઆહ કરે ત્યારે તેને હાંકી^૯ કાઢે છે.” (૧૬) (અને વળી લખવામાં આવ્યું છે કે):—“તારે માટે હું (અહુરમઝદ) હયાં (આ દુનીઆમાં) એક મીત્ર છે તેને માટે (આવો) મીત્ર, એક બાઈ છે તેને માટે બાઈ, એક પીતા છે તેને માટે બેટો, અને બેટો છે તેને માટે પીતા

૧. હાહોખર. ૨. ગનરાગની વટી, અવં અંગ, ધાતુ, અંગ, “કુઃખ દેવું”

૩. વર, અવં વરંધહુ, “વર નીરંગ.”

૪. વાંચો: હુમ-અશાન. વસ્ત અમીયાન, “અચકીઆ વગર.”

૫. પવન અઉશમુરિશન મહમ ચેગવીમુન્દ; બોલેબોલ તરજુમો, “ધાર્મિક બંદગીઓ (યા મત્રો) જે ઉપર તેઓ બરસો મુકે છે તેઓની મહકથી” એટલે જે તેઓના કુદ ધર્મોના ફરમાનો સુજળ આશીને.

૬. હુવિક્કત; વિક્કતન, “ખી નાખવું.”

૭. વેઠધેન, અવસ્તા હરફે આ શબ્દ લખીઓ છે: અસલ અર્થ “આદત.”

૮. વાંચો: અખનેન્દ; આગલ દસ્તુરે અખનેન્દ વાંચતા હતા. ખાસદી બાપામાં અખ, “ખરીદવું,” “લુટવું,” અસલ નકલમાં ઝીવેન્દ છે, અવં કિખ, ફાસી, ઝીવ, “કુગાઈ,” “કુગાઈ.”

૯. પતિશન, “પુષ્કલ ખોરાક,” તેની ઉપરથી એ નામસાધીત કીયાપદ થયો છે.

૧૦. નિશીન-જન યા નિશીન-જન; વસ્ત નિશીન-જન વાંચે છે. નિશીન-જન, “એટલે મારવામાં સામેલ” ફાસી નિશીન.

૧૧. રીવીનેન્દ; અવં ધાતુ રિચ “નાખી દેવું,” “કાઢી દેવું” અને રીજીનેન્દ ખી વાંચી શકાય; જુવો અસલ ફાસી, રીઝીન, “જુઝાવું,” “કાગીને ટુકડા થઈ જવા,” “કાઢવું.”

પણ પેદા કરીશ નહીં;^૧ મારી સલાહ લઈ અને મારામાં એતેકાદ રાખી તેઓ ઇચ્છવા લાયક જગ્યાઓમાં રહે^૨ [યાને, જ્યાં તેઓને (રહેવું) જોઈએ ત્યાં તેઓ રહેશે], અને જે પાપાકમાં^૩ તેઓએ ચાલવું જવું જોઈએ તેમાં તેઓ ચાલશે; અને પોતાનો માર્ગ છોડી^૪ તેઓ એતેકાદનો રસ્તો પકડશે, અને મારી ઓલખમાંથી નીકળેલાં વહ્નિ કરનાર (અવજૂન) જ્ઞાનને તેઓ અહેસત અપશે.

(૧૭) આ^૫ જે આપણું^૬ વહ્નિ કરનાર જ્ઞાન છે તે આપણે હલકા માણસ (કસ)ની સરસાઈ અને મોટાઓના પડવાને લીધે તે હસ્તી ધરાવતું પીછા-છીએ છીએ; મોટો કેળવણીને લીધે ગરીબો^૭ કરતાં વધારે મોટો છે, જેથી તે (ગરીબ માણસ), તેટલાં માટે, હરેકવાટે^૮ જીવમગારોના હાથ હેઠલ દબાયલો^૯ રહે છે. (૧૮) મીનોઓને માટે વીચારવાએ કરીને^{૧૦}, એક માણસ મીનો થાય છે, જીવમગારની મફક (વરતવાએ) તે કવી^{૧૧} થાય છે, દેવોની ખસલત તરફ ઠલવાએ માણસ દેવ થાય છે, અને કવીના શુભો ધરાવવાએ તે યુરાઈની પુકે ચાલનાર થાય છે^{૧૨}.”

(૧૯) ત્યાર પછી, જ્યારે નેક ખસલત અને ડહાપણ ઇરાન હેશમાંથી ફર થાય છે [યાને, તેઓ નાણુદ થાય છે], ત્યારે પાયમાલી^{૧૩} અને વલી શીઆલો, જે દેવોની પેદાયશ છે, જે દેવોને પુજનાસઓ છે, તે ઇરાન સરજ-મીન ઉપર મુસીબતો (વોઇધન)ની નઝદીકીમાંથી એકદમ ધસી આવે છે, અને તેથી વરસાદ થોડો પડશે, તથા છુપી રીતે આગલ ચાલતું અને છાતુમ્મતું હલલો લાવતું દરદ, એટલે જે, મરકી વધશે; એ પ્રમાણે શુમરાહ યુદીવાલા

૧. વ લા. ૨. માનિશ્ત ચેહુવૂદ.

૩. ઝરહામગ; સરખાવો ફાસી^૧ ઓર હમ કદન, “સાથે મુકવું.” “પેહરવું.”

૪. સરખાવો ફાસી^૨, ‘સારદન’, “છોડી દેવું.”

૫. ફકરા ૧૭ અને ૧૮ માં આવેલું લખાન અહુરમઝદનાં શબ્દો હોય એમ લાગતું નથી. ૬. કસ.

૭-૮. પવન કોલા મન્દવમ-છ પવન પાએ ઈઓલા સારતાર ચેહુવૂદ. બેહ્યોલ તરજુમો, “દરેક વીજમાં તે જલમગારના પમ આગલ (ખડો) રહેશે.”

૯. મધનૂગ માનાગ.

૧૦. અસલ એ એક પાદશાહી ખેતાખ હતો; કયાનીઆન પાદશાહો એ નામથી ઓલખાતા હતા; પાછલથી જેઓને મીનોઇ અધાપો હોય તેઓને એ નામથી ઓલખવામાં આવ્યા.

૧૧. ઓલ દુઅન હુખ્તેદ. ૧૨. લેવીત-મન્દવમાહ, “પાયમાલી.”

આદમીઓ જેઓ પાપી છે, તેમજ હુસાયરણી નાસ્તીકો, સાથીઓ તરીકે^૧ ધસી આવે છે. (૨૦) (દેવેના) લસવાની પેઠે તેઓ આ પ્રમાણે ખરાડા મારે છે:—“અએ રાજા!^૨ લશમ કર અને નાશ કર, કારણ જે લશમ અને નાશ કરવું એ તારું (કામ છે); (પવીત્ર) આતશનો^૩ નાશ કર અને સજ્જોવા-વરેઝને^૪ જેઓ ખચાવે છે, તથા અથો પરહેજગાર દરવીશ આદમીને રસતો દેખાડે છે, તેઓને તું ઔશક મીસાલ લશમ કર.” (૨૧) એટલે જે, તેઓ તેઓને (ખીજાઓથી) સમુલ્લગા છુટા પાડે^૫ છે, અને તેઓને ખરાબ કરે છે; તેઓનું જ્ઞાન જે તેઓની દોલત તે તેઓ લઇ ખચ છે; બધુવું જે જ્યારે તેઓની દોલત તેઓ પાસથી છુટી લીએ છે, ત્યારે તેઓનું જ્ઞાન જતું રહે છે.^૬

(૨૨) “અને, અએ સ્પીતમ ખાનદાનના સાચા^૭ અથો નર! તે જમાનામાં મારી ઇચ્છા તારા આવવાને માટે^૮, યા રવાનના (પેલી હુ-યામાં) જવાને માટેની માન્યતા પંચશવા માટે નથી; એટલે જે, એક સાચા વક્તાને^૯ લાવવાની અને તેને રસતો દેખાડવાની (તે વેલા) જરૂર નથી; તે હલકા ખવાસના^{૧૦} નાસ્તીકો (તે જમાનામાં) આ તારો શબ્દ, જે અવસ્તા અને કંદ છે, તેનો નાશ કરશે [યાને કે, તે (શબ્દો) ને અશકત કરી નાખશે;^{૧૧}] તે હલકા ખવાસના નાસ્તીકો હુ-યવી લંકાર જે તેઓએ પેદા કીધો તેના પુચારને માટે તે પોતાના આતમાને ઈજા દેશે.”

૧. પવન હમ-હુખગીહ, અવં હુખ, “મીત્ર.” સરખાવો ફારસી હમ--ખાહ, “હમ શહેરી.” ૨. યાને, દેવેનો ચાહ.

૩. એ પવીત્ર પાક કીધેલો આતશ છે કે જે આતશ કહેણમાં રાખવામાં આવે છે.

૪. પતેલ કરાવનાર યા તાબેદારી લાવનાર આશોરનાનને એ એલકાળ લાથ પાડ્યો છે, અથવા તો “તેઓ જેઓને અહુરમઝદ તરફની તાબેદારી (સજ્જોવા-વરેઝ) એક રક્ષક સમાન છે.”

૫. હુશગાફતન; જુલો અવં શકપ યા અખ; ફારસી શિકાફતન, “લાંબવું,” “ફાડી નાંખવું.”

૬. અશાન ખતૂ મોદ પેહલુનેદ, અસલ અર્થ “તેનું ડાહપણ લઇ જવામાં આવે છે.”

૭. સરખાવો ફારસી ફસ્ત-મ-વીઝહ, “એક સાચો મીત્ર.”

૮. યાતૂનિશન, “આવવું.” ૯. મિનેંગ, “ખાર તથા મીત્રચારની વક્તા.”

૧૦. ફલક; જુલો ફારસી, ફૂતાહ, “હલકું.” વેસ્ત એને કંઈક વાંચી “સપુલ” અર્થ કરે છે. અવસ્તાનો ખરો લાવાર્થ ઉંચો વાલનારા, ખીજા ધર્મના હલકા ખવાસના શીક્ષકોને માટે અત્રે એ ઇસારો છે.

૧૧. નિઝાર, “પાતલું,” “ફળલું.”

(૨૩) અને નવમી અને દસમી સદીઓ માટે તે આ પ્રમાણે જાહેર કરે છે:—“અગ્ને સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તે જમાનો થાણુ રહેશે, ત્યારે એમ બન્ને કંઈ બધા થોડા નાસ્તીકા રહો અને દસતુરોની અશોધ વીશે, અને થોડા (દેવોની) ખુશાઈ વીશે, ઉપદેશ કરશે, અને (એવું બોલું) ઠાલ ધાલી તેઓ પાણીઓ સુકવી નાખશે, અને ઝાડપાન કરમાવી નાખશે અને તમામ સંપત્તી જેતું જાહેર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરશે.”

(૨૪) તેને, ઝરથુશ્ત્ર, ત્યાર પછી ફરીને તેને આ પ્રમાણે પુછીશું:—“અગ્ને ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તેઓ પાણી સુકવી નાખે છે, અને ઝાડપાન કરમાવી નાખે છે, અને તમામ સંપત્તી જેતું જાહેર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરે છે, ત્યારે તેમ (કરવા)થી તેઓને તેઓ શું આપે છે?” (૨૫) અહુર-મઝ્દે તે ઉપરથી (તેને) જવાબ આપીઓ:—“અગ્ને ઝરથુશ્ત્ર ! આ (ચીત્ત) તેઓને તેઓ આ પ્રમાણે આપે છે, જ્યારે તેઓ (પોતાના) છોકરાં યાત્ર્યા માટે તથા સગાંઓ માટે કાંઈ વીજ વધારે મોટી જાહેર કરે છે, જેવી (તેઓ) પોતાના આતમા માટે (ધૃષ્ટે), જેથી તેઓ પોતા માટે, [એટલે, તેઓના પોતાના આતમા માટે] પુષકલ બદલાની તરફેણમાં બોલે છે.” (૨૬) તે ઉપરાંત, તેઓ કવીઓ^૧ અને કરપનો^૨, (તેમજ) ખેડુત જે જીઆરત કરનાર (છે)^૩, તથા તેજ થોડા ઉપર સવાર થયેલાં પુરૂષ જે (તેઓમાં) એક લાડવધયા તરીકે જાણીતો^૪ (છે) તેને તે બદલો આપે છે. જેવી^૫ રીતે કે આપણે આ દુનીઆમાં જે

૧. કૃદ્, અસલ અર્થ, “જે તેઓએ કીધું.”

૨. બોલેબોલ તરણુમો, દીન “આ પ્રમાણે કહે છે.” પહેલવી ફરો આ પ્રમાણે વંચાવો જોઈએ: અમત ઝક અવીબામ સાતુનેદ, હુના થેહુમતુનેદ, સ્પીતામાન ઝરતુશ્ત્રનાં અધિષ્ઠકબદ અહુરમોગ રહીહ વ હસ્તોખરીહ થશરખીહ થેમલેહુનેદ.

૩. થેમલેહુનેદ, “બોલશે.”

૪. સરખાવો ફાસી, નાસીદન, “કુબલું થવું,” “ઠાલી જવું.”

૫. જુઓ ફાસી, ખૂસીદન, “સુકવી નાંખવું,” “સોસઈ જવું,” અથવા ખૂસીદન, “કરમાઈ જવું,” અવં હુરક, “સુકકું.”

૬. અવં નસ, “ઠાલી જવું.” ૭. પવન ઝક.

૮. નકુશાઆન, એ શબ્દ ખૂબીશાનને અર્થે વપડાયેલો છે.

૯. તેઓ, પાતે ખોટા મોતોઈ ભોમીઆઓ અને હસ્તુરો, તેઓની ખુશામદ કરે છે, અને એવી રીતે તેઓના જજમાનો પાસથી પોતાની આશોદાઈ કઢાવી લીએ છે. મોમેદી ટોળાની પડતી માટે આ હસારો હોય એમ લાગે છે.

૧૦. મોમેદો પોતાનું લવાજમ કઢાવી લેવા સંબંધ બોલે છે અને નહીં કે પોતાના ખેલદીનેના રવાનના ફાયદા કાઢે.

૧૧-૧૨. એઓ મોતોઈ રીતે “આધિલા” અને “એહરા” છે.

૧૩. અનશ્તા-પાહ; પહુ, ફૂં; અવં ફૂંયત, “કરકસરીયું;” ફૂં, “વધારો કરવો.”

૧૪. અએવાણહુ ની વડી અએવાજ-અએ. ૧૫. ચીચૂન.

(આપણા કરતાં) મોટો છે તેને ગોસ્તનો કડકો વેંહચીએ છીએ (એવા વીચારથી) કે તેઓ આપણને સત્તા (શરીતાઇહ) બહે; જેમ આપણે તેને અત્રે (આ હુનીઆમાં) ગોસ્ત (ભેટ) આપીએ છીએ કે જેને આપણે બહુ ચાહીએ છીએ.”^૧

(૨૭) અએ ઝરથુસ્ત્ર! બીનશીખેલા^૨ લોકોમાં, વલી એક પાપી પુરુષની દોલત, અત્રે (આ હુનીઆમાં) ઘરમાં^૩ એક બુલંદ સજુગાર^૪ છે, [(બાણુનું જોઈએ) કે, આપણે સુસ્તકીમ મતો ધરાવ્યે છીએ^૫, કે જેનો અંગીકાર ઘણાજ બહેર કરવામાં આવે છે^૬, જે પ્રમાણે એક બીનદોલતવાલો પરેહજગાર સખશ, એક લાયક અશે પુરુષ, જેની બહેર પવિત્રાઈ કર્યો અને શુભ કર્મોને માન આપવાની છે^૭, તેને તોલ કરે છે (તે પ્રમાણે)].”

(૨૮) તેને (ઝરથુસ્ત્રે) ફરીને મને આ પ્રમાણે પુછીઉં:- (“અએ અહુર-મઝદ!) શું અત્રે (આ હુનીઆમાં) તે જમાનામાં અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મનું^૮ શ્રેષ્ઠ રીતે બહેર થવું કેટલે પણ થશે^૯ [એટલે કે, શું કોઈ પણ શખસ ખરેખર અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલશે^{૧૦}]?”

(૨૯) અહુરમઝદે જવાબમાં આ ઉપરથી કહયું:- (“હા) થશે, અએ ઝરથુસ્ત્ર! એવાં ઉંચ તમેહના^{૧૧} (માણસોળી) તે આદમીઓમાં હવાં થશે જેવા કે બેલીદરાજ દીન ચાશીદારો, અને તેઓ વલી આ હાડમંદ હુનીઆમાં ખરેખર કમ (ખરૂસ) દોલતવાલા^{૧૨} આદમીઓ થઈ ગયા છે; અને હુંટ ને

૧. એ આખા ફકરાઓનો અર્થ સમજનો કઠણ છે. ઝરથુસ્ત્રે પુછેલા સવાલનો જવાબ જે અહુરમઝદ અત્રે આપે છે તે બધેએસતો નથી. મતલબ એમ લાગે છે કે ભેટો ઘણી ખરી એવા પુરુષોને આપણે આપીએ છીએ કે જેઓને આપણે ચાહીએ છીએ અથવા જેઓનું ધ્યાન આપણી તરફ ખેંચવા માંગીએ છીએ. આ એ સદીઓ જેઓ મોટે ભાગે લખાણ છે તેમાં લોકો ખીજઓની ખુશામદ કરી ભેટો મેલવશે. આવા યુનાહભરીઆં કામથી પાણીનું સુકાઈ જવું, ઝાડપાનનું કરમાઈ જવું અને આતશનું સુગમઈ જવું થશે.

૨. અન-આરાસ્તન, અસલ અર્થ, “અસ્વચ્છ”; સરખાવો, પહલવી આરાસ્તન, ફાર્સી પએરાસ્તન, “સજુગારનું.”

૩. વંચિ: પવન મીયાન માનિશનીહ, જે આપણે એને પવન મીયાન મીનિશનીહ વાંચીએ તો એનો અર્થ, “અધ્યયન વીચાર પ્રમાણે” થાય.

૪. બુલંદ વએદાશનીહ.

૫. દીનાઈ સ્તમવ ખદનીમ. ૬. ઇ પતીરિશિન જૂબિશનતર.

૭. ફનામિશન; અવં ફ-નમ, “વાંકુ વલવું.” ૮. હકીત.

૯. અસલ અર્થ, “અહુરમઝદ પરસ્ત દીનનું શું કોઈનામાં રેહવું થશે.”

૧૦. મદમ. ૧૧. એ અનદગોગ ખ્યાસ્તગ “મોટી દોલત” વાંચીયું છે.

જાહેમગાર શખસો તેઓને પણ મરકી લાવનાર અને મોત ફેલાવનાર, ઇલા અને જાહુગરીથી (ભરપુર તરીકે), કહે છે; અએ ઝરથુસ્ત્ર ! તારા સીવાય, તેઓ અપોઈને, સર્વથી વધુ, સર્વથી ચીવત રીતે, અને સર્વથી મહત્ત્વથી^૧ જેમ આપે છે. (૩૦) તારી સાથે જે હજી સમાગમમાં છે, અને જેઓ જાહેમગારથી અનજાણા છે, તેઓ આંધલાં છે; અને જે હજી તેઓ સાથે સમાગમમાં^૨ છે, અને સમજણથી વીચાર કરે છે, તેઓ દેખતા છે; અજ્ઞાન તે નાસ્તીકો છે, જેઓ નમ્રદીક રહીને, તેઓની સાથે હુશમનાઈ ઉભી કરે છે, જેથી તેઓ આમ કહે છે: ‘તું જે જાહેર કરે છે તે હમને દેખઈતું’ છે કે, તું તે જાહેર કરે છે તેમ નથી;’ તેને વીશે તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે કે: ‘તાઈ’ જે કામ છે તે માઈ’ નથી [એટલે, મારથી તે થવું જોઈએ નહીં], ને વહી એ તાઈ’ પણ (કામ ખરેખર જેતાં તેા) નથી [એટલે જે, તારે પણ તે કરવું જોઈએ નહીં], કારણ કે તે અપોઈ નથી [યાને, તે જાણું કામ નથી].’ (૩૧) કારણ કે, અએ સ્પીતમ ઝરથુસ્ત્ર ! તે (શખસ) કે જેને માટે તું ને પણ ખબર છે, તે આ તારા સખુને અને વીચારે માટે પેદા કરવામાં આવ્યો છે, હયાં જેથી કાંઈ હોય તેના વીચાર કરનાર હોયેદરતું તે ચીત્ર, છે સખબ કે પોતાના આત્માના (ખાકી) મલી જવાએ કરીને તે પુરૂષ જે અપો છે યા તે કે જે એમ નથી તે જાહેરમાં આવે છે.”

(૩૨) અને એમ પણ તે કહે છે કે:—“અએ સ્પીતમ ઝરથુસ્ત્ર ! હું તને જાહેર કરું છું કે તેઓ કે જેઓ નવમી અને દસમી સદીઓમાં જનમ^૩ લીએ છે,^૪ તેઓ લોભના હજી થશે, (અને) તે (દેવી)ના ગર્ભસ્થાનમાં તેઓ આકાર લેશે, તેઓ કે જેઓ દુરાચળીઓને પોતાની મોટાઈથી સર-કારીમાં અથવા તેઓના ચેલા (પસોપાઓઈ) થવામાં પોતાની કીર્તિથી મદદ કરશે.”

(૩૩) તેઓને માટે એમ પણ તે જણાવે છે જે:—“તે માણસો મારવાને માટે વધારે લાયક છે; અહુરમઝદે તેને^૫ આ પ્રમાણે કહ્યું:—‘તે (દેખઈતા) અશેા આહમીઓ, જેઓ મારાં હરેક (ખાણીને તેઓમાં રાગ ફેલાવી) મારી

૧. અર્વન્દાગ-આઓમન્દીહાતર; સરખાવો અવન્મહિવન્ત, “લડવઈઓ.”

૨. મોલેમોસ તરજુમો, “જેઓ સાથે તેઓ વહેવારમાં છે તેઓનો દાનથી વીચાર કરે છે.”

૩-૩. અસલ અર્થ, “આવડું.” ૪. ઝરથુસ્ત્રને.

નાખવા કાળે^૧ દુનીયામાં^૨ નસો લઈ જાય છે, તેઓ ઇબકારક (છે); તેઓ આતશો અને ઉંડાં વેહતાં^૩ પાણીઓનો નાશ કરે છે; તેઓના શરીરો પણ પાણીના ખાણેથીયાં^૪ (છે), જેઓ કમકમાત ભરીયા દેખાવના (છે, અને) દશ દેનારાઓને તેઓ વધારે મદદગાર થઈ પડે છે; તેઓ કે જેઓ નસો પકડનારા ગુનેહગાર ગુરૂષો (દ્રવંદ) છે.” (૩૪) તેઓને માટે હું તને, અએ સ્પીતમ ઝરથુસ્ત્ર ! કહું છું કે એ પેલી નવમી અને દસમી સદીઓમાં તેઓ જનમશે^૫ કે જેઓ દુબની ઓલાદ છે, અને ગનામીનોના ખુરા સાથીઓ^૬ છે; દસ દેવચરનો કરતાં તેઓમાંના એકનેથી મારવો એ વધારે સબવાર છે;^૭ અને તેઓ પણ મારી (પોતાની પેદાયશ)ના, મારા પોતાના દીનનાઓને મારી નાખે છે, કે જેઓના નાશ^૮ ખાલે તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે:—“જે તેઓ માટે જીવવું અવશ્યતું હોય, તો (તેઓએ) હમારી રીત પ્રમાણે (જીવવું), પણ (વ) તેઓ દુષ્ટ છે, અને મોટાઈમાં ઓછા થતા જાય છે.”^૯ (૩૫) વધુ ખરાબ (ચીજ)^{૧૦} તો વલી એ (છે) કે, મોટા અને નાનાઓને (સેલી નાખવાનો) તેઓ ગુનાહ કરે છે; જેઓ તને ગના (મીનો) જેવો^{૧૧} (ગુરૂ) ચીતારે છે, અએ અશો ઝરથુ-

૧. વાંચિ: પવન કોલા નસ્તન (અવન નસ) ઈ લિ. વેસ્ત: પવન કોલા દસ્તુર, “દરેક વડા દસ્તુર પ્રમાણે.”

૨. નસા અથવા સુરકાને જરેખર ક્રીયા વચર લઈ ન જવું એ અસહી પરાનીઓમાં મોટા ગુનાહ સમાન ધેખાવું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે એવા ગુનેહગારને ઠાર મારવામાં આવતો. ૩. ગીરાન તચિરન.

૪. દો. વેસ્ત પણ એને મયા-વખદૂન વચિ છે, ફાસીં આબ-ગીર “પાણીના ખડકાં”.

૫. ચેહમતૂન્દ, અસલ અર્થ, (આ દુનીયામાં) “આવે”, “પોંહવે.”

૬. રિશગાર, “મારી નાખનારા”; અસલ અર્થ, “જખમ કરનારા”; સરખાવે ફાસીં રેશગાર, રેશ, “દુષ્ટ”; એટલે, “ખુરાં કામ કરનારા”. દો. વેસ્ત એને રેશગાર, “જખમ ઉત્તપન કરતા” વચિ છે. ૭. ઝનિરનતર.

૮. ઝનિરનાઓમંદીહ, અસલ અર્થ, “નાશ”. ૯. કાહેન્દ.

૧૦. વદતરીહની વડી વતરીહ. જેમ આજલ ચાલતાં સમગ્નવવામાં આવ્યું તેમ એ પેશુપાએઈહ અને પસુપાએઈહના ગુનાહ તે મોટાઓ તરફ તોછણાઈ અને હાથ ઊંઘનાઓ તરફ ખરાબ વર્તણૂક હોવાં જોઈએ.

૧૧. ગનાગ-વારગ; વારમ, સરખાવે ફાસીં, વારેહ, “મલતું આવવું”, “માફક”; એટલે, અહરેમનને મલતું આવવું. જનાગ હુલગ, “મારતો (અને) નાશ કરતો” બી વાંચી સકાય; હુલગ, સરખાવે ફાસીં, હુલક, “નાશ કરતું”, “પાયમાલ કરતું” દો. વેસ્ત એને ખલકો, “એક નીરજીવ ચીજ” વચિ છે અને તરજીમે કરે છે: “તે ગુનાહ જે તુને મારે છે, તેને તેઓ નિરજીવ (ખલકો) કહે છે”.

સ્ત્રી તારા અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલનારાઓને જેઓ મારી નાખે છે તેમને તેઓ મરદાનગીવાલા^૧ તરીકે પીછાણે છે. (૩૬) અથો ઝરથુસ્ત્ર! તને (નામથી યાદ કરીઆ) વગર^૨ તેઓ મારી ચસન અને નીયાયશની ક્રીયાઓથી કદે છે^૩ અને (વલી), અથો ઝરથુસ્ત્ર! તારી આ ચસનને સર્વથી ખુરી અને તારી આ નીયાયશને સર્વથી ફુટ ગણે છે; તારા આ બે આશીરવાદ, અવસ્તા અને ઝંઙ, જે હું મીનોઓમાં સર્વથી વધુ વલ્લિ કરનાર છું તેને તને બહોર કીધા, તેને પણ સર્વથી બદ તરીકે ગણે છે. (૩૭) સર્વથી ખુરી કાપાકાપી, (યાને) હલ વગરની^૪ ખુનામ-રફી,^૫ માણસોને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ કાર્ય હોય એમ તેઓ ઉતેજન આપે છે^૬, જેઓ એવાં કમકમાતભરીઆં કામથી ખુશાલીનું (ઉત્પન્ન થવું છે) એમ બહોર કરે છે;^૭ મીનોઈ મકાનોના (સુખનો) પણ (પોતા માટે) તેઓ નાશ કરે છે;^૮ પોતાના રવાનને પણ તેઓ પાયમાલ કરે છે;^૯ આ હુનીઆની શારીરીક હસતીઓનો તેઓ નાશ કરાવે છે; પોતાના આતમાને માટે તેઓ વીલાપ^{૧૦} પેદા કરે છે; અને વલી દીન, જેની ઉપર^{૧૧} ભલી દીન પાલનારાઓ, જેઓ તેજ જમાનાના સર્વથી હલ દોકો સાથે લેલાયલા છે, તેઓને રસતો દેખાડવાની^{૧૨} રીતી^{૧૩} રચાયલી છે, (તેનો તેઓ નાશ કરે છે.)”

૧. નીવાગ; નેવ, “પેલેલવાન”, “હિમાયતી”. વસ્ત એને વ જતાગ, “અને તે મારનાર”, વાંચે છે.

૨-૨. ખરા મિન લક ઝક-ઘચ હા સિ ચઝિશન વ નીયાયશન આફીનેન્દ. અસલ લખાણ વાક્યને બંધાયેલું કરવા મેં સુધાર્યું છે. વસ્ત એને ખરા મીન લક ઝક-ઘચ હા લગાન વનદિશન આઝારીનેન્દ, વાંચી અર્થ કરે છે: “તેઓ તે (કરજો)નેમી હરકત કરે છે, જે તારા લોકોએ (લગાન) બળવવી જોઈએ”.

૩. સરી-તર. ૪. અવં રએશ. ૫. સરાયેન્દ, અવં શા, “પોપણ કરવું”.

૬. અમતની વરી મૂન. ૭. એન્ચીનેન્દ.

૮. એટલે, દોજખમાં શીક્ષાને તે પોતે આધીન થઈ પેલેશ્તમાં પોતાના રવાનના સુખનો તેઓ નાશ કરે છે.

૯. ખૂસિશન, અવં ખૂધ, યા ખૂસ, “રડવું”.

૧૦. મહમ મા, અસલ અર્થ, “જેની ઉપર (છે).”

૧૧. રાયીનીદન. ૧૨. આઘનીનગ.

(૩૮) અને આમ પણ તે કહે છે કે:— “અરથુસ્ત્રે અહુરમઝદને આ પ્રમાણે પુછીઈ:— ‘જેઓ લશકરી તાલીમને? લાચક ન હોય તેઓને માટે હમારે શી ચીજ ફરમાવવી જોઈએ, યાને કે, તેઓ પાસે લડાઈના હથીઆર^૧, સીપાહો, અને કોઈ બંચાવ કરનારા નથી, અને તેઓને દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ છે (તેઓને શું કરવું જોઈએ)?’ (૩૯) અહુરમઝદે આ પ્રમાણે જવાબ આપીઓ:— ‘તે મજ્બુત મનશકતીવાલા^૨ પુરુષો જેઓની અંદર બુદ્ધિબલ વગરતું થવાની^૩ ખાસીઅત^૪ છે, જેઓ લશકરમાં જોડાઈ શકે તેવા છે^૫, જેઓના દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ^૬ છે, તેઓનું તાકાત તારે ખીલવવું જોઈએ.’”

(૪૦) અને તે વખતના પુરા માણસો પાસથી સતાના ચાલી જવા વીશેખી આ પ્રમાણે તે બહાર કરે છે, કે:— “અરથુસ્ત્રે આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અમે અહુરમઝદ! તે કંઈ યા કરપન, જે સર્વથી ખરાબ રાજકરતા છે, તે શું ફરીથી લલાઓ સાથે મલી બલ્ય છે?’ (૪૧) અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘(હા), અમે અરથુસ્ત્ર! તે પણ (મલી બલ્ય છે).’ (૪૨) અરથુસ્ત્રે તેને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અમે અહુરમઝદ! તે (અખસ) કે જે બલી પાદ-શાહીનો છે તે શું ફરીથી કંઈસર^૧ અને ખાકાન^૨ જેવા લલા (ચાહ-

૧. દીન.

૨. બોલેબોલ તરબુચો, “હથીઆર ફરવામાં”, પવન દાર-સ્નેશ (સ્નેશ દારીહની વતી); પવન દાર ઈ દંએનીહ ખી વાંચી ચકાય, “ધાર્મિક પ્રક્રમો માટે;” અથવા દાર ગદ્દઈહ, સરખાવો ફાસી દાર કદ્દ, “એક ચાંપલો જેની ઉપર કોઈ સોના રૂપાની નીશાનો લટકાવી તીર અંદાજોને ટાંકવા ફેફતા અને પછી જો તીર લાગે તો ઇનામ દાખલ તે આપતા.” એ ઉપરથી દાર ગદ્દઈહ એટલે “લશકરી કસરતો યા પ્રક્રમો” થઈ શકે. વેસ્ત : પવન દિગૂશ, “અરીબ હોવાને લીધે.”

૩. અવઝાર. ૪. તોશ્ત મીનિશન; સરખાવો અવ૦ તેવિધિ; તોશીન મીનિશન વાંચવું વધુ ઠીક ઠીક છે.

૫. પવન દૂશ મૂન લા હકત. ૬. દક્ષિણ, અસલ અર્થ, “પ્રવાની.”

૭. પવન રૂપાહ તુઆનીગ હવા-અન્દ. બુદ્ધિબલ ન હોય તો પિતાથી બનતું કરી શારીરીક બલનો વધારો કરવો. ૮. અધ્શાન કબ્દ બીશીદાર.

૯. એટલે, “શું તે આખરે સુધરી સારા રાજકર્તાઓની સંદેશમાં આવે છે.”

૧૦. એ પૂર્વ રોમની શાહનશાહતનો “કેસા” યા “સીઝર” નો મહાન એલકાબ ધરાવનાર રાજા માટે ઇસારો છે.

૧૧. એ અસલની મોટી ચીનાઇ શાહનશાહતના રાજાનું નામ છે. મતલબ એ કે ખરાબ રાજકર્તાઓ પાછા સુધરશે કે, અને ઇરાનના સાધારણ નાના રાજકર્તાઓ છે તે પાછા “કંઈસર” તથા “ખાકાન” મીસાલ મોટા થશે કે ?

નથાહો) સાથે મલી બય છે?" (૪૩) અહુરમઝદે જવાબ આપીયો. "(હા) અમે હરચુક્ત્ર! તે પણ (મલી બય) છે" .

(૪૪) તેજ ખુરાઓને માટે એમ પણ તે કહે છે:—“જ્યારે તેઓ સુધીમાં હોય છે અને (જ્યારે) તેઓ સમજે છે, ત્યારે તેઓ અધોધના (સખુનો) કરતાં શુચવાડા ઉત્પન્ન કરનારા વચનોને વધુ પસંદ કરે છે, એટલે કે, બહુ કામ અને પરહેજગારી કરતાં (તે કામ યા સહશુધુનો) બદલો તેઓને વધુ ઠીક લીસે છે; રાશની કરતાં અંધારું તેઓને બહુ ગમે છે,^૧ અને (બેહુસ્તની) ઉંચી જેહાન કરતાં (દોજખનો) ઉંડા ગાર તેઓને (વધુ ગમે છે); તેઓ મુશકેલી ઉભી કરે છે. (૪૫) તેઓને માટે, પણ, હું તુને કહું છું કે: ‘ઉછલતો’ સર્પ^૨ જે વરૂ અને સીહની પેઠે (છ) તેનાં કરતાં તેઓ વધુ મારવા લાયક છે; જ્યાં સુધી^૩ તે શખસ, જે અથો ચીત્રો-મયાન^૪ (છ), તે (પોતાની) ફતેહમંદ શુરૂજ^૫ સહીત આવે નહી ત્યાં સુધી, તેઓ ક્રીના અને કપતમાં ચાલુ આગળ વધશે. (૪૬) તે (ચીત્રો-મયાન) તથા (ગણા) પચાસ^૬ માણસો સહીત કુચ કરી આવે છે, જેઓ (તેના) શાગેરદો (છ), જેઓ મજબુત,

૧. જુલો ફકરા ૩૭ થી ૩૯.

૨. ઝોમંગ; સરખાવો ફાર્સી ફોમંગ, “ઉખાણું,” “શુચવાડા બરીકે લખાણું.” વેસ્ત એને ગલીમગ, વાંચી “કહેવતો” અર્થ કરે છે. આ માણસો કાયદો જાણે છે, પણ બહુ નિષ્ઠાથી તેનો જોરો અર્થ કરે છે.

૩. પારગ; સરખાવો ફાર્સી આરેહુ યા પારેહુ, “લાંચ,” “બદલો.”

૪. અવાગીનેન્દ, “મદદ કરવી.” ૫. શરૂપ, જુલો ફાર્સી શરૂપ, “કહવું.”

૬. ગઝ; સરખાવો ફાર્સી ગઝા, “ કરડતો સર્પ.” ૭. અમત.

૮. એ નામ જુલો જુલો રીતે લખવામાં આવે છે. હાં વેસ્ત સુચવે છે કે અસલ રૂપ ચીત્રો-મેહાન છે, અવન, ચિથ્રો-મએથનેમ, “મળનાં બરવાલો,” એ એલકાબ કંગદેઝમાં વેહલી એક નદીને તથા તે દેશના વડા ધર્મશુરને લાગુ પાડવામાં આવ્યો છે. પેશાતન, તે વીશતારપના એક એટાનો, એ એલકાબ છે. એમ માનવામાં આવે છે કે એ અમર્જ અને કયામતને દીવસે પાછો આવશે તથા ઇરાન દેશમાં તેનો દીન ફરીથી જારી કરશે.

૯. વહર, સરખાવો અવન વહર.

૧૦. એટલે જે, ૧૫૦. આ આંકડો બહુમત યશત, આખ ૩, ફકરા ૨૭, ૨૯ અને ૪૨ માં આપવામાં આવ્યો છે. વ ફ્રાજ સાતૂનેક પેંથો-તનૂ હ આંખીક લેવતા ૧૫૦ ગણા હ યશરાએ મૂન હાવિશત હ પેંથો-તનૂ હવા-અન્દ, પવન સિહા સમૂર જામક પવન મઈનૂગ શપીર યખસેનન્દ. વેસ્ત તરજુમો કરે છે: “પચાસ ત્રગડીઓ.” અસલ અર્થ, “પચાસ ત્રગડીઓ.”

બુલંદ, પોતાની ફરજો^૧ અને મામીક મતો ઉપર ચોકાસી રાખનારા (છે), જેઓ પોહલાં ખભાં^૨, મજબુત બાબુવાલા અને ઘણા લોકપ્રીય (છે),^૩ જેથી કરીને કાલા^૪ (રૂવાંતાવાલાં પોષાકમાં સજ થયલું) તેઓનું બહુ કદ (છે)^૫, જેને લીધે (અધિ) તે દેવો અને ગુનેહગારો તેઓથી બીદે છે. (૪૭) અને તે પેલા ખુરા ગનામીને, તેની ઓલાદ^૬ કે જેનો તે પીતા^૭ છે તેની સહીત, તે લોકોને દેવ, કે જેને, જેમ દેખાઈતું છે તેમ, તે દુજ સંપૂર્ણ પરસ્તેશથી પુજે છે^૮, તેને તે (ચીન્ના-મયાન) મારે છે; અને (તેના જોવાઓ) માંતા તેઓ, જેઓ લોકસ્વાર થઈને પોતાની ઉમદા નોકરી “ઉપર આગળ વધે છે, તેઓ છુટા વાલવાલા તુરકી દેવને^૯, આગોને તથા ક્રીસ્તી રૂમીઓના શેદાસ્પનેથી^{૧૦} મારે છે.

(૪૮) “અને મોટે ભાગે માણસોને તે (તેઓની) ફરજ બાબે શીક્ષણ^{૧૧} આપે છે, સંતોશી અને અસંતોશી (એ બંનેને); તે જે વીચાર બહાર

૧. અસલ અર્થ, “કામ,” “ધર્મ.”

૨. ક્રાંત-સપત; અવ૦ સુપ્તિ; સૌં ગુપ્તિ; સરખાવો ફાસી સૌદ્રિત, “અધિ.”

૩. કબ્જદ મિલીઆ; સૈમીતીક સજ્જનો અર્થ, “લોકપ્રીય,” “પ્રત્યક્ષ.”

૪. સિહાકગૂનીહુની વડી સિહાકગૂનીહુ છે; અસલ અર્થ “કાલા રંગમાં.”

૫. વેસ્ત એને કબ્જદ મિલીહુ વાંચી, “ઘણાં વાલવાલા” અર્થ કરે છે. પણ વાલતું વર્ણન થોડાં જોલ પછી જુદું આવે છે.

૬. સ્તમ્બ; એ અવસ્તા સજ્જ છે; વેસ્ત: “અરબચકુ.” ૬. હામાન, “પ્રાણીઓ;”

૭. અમ; “પીતા” પહલવીમાં સાધારણ રૂપ અમ છે. ૮. વેસ્ત એને ૩ અમ્મ, “ત્રણ દાંખલીઓ” વાંચે છે. એ ત્રણ તે, “તુરકી દેવો,” “અરબો” અને “શેદાસ્પ”; ફાસી અમ્મ, “દાંખલી.”

૯. યજેદ પવન અગવીન યજિરન. ૯. બુલંદ પીશગીહ.

૧૦. તુરકીઓને એ પ્રમાણે કહેવામાં આવતા હતા; એઓ અસલ તાતાર દેશના રહીશ હતા જેઓ પછવાડેથી યુરોપ જઈ વસીયા. હાલના “ઓતોમન” તુરકીઓ હજી હસ્તીમાં આવ્યા હતા નહીં.

૧૧. બહુમન યરેત, બાબ ૩, ફકરા ૩, ૫, ૮, ૨૧ માં એ નામ શેદાસ્પીહ તરીકે લખવામાં આવ્યું છે. એમ કારવામાં આવે છે કે કોઈ બાઇ. એનતાઇન શેહેનશાહ યા સરદાર જેને ઇરાનીઓને હરાવ્યા તેના નામનો આ ખોટો ઉચ્ચાર છે. એ શેહેનશાહ થીઓદોઝીઅસ હોય એમ સુચવવામાં આવ્યું છે. પુર્વ બહાનીના રોમનેને ઇરાનીઓ ફિરાસીયાઝીગ નામથી ઓલખાતા હતા.

૧૨. આખિજિરન, અવ૦ હુમ, “રસ્તો દેખાડવો;” અસલ આહુવીદન “શીખવવું.”

કરે છે તે વીચાર સાથે જે શખસ એકમત થતો નથી તેનેથી તે^૧ ખુશી થતો નથી; (૫૬) જે શખસને, અથો ઝરથુસ્ત્રા તે દીન (ઉપર એતેકાહ) આપી શકે છે તે સંતોષથી જીવે છે.^૨ (૪૬) તેજ (પુરુષ)ને (દીનની) ગુરૂજથી તે ખુલ્લું^૩ કરે છે, તે તેજ^૪ (શખસ) છે જે (પોતાનાં) હાથોએ સુખી થાય છે,^૫ (જેનું) સુખ તેને પોતાની મજબુત બાજુઓ વડે તથા પોતાના જવાનીનાં જોરે^૬ કરીને શખવાતું છે. (૫૦) અહુરમઝદની દીનને લીધેજ (ખરા) કૌવત અને ફતેહ હોય એમ તે બહોર કરે છે, અને તે કૌવત અને ફતેહને લીધે સમયા (સાકો) તેને માન આપે છે^૭; જ્યારે તે (માફત પુરુષો) આવશે જેઓ ઝરથુસ્ત્રના (હવે પછી જનસનારા) ઘેટાઓ^૮ છે, જેઓ દુનીયાને કરીને સજીવન કરશે, (જેઓ) મોત વગરના તથા અમર^૯ આદમીઓ પેઠા કરશે, જેઓ હંમેશી હમેશના (વખત) લગી સુખ અને પચાસ વગરના થશે.”

(૫૧) અને ઝરથુસ્ત્રના એક હજારમાં દસ સહીઓનું સવીખ્ય^{૧૦} તથા ઝરથુસ્ત્રના ઘેટા હોશીદરના (આવવાની) ખબર વીશે એમ પણ તે બહોર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે સહી કે જે અહુરમઝદ પરસ્ત દીનની પેહલવી (છે), (અને જે) જ્યારથી ઝરથુસ્ત્ર (અહુરમઝદ) સાથની ગોફતેગો માટે આગલ (ફાજ) વધીઓ ત્યારથી શરૂ થાય છે તે પુરી થાય છે, ત્યારે (તે પેહલવી સહીને માટે) શું સરખેલું^{૧૧} છે? (૫૨) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો: ‘સુય’ (થોડો વાર) ઉભો રહે છે.”^{૧૨} (૫૩) એ પછી આવતી ખીજ, ત્રીજ,

૧. એટલે, તે શરૂ. ૨. ઘોલેઘોલ અર્થ, “સંતોષથી ચાલે છે.”

૩. મસીનેક; સરખાવો અવ. મસુ, ફાસી મહુ; જે ઉપરથી, “મોટું કરવું.”

૪. હની-હમ.

૫. ખ્વારીહુક ખ્વાર ફારતન; સરખાવો, અવસ્તા ખાશ, “આસાય.”

૬. જીવો અવ. તેવિધિ, “તાકાત.”

૭. ફ-નામેક, “નમે છે,” “માન આપે છે,” અવ. નમ.

૮. એ ત્રણ છોકરા ■ હોશીદર, હોશીદર માફ અને સોપાઓસ, જેઓ દુનીયાને સજીવન કરવા ઝરથુસ્ત્ર પછી દર એક હજાર વર્ષને અંતરે આવે છે.

૯. ખરીનગ; સરખાવો ફાસી ખરીન ફરહાંગ, “ફાલ,” “એક બરીયા પોથીતું” નામ જે તેહમુરસ્પે લખી હોય એમ ધારવામાં આવે છે.”; ખરીન ફાયર, “આકાશ,” “પૃથ્વીનો ગોસો.” ફો. વસ્ત એનો અર્થ ખરીનગ, “જુકા પડવું” કરે છે.

૧૦. ખરીન; જુઓ ઉપલી નોટ.

૧૧. ખીજે અર્થ, “સુય” પોતાને છુપાવી દીએ છે.” સરખાવો ફાસી શબ્દ નીહુમખીકન, અર્થ “ઉજું રેહવું,” “દાંડી દેવું,” “સંતાડવું.”

ચાથી, પાંચમી, છઠી, સાતમી, આઠમી, નવમી તથા દશમી^૧ સદીઓને માટે શું સરખેલું છે? (૫૪) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘સુર્ય ઉભો રહે છે.’

(૫૫) “ત્યાર પછી, જ્યારે દસમી સદીના (આખેરનાં) ૩૦ વર્ષ પૂરાં નહીં થાય^૨ [યાને કે, જ્યારે ત્રીસ વર્ષ અધુરાં રહે (હાખવાર) છે], ત્યારે એક કન્યા જેનું (નામ) શેમીગ-અબુ^૩ છે તે પાણી તરફ^૪ આગલ વધે છે; તેણી, જે તે પ્રખ્યાત હોયેદર^૫ની માતા છે; ઉર્વીજ^૬ને પેટે અવતરેલા, અરથુશ્ત્રના બેટા ઇસદવાસ્ત્રના કુટુંબ સાથે સમપણુ ધરાવનાર ક્રાન્થના (બેટા) વોહુરઓઅથી^૭ તે ઉતરી આવેલી છે. (૫૬) ત્યાર પછી તે પાણીમાં બેસે છે અને તે પીએ છે; અને તેણી પેલાં ઉચ્ચ પ્રકારનાં (મદમ) ખીજ પોતાના

૧. દસમી સદીની નીસાનીઓ તો હવે પછી વર્ણવવામાં આવી છે.

૨. અ-રાન્દગની વડી અ-રાનગ; અર્થ, “પસાર નહીં થયલું.”

૩. શેમીગ-અબુ યાને “બણીતા બાપ વાલી છે;” એટલે જે અવારિશ નામના પ્રખ્યાત બાપથી ઉતરી આવેલી. અવ. સુતદ-ફ્રેધિનું એ પહલવી રૂપ છે.

૪. કાંસુ સરોવર તરફ.

૫. કુવરદીન યશત, ફકરા ૧૨૯ માં એને ઉપરચત એરેત “(યુજરેલાંનાં) હાડકાંને પાછા ઉભાં કરનાર,” “સજીવન કરનાર” કહેલો છે. જે કન્યાને પેટે એ અવતરે છે, તેનું નામ સુતદ-ફ્રેધિ, યાને “બણીતા બાપ વાલી” છે. સદદર બુનદહિશનમાં એનું નામ બદ આપેલું છે. એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે કાંસવ સરોવરમાં સ્નાન કરતાં અરથુશ્ત્રનું બુન, જે ત્યાં સમવાઈ રહેલું છે, તેથી તેને ગર્ભ રહે છે અને તે એક બેટાનો જનમ આપે છે.

૬. દેખછતી રીતે અરથુશ્ત્રની ત્રણ બાવડીઓમાંની એક એ છે. અરથુશ્ત્રની બાવડી હવોરી તે કપઓસ્ત્રની બેટી હતી. તેનું નામ કુવરદીન યશત, ફકરા ૧૩૯ માં આવે છે. એ સીવાય અવસ્તામાં પેગમબર સાહેબની ખીજ કાષ્ટએ બાવડીનું નામ આવતું નથી. વિજરગર્દ-ઈ-દયેનઈગ નામની કેતાબમાં ખીજ બે બાવડીઓના નામે ઉર્વીજ અને અર્નીજબરેદા આપીયાં છે. ઘણું ખરું તો અત્રે દીનકર્દમાં અઉર્વીજ નામ છે તે એ બેમાંની પહેલી બાવડીનું હોવું જોઈએ અને તે ઇસદવાસ્ત્રની માતા હતી. ઇસદવાસ્ત્રને એક બેટો હતો જેનું નામ અરનિજ-ઈ-ખીરાદાન હતું.

૭. અરથુશ્ત્રની જીંદગીમાં તેને જે ત્રણ પુત્રો અવતરીયા હતા તેમાંના સર્વથી વડાનું નામ ઇસદવાસ્ત્ર. તે આશોરનાનોનો વડો હતો અને મોબેદાન મોબેદ થયો હતો. જ્યારે દીન ૧૦૦ વર્ષ પુલ્લીક પૃથ્વી ઉપર આવી ત્યારે તે મરણ પામીઓ. અરથુશ્ત્રના ખીજ બે બેટાઓમાં અઉર્વતદનર, યુરજીઅર અને યુરશીદચીદર, લક્ષવછઓ હતો.

૮. કુવરદીન યશતમાં જણાવેલા ક્રાન્થના ત્રણ બેટાઓ માનો તે એક છે. તે ઇસદવાસ્ત્રના ખાનદાનનો છે.

શરીરમાં મહુષ્ય કરે છે^૧, (તે બીજ) કે જે અથો અરથુસ્ત્રે નાંખીઆ તેનાં છેલ્લાનો ત્રીજો ભાગ હતો; અને તે છાકરા પેટમાં રહ્યો કે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ઇં યશરાએઈહ, “અથોઇનો વધારો કરનાર”^૨ છે. (૫૭) જોકે તે માત્ર ૧૫ વર્ષની છે^૩, તો પણ તે કન્યા મરહના સમાગમમાં આવી નથી^૪, અને ગર્ભ રહ્યો ત્યાંથી તે પેસા (હોશીદર) જનમીઓ ત્યાં સુધી પણ (મરહના સમાગમમાં આવી નથી).

(૫૮) જ્યારે તે (માહન) પુરુષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પાંહથ છે, ત્યારે સુખ આસમાનની વચમાં ૧૦ દીવસ અને ૧૦ રાત્ર લગી સ્થીર ઉભો રહે છે,^૫ અને અસલ (ક્રાજ) પેઢાયશના (વખતમાં) જે જગ્યા ઉપર તેને પેઢા કરવામાં આવ્યો હતો^૬ તે જગ્યા ઉપર પાછો ફરીને આવે છે, જેથી ફરીને ચાર સ્થળોમાંથી^૭ એક સ્થળમાં તે રહે છે, અને સાતે કેશવરો ઉપર (પોતાની) બલતી રોશની ફેંકે છે.^૮ (૫૯) અથો અરથુસ્ત્ર! તેઓને માટે, પણ, એમજ છે; એવી હાલતોમાંથી^૯ તેઓનું જાહેર થવું છે, જેથી ફરીને તેઓ (લોકો) બાથે કે આ તે હજારો છે જે તેઓને માટે કેડવવામાં^{૧૦} આવ્યો છે જેઓ આ ઉંચ (મદમ) દીન સાંભલવાએ ફરીને બાણીતા થયલા^{૧૧} છે; આમ તેઓ પણ છે જેઓને માટે તે વેળાએ લોકો જાણતા નથી^{૧૨} કે તે એક અજાણ્ય જેવી ચીજ છે^{૧૩}.

(૬૦) ત્યાર પછી, જ્યારે તે (માહન) પુરુષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પુગે છે, ત્યારે લલી પાઠશાહીવાલા અને અરી ઉદારતાવાલા^{૧૪} અમલાસપંદો

૧. ક્રુષ્ટેઃ; છુવો, ક્રુષ્ટન યા અમક્રુષ્ટન, “સલગાવવું.”

૨. વક્ષીદાર-ઇં-યશરાએઈહ; અવસ્તામાં આવવું ઉશયત-એરેત નામનો એ બીગડેલો આકાર છે.

૩. એ “ઉંમરે પુગવાનો વખત” તે વાર ધારતા હતા. ૫૬૨ વર્ષની ઉંમરે એક માણસ પુર ખીલેલો આઠમી તરીકે ગણ્યો.

૪. લેવતા ગમરાઆન બરા વિક્ષીક પ. અરા યેગવીમ્નેહ.

૫. ક્રૂતમ ક્રાજ બરહીનીક,

૬. બોલેલોક તરજુમો, “ચાર આંગણમાંની એક આંગણ.”

૮. તાપેક. ૯. મિન અએદુન. ૧૦. બરીન.

૧૧. પવન વશમમૂનિરન વશમમૂનત.

૧૨. જ્યારે આ નીશાનીઓ ન દેખાય, ત્યારે લોકોએ જાણવું જે એ કષોગઈ કરનારના આવવાનો અરો વખત હજી આવ્યો નથી.

૧૩. મન્ડવમન્ઈ ઇં જવીતર હઈત.

૧૪. ક્રુ-હહગાન; અવ૦ ક્રુ-હાએ; સરખાવો અસલ રાસી ફેરેહ.

સાથે તે બેઠેતેજો કરે છે; તે બીજે દીવસે^૧, જે એક પ્રકાશિત દીવસ છે, ત્યારે આ બહાર થાય છે કે બહાર, શારીરિક હુ-યાં (અર્થ) સંકટથી રહીત^૨ અને કવી તથા કરપનોથી છુટી છે [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી બાબદોમાં બેહરી થા આંધલી નથી], અને સંકટ વગરની^૩ છે [એટલે જે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને પોતાને છુટી કીધી નથી], અને તે જીંદગીથી ભરપૂર થાય^૪ છે [એટલે જે, તે વરસાદવાલી યાદ છે], અને ભલી કાષ્ટિ નક્કી^૫ ઉપર આવેલાં ધરાનવેજમાં બુદ્ધે બુદ્ધે સ્થળે પાણી^૬ ફરીને ફેખાવ દીએ છે^૭.

(૬૧) નવમી અને દસમી જે બન્ને મોટી સદીઓની આ ખાસીઅતો છે; જે બનાવો બનવાના છે તે વીષેની ભવીષ્ય વાનીઓતું^૮ ખરાંપણું, જે બનાવો (દેના) બની ગયા છે તે ઉપરથી નક્કી થાય છે; અને જે જે મોટી (સદીઓ)માં બનવાના બનાવો જે નજદીક આવી પુગા છે તે ઉપર વર્ણવામાં આવ્યા છે તેઓ વીષેની (ભવીષ્ય વાનીઓની,) શામેલીઓ (આપણી પોતાની) આંખે નજરે પડે છે^૯.

બાબ ૮ મો.

મોજેબ કે જે ઝરથુસ્ત્રના હબરાના ખતમ થવા, અને હુશેદરના આવવા પછીથી, તે હુશેદરના હબરાના ખતમ થવા તુલીક (થયા હતા), તે વીશેતું^{૧૦} (અયાન) તે વખતના^{૧૧} જ્ઞાનમાંથી (આ જાગમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

૧. ફેફાગ; એટલે જે, તેની ૩૧ મી સાલગરેહના દીવસ ઉપર; “ક્યામતના દીવસની સહવાર.”

૨. અમૂસ્ત. ૩. અનસહુનિરન.

૪. પૂર ખયાદાદીગ ચેગવીમૂનેદ; દો. વસ્ત એને પૂર ખયા દાદીગ વાચે છે, “જીંદગીથી ભરપૂર પેદા થયેલો.”

૫. ધરાનવેજની એક નદીતું જે નામ છે; અવસ્તામાં એને વંશહુ કાષ્ટિ, એટલે “ભલી પેદા કાષ્ટિ” કહી છે.

૬. મથા. ૭. ચેગવીમૂનેદ. ૮. ગઓકારસ; ફાર્સી ગવાહ, “સાક્ષી.”

૯. મિત્ર આગામીહુ ઇ હુમ ઝિખાનગ.

પુસ્તક ૭ મું, અરથોરત-નામાંનો આખ ૭ મો, ફ. ૬૧, આખ ૮ મો, ફ. ૧. ૮૭

(૧) હુશેદરના અમતકારો શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ વેલાએ, (તેનો) પ્રકાશ અને વચનો અને કાર્યો;^૧ ફસ હીવસ સુધી આકાશના મધ્યમાં ખોરશેદતું રહેતું;^૨ ચાર લયકર^૩ જાતોના હજોતું નાશ પામતું; આડપાન માટે વાકલ વીનાનાં^૪ ત્રણ અરાઓતું ઉત્પન્ન થતું; બદલેલી અને ખામી^૫ તરફના શોખતું નબલું થતું^૬; જોડાનના^૭ બંદોતું મજબુત થતું; પારકા સુલકોની બલી મીત્રાચારી ભોગવવી^૮; હીનની ફીલસુફીમાં પુષકલ વધારો થવો^૯; અને માઝહયરની હીનની સંપત્તિની ઘોટાઇની ખુલ્લો પામવી,^{૧૦} (જે દરવંદીને) હોશેદરથી મારવા કાજે કેટલીક જાતના શીક્ષા કરવાના કોરડાઓ^{૧૧} છે.)

૧. વેસ્ત: “જનમ માટે, તનનો પ્રકાશ, વચનો તથા કાર્ય”.

૨. વેસ્ત: “ખડો રહેતો”.

૩. સરખાવો ફાસી^૧ અંદહ, “લયકર”, “ફૂટ”; વેસ્ત એને અંગ વાંચે છે, અવસ્તા અંગ, “પગ”; અસલ નકલમાં ૪-અંગ છે, “ચોપગ”.

૪. વાંચો: અન-અવર-ગીરીહ, અવ. અન્ન અને ગાઇય^૨; સરખાવો ફાસી^૩ અન્ન ગિરિકત, “વાદલાંવાલું”; એ ઉપરથી આખા શબ્દનો અર્થ “વાદલાં વગરનું”.

૫. ફેલી-પૂત વ અઘબી-પૂત, સરખાવો અવ. છુદ્ધતિ, “શુદ્ધિ”; અસલ અર્થ “અતીષ્ટતાની શુદ્ધિ અને બદીની શુદ્ધિ.” વેસ્ત: “પુષકલતા અને તંગી”.

૬. નિઝારીહસ્તન, સરખાવો અવ. અર, “છૂટું થતું”; ફાસી^૪ નિઝાર, “ફાખુ”, “ફાલીયુ”.

૭. પતમાન, ફાસી^૫ પએમાન; એટલે, “શાંતીનો વધારો”.

૮. રામીહસ્તન, “મોજ લેવી”; કદાચ “અન-આય” દેશોને બલી મીત્રાચારીને મોજ”.

૯. મેહ-વફીસ્નીહ, અસલ અર્થ, “(વીલામાં) પુષકલ વધ”.

૧૦. મઝનીહ હ ચારાન, જીવો અવ. મઝેન (મજ, “સુલક”) “ઘોટાઇ”, અને ફાસી^૬ ચાર જે લા-ચારમાં આવે છે.

૧૧. માર-જન, સરખાવો અવ. અસ્ત્રાંમ-મઝરીમ, “શુનેહગારને શીક્ષા કરવાનું હથીયાર”. હોશેદરે પોતાનાં હીનીક હથીયારોથી શુનાહ અને બદીને ફત્તીઆ-માંથી મારી કાઢીયાં.

(૨-૩) તેજ હબસગી પાંચમી સદીમાં સાત સાલના મહરૂપ (નામના) બહુગરતુ^૧ બહોર થવું (હતું); તે બહુવાઓ^૨ સાલમાં આ સદલાં કેશવશે જે સાત છે તેમાં મહરૂપના શયાલાતું આવવું અને નજીક.

૧. અવ૦ મહરૂપ (જુઓ વેસ્તરમાર્દનાં છુટાં મહેલાં અવસ્તાના લખાણોને! સંગ્રહ. ૮, ફકરા ૨). પહલવી મરૂસ શબ્દ નીચલાં લખાણોમાં મળે છે:-વંદીદાદનો પહલવી તરજુમો, ફકર્દ ૨, ફકરા ૨૨ વગેરે; મીનો બેરદ, બાબ ૨૭, ફકરા ૨૪ થી ૩૩; દાદીસ્તાન-ઇ-દીની, બાબ ૩૭, ફકરા ૬૪ થી ૬૬; અને એ ઉપરાંત અવાર-નવાર દીનકર્દમાં મળે છે. મોટી જીનદહિસ્તમાં તેને માટેનું લખાણ આ પ્રમાણે છે:-

અમત હુઝારગ ઇ અફીષીદર રોએષા ચેહૂવૂનેદ, મરૂસ સીજ-ચીહરીહ મિન તઓખમગ ઇ તુર-ઇ-આતુમરએષ, ઇ ખુનીહ ઇ ઝરતુહરથ ચેહૂવૂત, ઓલ પએદાગીહ ચેહૂમતૂનેદ; પવન યાતુગ દએન-ઇહ વ પરીગ-કામગીહ સહમગૂન મત્રા, ઇ મરૂસાન કરીતૂનેદ, વળીદૂનેદ; ડ-રનત પવન ઝિમિસ્તાન ઝક ઈ સદ, વ પવન હમીન ઝક ઈ ગમ, લેવતા અમર વર્ફ વ તકર્ફ હહિરનીહ અવસા-ઈનીદાર; આનગૂન હમાગ મર્ફમાન અચારગ આતાશ અવિસાએ-દ; વ આખર લખવાર આરાયિસ્નીહ ઇ મર્ફમ વ ગએરપે-દ મીન વર-ઇ-યિમ-કર્દ ચેહૂવૂનેદ, દેના કારસએ પવન નીહૂફતગીહ કર્દ ચેગવિગૂનેદ. અર્થ:-“જ્યારે હોશેદરના હંભરાને છેડો આવે છે, ત્યારે ઝરતુગરના ખુની તુર બરાદર-રએષનાં કુટુંબનો (નખીરો), મરફરના દેખાવવાળો (નાજકરી) મરૂસ દેખાવ દેશે; જાદુગરની દીનથી અને જીતપરસ્તીથી તે સખત વરસાદ વરસાવશે, જેને તેઓ મહરૂસાનના નામથી ઓલખે છે; ત્રણ સાલ લગી ખરફ અને બંધાપલા વરસાદના આજુ પડવા સાચના થંડા શયાલાઓ તથા તપતા ઉનાચાઓથી તે પાણમાંથી કરનારો થશે; આ પ્રમાણે તમામ માણસો ગરમીના તપેટાથી લાઇલાજ મરણ પામશે, અને આખરે માણસખત તથા માય દોરતું ફરીને સમારવું વરે જમ કરદ થી થશે; આ સળગ સર તેને એક છુપી (જમીનની સપાટી હેઠલની) જગ્યાએ બાંધવામાં આવશે છે.”

પહલવી મરૂસાનને ખાલદી મલકોસ, “પાનખર રતુનો વરસાદ” ઉપરથી નામ સાધીત વીશેષણ તરીકે આવેલો ધારવામાં આવ્યો છે, અને સંખીતીક લોકોની જગરેલની દંતકથા સાથે ઇરાની લોકોની શીયાલાથી દુનીઆ નાજ પામવાની કથાની સરખામણી કરવાની કોશેશ કરવામાં આવી છે. આ વીચાર સામને ઓસીઓ હાલેવી તરફથી જે વાંધા ઉઠાડવામાં આવ્યા છે: એક આ કે, “મલકોસ” એ મૂલેજ હીજુ શબ્દ છે, અને એરેમેક નથી; અને બીજો આ જે, “મલકોસ” નામથી જણાયેલો વરસાદ ફાલદાકરીક છે અને તે રતુની પહવાડે પડે છે; જે કિયામાં એ વરસાદ આવતો જાહેર કીધો છે તેમાં કીસ્તારનો આભાર માનવામાં આવ્યો છે કે તેને એ વરસાદ પેદા કીધો. એ વરસાદને જગરેલ સાથે સીધો યા આડકતરો સંબંધ નથી. વધી સર્વથી મોટો વાંધો તો આ છે કે ઇરાની કથામાંતો મહરૂસ એક આદમી ■ જાદુગરતુ નામ છે જે ત્રાસદાયક શયાલાઓમાં કરાં તથા ખરફ વરસાવે છે.

૨. અએન રનત ઝક ઇ સૂખ (સૂખ એટલે “જણીતું”, અવ૦ સૂ, “સાંભલવું”)

પોહચવું, ત્રણ શયાલામાં અને તે યોથામાં, મહરૂષ બાઈગરના^૧ પેલા શયાલાઓની સખતીથી^૨, માણસ જાત તથા ગાય ઠોરોનું^૩ માટે ભાગે મારીઆ જવું^૪; અને બલા ચઢોની^૫ ધરકતથી તે યોથા શયાલામાં મહરૂષની મરદ^૬ ઓલાહનું^૭ મરણ પામવું^૮ (હવું.) (૪) જમશેદન વરવું^૯ ઉ'ધડવું^{૧૦}, તેમાંથી^{૧૧} માણસ જાત તથા ગાય ઠોર (જાનવરો)નું^{૧૨} બહુર આવવું^{૧૩}, અને (જોથી કરીને) માણસ જાત તથા ગોસપ'દોનું^{૧૪} ઘણીજ સરસ રીતે^{૧૫} તેઓ-માંથી^{૧૬} તમામ^{૧૭} સજીવન^{૧૮} થવું.

૧. અત્રે યાત્રુ-ઈની વડી યાત્રુગીહુ વપડાયો છે. અસલ નકલ પ્રમાણે વાંચીએ તો તરણુમો આ પ્રમાણે ધાય: “મહરૂષની બહુગરી (માંથી નીપજતપરીશ્વામ)નું.”

૨. શકૃત્તીહુ. ૩. અવિસાધન.

૪. હહમાન આફ્રીનનો એ બોલેબોલ તરણુમો છે. “હહમાન આફ્રીન વસી એક ફાયદેમંદ લઘુતરનું” નામ છે, જે બીજી રીતે આફ્રીને અમશાસ્પ'દને નામિબી બોલખાય છે.”

૫. એને ગુશ્ન બી લખવામાં આવે છે, અવં વશિન^૧ (“નર પ્રાણી”), ધાતુ વરેશનો એ ઘણો ખરો પહલવી તરણુમો છે.

૬. વંચિઃ ઝાગાન, સરખાવો ફાસી^૧, ઝાગ ઉ ઝીક, “છોકરાં બચ્યાં” અસલ નકલ પ્રમાણે એને ઝાઝશન, “જનમ” બી વાચી શકાય; પહલવી ઝાઝન; અવં જન, “જનમ” આપવો.

૭. અવસ્તી વંઢોદાદ ફરગદ^૧ બીજી, ફકરા રૂપ થી ૪૨ માં એ વરને માટે લખાનથી બ્યાન આપીઉં છે તે વંચિ. એ લખાનમાં અહુરમઝદ યમ (જમશેદ) ને એક “વર” બતાવવા કાળે નીચે મુજબ હુકમ કરે છે:—“આઅત તેમ વરેમ ફેરેનવ, ચરેતુ-દ્રાળે કેમ-ચિત પઠતિ ચથુશનાંમ, હુથ તઓખમ ઉપ-ખર પરવાંમચ, રતઓરનાંચ, મખાનાંમચ, સૂનાંમચ, વયાંમચ, આશાંમચ સુધ્રાંમ સઓએન્તાંમ, આઅત તેમ વરેમ ફેરેનવ ચરેતુ-દ્રાળે કેમ-ચિત પઠતિ ચથુપનાંમ, નરાંમ અઘવિ-ફોઘથને; ચરેતુ-દ્રાળે કેમ-ચિત પઠતિ ચથુપનાંમ, ગવાંમ ગાવપનાંમ.....” અહુરમઝદ જમશેદને એક સાવત્રી જગતની સુસીખત જે બવીખમાં બનવાની છે તેને માટે સાવચેત કરે છે, કે જે સુસીખત માણુસોના પછાત ભાગને આ દુનીઆમાંથી સાફ કરી નાખશે. એટલા માટે માણુસો, જાનવરો, ઉરવરો વગેરે જોઓ સખત શયાલાઓથી નાશ પામશે તેઓની જમ્યા રાખવા બધી પેઢાયશના સુ'ટી કાઢેલા નમુનાઓ રાખવા કાળે આશરો તરીકે એક વર બધિવાને જમશેદને હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૮. અખુમખિશન; પહલવી ખુમખિશન, “એક બરણીમાં (ખુમખ) બરવું” અથવા સંતાડવું.”

૯. એટલે જે, તે વરમાંથી. ૧૦. અવીરતર.

૧૧. મિન ઓલા-શાન થેહુવ્રતન. ૧૨. પૂરી, પૂરીગની વડી.

૧૩. રૂખિસ્નીહુ, “પંથરાવવું,” “ફેલાવવું,” “આગલ વધવું.”

(૫) એ શયાલાઓ પછી ગોસપંદેના દુધ ખાશે^૧ પુષકલ અને પુરતો વધારો^૨, અને (તે) દુધમાંથી માણસને મોટા જથ્થામાં ખોરાકનું પેંહવવું^૩, અને ગોસપંદેના તનમાં દરદનું^૪ નહીં થવું^૫, દુનીઆનું ભરપુર થવું અને ફરાખી^૬, અને એક થઈ ગયલી^૭ માણસ જાતની કીર્તી^૮, તથા સંખાવતનું જીવંદ (રખા) વધવું (હવું). (૬) અને માણસ જાતમાં તંગીનું ઘટવું (નિઝા-રીહ) (હવું), જે પ્રમાણે દીન બહોર કરે છે, કે:—આ પ્રમાણે, વટી, અએ ઝર-થુસ્ત! તે (માણસ), જે પોતાની ભેટોને કબુલ રાખનાર^૯ (છે) તેના ફરતાં એકે (અમત) વધારે કમનસીબ^{૧૦} હોય, તેપણ તે અખચેશના કરનાર જેવો છે કે જે, હાદમંદ દુનીઆમાં, પોતાની ભેટોથી (ખરા) સંખા-વતમાં આટલો આગલ (છે) તે (પુરુષ)ને યાદ કરવામાં આવે છે.”^{૧૧}

(૭) અને આ પણ, તે (દીન) બહોર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે શયાલો ખતમ થશે,^{૧૨} જેને માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે તે ભારે ઝાંકલથી ભરપુર^{૧૩} થશે અને નાશકારક^{૧૪} (નીવડશે), ત્યારે આમતેમ ભટકતાં^{૧૫} અને કાળા રંગના વેહરી જાતવરો^{૧૬} માઝહયસ્નો તરફ આગલ વધશે, અને તેઓ એમ ખયાલ

૧. મદમ ઝંક ઇ.

૨. કબલ વ રખા અવજન; વેસ્ત: “પુષકલ અને મોટો વધારો.”

૩. જીવો અવં ધા, સોં ■ “ઉછેરવું,” “પોષણ કરવું.”

૪. ખૂનિનગીહ, સરખાવો ફાસી ખૂચીદન, “વીલાપ કરવો.”

૫. કમ; “થોડું,” “ઓછું.”

૬. ફાખીહ, જીવો ફાસી ફરાખ, “જોહણ,” “પુષકલ.”

૭. હમખાણદમ, સરખાવો ફાસી હમ-બાજ, “સાથી,” અસલ અર્થ “માણસ જાતનો સાથીઓ.”

૮. ખનીદીહ, અવં ખન. “પ્રકાશવું.” ૯. પતીરફતારતર.

૧૦. ફશત વખત-તરની વટી ફશ-વખતર, ફાસી બદ-અખત-તર.

૧૧. ઝંક પવન મીનિશન કનૂનેદ, અસલ અર્થ, “તે મન યા વીચારમાં રહે છે.” અસલ નકલ પ્રમાણે ઝંક પવન માનિશન કનૂનેદ, “તે મકાનમાં રહે છે.”

૧૨. સચેદ, અવં સચ, “જવું,” “ચુસ્ત પામવું.”

૧૩. વસ-તકગ, “ધણું ઝાંકલવાણું,” “ટીપાતાં બરફથી ભરપૂર,” સરખાવો પંદીદાદ, ફરફ ૨, ફકરા ૨૨ નો પદલવી તરજુમો: મદમ ઓલ અહું ઇ અસ્તાઓમંદ ઝંક ફસરીતર ઝિમિસ્તાન ચેહમતૂનેદ, મૂન મિન ઝંક સ્તહમગીહ ઝીઅશ વસ-તકગ મૂતગ ઝિમિસ્તાન. એનો અસલ અવસ્તા વાક્ય આ પ્રમાણે છે:—આવ અહમ અસ્તાવન્તેમ અધેમ હેમો જંઘહેનુ, યહમત હય સ્તઓ ઝૂરો ઝયાઓ.

૧૪. મરે-મીનીદાર, “નાશ કરનાર,” અવં ઝૂરો. ૧૫. ફાખ-રફતાર.

૧૬. દદન વાંચવો વધુ દરોખસત દીસે છે; સરખાવો ફાસી દદ.

કરશે કે હવે પછીથી માઝદયસ્નો હમને વધુ વાર ધીકકારશે નહી, (પણ) એક કે જે તેઓનું પોતાનું ફરજ'દ' (છે) તેની માફક, એક બેટા માફક, માઝદયસ્નો આ પ્રમાણે ગોસપ'હોને ઉછેરશે કે જેઓ ઘણા (ખોરાક) આપનાર અથવા ઉપયોગી, (તથા) ધીકારથી રહીત પચાર સહીત' છે.

(૮) “તે પછી, (બેહેસ્તના) સર્વથી ખુલાંદ ભાગમાંથી, અરહીબેહસ્ત (અમશાસ્પ'દ) માઝદયસ્નોને માટે સાહે બોલાવશે” અને (તેઓને) આ પ્રમાણે કહેશે^૧ :—“તમે માઝદયસ્નો (અહુરમઝદને પુજનાર) છો^૨; (તમારામાંનો) કેઈ જેમ ગોસપ'હોને અગાઉ જાણે કરતો હતો તેમ હવે કરશે નહી. (૯) વઝહોને સારી ભેટો અરપન કરવા તમારે સલાહ આપવી જોઈએ^૩, તે પુરૂષને માટે તમારે કીર્તિની સલાહ આપવી જોઈ; “તમે માઝદયસ્નો ઘણું ગોસપ'હોને જાણે કરો છો? (અને) જેઓથી તમને ફાયદો થાય છે^૪ તેઓને તમે કાપો છો? (અને) તે^૫ તમને આ પ્રમાણે કહેશે [યાને કે, તમારી મદદને લીધે તે તમને આ પ્રમાણે કહેશે]:—“તમે માઝદયસ્નો છે, તમારા (તનની) સુખાકારી માટે મને તમે (માત્ર) તેજ (વખત) અગાઉ ખાશો, કે જ્યારે^૬ મને દેહકાળો અને લોહીઆર ગીલોરીઓ^૭ ખાશે.” (૧૦)

૧. ઝાક, જુવો ફાસી ઝાક. ૨. મદમ દેધ્નદ.

૩. હુ-દાગ, એટલે કુધ વીગેરે જેવી કુનીઆને ફાયદો આપનારી યોગ્યને પુષ્કલ પેદા કરનાર.

૪. અગ્રીનીહુ ઝંશારમ, “કીતાના સૈજ પશુ અંશ વીનાનો પ્યાર,” સરખાવો અવં કએના અને ઝએાશ.

૫-૫. મદમ યરા કરીતૂનેદ વ અએફન ચેમલેફુનેદ.

૬. વેસ્ત: “તમે અહુરમઝદની પરસ્તેશ માટે છો.”

૭. વચિા: વહુ-દહિરન પવન ચેઝત. અસલ નકલ પ્રમાણે વફિરન પવન ચેઝત, “વઝહો માટે વધારો.” વેસ્ત: વફિરન પવન હાત, “બેટામાં વધારો.”

૮. સરખાવો અવં અહુમાઈ ત-વેા વઝહવરે, “તેનાં તનને માટે કિર્તિ” યા પ્રકાશ;” અવં ધાતુ વંધહુ, સૌં વસ, “પ્રકાશવું.”

૯. માઝદયસ્ન હુવા-ઇતની વટી માઝદયસ્ન-ઇત.

૧૦. ઝાક, મિન ઓલા-શાન ઓલ લદૂમ અધયચારીનીહ.

૧૧. એટલે જે, સખલાં દોરોની જાત.

૧૨. મનિ કે, ઝેહરી સર્પો મને ખાવાતું શરૂ કરે તે અગાઉ.

૧૩. ગઝ વૂ ખૂન-દૂખા, “વીહુ તથા લોહીયાર ગીલોરીઓ;” સરખાવો. અવં વઝગ, અને કહુપુ, ફાસી ગઝ અને કપૂ.

૧૪. જુવો અવં ગ'લ, સૌં ઘલ, “ખાવું,” પોતાના હજારાની પાંચમી સહી પછી હોશીદર કુનીઆને નવી કરવાને શરૂ કરશે, જ્યારે દોરોતું માણસોથી જાણે થવું અટકશે, તથા દોરો પોતાને ખુદરતી માટે મરશે, અને તેઓના મુરદાં માણસો ખાશે નહી, પણ પૃથ્વી ઉપરના ઝેહરી સર્પો તેઓનો ભક્ષ કરશે.

તમે (માઝદયસ્નો તરીકે) ભથી ભેટો આપવાની સલાહ આપો છો, (તનને માટે) સુખાકારીની સલાહ આપો છો અને માઝદયસ્નાનો તે ગોસપદોને જબે કરે છે, અને તેઓમાંના જેઓથી તમને કાયદો હાંસલ થાય છે તેઓને પણ તેઓ કાપે છે; તમે માઝદયસ્નો છે, (તમારા તનની) સુખાકારી માટે મને તમે (માત્ર) તેજ (વાખત અગાઉ) ખાશે કે જ્યારે મને હેઠકાઓ અને લોહીઆર ગીલોરીઓ ખાશે.”

(૧૧) માઝદયસ્નો ખુશીથી^૧ ઢોરોને કાપે છે, અને માઝદયસ્નો ખુશીથી ઢોરોને જબે કરાવે છે^૨, અને જ્યારે તેઓ^૩ (તેમને) જબે કરે છે ત્યારે તે ઢોરો (પાતાની હાલત ઉપર) સંતોષથી (રહે છે)^૪; અને માઝદયસ્નો વગર આંચકીએ ગોસપદોને ભક્ષ કરે છે, અને જ્યારે તેઓ તેમને ભક્ષ કરે છે ત્યારે ઢોરો સંતોષથી (રહે છે.) (૧૨) અને ત્યાર પછી જ્યારે ભલા યજ્ઞદો (ઇનસાફ માટે) ઉભા રહે છે^૫, ત્યારે, જબે કરનારા અને જેની કાંઈ તેઓએ જબે કરીયું હોય તે, તથા ખાતકીઓ અને જેની કાંઈ તેઓએ કાપીયું હોય તે, તથા ભક્ષ કરનારા અને જેની કાંઈનો^૬ તેઓએ ભક્ષ કરીઓ હોય તે સઘલાંનો (તેઓથી) સામતો ઇનસાફ^૭ કરવામાં આવે છે.”

(૧૩) અને આ પણ તે બહોર કરે છે, કે:—“તે સદી જે પાંચમી (છે) તેનો છેડો^૮ આવશે, ત્યારે માઝદયસ્નોના ધર્મને માટે, બીજા હબારામાં, જેઓ ધરતી ઉપર તે વેલા ઇવતા^૯ હશે તેઓમાંના સઘલા, હુ^{૧૦} તેમજ અશે બનેમાંથી, ઇરાન દેશના જે ત્રતીઆંશ ભાગ^{૧૧} જેટલા અધો થશે, અને એક ત્રતીઆંશ ભાગ જેટલા હુ^{૧૨} રહેશે, અને તે પ્રમાણે તુરાનીઓ પણ જેઓ ઇરાનની આસપાસ (છે), અને ઇરાનની આસપાસના જે લોકો ઇરાનીઓ નથી તેઓ પણ રહેશે^{૧૩}; (જેઓ) હાદમદ હુનીઆમાં

૧. ખુસંદીહુ.

૨. ખરીનેન્દ, અવ૦ અર “કાપવું,” “નાકું પાડવું;” ફાર્સી ખરીદન.

૩. એટલે, માઝદયસ્નીઓ. ૪. ખુસંદ.

૫. ચેહુવન્દ, ૬. મૂન-ચેશ, “કેંધપણ ચીજ.”

૭. પાયીદ, બુવો ફાર્સી પાયીદન, “તપાસવું,” અથવા પાય, “પદવી,” “પગથીઉ.” વેસ્ત: “(તેઓથી) તપાસવામાં આવે છે.” ૮. અરા સચેદ.

૯. વાંચો: અહુધગ; અહુધ જે અસલ નકલમાં છે તે કદાચ અહુ ઇ અસ્તાઓમન્દની વડી હોય.

૧૦. એને દ્રવન્દાનીય વાંચવો વધુ દરોણસ્ત દીસે છે.

૧૧. સરખાવો અવ૦ દ્વ-ત્રિથ, ૧૨. એટલે જે, તેઓ હાલ છે તેમ તેઓ રહેશે.

(હસ્તી લોગવશે) તેઓના રહેઠાણોમાં અત્રે^૧ જે વધારે^૨ (છે તે) હાલ-
ખીજ પેટેજ એક સરખો રહેશે.”

(૧૪) અને આ પછી તે^૩ જાહેર કરે છે, કે:—“તે હાલશે કે જે માત્ર-
દયસ્નોની હીનને માટે પેહલો છે તેનો છેડો આ છે, ત્યારે (તેની) પહેલી
સહીની અખેરીએ^૪ શું સરજેલું છે^૫ ? (૧૫) તે ઉપરથી અહુરમઝદે
ઠહયું કે:—‘ખોરશેઠ ઠંકાઈ જશે^૬, (૧૬) અને ખીજ અને ત્રીજ અને
ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી, સાતમી અને આઠમી, નવમી તથા દસમી સહીને
છેડે શું સરજેલું છે ? (૧૭) તે ઉપરથી અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ
કે:—‘ખોરશેઠ ઠંકાઈ જશે.’

(૧૮) જે વેલા દસમી સહીના (છેલ્લાં) ત્રીસ સાલજ ખાકી રહે છે,
ત્યારે એક કુમારીકા^૭ જેનું (નામ) શપીરઅયુ (છે), યાને કે, તે (કે જે) લલા
હુશેદર માહની માતા (છે), તં પાણી તરફ આગલ ચાલે છે વોહુ-
ક્રયાનનો ખેટો વોહુ-રઓચ,^૮ જેનો ઇસકવાસતરનાં કુટુંબ^૯ સાથે સંબંધ

૧. આ દુનીઆમાં. ૨. મસ-અવઝૂનીગીહ.

૩. દીત. ૪. આખર, એટલે જે, “(પહેલી સહી) પછી.”

૫. જુવો દીના-ધ-મધતુગ-ધ-ખેતુ, ખાખ ૨૭, ફકરા ૧૦:— પવન
ખરીહ વ જિમાનગ વ વચેર ઇ ખરીન સાતુનેદ. પહલવીમાં ખરીન નો અર્થ
“ખુદા,” “નસીબ,” “સરજત,” “ખુલંદ,” થાય છે.

૬. મદમ નિહુરખેક, આ અસલના દસતુર સાંધેખોતું વાંચન છે; જ્યાં-
સનાશીને આધારે હાલ એને નિ-પૂરખીત વાંચવામાં આવે છે, અવઞ પૂરખ,
“ખરણી.” પોલ હોન^{૧૦} એને નિહુરખીદન અથવા નૂરખીદન વાંચી, નિહુરતાનમાંથી
નીકલેલો ધારે છે.

૭. અસલ અર્થ “ત્રીસ શીયાલા.”

૮. અ-રાન્ડગ, “રહયું હશે” ની વડી અ-રાનગ આવેલો છે; વેસ્ત “પસાર
નહી થઇ ગયલા.” સરખાવો ફાર્સી ફોઝ રાન્દન, “દીવસ પસાર કરવા.”

૯. એ કુમારીકા અત્રે જણાવેલી અવસ્તામાં જણાવેલી વંશહુ-ફેઝા છે,
જેનાં નામનો પહલવીમાં શપીર-અયુ તરજુમો કીધો છે, ફાર્સીમાં તેણીને વેહુ-પહ
અથવા વેહુ-ખદ નામ આપવામાં આવ્યું છે. એ અવસતા નામનો અસલ અર્થ “સારા
માખાપની” થાય છે. એમાં ફેઝી શન્દ પતર, પિતર, “પીતા”ની નારી જતી છે.
શપીર-અયુનો અસલ અર્થ “એક લસા પીતાવાલી”. વંશહુ-ફેઝી તે ઉદ્યત-ને^{૧૦} મધક
(પહલવી અહીશીદર-માહ)ની માતાનું નામ છે, જે જવીખના ત્રણ પેગમખરો જેઓ
દુનીઆને નવી કરવા જનમશે તેઓમાંનો એક છે. (જુવો ફવરદીન યસ્ત, || ૧૪૨.)

૧૦. વોહુ-રઓચો ઇ કહાનીઆન, જેને ફવરદીન યસ્ત, ફકરા ૬૭ માં
ક્રયાનના ખેટો વોહુ-રઓચહુ તરીકે જણાવવામાં આવ્યો છે. ક્રયાનને જે ખીજ
ખેટો પછી હતો, જેઓના નામો અશી-રઓચ તથા વરેરઓ-રઓચ છે. વોહુરત
(ખોરત ક્રયાન) પછી તેજ કુટુંબનો હતો. એઓ દીતના પેહલા શીખવનારાઓમાંન.
હોય એમ લાગે છે. ૧૧. વાંચો: ઇ અઓન ઇકગ.

છે, જે (ધસદવાસતર) ઝરયુસ્તનો બેટો (છે), અને જે (ચેઆમબર સાહેબની બાવડી) અઉર્વિંજથી^૧ ઉતરી આવેલો છે તેનેથી તેણીની જોલાહ ઉતરી આવી છે^૨ (૧૬) ત્યાર પછી તે પાણીમાં તેણી બેસે છે અને તે^૩ પીએ છે; તેણી (પિતાના) તનમાં^૪ પેહું ઉંચ (મદમ) બીજ સારી પેઠે ગ્રહણ કરે છે જે હવેલીને^૫ માટેના તેના છેલ્લાં બીજ, જે પવીત્ર ઝરયુસ્ત બાહર કાઢીનાએ તેમાંનું બીજું છે^૬; અને તે (બીજ તેના)માં^૭ તે બેટો પેદા કરે છે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ધનિયા-યિસ્ન (અહુરમઝદની “આરાધનાનો ખીલવનાર”) છે, [યાને કે, (ખાહા માટે) બેટો (ત્યારે) વધે છે]. (૨૦) એ કે તે ૧૫ વર્ષની ઉંમરની છે,

૧. ઝરયુસ્તને તથા બાવડીઓ હતી, જેઓના નામો, ઉર્વિંજ, અર્નિંજ અને હવેલી હતાં; એમાંની પેહલી તથા છેલ્લી પાદશાહ ઝન હતી, અને બીજી ચકર ઝન હતી. ઉર્વિંજ, જે એક પાદશાહ ઝન હતી તેનેથી ધસદવાસતર જનમીઓ હતો એ તથા બવીખનાં પેઆમબરનાં ચમતકારીક જનમો વીશે પહલવી ખૂન્દહિસ્ન મોટી આદત્તિ)માં બાબ ૩૨, ફકરા ૮ માં નીચલું લખાણ મળે છે:—અદીન ૩ બરા (બિદાઓ) ઝરતૂહર, સીગૂન અઉશીદર, અઉશીદર-માહ વ સમોગશા-નસ, મિન હવેલી ચેહૂવૂત; સીગૂન ચેમલેવૂનેદ અધલ: “ઝરતૂહર ૩ યાવર ઓલ નઝદીગીહ હવાવી નીશા હુમાઇ વઝવૂત, કોલા યાવર ઝક તઓખમ ઓલ ઝિમીગ વઝવૂત; નઝયેસિંગ ચેઝત રૂનીહ વ ઝૂર ઇ ઝક તઓખમ ચેકવૂત, વ પવન નિગાસ દારિશનીહ ઓલ અનાહીત ચેઝત અવિસ્પાહ; અવગામ નકૂશા ઓલ માતર સુમીજેન્દ; હલ્દલ્દ કવાહુર ઇ યશરોખાન પવન પાનગીહ ગુમાદ યેગવીખૂન્દ (જુલો S. B. H., પુસતક ૫ મું, સફ ૧૪૪), સરખાવો દીનકર્, પુસતક આઝમું, બાબ ૧૪ મો, ફકરો ૧૩ વીજેરે).

૨. ક્રાજ-તઓખમગ, “આમલ ઘર્ષ મયલું વંશ”.

૩. એટલે જે, કાંસવ સરોવરના પાણીને.

૪. મદમ લાલા પર-તણૂ મૂન ચેહૂવૂત; સરખાવો અવ૦ પર, “બરપૂર” તથા તણૂ; પર-તણ, “હયેવદર”. અથવા ઝક ચૂસ (જુલો અવ૦ છુંદ) મદમ લાલા કવર્દ, “(ઝરયુસ્તના) ખુલ્દ ફરોહરને લગતાં પેલાં ઉંચ બીજો તેણી પીએ છે.” વેસ્ત પ્રમાણે: ઓલા ઝક ટસ મદમ લાલા કૂખત. “તેણી તે તોખઓ બહુજ પ્રકાશાવે છે.”

૫. અશ ઓલ હવાવ ખૂન; અત્રે હવેલી એ ઝરયુસ્તની પાદશાહ-ઝન (હકદાર બાવડી)નું નામ છે. વેસ્ત: અશ ઓલ અવો ખૂન ઝક ક્રાજ શેદકૂનાં, “(તે) અસલ નાંખતો હતો.”

૬. અત્રે ક્રાજ શેદકૂનેદની વટી ક્રાજ શેદકૂનાં આવ્યો છે.

૭. ખએન ચેહૂવૂનેદ. અત્રે આ સમલાં દીનને લગતાં લખાણો તથા આગાહી-ઓમાં બવીખ કાલની વટી ઇતિહાસીક વર્તમાન વાપડીઓ છે.

૮. રાદીહ; એની સાથે અવસ્તા રામતિ ચબ્દનો અર્થ સરખાવો.

તોપણ આદમી જત સાથ તે કન્યાએ તે વખત અગાઉ સોજત કીધી નથી^૧; તે વખત પછી પણ, જ્યારે તેણીને હમેલ રહે છે^૨ ત્યારથી તે તેણી જનમ આપે છે ત્યાર પછી પણ^૩ (તેણી તેમ કરતી નથી).

(૨૧) “જ્યારે તે પુરુષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે વીસ દીવસ તથા રાતની દરાણ સુધી ગગનનાં^૪ મધ્ય ભાગમાં ખોરથેલ સવલાં કેશવરો (ખંડો) જે સાત છે તે ઉપર પોતાની બલતી રાશની નાખતો સ્તંભ ખડો રહે છે.”^૫

(૨૨) આજ^૬ પ્રમાણે વહી જેઓ આ ઉંચી દીન ઉપર ધ્યાન યુગા-કલાએ કરી બાણીતા થયલા છે તેઓનું જાહેર થવું છે^૭ [યાને કે, (હોકાએ) બાણુવું જોઇએ કે (તેઓ માટે) એક હજારો સરજેલો છે^૮]; આજ પ્રમાણે, વહી, તેઓ જેઓને માટે છે, ત્યારે (હોકાએ) બાણુવું જોઇએ કે એ એક જુદી ચીજ છે^૯.

(૨૩) “જ્યારે^{૧૦} તે પુરુષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે અમ-શાસ્ત્ર^{૧૧} સાથે^{૧૨} મીજલસમાં જોડે છે, જે બહી પાદશાહીવાલા ખરા ઉદાર^{૧૩} છે; બીજો દીવસ^{૧૪}, જે એક પ્રકાશીત દાહડો છે, તેમાં જાહેર છે કે બાણુ^{૧૫} તનોમંદ હુનીઆ શુભવાડાથી રહીત^{૧૬} અને ક્રીક તથા કરપનની^{૧૭} (હાજરી) વીનાની છે [યાને કે, ચઝદાનને^{૧૮} લગતી ચીજે તરફ આંધલા તથા

૧. વચ્ચે : લેવતા ગબ્જાઆન ખરા વિપરીક; સરખાવો અવં ધાતુ વિષ.

૨. આપુસ્તન; સરખાવો અવં આપુશ, અપુશો-જન; ફાર્સી આપુસ્તન “હમેલદાર.” ૩. પીશ મિન ઝક વઢ અમત ઝક લાલા એરખૂનેહ.

૪. પવન આલેસ્ત ધ ઝક આસીમાન, બોલેબોલ તરજુમો, “આસમાનના સર્વથી ઉંચા ભાગમાં;” અવં અરેઝીસ્ત, તથા આસમાન. ૫. ખરા યેગવીખૂનેહ.

૬. દીનમાં આગમજથી જાહેર થયલા બવીખના ત્રણ પેગામખરાનું જાહેર થવું અને જનમવું.

૭. અત્રે, ફકરા ૨૨ માં, વેસ્તનો તરજુમો તદન જુદોજ છે.

૮. હજનઘોગ-ઝિમ બરીન. ૯. બવીખના પેગામખરા.

૧૦. એટલે કે, તેઓનો જન્મ જે એક જુદીજ ચીજ છે, (યાને બીજા સપ્તહોમાં) જે એક અમતકારીક બનાવ છે.

૧૧. અત્રે “આ પણ તે (દીન) કહે છે કે :—” લખવામાં આવ્યું નથી.

૧૨. હમ પૂર્વે^{૧૩} ૧૩. વૂ-દાગાન. ૧૪. ફદાગ અઝ્મેન ધોમ.

૧૫. પએદાગ ખરા અમતની વડી ખરા પએદાગ અમત.

૧૬. અ-મુસ્ત, એ કઠાય અ-મસ્ત^{૧૭} હોય; સરખાવો અવં મરેહ, “દાખવું,” અથવા ફાર્સી મુસ્ત “કંગાલ.”

૧૭. એટલે જે, હમનખરદો, હુસમનો. ૧૮. મનકવમ ઇ ચઝદાન.

બેહરા^૧ (માણસો વીનાની છે), અને સંકટ વીનાની^૨ [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને^૩ પોતાને છુટી કીધી નથી], અને છાંદગીથી સરપુર થાય છે^૪ [યાને કે, તે ઉપર વરસાદ વરસતો થાય છે]^૫, અને ઇરાન-વેજ, જ્યાં ભલી દાઇતી નહીં (છે), તેમાં ફરીને જુદી જુદી જગ્યાએ પાણી (આવે છે)^૬.

આખ દ મો.

જે મોજેબઓ હોશેદરના હબારના ખતમ થવા અને હોશેદર માહના આવવા પછીથી, તે હોશદર માહના હબારના ખતમ થવા તથા સોશીઓ-સના આવવા તુલીક બનીયા હતા (તેનું બયાન) તે જમાનાના જ્ઞાનમાંથી (આ બાબમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

(૧) હોશેદર માહના શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ^૭ વેળાના ચમત-કારો, (તેની) ક્રીતિ^૮ તથા શબ્દો તથા ક્રયો, વીસ દીવસની ફરાજી સુધી આકાશના મધ્યમાં ખોશેદનું રહેવું;^૯ અને દોરોમાં સર્વથી મોટા પ્રમાણમાં^{૧૦} દુધનું^{૧૧} આવવું^{૧૨}, જે પ્રમાણે તે (ફકરો)^{૧૩} કહે છે કે એક હબાર આદ મીઆ માટે માત્ર એકજ નાની જાયને^{૧૪} દોહવામાં આવશે [યાને કે, એક હબાર આસામીઓને (પુરું પડે) એટલું દુધ તે આપશે]; અને જુખ અને તરસની તંગી માટે તે કહે છે કે માત્ર એક પીણામાં^{૧૫} ત્રણ રાત સુધી એક

૧. લા ફૂર વ લા ફૂર, સરખાવો ફાસી^૧ ફૂર તથા ફૂર; અવં ફૂ, કેવીતા અને ફૂરેન. ૨. અ-નસહોનિશન. ૩. હાદમંદ ફુનીઆં યા તનહોમંદ હરતી.

૪. વ પૂર ખયા દાદ યેગવીમુનેદ; બોલેબોલ તરબુમે, “અને છાંદગીઓ મોટી સખીઆમાં પેદા કરવામાં આવે છે.”

૫. વેસ્તનો તરબુમે આ પ્રમાણે છે: “કે તે બોહલુ થયું છે, અને ઇરાનવેજ જ્યાં ભલી દાઇતી નહીં તેમાં જુદી જુદી જગ્યાએ ફરીને મોટું થયું છે.”

૬. જુલો પુસ્તક ૧૩ મું, સફે ૫૮, નોટ ૨.

૭-૭. જુલો બાબ ૮ મો, ફકરો ૨ બે, ફૂતનોટો. ૮. બોલ અવસ્તુમ અવજૂન.

૯. સરખાવો અવં પએમન, પયલંહ; ફાસી^૧ પીમ.

૧૦. યેહમત્તીદન. ૧૧. દીનનો.

૧૨. અએ, સરખાવો અવં અઝિ (વંદીદાદ, ફરમંદ દ, ફકરો ૩૭, અએયાઓ), કાવુ અએ, “ચરવું”; પહલવી શરેહ મુજબ એનો અર્થ “ત્રણ વર્ષની ઉમરની ગાય” થાય છે.

૧૩. વચ્ચે: પયન, અવસતા પિ, “પીવું,” “બોલણ કરવું”; અથવા પિરન, “ખાણ”, અવં પિથ્વ.

(શખસ) સંતોષ પામે છે^૧; (અને) જેથી કોઈ એક સીના (છાતી)ના^૨ કંઠનો માંસનો કંઠકો આવે તો તેને માટે તે ત્રણ હીવસ અને રાત્ર સુધી એકએ તે કરતાં પુરતો છે. (૨) યુઠાપાની^૩ નખળાઈતું એણું^૪ થવું, અને છાંદગીની લંબાઈ યા વધારો^૫, ઉમરાવી ખવાસ (અધરીહ) અને શાંતીતું વધવું^૬, તથા હનીઆમાં સખાવત અને ખુશાલીની જિસ્તાઈ.^૭ (૩) જે પ્રમાણે હીનનો આ (કંઠરો) કહે છે, કે: “તારા છેલ્લા હબરામાં પેહલાં દસ સાલ^૮ ચુજરશે^૯, ત્યારે અહુરમઝદની બકિત કરનારા એક બીજાને^{૧૦} આ પ્રમાણે પુછવાને લલ-આરી; ‘ગોસપંદો કે જેઓ સારી રીતે પેઢાયથ આપે છે તેઓને લીધે આપણે આગલ હતા^{૧૧} તેનાં કરતાં શું’ (હાલ) આપણને આપણે વધારે લાંબો વખત સુધી ટેકવી રાખીએ છીએ^{૧૨}, જેથી આપણને થોડા ખોરાક અને વધારે એછા (કેમ) લુગડાંની અગત પડે છે? આ ઢોરોને લીધે, આપણે આગલ ખ્યાર (અહણુ દીધા) હતો તેનાં કરતાં શું’ (હાલ) વધારે સંપૂર્ણતાથી^{૧૩} મેલવ્યો છે? યુઠાપાને લીધે (વાળ જે) આગલ ઉગી ગયા હતા (તેમાંના) કરતાં વાળ જે (હાલ) ઉગ્યા છે તેમાં શું આપણે વધુ ઉઠાર (છીએ)? શું આપણી આમડીઓ તથા છેકરાંઓના વીચાર અને વચનો અને કાર્યો આગલ હતાં તેના કરતાં હાલ વધારે નીરમલ^{૧૪} છે? (૪) અને શું એવી પણ એક ચીજ હતી કે જે કોઈ સ્વન્છ કાર્યોને માટે તયાર છે તે (પોતાનાં) બાલકની ફેળવણીમાં પછાત

૧. સીર થેહૂવૂનેઠ. ૨. સીનગ મસાએ; ફાર્સી સીનહ, “છાતી”.

૩. વાંચો: કમીગીહ ઝરમાનીહ, બોલેબોલ તરજુમો, “યુઠાપાનું એણું થવું”.

૪. વેશીપ, ૫. જુવો અવં વહિરત, “સર્વથી શ્રેષ્ઠ”.

૬. અસલ અર્થ “થયાલા”. ૭. યરા સચેઠ, અવં સચ, “આગલ વધવું”.

૮. અવો હુમપૂસીનેઠ, બોલેબોલ તરજુમો, “તેઓને એકમેકને પુછાવવામાં આવશે”. ૧૪ મીગૂન પાશ થેહૂવૂનેઠ.

૯. ફર-વરેસ્પતતરની વટી ફર-વરેસ્પતર બખીઓ હોય તેમ વાંચો; સરખાવો અવસ્તા દરેષો-વારેથમન; વારેથમન એટલે “હાલ” યા “બંધાવતું સાંધન”, ધાતુ વર, “બંધાવવું”; એ ઉપરથી એ શબ્દનો અર્થ “લાંબો વખત બંધાવ આપવું” છે; પહેલવી વરેસ્પત એટલે “બંધાવતો ધણી.” એ વાક્યનો બોલેબોલ અર્થ આ જે: “આપણે આગલ હતા તેનાં કરતાં છાંદગીને લાંબા વખત સુધી બંધાવતા શું વધારે સારા ધણીઓ છીએ”. વેસ્તતું વાંચજુ: સર-વસિ અતર, “વધારે વાળવાળા સાધાનાં”.

૧૦. ખૂંદગતર, “વધારે સંપૂર્ણ રીતે”.

૧૧. ફરહીહાતરની વટી, અસલ અર્થ, “વીચાર શક્તિ તથા મોટાપથી બરપૂર”.

૧૨. અવીઝ-કાર (અવીઝગ-કારની વટી) આરાધહેઠ.

પડી ગયો છે^૧, અને (તે માટે તેની) શીક્ષા ઠેકવવામાં આવી છે^૨ શું (હાલ) કોઈ (શખસ) એક કરપનને દુશ્મની^૩ પેઠે ગણે છે; (તે કે જે) અષોઈ વગર, અષોઈના કાંઈ પણ પ્યાર વગર (છે), તેને તેની સર્વથી ભુરી મનશક્તિને લીધે શું કોઈ મારી નાખે છે? (૫) જેમ સાચા સખુન બોલનારા^૪ અસલી અહુરમઝદ પરસ્તો તરફથી સાંભલવામાં આવ્યું હતું^૫ તેમ, શું અત્રે આ જગતમાં નહીંકમાંથી (નહીં) મરફી દર્દે^૬ થશે? (૬) અને હવે બ્યારે આપણામાંનો મોટો ભાગ^૭ પણ આ શીક્ષણના^૮ આટલા ગધા ટેકો આપનારા^૯ છીએ, ત્યારે શું આપણે અષોઈને^{૧૦} સર્વથી વધુ દ્રહતાથી^{૧૧} તથા સર્વથી વધુ ઉતકથાથી^{૧૨} પવિત્ર રાખીએ છીએ [ધાને કે, શું આપણે ધાર્મિક અને યુગીવંત કાર્યો કરીએ છીએ]?

(૭) તે^{૧૩} આ પણ બહોર કરે છે કે જેઓને તેઓ માંચડા^{૧૪} ઉપર ફાંસી ચઢાવી મારી નાખશે તેઓ સીવાય^{૧૫}, તથા જેઓ યુદ્ધપાને લીધે મરી જશે તેઓ^{૧૬} સીવાય કોઈ પણ (મા) તે છેલ્લા હબરામાં (આ દુનીઆમાંથી) ગુજર પામશે નહીં (હા). (૮) બ્યારે તેનાં હબરાના ત્રેપણ વર્ષ બાકી રહે છે, ત્યારે દુધ અને તરકારીમાં મીઠાશ અને ચરબી એટલાં સંપૂર્ણ^{૧૭} છે કે માણસોને માંચડી^{૧૮} કાંઈ પણ જરૂર ન પડવાને લીધે, માંચ ખાવાનું છોડી^{૧૯} દેશે, અને દુધ અને તરકારી તેઓનો ખોરાક થશે. (૯) બ્યારે ત્રણ

૧. સરખાવો અવસ્થા ઉદ્દેશદ, “મંદીલાઈ”.

૨. દુશ્મ-આઘનીનગ; અથવા દુશ્મના વર્જનો.

૩. રાસ્ત કાશ મુક્તારાન. ૪. પવન વસ્તમુનિશન વસ્તમૂનત.

૫. અ-સીજગીહુ પેહુમતનેદ, બેલેબોલ તરજુથે, “મરફી વીનાની હાલત આવી પોંદાયે છે”.

૬. મરફ, “સખીઆમાં”, અવ. જેરે, “મણુવું”; ફાર્સી મર.

૭. દાદિસ્તાન.

૮. મસ-દાસ્તાર, “જેઓએ દીન ટેકવી રાખવાને સર્વથી વધુ મેહનત કીધી હોય તેઓ”. ૯. યશરાએહુ યશરાયીનમ.

૧૦. વચ્ચે: અરશમ-આઓમંદીહાતર; જુવો હુઝવરેશ સજ્દ અરજ અથવા અરજેશ, “દ્રહ,” “મકમ.” વસ્ત એને અરશમ-આઓમંદીહાતર વચ્ચે “વધારે ગમ્મડયા” અર્થ કરે છે.

૧૧. ત્વક્ષાકીહાતર, સરખાઓ અવ. ક્વક્ષ, “મેહનત કરવી.” ૧૨. દીન.

૧૩. દાર-સ્નેશ, સરખાવો અવ. દાઉરે તથા સ્નકથિશ, એનો અર્થ “બોલવાના હથીઆરથી” અથવા “ભાલાઓથી (અવ. દાઉરે, ‘ભાલો’) બોલાવે.”

૧૪. ઝકાએ મિન ઝક, ૧૫. મૂન મિન ઝેરમાનીહુ ખરા વદીરેન્દ.

૧૬. રપૂરીગીહુદ. ૧૭. અસયા “જેલત,” “માંચનો ખોરાક.”

૧૮. શેદમૂનાન્દ.

વધ' બાકી રહે છે, ત્યારે હુધનો ખોરાક પશુ તેઓ તણ ફેરો, અને તેઓનો ખોરાક અને પીણું પાણી અને તરકારી થશે.

(૧૦) અને તેના તે હબરાના અરસામાં ઝોહાકનું^૧ ખંદીખાનામાંથી છૂટવું^૨, ઝોહાકને કાર મારવાને માટે ફેરસારપનું ઉઠવું,^૩ (જગતને) નવી કરવાના કાર્યમાં^૪ સોશીઓસને મદદ કરવા સાફ કબ્બેખુસરો તથા તેના સાથીઓનું આવવું,^૫ અને ગાથામાં^૬ બહિર કીધેલા ખવાસ અને કાયકાથી માણસ બાલનું માટે ભાગે સુધરવું^૭; અને બીજા કેટલાક અમતકારો અને અભાયબીઓ કે જેનું તેના તે હબરામાં પ્રગટ થવું બહિર કરવામાં આવ્યું છે^૮ (તે સમજી થશે).

(૧૧) અને આ પશુ તે બહિર કરે છે, કે: “જ્યારે તે હબરો, કે જે માઝદયસ્ની હીનને માટે^૯ બીજો છે, તેના છેડા આવે છે,^{૧૦} ત્યારે તેની પેહલી સહીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૨) તે ઉપરથી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું કે: ‘ખોરશેઠ ઢંકઈ જશે.’ (૧૩) અને બીજી અને ત્રીજી અને ચોથી અને પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી અને આઠમી, નવમી તથા દસમી સહીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૪) તે ઉપરથી અહુરમઝદે કહ્યું કે: ‘ખોરશેઠ ઢંકઈ જશે.’

(૧૫) અને જ્યારે તેની દસમી સહીના ત્રીસ સાલ બાકી રહે છે^{૧૧} ત્યારે તે કુમારીકા જેનું (નામ) શૂબાક-અયુ^{૧૨} છે, જે (હીનનો) ગવાહી આપનાર^{૧૩} સોશીઓસ છે તેની માતા છે, એટલે જે (તે) રસ્તાનો ફેખાડનાર

૧-૧. રાનગ બંદી ઇ હહુગ, સરખાવો ફાસી^૧ રાન, “હાકનું,” “બહિર કાઢવું.” જુઓ ઝંઘ ઇ વહુમન યસ્ત, આખ ૩ મો, ફકરા ૫૫ થી ૬૧; ખૂન-હિશન, આખ ૨૯ મો, ફકરા ૭ થી ૬; કાહિરતાન ઇ હીનીગ, પુસ્તક ૩૬ મી, ફકરા ૬૭ મો; એ ફકરાઓમાં ઝોહાક, ફેરસારપ વીઝેરેને લગતું લખાનથી અચાન આપ્યું છે.

૨. સરખાવો અસાહ ફાસી ઉકપતતા; અવ. ઉઝ તથા પત.

૩. પવન ક્રૂષ-ફેરદીહ ફેરદારીહ; અવ. ક્રૂષ-ફેરેતિ, “સજીવન કરવું.”

૪. ગાસાનીગ, “ગાથામાં આવેલું” યા ગાથાને લગતું.”

૫. નીવારિશન, “શણગારવું”; અવ. નિ-વર, “સોભાવમાન કરવું.”

૬. પએહાગ. ૭. પવન હએન મઝદયસ્નાન.

૮. ખરા સએહ, “સપુણી રીતે પસાર થઈ જાય છે.”

૯. અ-રાનગ, “નહી પસાર થયલું,” “રહી ગયલું.”

૧૦. અવ. અરેકત-ફેમિ, “ગવાહી આપનાર પીતાવાલી”નો આ પહેલવી તરજુમો છે. જુઓ વેસ્તનો તરજુમો, સફા ૧૧૫, નોટ ૧. ૧૧. શૂબાર.

છે ^૧ જેથી તે જોખના અખચનારનું સામે યવું ^૨ તદન દૂર થાય છે ^૩, તે પાણી તરફ આગલ ચાલે છે; તેની જોલાહ ^૪ ક્રયાનોથી ઉતરી આવેલા વોદરજોયથી (છે), જે અરધુસ્ત્રનો (ખેટો ઇસકવાસ્) જે (પિત્રામળર સાહેબની બાચડી) અઉર્વીજથી પેદા થયેલો છે તેની સાથે સંબંધ રાખે છે. (૧૬) તે કુમારીકા, જેનું નામ જખરદસ્ત ^૫ છે, તે જોટલી તો જખરદસ્ત છે કે એક પ્રસવથી ^૬ તેણી તેને જનમ આપે છે કે જે સઘલી ચીન્નેને જોરદસ્ત કરે છે, (જેવી કે) માણસ બાત તેમજ ^૭ દેવે તરફની ઇબ્ત. (૧૭) ત્યાર પછી જ્યારે તે કુમારીકા પંદર વર્ષની (ઉમરની) થાય છે ત્યારે તે પાણીમાં તેણી બેસે છે, અને તે તેણીને તે આપે છે ^૮ કે જેનું નામ ^૯ ફોટુમંદ ફાવદો કરનાર (છે), વલી (તેનું) નામ શરીર બનાવનાર પણુ (છે) ^{૧૦}; જોવો ફાવદો કરનાર કે જે તમામ તનહોમંદ જીવોનું બહુ કરે છે, અને જોવો શરીર બનાવનાર કે જે તનહોમંદ આદમીઓને માટે, શરીર ધરાવતાં અને જીવવાલાઓને, એકસરખી

૧. નિમુદાર, “એક કામ કેમ કરવું તે ‘દિખાડનાર;’” યા “બતાવનાર.”

૨. અધ્યખ-દત પદ્ધત્યારગ.

૩. બરા પૂર્દન, “તદન યા સંપૂર્ણ રીતે લપ્ત જવું”.

૪. અફશ ક્રાજ તઓખમમ, જોલેજોલ તરબુમો, “તેણીની આગલી વંશાવલી.” જુઓ આખ ૮ મો, ફકરા ૧૮-૧૯, ફૂટનોટો.

૫. હુર્વિસ્પ તરવીનીદાર, સરખાલો અવ૦ વીસ્પ તઉર્વંધરિ, “તમામ નાશ કરનાર,” જુઓ અવસતા કુવરદીન ચરત, ફકરા ૧૪૨:—કન્યાઓ અરેદત ફૂઝથો અખઓન્યાઓ કુવપીમ યજમધદે, યા વીસ્પ તઉર્વંધરિય નામ; અવથ વીસ્પ તઉર્વંધરિ યથ હા તેમ ઝીઝનાત, યો વીસ્પ તઉર્વંધરાત દએવા-અતય તખએશઓ મપયાઅતય, પઠતિશતાતએ જએ-કર્ષતહે તખએશંબહો. દીનકર્દમાં જે પહેલવી લખાત આ ફકરામાં મધે છે તેમાં અવસતાના છેલ્લા તથુ શબ્દોનો અર્થ ઝીધો નથી.

૬. પુવન હેરખુનિરન, અસલ અર્થ, “જનમ આપવાએ કરીને.”

૭. હક-ઇથિ..... ૫ ઝક-ઇથ. ૮. પાણી.

૯. હક અએન હહોદ, “તે (કન્યા)માં દાખલ કરે છે.”

૧૦-૧૦. સરખાલો અવસતા કુવરદીન ચરત, ફકરા ૧૨૬: યો અંબહુત સઓ-ખ્યાંસ વેરેઝજ નામ, અસ્તવત-એરેતસય નામ, અવથ સઓખ્યાંસ યથ વીસ્પીમ અહૂમ અસ્તવત-તેમ સાવયાત; અવથ અસ્તવત-એરેતો યથ અસ્તવાઓ હા ઉશતનવાઓ અસ્તવત-ઇઝ્યેજંબહોમ પઠતિશતાત..... વલી જુઓ વંદીદાદ, ફરગર્દ ૧૬, ફકરા ૫ મો. તનૂ-કેરદાર, જે અવસતા અસ્તવત-એરેતો ને માટે છે

પુઠ્ઠ^૧, ઝરથોસ્ત-નામાંનો બાબલ મો, ક્ર. ૧૬-૧૯ અને બાબ ૧૦ મો, ક્ર. ૧. ૧૦૧ રીતે^૨ મોટી^૩ ફરાખી^૪ ઇચ્છે છે. (૧૮) તે વખત અગાઉ^૫ અથવા તે ગર્ભ^૬ રહ્યા પછી, અથવા તે તેણી જનમ આપે છે તે અગાઉ, તેણીએ માણસો સાથે સંબંધ રાખીએ હતો નહીં.^૭

(૧૯) જ્યારે તે પુરૂષ (સોશીઓશ) ૩૦ વર્ષની (ઉમરનો) થાય છે, ત્યારે ખોરશેહ આસમાનની સર્વથી ઉચી ટોચ ઉપર ત્રીસ દીવસ અને રાત સુધી સ્તાંભ થઈ ઉભો રહે છે, અને તે જગ્યા જે તેને માટે સરજેલી છે ત્યાં તે પાછો આવે છે.^૮

બાબ ૧૦ મો.

હોશેહર માહના હબરાના છેલ્લા અને તે ફાયદેમંદ ફતેહ મેલવનારના^૧ આવવા પછીથી, તે સોશીઓસનાં^૨ ૫૭ સાલ સુધી, અને ફુનીઆમાં ક્રષો-ગર્હની^૩ બખશેશ (થઈ ત્યાં) સુધી, જે મોજેબઓ થયા હતા (તેઓનું બયાન આ બાબમાં આવેલું છે.)

(૧) સોશીઓસના મોજેબઓ તેનાં તન, પ્રકાશ અને કીર્તિ બાબે તે^૪ આ પ્રમાણે કહે છે:—“જ્યારે હોશેહર માહના જમાના (સાલો)ની ગર-દેશોમાંથી છેલ્લી ગરદેશનું^૫ બનવું (માબુદ થાય છે), તે વેળાએ તે શખસ સોશીઓસ જનમશે^૬, જેનો ખોરાક મીનોઈ થશે, જેનું તન ખોરશેહના

૧. ચીશૂન હુમ. ૨. મહમ.

૩. અ-સિજહ, અસલ અર્થ, “ખલલ વીનાનું,” “ખળ વીનાનું,” એટલે સિંહલાઇ વા સુખ.

૪. ઉપર જે અવસતાનો ફકરો દાંડીઓ છે તે પ્રમાણે એ તમામ ચારીરીક પ્રાણીઓના નાશની સામે થશે, અને તેઓની ખાદી તેમજ મીનોઈ સંપત્તિ આગલ વધારશે. ૫. તેણી કાંસવ નદીના પાણીમાં મેઠી તે અગાઉ.

૬. જુઓ બાબ ૮ મો, ફકરો ૨૦, ફતનેટો.

૭. અસલ અર્થ, “જે સરજતથી નક્કી થયું હોય તે.”

૮. સૂતાઓમંદ પીફજગર.

૯. ફુનીઆની કેઆમત તથા ક્રષોગર્હ કરનારા ત્રણ પેઢામયરનો છેલ્લો.

૧૦. અવઠ ક્રષો-ફેરેઇતિ જેને વીશે કવરફીન યસ્ત, ફકરા ૫૮ અને યશન હા ફર, ફકરા ૭ માં ઇસારો છે. ૧૧. દીન. ૧૨. વર્દિશનીહ.

૧૩. એટલે કે, બાબ ૬, ફકરા ૧૫ થી ૧૬ માં સુચવેલી તારીખ કરતાં ૨૮ સાલ પછી.

જેવું (થશે) [યાને કે, તેવું શરીર જેટલો જોરશેઠ પ્રકાશીત છે તેટલું પ્રકાશીત થશે]; આ પશુ, કે “તે સઘલી બાબુએથી ■ આંખોથી^૧ જુએ છે, (અને) દુબથી (ઉત્પન્ન થયેલાં) સંકટોનો આરો તે આખાક પામી બચ છે.”

(૨) અને આ પશુ, કે “તે ક્યાની જોરેહ ધરાવશે^૨, જે કૃતેહમંદ (છે), અને જે બાહદુર ફરેફુન^૩ બ્યારે તેને ઝોહાકને^૪ મારીઓ ત્યારે ધરાવતો હતો;” અને કંઞસ્થાન તુર^૫ (અફરાસીઆબ)ને બ્યારે તેને મારીઓ ત્યારે કબ્બે જોસરો^૬ તે ધરાવતો હતો; અને ફવે ઝખાનાઆગને^૭ કંઞસ્થાને મારીઓ ત્યારે તે (કંઞસ્થાન) તે (જોરેહ) ધરાવતો હતો; (અને) અશોઈ કે જેની મદદથી અશોઈની દુનીઆમાંથી દુબને કબ્બે વીસ્તારપ^૮ હાંકી કાઢશે તે (અશોઈ)ને તે સંપૂર્ણ રીતે વણગી રહેશે^૯ ત્યારે તે (કબ્બે વીસ્તારપ) તે ધરાવશે.^{૧૧}

(૩) અને આ પશુ, કે “તેના પગ સાલમાં જે પગવાલી બત^{૧૨} તથા બીબઓની આહરેમંદીનો^{૧૩} નાશ થશે, અને માંદગી તથા જુઠાપો, મોહત તથા દુખ^{૧૪}, અને બુલમાત, નાસ્તીકપણું તથા ખુરાઈના બીબ સઘળાં સંકટોનો નાશ^{૧૫} (થશે); તાલ તરકારી^{૧૬}, (અને) તમામ જગતમાં ખુશાલીનો આહ વધારો થશે; સત્તર વર્ષ સુધી તરકારીનો જોરાક, ત્રીસ વર્ષ સુધી પ્રવાહીનો જોરાક તથા દસ વર્ષ સુધી મીનોઈ જોરાક ખાધામાં આવશે.”

૧. એટલે કે, સાધારણ માણસજાત કરી શકે તેનાં કરતાં ઘણુ ઘણું વધારે પૂરતી રીતે તે જોઈ શકે છે.

૨. આ, પશુ, દીન જાહેર કરે છે.

૩. લેવતા ચેહુવનેદ, ખેલેખેલ અર્થ, “સાથે થશે.”

૪. જુવો દીબાઓ, ફકરો ૨૫. ૫. જુવો દીબાઓ, ફકરો ૨૬.

૬. જુવો દીબાઓ, ફકરો ૩૧ અને ૩૯. ૭. જુવો દીબાઓ, ફકરો ૩૯.

૮. મોટી જુન્દહિશન, ખાખ ૪૧ ના હાર્મસ્તેતેના તરજુમા પ્રમાણે “તે એક અરબ સરદારનું નામ છે કે જેને અસલના વખતમાં ઈરાન ઉપર ચઢાઈ કાઢી, અને જ્યાં સુધી ધરાનીઓએ તેનો નાશ કરવા અફરાસીઆબને બોલાવ્યો નહી ત્યાં સુધી તેને ધણુઓને દુષ્ટ નજરથી મારી નાખીઆ.” (જુવો વેસ્ત, સફા ૧૧૫-૧૧૭).

૯. જુવો દીબાઓ, ફકરો ૪૧. ૧૦. હજુતેત.

૧૧. જુવો અમયાદ યસ્ત ફકરો ૯૨-૯૩.

૧૨-૧૨. દોઝગાન તઓખમગ ફૂલહ.

૧૩. અન-આવિશન, અસલ અર્થ, “પ્રકાશ પીનાનું,” અથવા “અચક્ત થયણું.” સરખાવો ફાર્સી આખ, “ઝલકાટ,” ફીરાનું “પાણી.”

૧૪. અવ૦ તિખશ, “દુખ દેવું.” ૧૫. હમીરાગ અહિવર ઝરીન વાફિશન.

(૪) અને જેઓ વીખ્યાત, કીર્તિવંત તથા શક્તિવાલા હતા તે સઘ-લાઓની મોટાઈ, કીર્તિ તથા શક્તિ તેમાં લેગી મલશે કે જે તેઓ કરતાં^૧ ઉંચે ફરજજેના થશે, અને તેઓમાં કે જેઓ તેના (થશે); જ્યારે ઘણાં ધનસાક્ષી^૨ અને કુશળ (પુરૂષો)ને આગલ મહંદ કરવામાં આવશે^૩ અને (તેઓને) ઝલકતા તથા શક્તિમંદ (બનાવવામાં આવશે); અને તેઓની શક્તિ તથા કીર્તિથી તમામ દુનિયા અને (તેઓનાં) પેઢલવાનોને^૪ હુરાવવામાં આવશે.^૫ (૫) દાદારની મરણ પ્રમાણે, તેના^૬ (સોશીઓસના) ફરમાન મુજબ અને તેના હુમશરીફોની મહદથી^૭ સઘલી આદમ જાત એક્યતાના એખલા પાયા ઉપર^૮ ઉભી રહેશે.

(૬) (તે) ૫૭ સાલને છેડે, નાપાક અહુરેમનનો નાશ થશે, અને લવીખ્યની તનહોમંદ હસ્તીનો ફ્રેગોઈ થશે.^૯ (૭) તમામ લલી પેઠાયશો અશોઈ અને પૂરતાં સુખથી^{૧૦} લરપુર થશે.^{૧૧} (૮) જે પ્રમાણે હીન જહોર કરે છે, કે, જ્યારે તે હજારો પુરુષ થશે કે જે અહુરમઝદ પરસ્તોના હીનનો ત્રીજો છે, ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્ત, જેનું નામ ફતેહમંદ છે, તે શ્રેષ્ઠ ખસલત,^{૧૨} સહયુક્તી હાલત^{૧૩} (તથા) લલી

૧. ઇ મહમ આન, ૨. સરખાવો કંઈ, “ ત્યાયી,” “ નીરદોષ,” “ ઉમદા.”

૩. ફ્રે-સોઝીહસ્ત, અવ. સઘ, “ આગલ વધવું.”

૪. પૂર્વ-અશ, સરખાવો ફાસી પૂર્વ, “ પેઢલવાન.”

૫. વાનીહુદ, અવ. વન, “ જીતવું.”

૬. ઓસાની વડી અત્રે ઓસ વપડાયલો છે. ૭. અવહારીહ.

૮. મહમ અએવગ હુમીહ ધેગવીમૂન્દ. અએવગ હુમીહ, “ એક્યતા.”

૯. ફ્રેફેરેત તગુ-ઈ-પસીન પેહુતેક. ૧૦. અવ. પાઉરૂપએત.

૧૧. નિવારી-હેન્દ, “ લજીમારથી યા આલૂપણથી બરેહું થશે.”

૧૨. પવન વંદ હુએમની વડી પ વન્દ હુએમ વાંચીઓ છે; ઓસેઓસ તર-જુમો, “ ફતેહમંદ ખસલતવાળું.”

૧૩. વચો: નોગ વરિથ, સરખાવો ફાસી અર, “ દેખાવ.”

આલચલનવાલા^૧ એક હબર હમશરીકો તથા કુમારીકો^૨ સહીત કાંસુ (નદી)^૩ માંથી આગલ ચાલશે; જે ભુરા માણસો તેઓ ઉપર ભસ્તી યુગ્મરે છે અને તેઓને પાયમાલ કરે છે તેઓને તેઓ મારશે.

(૯) “ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો મારશે, અને તેઓનો કોઈ મારનારો નહીં (થશે). (૧૦) ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો ફુનીઆમાં ક્રેષોગર્દના (થવા) માટે તતપર થશે^૪, હમેશ લગી જીવતા (થશે), અને હમેશ વૃદ્ધિ કરનારા (થશે). અને તે સાહેબ^૫ માટે હમેશાં આતુર (રહેશે). (૧૧) ત્યારે હું જે અહુરમઝદ છું તે (મારી) મરજી મુજબ ફુનીઆમાં, અમર્ગ, હમેશ વૃદ્ધિ કરનાર અને દાદારને માટે આતુર ક્રેષોગર્દ કરીશ.

પુસ્તક ૭ મું પુરું.

૧. હૂરાસ, અસત્ર અર્થ, “લગા રસ્તાનો.”

૨. વાંચો: બેગર, સરખાવો અરબી બિગર યા બાગરહુ, “એક કુમારીકો.”

૩. એક દરીઆનું નામ છે જેને સીસ્તાનમાં આવેલા હામૂન દરીઆ સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે. જુઓ જૂન્દહિશન, પાન ૧૩, ફકરો ૧૬; પાન ૨૦, ફકરો ૩૪; પાન ૨૧, ફકરો ૬-૭. ૪. કામગે ચેહુપૂન્દ. ૫. અહુરમઝદ.

Glossary of Select Words.

𑂔𑂱𑂰 (aīnā) Bk. VII, Chap. III, § 84, p. 32, l. 4; n., "spring," "𑂔𑂱𑂰;" comp. Pers.—Ar. 𐎠𐎡𐎢 (aīn) "A spring."

𑂔𑂱𑂰𑂱 (aśvāghīh), Bk. VII, Chap. IV, § 11, p. 40, l. 9; n., "praise," "𑂔𑂱𑂰𑂱" Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱 (aśvāz) "praise," "fame;" Av. 𑂔𑂱𑂰𑂱 = to speak."

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (agirāyīd), Bk. VII, Chap. IV, § 3, p. 37, l. 7; v., "free," "uninvolved," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" comp. Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (girāyīdan), "to involve," "to wrap round".

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (a-gurūh), Bk. VII, Chap. III, § 80, p. 34, l. 7; n., "a retinue of followers," "crowd," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (gurūh) "a squadron."

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (andarg-gaht), Bk. VII, Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; n., "interior opening," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱.

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (aylvagān), Bk. VII, Chap. V, § 5, p. 43, l. 7; adj., "talkative," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (yāvagi) "talkativeness."

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (ayivvāsta), Bk. VII, Chap. VI, § 11, p. 51, l. 10; n., "high-girt," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱, "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱.

𑂔𑂱𑂰𑂱;" Av. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱, rt. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 "to put on."

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (arṣhā), Bk. VII, Chap. IV, § 10, p. 40, l. 4; n., "(medicinal) essences," "extracts," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱;" comp. Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱 (arṣ), a technical expression for a certain class of medicinal essences.

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (avbars), Bk. VII, Chap. III, § 14, p. 6, l. 1; n., "distraction," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱;" see Vol. XIII, Bk. VI., E, Chap. XXVII., p. 12, l. 1; and the glossary, s. v.

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱𑂱 (avar-āstishnīh), Bk. VII, Chap. III, § 75; n., "divine guidance," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱𑂱;" comp. Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (bar-āstā) "a skilful guide."

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱𑂱 (avar-khastishnīh), Bk. VII, Chap. III, § 68, p. 25, l. 5; n., "heavy affliction," "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱𑂱" Av. rt. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 "to heat," "to extirpate," Pahl.—Persian 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (khastan) "to wound"

𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (aspānvar), Bk. VII, Chap. III, § 66, p. 24, l. 1; n., "𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱" 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱;" comp. Pers. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 (aspānvar); Av. 𑂔𑂱𑂰𑂱𑂱 "horse."

ਅਕੇਸ਼ (ākhēzēsh), Bk. VII, Chap.

III, § 18, p. 7, l. 4; v., "attract,"

"ਐਕਸ਼," "ਘਾਟ ਐਕਸ਼;" better

ākhēzēsh; comp. Av. ~~ਅਕੇਸ਼~~ ~~ਅਕੇਸ਼~~,

rt. ~~ਅਕੇਸ਼~~, "to guide."

ਅਕੁੰਭਸ਼ (ākhūmbhast), Bk. VII,

Chap. IV., § 1, l. 7, v., "were made

to leap," ਖੁੰਭ, "ਖੁੰਭੀ ਭੇਖਾਸੀ;"

Pers. ~~ਖੰਭ~~ (khamb) "a trumpet,"

hence lit., "were summoned to

good rejoicing."

ਅਪਿਸ਼ਨਾ (āpishna), Bk. VII, Chap.

IX, § 10, p. 94, l. 12; n., "the

rising," ਆਪਿਸ਼; Av. ~~ਅਪਿਸ਼~~ and ~~ਅਪਿਸ਼~~

"to fall."

ਅਗੇਸ਼ਨਿ (ā-gazishnīh), Bk. VII, Chap.

III, § 4, p. 2, l. 11; n., "denounce-

ment," ਆਗੇਸ਼ਨਿ; Av. ~~ਅਗੇਸ਼ਨਿ~~ ~~ਅਗੇਸ਼ਨਿ~~;

comp. Pahl. ~~ਅਗੇਸ਼ਨਿ~~ (gaziḍan), Pers.

ਗੇਸ਼ਨਿ (gaziḍan.)

ਅਦਰੰਗ (ādrang), Bk. VII, Chap. V,

§ 6, p. 44, l. 2; n., "calamity,"

ਅਦਰੰਗ; Pers. ~~ਅਦਰੰਗ~~ (ādrang)

"grief."

ਅਜ (az), Bk. VII, Chap. IX., § 1,

p. 92, l. 4; n., "young cow," ਅਜ

ਅਜ; Av. ~~ਅਜ~~, rt. ~~ਅਜ~~ "to graze."

ਅਰਾਨਾਗ (a-rānag), Bk. VII, Chap. VII,

§ 55, p. 81, l. 7; v., "not passed,"

"ਅਰਾਨਾਗ ਨਿਓ ਅਰਾਨਾਗ," for ਅਰਾਨਾਗ

(a-rānag), "un-elapsed;" Pers.

ਰਾਨਾਗ (randan), "to drive."

ਅਰੰਦਿਹ (ārāndih), Bk. VII, Chap. VII,

§ 8, p. 66, l. 7; n., "passing

away," ਅਰੰਦਿਹ ਪਾਸਾਗ, "ਅਰੰਦਿਹ ਪਾਸਾਗ;"

Av. ~~ਅਰੰਦਿਹ~~, Pers. ~~ਅਰੰਦਿਹ~~ (pazdē) "a

worm;" hence, "consumption, or

destruction"

ਅਰੰਦਿਹ (arāi-ig), Bk. VII, Chap. IV,

§ 6, p. 38, l. 8; n., "beyond (all)"

doubts," comp. Pers. ~~ਅਰੰਦਿਹ~~ ~~ਅਰੰਦਿਹ~~,

"doubt."

ਅਕਾਗਮਾਸ਼ (akāgmasāē), Bk. VII,

Chap. III, § 41, p. 14, l. 11; n.,

"as big as a gourd," ਆਕਾਗਮਾਸ਼;

Pers. ~~ਅਕਾਗਮਾਸ਼~~ (kadīg) "gourd."

ਅਕਾਰੁ (karkū), Bk. VII, Chap. VII,

§ 12, p. 67, l. 7; n., "meeting,"

"ਅਕਾਰੁ," "ਅਕਾਰੁ;" Av. ~~ਅਕਾਰੁ~~ "a

thick crowd;" Pers. ~~ਅਕਾਰੁ~~ (gurūh)

"a crowd."

ਅਕਾਗਸ਼ (kargas), Bk. VII, Chap. III,

§ 82, p. 31, l. 5; n., "vultures,"

"ਅਕਾਗਸ਼;" Av. ~~ਅਕਾਗਸ਼~~, Pers. ~~ਅਕਾਗਸ਼~~

(kargas) "a vulture."

ਅਕੀਰਾਗਿ (kirāgih), Bk. VII, Chap. III,

§ 8, p. 39, l. 5; n., "secrets,"

"ਅਕੀਰਾਗਿ," "ਅਕੀਰਾਗਿ;" comp. Pers. ~~ਅਕੀਰਾਗਿ~~

(kirā) "memory."

ਅਖਾਨਜਾਗ (khanjīnag), Bk. VII, Chap.

III, § 16, p. 7, l. 1; n., "treasure"

"ਅਖਾਨਜਾਗ;" comp. Av. ~~ਅਖਾਨਜਾਗ~~, to

shine;" mod. Pers. ~~ਅਖਾਨਜਾਗ~~ (khanzā-

nah); perhaps ~~ਅਖਾਨਜਾਗ~~, "a place

or depository of riches."

ਅਖਪਿਸ਼ਨਾ (akhpishna), Bk. VII, Chap.

III, § 57, p. 20, l. 5; adj., "belong-

- ed to himself," "એ પોતાને તે;" comp. Av. *𐬨𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* or *𐬨𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* *𐬨𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (see Yasht V, § 62.)
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khūnīshna*), Bk. VII, Chap. VI, § 15, p. 53, l. 2; *adj.*, "murderous," "ખૂન-શી;" Pers. *خون* (*khūn*) "blood."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khun-karbā*), Bk. VII, Chap. VIII, § 2, p. 87, l. 7; *n.*, "bloody-lizards," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* Pers. *کاربا* (*karba*).
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khūshnēnd*), Bk. VII, Chap. VII, § 23, p. 71, l. 9; *v.*, "wither," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" Pers. *خوشیدن* (*khūshīdan*), "to wither;" comp. Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "dry."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khūn-nūshag*), Bk. VII, Chap. III, § 5, p. 3, l. 6; *n.*, "relations," "𐬬𐬀𐬎𐬌 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" lit., "those who had sucked the breasts of women of the same family." Pers. *خون* (*khūn*) "blood and نوشی (*nūsh*), "to drink"
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khūp-gasht*) Bk. VII, Chap. III, § 90, p. 35, l. 2; *v.*, "much perverted," "𐬬𐬀𐬎𐬌 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. Pers. *خوب* (*khūb*) "much" and Av. rt. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "to turn."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*khūshāft*), Bk. VII, Chap. III, § 90, p. 35, l. 1; *v.*, "disturbed" "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "to decay."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*gaḍkāsāh*), Bk. VII, Chap. V, § 13, p. 46, l. 4; *n.*, "evidence," "witness," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" originally *gaḍ-ūkāsāh*, Pers. *گواهی* (*gavdhi*)
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*gardbād*), Bk. VII, Chap. III, § 76, p. 29, l. 2; *v.*, "tumbled down," "became dizzy," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. Pers. *گردباد* (*gardbād*), "revolved;" Av. rt. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "to turn."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*zad*), Bk. VII, Chap. III, § 19, p. 8, l. 4; *adv.*, "possessed of the devil," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. mod. Pers. *زاد بر دزد* (*zadabādan*) "to be possessed of the devil."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*zārīh regalā*), Bk. VII, Chap. III, § 54, p. 19, l. 4; *n.*, "shoe," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. mod. Pers. *زیر پا* (*zār-pā*), "a shoe," Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* and *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀*
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*zāyās*) Bk. VII, Chap. 3, § 54, p. 19, l. 5; *v.*, "thou shouldst produce," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "to produce," Pers. *زایان* (*zāyīdan*) "to bring forth."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*jadyim*), Bk. VII, Chap. III, § 50, p. 17, l. 10; *v.*, "solicit," "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. Av. *𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* "to request"; Pers. *جستن* (*justan*) "to seek."
- 𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀* (*tākhāl*), Bk. VII, Chap. III, § 90, p. 35, l. 2; *adv.*, "bitter" "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀" "𐬬𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀;" comp. mod.

- Pers. **تلخ** (*talikh*) "bitter"; probably from Av. **تلخ** "sharp."
- توان** (*tvāntar*), Bk. VII, Chap. III, § 23, p. 9, l. 7; n., "vigorous," "at least **توان**;" comp. Av. **توان** "strength," "vigour;" rt. **توان**, "to be strong."
- دەر-وهرسپاتار** (*dār-varespatar*), Bk. VII, Chap. IX, § 3, p. 92, l. 11; *adv.*, "longer-preserving," " **دەر** **وهرسپاتار**;" Av. **دەر-وهرسپاتار**, in which **دەر** means "a shield,"
- دش-ویست** (*dāsh-vīst*), Bk. VII, Chap. VII, § 14, p. 68, l. 6; v., "disseminated," " **دش** **وهرسپاتار**;" Av. **دش** "to emit seed."
- دب-زگتر** (*dibzagtar*), Bk. VII, Chap. III, § 73, p. 27, l. 6; *adj.*, "more deceitful," " **دب** **زگتر**;" comp. Av. **دش-وهرسپاتار** "fraud," rt. **دش**, "to deceive."
- دش-وهرسپاتار** (*dāsh-vailagkash*), Bk. VII, Chap. III, § 68, p. 25, l. 1; *adj.*, "evil-vindictive," " **دش** **وهرسپاتار**;" comp. mod. Pers. **دش-وهرسپاتار** (*vail-kash*) "a vindictive person."
- دش-وهرسپاتار** (*naftagān*), Bk. VII, Chap. VI, § 18, p. 54, l. 2; n., "offspring," " **دش** **وهرسپاتار**;" Av. **دش-وهرسپاتار** "descendants;" **دش** "origin;" Sans. **दश**.
- دش** (*nāfān*), Bk. VII, Chap. VI, § 18, p. 54, l. 2, n., "descendants;" " **دش**;" Av. **دش** "descendants;" **دش** "origin;" Sans. **दश**.
- دش** (*nishin-gūn*), Bk. VII, Chap. VII, § 15, p. 68, l. 10; n., "an associate," " **دش**;" Pers. **دش** (*nishin*) "to sit."
- دش** (*utvāg*), Bk. VII, Chap. VII, § 35, p. 76, l. 6; n., "champions," " **دش** **وهرسپاتار**;" Pers. **دش** (*utvāg*) "a hero."
- دش** (*nividiṣṭha*), Bk. VII, Chap. VII, § 3, p. 2, l. 6; n., "request," " **دش** **وهرسپاتار**;" comp. Av. **دش** **وهرسپاتار** Skr. **निविष्ट**, "to invite," "to request the company of" (see Yasna 1 § 1-19).
- دش** (*patāē*), Bk. VII, Chap. III, § 69, p. 25, l. 11; n., "a guardian," " **دش**;" comp. Pers. **دش** (*pad*) "a guardian," Pahl. **دش** (*patāyidan*), "to protect." Av. **دش** "to protect."
- دش** (*patōdan*), Bk. VII, Chap. III, § 69, p. 25, l. 9; v., "to fall," " **دش**;" Av. **دش** "to fall," comp. Pers. **دش** (*ōfūdān*) or **دش** (*fatādan*) "to fall."
- دش** (*pa-fshāred*), Bk. VII, Chap. VI, § 27, p. 57, l. 4; n., "applies pressure," " **دش** **وهرسپاتار**;" Pers. **دش** (*fashārdan*) "to press."

بَاسْتَان (bāstān), Bk. VII, Chap. VI, § 27, p. 57, l. 4; *adv.*, "certainly,"

"بَاسْتَان;" comp. Av. *𐬨𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "most assuredly," Pers. بَاسْتَان (bāstān), "in olden times."

بَهِدْرَا (bikhedra), Bk. VII, Chap. III, § 70, p. 26, l. 3; *n.*, "an ungilded bull," "بَهِدْرَا 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" comp. Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* Pahl. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* (bākhedrak) "not castrated."

پَرْدَا (pār-taginiḍār), Bk. VII, Chap. VII, § 13, p. 67, l. 11; *adj.*, "enigmatical," "پَرْدَا 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" Pers. پردک (pardak) "an enigma," or comp. Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "full," and *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "flowing," i.e., fully flowing," or "very eloquent."

بَار (bar), Bk. VII, Chap. VI, § 25, p. 56, l. 6; *n.*, "young woman," "𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" Pers. بار (bar) "a young woman," probably, from Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀*

بَارْهَامَا (barhāmag), Bk. VII, Chap. VII, § 16, p. 69, l. 4; *n.*, "garment," "𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" Pers. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* (bar-ham kardan) "to put == together," "to wear."

بِغَار (bigar), Bk. VII, Chap. X, § 8, p. 100, l. 4; *n.*, "maidens," "𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" Arabic, *bigar* "a maid"

پَارْتَانَا (pār-tāna), Bk. VII, Chap. VIII, § 19, p. 89, l. 12; *n.*, "conceives in her body," "𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀"

𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀" Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "full of."

𐬀𐬎𐬎𐬀 (mang), Bk. VII, Chap. III, § 85, p. 32, l. 12; *n.*, "narcotic," "𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀" "𐬀𐬎𐬎𐬀;" comp. Pers. *𐬀𐬎𐬎𐬀* (mang), Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀*

𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 (mayā-vakhdān), Bk. VII, Chap. VII, § 33, p. 76, l. 9; *n.*, "cesspools of water," "𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀;" comp. Pers. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* (ābgār).

𐬀𐬎𐬎𐬀 (māghēd), Bk. VII, Chap. III, § 53, p. 18, l. 19; *v.*, "laments," "𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀;" see Vol. XIII, Bk. VI, E., Chap. XLV, § 21, p. 35, l. 10; mod. Pers. *𐬀𐬎𐬎𐬀* (māsh) "grief," "lamentation."

𐬀𐬎𐬎𐬀 (yaonamig), Bk. VII, Chap. III, § 83, p. 31, l. 11; *adv.*, "continuously," "𐬀𐬎𐬎𐬀," "𐬀𐬎𐬎𐬀;" comp. Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "constantly" from *𐬀𐬎𐬎𐬀* "to last."

𐬀𐬎𐬎𐬀 (yāna), Bk. VII, Chap. III, § 80, p. 30, l. 7; *n.*, "gift," "offering" "𐬀𐬎𐬎𐬀;" comp. Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀* "a blessing."

𐬀𐬎𐬎𐬀 (sūpt), Bk. VII, Chap. VII, § 46, p. 79, l. 5; *n.*, "shoulders," "𐬀𐬎𐬎𐬀," Av. *𐬀𐬎𐬎𐬀* Pers. *𐬀𐬎𐬎𐬀* (adḡ), "shoulder."

𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 (rastagtām) Bk. VII, Chap. III, § 78, p. 29, l. 12; *adj.*, "most liberal," "most unpreju-

- shakbak* "to acquire," Av. 𐬯𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 "he lies down," rt. = "to lie down."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*shkast-sân*), Bk. VII, Chap. III, § 30, p. 12, l. 3; *adj.*, "broken," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. mod. Pers. شکسته (*shikast*), "broken," and 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*sân*), "back."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*haēnigdār*), Bk. VII, Chap. VI, § 28, p. 57, l. 12; *n.*, "leader of armies," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" Av. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀, Sans. सेना "army."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*han-ghapten*), Bk. VII, Chap. IV, § 4, p. 37, l. 9; *n.*, "the fall," Av. rt. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 or 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 "to break down."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*hikhrasuft*), Bk. VII, Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; *n.*, "hard *nasā* matter," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 and Pers. سخت (*sufi*) "hard."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*hū-paḍag*), Bk. VII, Chap. III, § 11, p. 5, l. 7; *v.*, "guided to-wards," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*pad*) "a guardian."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*hū-pargān*), Bk. VII, Chap. III, § 58, p. 21, l. 1; *n.*, "front," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀, "before," "in front of."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*ham-akhagih*), Bk. VII, Chap. V, § 7, p. 44, l. 6; *n.*, "companionship," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" Pahl. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*akh*) "brother;" Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*ham*) and 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*akh*).
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*ham-būd-dīd*), Bk. VII, Chap. V, § 4, p. 43, l. 2; *adv.*, "simultaneously," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*ham-būdeh ast*) "has come together."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*ham-aydāg*), Bk. VII, Chap. VI, § 6, p. 49, l. 5; *adj.*, "all desolating," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*yāvagi*) "loss."
- 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 (*hu-vakshsh*), Bk. VII, Chap. III, § 49, p. 17, l. 5; *n.*, "sun-rise," "𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀𐬎𐬎𐬭𐬀.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 251.52/009 - 34183.

Author— Curzon, G. G. J.

Title— Dinkard. Vol. 14.

Borrower No.

Date of Issue

Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.